

Số 124 - Tháng 3 / 2011

Nguyệt San
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỳ

Cổ Văn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyến, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hạnh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,
Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Trần Phong Vũ

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát
Nguyễn Xuân, Phụ tá

Thủ Quỹ:

Nguyễn Thị Hiếu

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ

Trình Bày

Illusion Graphic

Trong Số Này

Thường Xuyên:

Thư Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân... 2
Hộp Thư Độc Giả Diễn Đàn Giáo Dân... 4

Chủ Đề:

Sứ điệp mùa chay 2012 ĐTC Bênêđictô XVI... 6
Phản ứng của các GM hoa Kỳ về chương trình y tế 9
Mong Manh ĐC Vũ Văn Thiên... 12
Năm mới nói chuyện cũ: Các Mác Đỗ Mạnh Trí... 15
Hải Hùng “Sở hữu toàn dân” Hà Sĩ Phu... 21
Đường thập nạn vắng Chúa Phạm Minh Tâm... 23
Viết từ Canada Mặc Giao... 26
Tiên Lãng dấu chỉ của hy vọng Lm Nguyễn N. N. Phong... 36
Khi chính quyền “Coi dân như kẻ thù” Võ Thị Hảo... 39
Nhân vụ Đoàn Văn Vươn giết giặc Nguyễn Mai... 42
Cưỡng từ đoạt lý Phạm Minh Tâm... 48
Nhà sư & nhà nước Tưởng Năng Tiến... 53
Gánh hát rong Vũ Sinh Hiền... 79
Tú Gà. Ông là ai Nguyễn Văn Lục... 88
“Luật Pháp” tại Việt nam Huỳnh Ngọc Tuấn.. 101

Tôn Giáo:

ĐGM Hải Phòng hiệp thông với gđ ông Đoàn V. Vươn 32
Thư hiệp thông của Tỉnh DCCT Việt Nam 38
Sống đạo giữa đời Lê Thiên & Lê Tinh Thông... 73
Tin mừng giữa dòng đời Trần Việt Cường... 77
Trách nhiệm của người ngôn sứ Lm Ngô Tôn Huấn... 91

Chính Trị, Xã Hội, Văn Hóa, Tin Tức, Sinh Hoạt:

Linh Mục Chân Tín & cuộc đấu tranh Lm Chân Tín... 18
Thông báo của giáo phận Vĩnh Long 29
Thơ gió chướng: Ma thành thánh Cuồng Phong... 45
Tiếng bom Nguyên Lăng (thơ) Ngô Minh Hằng... 45
Năm 2012 một năm đầy thách thức Trần Nguyên Thao... 50
Du âm văn nghệ xuân Nhâm Thìn Lê Thiên... 57
Những ngôi sao lạ nơi Cung Thánh Hoàng Sa... 59
Giới thiệu bản dịch mới Phạm Hồng Lam... 64
Em nơi nào, Việt Khang??? (thơ) Ngô Minh Hằng... 67
Thời sự 70
Buổi tiệc gây quỹ giúp thanh niên sinh viên Thanh Phong... 75
Cụ Phan Viết Phùng qua đời sau 90 năm Trần Hiếu... 94
Gia Chánh Bà Hương Bình... 98
Xin cảm ơn các nhạc sĩ Đoàn Thanh Liêm... 99
Xuân Hẹn (thơ) Ngô Minh Hằng.. 100
Tiếng hát Việt Khang??? (thơ) Đỗ Vĩnh Khanh.. 100
TT Barack Obama gặp PCT Tập Cận Bình Lý Đ. Nguyễn.. 103
Đối thoại giữa vợ chồng Nguyễn Thị Ngọc.. 105
VAYC Thông cáo báo chí 108

Hình Bìa: *Tổng Thống Hoa Kỳ Xé Giao Ước Với Công Dân
Công Giáo Hoa Kỳ*

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Độc giả thường: **45MK**
Độc giả ân nhân: **50MK** trở lên
- Canada: **50MK**
- Âu Châu: **70MK**
- Á và Úc Châu: **80MK**

■ Các Đại Diện

La Puente, CA:

Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:

Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:

Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:

Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:

Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:

Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510) 363-8964

Stockton, CA:

Nguyễn Anh Quý
(209) 952-3914

Colorado:

Trần Công Huân
(719) 574-9818

Denver, CO:

Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:

Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:

Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:

Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:

Nguyễn Thọ Khái
(773) 478-1128

Louisville, KY:

Nguyễn Văn Đăng
(502) 375-0284

Wichita, KS:

Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Chúng ta đang bước vào Mùa Chay Thánh 2012. Và hình ảnh Mùa Chay trên khía cạnh đời thường cũng đang đến với với người công dân Hoa Kỳ, trong đó có chúng ta những công dân Mỹ gốc Việt, không phân biệt tôn giáo, tín ngưỡng.

Trên Diễn Đàn Giáo Dân số này, chúng tôi đặc biệt mời độc giả theo dõi hai văn kiện quan trọng. Thứ nhất là Sứ Điệp Mùa Chay của Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI và thứ đến là hai tài liệu phản ánh quan điểm quyết liệt của hai vị chủ chăn trong Giáo Hội Công Giáo Hoa Kỳ về chính sách can thiệp vào đời sống tôn giáo của người cầm đầu Nhà Trắng.

Trong Sứ Điệp Mùa Chay năm nay, ĐTC đã trình bày những suy tư của ngài dưới ánh sáng một văn bản ngắn của Kinh Thánh rút từ Thư gửi Tín Hữu Do Thái: **”Chúng ta hãy quan tâm đối với nhau để khích lệ nhau trong đức bác ái và trong việc lành”** (10,24). Từ câu Kinh Thánh này, vị Cha Chung của Giáo Hội Công Giáo hoàn vũ muốn nói tới điểm cốt lõi trong đạo Chúa Kitô là đức Bác Ái. Để có lòng bác ái, cần có sự thông cảm và quan tâm, quan tâm đối với nhau và với mọi người chung quanh, nhất là những kẻ khốn cùng, thấp cổ bé miệng trong xã hội ngày nay. Sự thông cảm và quan tâm này không chỉ ngừng lại ở những đòi buộc của bản thân đối với người khác. Xa hơn, nó còn là một thôi thúc khiến mỗi cá nhân nhận ra trách nhiệm của mình trong việc khích lệ những người chung quanh biết nhân danh lòng bác ái trong khi hành xử những việc lành, đồng thời không những tránh xa mà còn có trách nhiệm chống lại những điều ác.

Ứng dụng vào trường hợp Giáo Hội Việt Nam trong bối cảnh đau thương, nghiệt ngã của đất nước ta hôm nay, Sứ Điệp Mùa Chay của Đức Thánh Cha đặt ra cho mỗi tín hữu Công Giáo, cách riêng các tu sĩ, linh mục, các đẳng bậc làm thầy trong Giáo Hội một trách nhiệm nặng nề nhưng vô cùng cao cả. Từ suy nghĩ này chúng ta không thể không liên tưởng tới những suy tư của cha Chân Tín, vị linh mục khả kính Dòng Chúa Cứu Thế năm nay đã 93 tuổi, khi trả lời cuộc phỏng vấn của mạng Nữ Vương Công Lý về ba chức năng Tư Tế, Vương Đế và Ngôn Sứ của các Giám Mục trong Giáo Hội quê nhà được đăng trên ĐGD số này.

Tháng 11 năm nay, toàn thể công dân Hoa Kỳ sẽ tham gia cuộc bầu chọn người cầm đầu Hiệp Chúng Quốc. Những cuộc vận động tranh cử giữa hai đảng Cộng Hòa và Dân Chủ đã bắt đầu từ mấy tháng qua. Đây là lúc ứng viên mỗi đảng trình bày cho quốc dân thấy rõ lập trường của đảng mình, nếu đắc cử, sẽ đem ra thi hành trong nhiệm kỳ sắp tới. Như chúng ta đều biết, đương kim TT thuộc đảng Dân Chủ là ông Obama sẽ mãn nhiệm kỳ đầu cuối năm nay và đương nhiên ông sẽ được đảng đưa ra tranh cử nhiệm kỳ hai.

Được biết, chương trình cải cách y tế của chính quyền Obama ban hành trong nhiệm kỳ đầu đã gây nhiều tranh cãi trong dư luận. Nhằm thu hút lá phiếu của những cử tri cấp tiến, vô đạo đức, trong khuôn khổ nói rộng việc áp dụng chương

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trí
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

New York:
Hoàng Văn Tăng
(718) 639-6174

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253

Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871

Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

trình y tế, Hoa Thịnh Đồn đã ra lệnh cho hầu hết mọi chủ nhân và công ty bảo hiểm trong nước phải cung cấp thuốc triệt sản và ngừa thai, gồm cả một số thuốc phá thai trong các chương trình y tế của họ. Và điều này đòi hỏi hầu hết mọi người Mỹ, kể cả những người chống đối vì lý do luân lý hay tôn giáo, đều phải đóng tiền để mua bảo hiểm cho chương trình này. Chính quyền chỉ miễn trừ một cách rất hạn chế vì lý do tôn giáo cho một số chủ nhân - chẳng hạn chủ nhân là các giáo hội - nhưng chính phủ vẫn đòi hầu hết người Mỹ phải đóng tiền cho chương trình này dù có vi phạm lương tâm của người đóng.

Trước hành vi ngang ngược, phi đạo đức kể trên, các Giám Mục trong Giáo Hội Công Giáo Hoa Kỳ đã phản ứng mạnh mẽ. Trong một bài đăng trên tờ Wall Street Journal với tiêu đề **“Làm cách nào để tôn trọng những người Công Giáo và những người khác chống đối việc coi sự mang thai như là một căn bệnh?”** Đức TGM Nữ Ước TIMOTHY M. DOLAN, đương kim chủ tịch HĐGM Hoa Kỳ đã vạch trần những hành vi xâm phạm nghiêm trọng tới quyền tự do tôn giáo - cách riêng Công Giáo- của chính quyền Obama.

Ngay trong đoạn mở đầu, ngài viết:

“Tự do tôn giáo là máu sự sống của nhân dân Hoa Kỳ, là nền tảng của chính phủ Hoa Kỳ. Khi các Quốc Phụ quyết định rằng những quyền bẩm sinh của những người nam, người nữ phải được long trọng ghi trong Hiến Pháp của chúng ta, họ đã trân quý biết bao quyền tự do tôn giáo và đã làm cho nó trở thành quyền tự do thứ nhất trong Đạo Luật về các thứ Quyền.”

(Xem tiếp trang 81)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phụng hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang
(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niênn
(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm
0421600100

Hoàng Chính Đan
0423085609

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan
0143403114

Đức Quốc:

Phạm hồng Lam
(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông
0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
 - 1 trang bìa màu: \$300 MK
 - 1 trang trong: \$100 MK
 - 1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
 - 1 trang trong: \$120 MK
 - 1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

Hộp Thư Độc Giả

**LM. Peter Nguyễn Hùng Đức,
Pastor Catholic Church ST Joseph,
IA**

Kính thăm tất cả các bác trong Nhóm DDGD,

Con là LM Nguyễn hùng Đức hiện đang coi sóc hai xứ đạo nhỏ bé người Mỹ. Con cảm ơn các bác đã gửi báo hàng tháng cho con.

Con có một số ý kiến nhỏ bé mong các bác đọc hay đưa lên báo để cho bà con biết.

Đây là những ý kiến của con:

1. Như các bác biết vì LM Mỹ được các GM che chở, nên các việc làm xấu của họ đã làm trong 50 năm qua, nay được báo chí khui ra, nên Giáo Hội Mỹ cũng như địa phận của con mất hơn 10 triệu dollar để bù cho những việc sai trái của một số nhỏ LM đã làm. Nếu các LM và GM địa phận báo với cảnh sát hay sa thải mấy LM đó thì Giáo Hội Mỹ đâu có bị mang tiếng như bây giờ.

Địa phận con cũng như các địa phận khác bây giờ có luật là: Phải trình cảnh sát và GM khi có LM nào làm xấu cho Giáo Hội và thanh danh của địa phận. Mấy LM đó sẽ bị sa thải nếu có tội.

Con mong các bác và giáo dân Việt Nam mình hiện ở các xứ đạo Việt Nam phải gửi thư đến GM hay lên tiếng khi cha xứ của mình làm những điều mà Giáo Hội không cho phép. Thí dụ như cha xứ ăn cắp tiền của giáo dân đóng góp hàng tuần để vào nhà băng riêng của mình; LM hiếp đáp giáo dân vì họ nghèo, hay khi đi làm đám ma, đám cưới mà phải trả tiền trong phong bì trước; LM phạm các tội dâm ô dù với

người lớn hoặc trẻ nhỏ.

2. Con mong muốn các bác không bị mang tiếng “chống cha là chống Chúa”. Nếu các bác làm đúng thì Chúa sẽ ban ơn lành cho các bác. Chúa Kitô đã từng bị chống đối vì Lời Giảng Đúng, nên các bác đừng có lo lắng mà cứ bước đi trên con đường Chúa đã mời gọi. Các bác phải viết lên những sự thật nếu có linh mục nào đã làm xấu cho Giáo Hội. Các bác viết đúng thì tâm hồn sẽ không bao giờ bị buồn phiền, hay phải xấu hổ. Xấu hổ phải đến với ai làm sai trái mà thôi.

3. Còn vấn đề “ LM Không Làm Chính Trị.” thì với lương tâm của một Ngón Sứ, một Công Dân, LM và GM phải đứng lên để nói với nhà cầm quyền những gì mà Giáo Hội buộc mình phải lên tiếng. Tỷ dụ như Phò Sự Sống, Chống Phá Thai; Như vụ nhà cầm quyền CS lấy đất của giáo xứ Thái Hà; Vụ buôn người trá hình; Vụ bán con gái Việt Nam và các em nhỏ làm điểm ở Campuchia, Trung Cộng, hay Thái Lan v.v...

Các LM phải đứng lên chống lại những bất công mà cộng sản đã làm cho Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam mình. Việt Nam không có Tự Do thì LM và GM phải lên tiếng chứ không được vô cảm. Đó là những việc Giáo Hội kêu gọi các GM và LM phải làm.

4. Các bác phải cảnh báo với Tòa Thánh về các LM hoặc GM quốc doanh. Các bác thu thập tất cả những bài giảng, bài viết hoặc việc làm của các ông quốc doanh, dịch ra tiếng Anh gửi đến Tòa Thánh hay đến vị đại diện Tòa Thánh để các ngài biết mà đề phòng mấy ông quốc doanh này.

5. Nếu được như vậy thì các LM xấu sẽ không dám làm bậy nữa. Nếu giáo dân và các báo không lên tiếng, không viết lên thì mấy ông này sẽ tiếp tục làm nhiều điều xấu nữa.

Con mong các bác sẽ đưa ý kiến của con lên báo để bà con biết.

Xin Chúa ban nhiều hồng ân đến

các bác trong Nhóm DDGD.

Con LM Hùng Đức

Kính thưa cha Đức,

Thể theo ý muốn của cha, DDGD cho đăng trọn bài viết của cha để độc giả, từ Giám Mục, Linh Mục đến Giáo Dân, suy gẫm, thẩm định và thực thi trong Mùa Chay Thánh này.

Mỗi điểm cha nêu ra đều có thể viết thành một bài dài năm, bảy trang. Trên Diễn Đàn Giáo Dân cũng đã đăng nhiều bài liên quan đến các vấn đề cha đã nêu lên. Tuy nhiên lần này tất cả đã được cha, một linh mục trẻ, gói ghém trong một lá thư vừa gọn nhẹ, vừa đơn sơ chân chất nhưng rất ráo, nhiệt thành và khẳng khái. Hy vọng độc giả và thức giả sẽ đón nhận với tất cả tâm tình.

DDGD ước mong cha luôn đồng hành và cầu nguyện cho Diễn Đàn luôn theo Thánh Ý Chúa.

Ông Lý cựu Quân, OK

Nói chỉ để nói

Sau bao ngày tháng chờ đợi, thất vọng thì đêm 23/11/2009 trong dịp khai mạc năm Thánh tại Sở Kiện, Hà Nội người giáo dân đã được nghe những lời đem lại hy vọng của vị đại diện HDGMVN. Đó là lời các ngài xin lỗi vì các thiếu sót trong việc cần quan tâm đến cuộc sống đồng bào, giáo dân; các sự thiếu lưu tâm; các việc mà các đáng phải làm mà đã không làm v.v. Rồi cam kết sẽ thay

đổi, sẽ cố gắng.

Rồi chẳng bao lâu sau ngày đó người ta thấy CSVN bắt và kết án hàng loạt nhiều công dân ôn hoà nói lên nguyện vọng là: có được tự do, dân chủ, nhân quyền được tôn trọng. CSVN bắt cóc hàng chục thanh niên giáo dân của địa phận Vinh vì tranh đấu cho tự do dân chủ, tự do tôn giáo, toàn vẹn biên cương...

Người ta lại nhớ lại các lời **xin lỗi** hoa mỹ nói ra cách long trọng trong dịp **Khai Mạc Năm Thánh rất Thánh Thiện**.

Là một độc giả của DDGD tôi giạt mình rồi cầu xin Chúa nhân từ đừng bỏ mặc nhưng hãy cứu chúng con khỏi bị lao xuống vực thẳm ... Xin Chúa cứu chúng con khỏi sự vô tâm, vô cảm, ích kỷ, hèn nhát...

Tiêu diệt tôn giáo, đặc biệt Thiên Chúa Giáo là sách lược hàng đầu của CS. CSVN rất quý quyết và thâm độc. Chúng dùng người của tôn giáo để diệt chính tôn giáo đó, như trong “Chứng từ của một Giám Mục” của ĐC Lê đức Trọng đã viết. Cho nên mới có GM hết lời ca ngợi lý thuyết Macxit... “đem tới một xã hội cs hoàn hảo trong đó: không còn cảnh người bóc lột người, mà mỗi một người trong anh chị em và tôi chỉ cần làm việc theo khả năng còn nhu cầu có bao nhiêu là cứ việc xài. Người ta sống với nhau trong tình huynh đệ, một thiên đàng tại thế...” (trích bài giảng 1999 của GM Khâm và tái xác nhận, không thay

đổi quan điểm nhân ngày Lễ Chúa Giesu Vua, 20.11.11).

Ông Nguyễn Khanh, SJ, CA

...Tôi xin gửi đến BS. Chủ Nhiệm bài báo của tác giả Lữ Giang được đăng trên nhật báo Thời Báo ngày 11, 12 tháng 2-2012. Tôi mong BS. Chủ Nhiệm và quý vị điều hành NS. Diễn Đàn Giáo Dân sau khi đọc bài “Mỹ và Lá Bài Tôn Giáo” sẽ tìm cách bịt miệng tên có học mang danh Công Giáo đã và đang làm tay sai cho Việt gian ...

Cám ơn sự quan tâm của ông. Mời ông đọc bài biết về Lữ Giang trong số này.

Ông Đỗ Minh Sung, MA

Tôi đã nhận được 2 cuốn sách do quý Nguyệt San gửi:

- Tâm Sự Nước Non II của Minh Võ

- Một Thời Để Nhớ của Nguyễn Văn Lục

Rất cảm ơn quý Nguyệt San đã tin tưởng gửi sách trước khi nhận tiền. Đó là điều làm cho độc giả rất cảm mến NS. Diễn Đàn Giáo Dân. Tôi xin gửi kèm đây ngân phiếu ...

Xin kính chúc quý Nguyệt San luôn vững mạnh và độc giả ngày một đông, nhất là cho độc giả thưởng thức những bài viết giá trị, hay, đúng đường lối của quý Nguyệt San để ra.

Cám ơn những lời chia sẻ và cầu chúc của ông. Mong ông luôn đồng

(Xem tiếp trang 109)

Tin giờ chót

Trước giờ số báo này được gửi đi nhà in, chúng tôi nhận được tin:

Tòa Thánh Vatican vừa công bố sẽ có vòng hội đàm mới với nhà cầm quyền CSVN nhằm cải thiện quan hệ hai bên vốn được coi là căng thẳng lâu nay. Tin của Đài Phát thanh Vatican chiều 24/02/2012 chỉ cho biết vắn tắt là vòng hội đàm mới được lên lịch sau một loạt chuyến viếng thăm của Đại diện Tòa thánh ở Việt Nam.

Vòng hội đàm này, dự kiến diễn ra tại Hà Nội vào hai ngày 27 và 28-02-2012, có mục đích tháo gỡ những bất đồng về nhiều phương diện, trong đó có vấn đề tài sản và đất đai của Giáo hội.

SỨ ĐIỆP MÙA CHAY 2012

Của Đức Thánh Cha

Chúng ta hãy quan tâm đối với nhau, để khích lệ nhau trong đức bác ái và các công việc lành” (Dt 10,24)

Anh chị em thân mến,
Một lần nữa mùa chay công hiến cho chúng ta cơ hội suy tư về nòng cốt đời sống Kitô, đó là đức bác ái. Thực vậy, đây là thời kỳ thuận tiện để, nhờ sự trợ giúp của Lời Chúa và các Bí Tích, chúng ta đổi mới hành trình đức tin, trên bình diện bản thân cũng như cộng đồng. Đây là một hành trình được đánh dấu bằng kinh nguyện và chia sẻ, thỉnh lạng và chay tịnh, trong khi chờ đợi niềm vui Phục Sinh.

Năm nay, tôi muốn đề nghị một vài suy tư dưới ánh sáng một văn bản ngắn của Kinh Thánh rút từ Thư gửi Tín Hữu Do Thái: “Chúng ta hãy quan tâm đối với nhau để khích lệ nhau trong đức bác ái và trong việc lành” (10,24). Đây là một câu được đưa vào một đoạn văn trong đó tác giả sách thánh nhắn nhủ hãy tin thác nơi Chúa Giêsu Kitô như vị Thượng Tế, Đấng đã đạt cho chúng ta ơn tha thứ và dẫn đến Thiên Chúa. Thành quả việc đón nhận Chúa Kitô là một đời sống được phát triển theo 3 nhân đức hướng thần, đó là: tiến đến gần Chúa “với con tim chân thành trong sự viên mãn của đức tin” (c.22), giữ vững “việc tuyên xưng niềm hy vọng của chúng ta” (c.23) luôn chú ý thi hành “đức bác ái và các việc lành” (c.24) cùng với các anh em khác. Đoạn này cũng khẳng định rằng để nâng đỡ cách cư xử theo tinh thần

Tin Mừng như thế, điều quan trọng là tham dự các buổi gặp gỡ phụng vụ và cầu nguyện của cộng đoàn, hướng nhìn về mục tiêu mai hậu là sự hiệp thông trọn vẹn với Thiên Chúa (c.25). Tôi dừng lại ở câu 24: qua vài chữ, câu này công hiến một giáo huấn quý giá và luôn thời sự về 3 khía cạnh của đời sống Kitô, đó là quan tâm đến tha nhân, tính chất hỗ tương và sự thánh thiện bản thân.

1. **“Chúng ta hãy quan tâm”**: trách nhiệm đối với người anh em.

Yếu tố đầu tiên là lời mời gọi “hãy quan tâm”, hãy chú ý: động từ Hy Lạp dùng ở đây là *Katanoein*, có nghĩa là quan sát kỹ lưỡng, chú ý, nhìn một cách ý thức, nhận thức một thực tại. Chúng ta thấy động từ này trong Tin Mừng, khi Chúa Giêsu mời gọi các môn đệ hãy “quan sát” chim trên trời, tuy không làm việc vất vả, nhưng chúng vẫn được Chúa Quan Phòng ân cần chăm sóc (Xc Lc 12,24), và hãy “nhận ra” cái xà trong mắt mình trước khi nhìn thấy cọng rơm trong mắt của người anh em (Xc Lc 6,41). Chúng ta cũng thấy động từ ấy trong một đoạn khác của Thư gửi Tín hữu Do thái, như lời mời gọi hãy “chú ý đến Chúa Giêsu” (3,1), là tông đồ và là thượng tế của đạo chúng ta. Vì thế, động từ mở đầu lời nhắn nhủ chúng ta, mời gọi hãy chăm chú nhìn người khác, trước tiên là nhìn Chúa Giêsu, và chú

ý đối với nhau, đừng tỏ ra là người xa lạ với nhau, đừng dừng dừng về số phận của các anh em. Thực tế, ta thường thấy trái độ trái ngược: dừng dừng, không tha thiết, những thái độ này nảy sinh từ lòng ích kỷ, được che đậy bằng cái vẻ “tôn trọng đời tư của người khác”. Ngày nay, tiếng Chúa cũng vang dội mạnh mẽ kêu gọi mỗi người chúng ta trở thành những người canh giữ anh em mình (Xc St. 4,9), thiết lập những quan hệ ân cần đối với nhau, quan tâm đến thiện ích của tha nhân và của mọi người. Đại giới răn yêu thương tha nhân đòi hỏi và yêu cầu chúng ta hãy ý thức mình có trách nhiệm đối với những người là thụ tạo và là con Thiên Chúa, giống như ta: là anh em với nhau trong tư là người, và trong nhiều trường hợp, là anh em đồng đạo với nhau, phải làm cho chúng ta nhìn thấy nơi tha nhân như một bản thân khác của mình, được Chúa yêu thương vô biên. Nếu chúng ta vun trồng cái nhìn này về tình huynh đệ, liên đới, công bằng, thì lòng từ bi và cảm thông sẽ tự nhiên nảy sinh từ con tim chúng ta. Vị Tông Đồ Chúa Phaolô 6 đã khẳng định rằng thế giới ngày nay đau khổ nhất là vì thiếu tình huynh đệ: “Thế giới bệnh hoạn. Bệnh của thế giới này không phải do sự phung phí tài nguyên hoặc vì một số người vợ vét của cải, nhưng là do sự thiếu tình huynh đệ giữa con người và các dân tộc với nhau” (Thông điệp “Phát triển các dân tộc” – 26/3/1967-, n.66).

Sự quan tâm đến người khác bao gồm ước muốn cho họ điều thiện hảo, dưới mọi khía cạnh: thể lý, luân lý và tinh thần. Nền văn hóa hiện đại dường như đã đánh mất ý thức thiện và ác, giữa lúc cần phải tái mạnh mẽ khẳng định rằng sự thiện hiện hữu và chiến thắng vì Thiên Chúa là “Đáng tốt lành và làm điều thiện” (Tv 119,68). Sự thiện là điều khơi

đây, bảo vệ và thăng tiến sự sống, tình huynh đệ và hiệp thông. Trách nhiệm đối với tha nhân như thế có nghĩa là muốn và làm điều thiện cho họ, mong ước họ cũng được cởi mở đối với tiêu chuẩn điều thiện; quan tâm đến anh em có nghĩa là mở rộng đôi mắt trước những thiếu thốn của họ. Kinh Thánh cảnh giác về nguy cơ con tim chai đá, không còn nhạy cảm về tinh thần, làm cho ta mù quáng trước những đau khổ của tha nhân. Thánh Luca thánh sử kể lại hai dụ ngôn của Chúa Giêsu trong đó có trình bày hai thí dụ về tình trạng như thế có thể xảy ra trong tâm hồn con người. Trong dụ ngôn người Samaritano nhân lành, vị tư tế và thầy Lêvi "đi tránh qua bên kia", dừng dưng đối với người bị cướp bóc lột và đánh đập (Xc Lc 10,30-32), và trong dụ ngôn người giàu sụ, người này đầy ứ của cải nên không nhìn thấy thân phận của ông Lazzarô nghèo khổ chết đói trước cửa nhà ông (Xc Lc 16,19). Trong cả hai trường hợp chúng ta thấy thể nào điều là trái ngược với sự "quan tâm", với cái nhìn yêu thương và cảm thông. Điều gì ngăn cản cái nhìn nhân đạo và yêu thương như thế đối với người anh em? Thường thường đó là sự giàu có vật chất và sự quá đầy đủ, nhưng cũng có thái độ đặt tư lợi và những bận tâm của mình lên trên hết. Không bao giờ chúng ta được thiếu khả năng "có lòng từ bi" đối với người đau khổ: không bao giờ con tim chúng ta được phép bị mất hút trong những sự vật và các vấn đề của mình đến độ trở nên điếc đối với tiếng kêu của người nghèo. Trái lại, chính tâm hồn khiêm tốn và kinh nghiệm bản thân về đau khổ có thể tỏ ra là nguồn mạch sự thức tỉnh nội tâm về sự cảm thông và thương cảm: "Người công chính nhìn nhận quyền của người lâm than, trái lại kẻ gian ác không nghe tiếng nói của lý

trí" (Cn 29,7). Như thế ta hiểu hạnh phúc "của những người khóc lóc" (Mt 5,4), nghĩa là những người có khả năng ra khỏi chính mình để cảm động trước đau khổ của tha nhân. Gặp gỡ với tha nhân và mở rộng con tim đối với nhu cầu của họ chính là một cơ hội để được cứu độ và hạnh phúc thật.

Sự "quan tâm" đến người anh em như thế cũng bao gồm sự ân cần đối với thiện ích thiêng liêng của họ. Và ở đây, tôi muốn nhắc nhớ một khía cạnh của đời sống Kitô giáo mà tôi thấy dường như bị lãng quên: đó là sự sửa lỗi huynh đệ nhắm đến sự sống đời đời. Nói chung ngày nay người ta rất nhạy cảm đối với những bài nói về sự chăm sóc và tình bác ái đối với thiện ích thể lý và vật chất của tha nhân, nhưng người ta lại hầu như hoàn toàn im lặng về trách nhiệm tinh thần đối với anh em mình. Trong Giáo Hội sơ khai và trong các cộng đoàn thực sự trưởng thành trong đức tin không có thái độ như thế; trong các cộng đồng ấy người ta không những quan tâm đến sức khỏe thể xác của người anh em, nhưng cả sức khỏe tâm hồn của người ấy nữa. Trong Kinh Thánh chúng ta đọc thấy rằng: "Hãy khiển trách người khôn ngoan và họ sẽ biết ơn bạn. Hãy khuyên bảo người khôn ngoan và họ càng khôn ngoan hơn; hãy dạy dỗ người công chính và họ sẽ gia tăng kiến thức" (Cn 9,8ss). Chính Chúa Kitô đã truyền phải chính đôn người anh em đang phạm tội (Xc Mt 18,15). Động từ dùng để định nghĩa sự sửa lỗi huynh đệ – *elenchein* – cũng là động từ chỉ sứ vụ ngôn sứ tố giác của các Kitô hữu đối với một thể hệ chiều theo điều ác (Xc Ep 5,11). Truyền thống của Giáo Hội đã liệt kê việc khuyên bảo tội nhân vào số những hành động từ bi về tinh thần (thương linh hồn bấy mới). Điều quan trọng

là phục hồi chiều kích này của đức bác ái Kitô. Không được im lặng trước sự ác. Ở đây tôi nghĩ đến thái độ của những tín hữu Kitô, vì tôn trọng người khác hoặc vì tiện ích, họ chiều theo nẻo trạng chung, thay vì cảnh giác anh em mình về những lỗi suy nghĩ và hành động trái ngược với sự thật và không theo con đường sự thiện. Nhưng sự khiển trách theo tinh Kitô không bao giờ do sự thúc đẩy của tinh thần kết án hoặc trách cứ; nhưng luôn do sự thúc đẩy của tình thương và lòng từ bi, nảy sinh từ sự ân cần thực sự đối với thiện ích của người anh em. Thánh Phaolô tông đồ quả quyết: "Nếu có người nào bất chợt bị bắt gặp phạm lỗi nào, thì anh chị em là những người có Thần Khí hãy sửa chữa họ với tình thần dịu dàng. Và bạn hãy cảnh giác đối với chính mình để chính bạn khỏi bị cám dỗ" (Gl 6,1). Trong thế giới chúng ta bị thấm nhiễm xu hướng cá nhân chủ nghĩa, cần phải tái khám phá tầm quan trọng của sự sửa lỗi huynh đệ, để cùng nhau tiến bước về sự thánh thiện. Thậm chí "người công chính sa ngã 7 lần" (Cn 24,16) như Kinh Thánh đã nói, và tất cả chúng ta đều là người yếu đuối và thiếu sót (Xc 1 Ga 1,8). Vì thế, thật là rất hữu ích khi giúp đỡ và để cho mình được giúp đỡ có cái nhìn chân thực về bản thân mình, để cải tiến chính cuộc sống của mình và tiến bước ngay thẳng hơn trên con đường của Chúa. Chúng ta luôn cần có một cái nhìn yêu thương và sửa chữa, nhận biết và nhìn nhận, phân định và tha thứ (Xc Lc 22,61), như Thiên Chúa đã và đang làm với mỗi người chúng ta.

2. **"Đối với nhau"**: ơn hỗ tương với nhau".

Sự "canh giữ" đối với tha nhân như thế tương phản với nẻo trạng thu hẹp cuộc sống vào chiều kích trần

thể, không để ý đến viễn tượng mai hậu và chấp nhận bất kỳ chọn lựa luân lý nào nhân danh tự do cá nhân. Một xã hội như ngày nay có thể trở nên điếc đờ với những đau khổ thể lý cũng như những đòi hỏi tinh thần và luân lý của cuộc sống. Nhưng cộng đồng Kitô không thể như vậy! Thánh Phaolô Tông đồ mời gọi tìm kiếm điều dẫn tới "hòa bình và xây dựng lẫn nhau" (Rm 14,19), giúp đỡ "tha nhân trong điều thiện để xây dựng họ" (ibid. 15,2), không tìm tư lợi, "nhưng là lợi ích của nhiều người, để họ đạt tới ơn cứu độ" (1 Cr 10,33). Sự sửa lỗi và khuyên nhủ nhau trong tinh thần khiêm tốn và bác ái như thế phải là thành phần đời sống của cộng đoàn Kitô.

Các môn đệ của Chúa, kết hiệp với Chúa Kitô qua Thánh Thể, sống trong một sự hiệp thông liên kết họ với nhau như chi thể của cùng một thân mình. Điều này có nghĩa là tha nhân thuộc về tôi, cuộc sống, phần rỗi của họ liên hệ tới cuộc sống và phần rỗi của tôi. Ở đây chúng ta động chạm đến một yếu tố rất sâu xa của tình hiệp thông: cuộc sống của chúng ta có liên hệ tới cuộc sống của người khác, trong điều thiện cũng như trong điều ác; tội lỗi cũng như những việc lành bác ái đều có một chiều kích xã hội. Trong Giáo Hội, Nhiệm thể của Chúa Kitô diễn ra sự hỗ trợ như thế: cộng đồng không ngừng làm việc thông hối và kêu cầu ơn tha thứ vì những tội lỗi của con cái mình, nhưng cũng luôn vui mừng hân hoan vì chứng tá nhân đức và bác ái được triển nở nơi mình. Thánh Phaolô quả quyết "Các chi thể chăm sóc lẫn nhau" (1 Cr 12,25), vì chúng ta là một thân mình. Đức bác ái đối với anh em, như được diễn tả qua việc làm phúc – là việc thực hành tiêu biểu trong mùa chay, cùng với kinh nguyện và chay tịnh – ăn rễ sâu trong sự cùng

thuộc về thân mình như vậy. Cả khi lo lắng cụ thể cho những người nghèo khổ nhất, mỗi tín hữu Kitô có thể biểu lộ sự tham phần của mình vào thân thể duy nhất là Giáo Hội. Quan tâm đến tha nhân trong tinh thần hỗ trợ cũng là nhìn nhận điều thiện hảo mà Chúa làm nơi họ và cùng với họ cảm tạ vì những kỳ công ân phúc mà Thiên Chúa nhân lành và toàn năng tiếp tục thực hiện nơi các con cái của Ngài. Khi một Kitô hữu nhận thấy nơi tha nhân hoạt động của Chúa Thánh Linh, thì họ không thể không vui mừng vì điều đó và tôn vinh Chúa Cha trên trời (Xc Mt 5,16).

3. "Để khích lệ lẫn nhau trong đức bác ái và trong việc lành": cùng nhau tiến bước trong sự thánh thiện.

Thành ngữ này của Thư gửi Tín Hữu Do thái (10,24) thúc đẩy chúng ta cứu xét ơn kêu gọi tất cả mọi người nên thánh, hành trình liên lý trong đời sống thiêng liêng, khao khát những đoàn sủng cao cả hơn và một đức bác ái ngày càng cao và phong phú hơn (Xc 1 Cr 12,31-13-13). Sự quan tâm đối với nhau có mục đích là thúc đẩy nhau tiến đến một tình yêu thương thực sự hữu hiệu ngày càng mạnh mẽ hơn, "như ánh sáng bình minh gia tăng huy hoàng cho đến chiều" (Cn 4,18), trong khi chờ đợi sống ngày không bao giờ tàn trong Thiên Chúa. Thời gian được ban cho chúng ta trong cuộc sống thật là quý giá để khám phá và chu toàn việc lành, trong tình yêu Thiên Chúa. Như thế chính Giáo Hội tăng trưởng và phát triển để đạt tới sự trưởng thành trọn vẹn của Chúa Kitô (Xc Ep 4,13). Chính trong viễn tượng tăng trưởng năng động như thế có lời chúng ta khuyên bảo và khích lệ nhau đạt tới tình yêu viên mãn và các việc lành.

Đáng tiếc là vẫn luôn có cảm dỗ sống trong nguội lạnh, bóp nghẹt Thánh Linh, từ khước không làm sinh lợi những nén bạc đã được ban cho chúng ta để mưu ích cho bản thân và tha nhân (Xc Mt 25,25ss). Tất cả chúng ta đã nhận lãnh những phong phú tinh thần hoặc thể chất hữu ích để chu toàn kế hoạch của Chúa, để mưu ích cho Giáo Hội và phần rỗi bản thân (Xc Lc 12,21b; 1 Tm 6,18). Các bậc thầy linh đạo nhắc nhở rằng trong cuộc sống đức tin ai không tiến tức là lùi. Anh chị em thân mến, chúng ta hãy đón nhận lời mời gọi luôn có tính chất thời, đó là hướng đến "mức độ cao của đời sống Kitô" (Gioan Phaolô 2, Tông thư Ngàn Năm mới đang đến – 6/1/2001-, n.31). Sự khôn ngoan của Giáo hội – khi nhìn nhận và công bố chân phúc và sự thánh thiện của một số Kitô hữu gương mẫu-, cũng có mục đích khơi dậy ước muốn noi gương nhân đức của các vị. Thánh Phaolô nhắc nhủ: "Anh chị em hãy thi đua quý chuộng lẫn nhau" (Rm 12,10).

"Đứng trước một thế giới đang đòi hỏi các tín hữu Kitô một chứng tá được đổi mới về tình yêu thương và lòng trung thành với Chúa, tất cả chúng ta cảm thấy sự cấp thiết phải nỗ lực thi nhau làm việc bác ái, phục vụ và làm việc lành (Xc Dt 6,10). Lời kêu gọi này đặc biệt mạnh mẽ trong mùa thánh chuẩn bị mừng lễ Phục Sinh". Với lời cầu chúc một Mùa Chay thánh thiện và phong phú, tôi phó thác anh chị em cho Đức Trinh Nữ Maria và thành tâm ban Phép Lành Tòa Thánh cho tất cả mọi người.

Vatican ngày 3 tháng 11 năm 2011

Biểu Đức 16, Giáo Hoàng

G. Trần Đức Anh OP (chuyên ngữ)

Radio Vatican – Tiếng Việt ■

PHẢN ỨNG CỦA CÁC GIÁM MỤC HOA KỲ VỀ CHƯƠNG TRÌNH Y TẾ CỦA TT OBAMA

QUAN ĐIỂM CỦA ĐỨC TỔNG GIÁM MỤC NEW YORK

Hồi năm giờ chiều thứ Năm ngày 26-1-2012, đài truyền hình Enternal World Television Network (EWTN) Đài tiếng nói Công Giáo phát hình đi toàn thế giới đã có bài nhận định về lời bình luận của Giám Mục Dolan liên quan tới hành vi can thiệp vào niềm tin tôn giáo của đương kim Tổng thống Hoa Kỳ Obama như sau:

Tự do tôn giáo đứng hàng đầu và là trung tâm của cuộc thảo luận trong những ngày này- và đó là điều tốt. Cách đây mấy ngày, nhiều người Mỹ chúng ta đã vui chào một quyết định đồng thuận của Tối Cao Pháp Viện Hoa Kỳ. Pháp Viện đã tuyên bố các giáo hội có quyền tự do căn bản trong việc chọn lựa các giáo sĩ không có sự can thiệp của chính phủ. Không có gì đúng sự thật hơn.

Tất cả chín vị thẩm phán của Tối cao Pháp Viện đã bác bỏ cách giải thích hẹp hòi bất khả tín của chính quyền Obama về tự do tôn giáo trong trường hợp này. Quyết định của Pháp Viện đã là một sự trở về nguồn Đệ Nhất Tu Chính Án và nền dân chủ của chúng ta.

Nhưng chính quyền lại đứng về phía sai của Hiến Pháp. Hiện nay chính quyền ra lệnh cho hầu hết mọi chủ nhân và công ty bảo hiểm trong nước phải cung cấp thuốc triệt sản và ngừa thai, gồm cả một số thuốc phá thai trong các chương trình y tế của họ. Và điều này đòi hỏi hầu hết

mọi người Mỹ, kể cả những người chống đối vì lý do luân lý hay tôn giáo, đều phải đóng tiền để mua bảo hiểm cho chương trình này. Chính quyền chỉ cho miễn một cách rất hạn chế vì lý do tôn giáo cho một số chủ nhân - chẳng hạn chủ nhân là các giáo hội – nhưng chính phủ vẫn đòi hầu hết người Mỹ phải đóng tiền cho chương trình này dù có vi phạm lương tâm của người đóng. Đó là một đường băng trái phép xét theo mọi tiêu chuẩn.

Trước đây chưa từng bao giờ chính phủ liên bang bắt buộc các cá nhân hay tổ chức phải đi vào chợ và mua một sản phẩm vi phạm lương tâm của họ. Điều này không nên xảy ra trên một vùng đất mà việc hành xử quyền tự do tôn giáo được xếp hàng đầu trong Đạo Luật về các thứ Quyền.

Hãy làm cho các nhà lãnh đạo dân cử của bạn hiểu rằng bạn muốn tự do tôn giáo và những thứ quyền của lương tâm phải được phục hồi và rằng bạn muốn lệnh của chính quyền về việc ngừa thai phải được hủy bỏ. Chúng ta không thể đi theo đường lối này.

(Đức Giám Mục Dolan kêu gọi chúng ta hãy lựa chọn bầu cử những ai và cho họ biết quyền tự do tôn giáo và quyền ý thức lương tâm. Chúng ta cùng nhau kêu gọi chính quyền Obama truyền lệnh hủy bỏ thuốc diệt tinh trùng. Chúng ta không thể bỏ qua việc này. Mỗi

người trong chúng ta hãy gọi các Thượng nghị sĩ và Hạ nghị sĩ của mình cho họ biết là mình đồng ý với Giám Mục Dolan. Ngài còn nói: “Tự Do Tôn Giáo là hơi thở, là mạch sống của nhân dân Mỹ”.)

Religious liberty stands front and center in debate these days – and that’s good. Some days ago many of us Americans cheered a unanimous decision of the United States Supreme Court. The Court said churches have the fundamental freedom to choose their own ministers without government interference. Nothing could be truer.

All nine justices of the Supreme Court rejected the Obama Administration’s incredibly narrow interpretation of religious liberty in that case. The Court’s decision was a home run for the First Amendment and for our democracy.

But the Administration is on the wrong side of the Constitution again. Now it has ordered almost every employer and insurer in the country to provide sterilization and contraceptives, including some abortion-inducing drugs, in their health plans. And it is requiring almost all Americans, even those with moral or religious objections, to pay for this coverage. The Administration offered a narrow

religious exemption to some employers – such as churches – but the government will still require most Americans to pay for this coverage even if it violates their consciences. That’s a foul ball by any standard.

Never before has the federal government forced individuals and organizations to go out into the marketplace and buy a product that violates their conscience. This shouldn’t happen in a land where free exercise of religion ranks first in the Bill of Rights.

Let your elected leaders know that you want religious liberty and rights of conscience restored and that you want the Administration’s contraceptive mandate rescinded. We can’t afford to strike out on this one.

Báo Wall Street Journal Chương trình Y Tế Obama và Tự Do Tôn Giáo

** Làm cách nào để tôn trọng
những người Công Giáo và những
người khác chống đối việc coi sự
mang thai như là một căn bệnh?*

*Bài viết của Đức TGM Nữ
Ước TIMOTHY M. DOLAN*

Tự do tôn giáo là máu sự sống của nhân dân Hoa Kỳ, là nền tảng của chính phủ Hoa Kỳ. Khi các Quốc Phụ Khai Quốc quyết định rằng những quyền bẩm sinh của những người nam, người nữ phải được long trọng ghi trong Hiến Pháp của chúng ta, họ đã trân quý biết bao quyền tự do tôn giáo và đã làm cho nó trở thành quyền tự do thứ nhất trong Đạo Luật về các thứ Quyền.

Đặc biệt, các Quốc Phụ Khai Quốc đã hăng hái bảo vệ quyền của lương tâm. Chính George Washington đã tuyên bố: “Những

cân nhắc về lương tâm của mọi người phải được đối xử bằng sự tinh tế cao độ và sự dịu dàng; và đó là điều mong ước và khát vọng của tôi, rằng luật lệ phải luôn luôn thích nghi một cách rộng rãi với những vấn đề lương tâm đó”. James Madison, một nhà bảo vệ chính của tự do tôn giáo và là tác giả của Đệ Nhất Tu Chính Án, đã nói: “Lương tâm là điều thiêng liêng nhất trong số mọi sở hữu”.

Hiếm hoi thay, cách đây hai tuần, trong quyết định Hosanna-Tabor duy trì quyền của các giáo hội trong những quyết định tuyển chọn giáo sĩ, Tối Cao Pháp Viện đã nhất trí và hăng hái tái xác nhận những nguyên tắc căn bản hiện hữu từ lâu về tự do tôn giáo. Pháp Viện đã nói rõ những nguyên tắc này bao gồm các quyền của các định chế tôn giáo trong việc kiểm soát công việc nội bộ của họ.

Vậy mà chính quyền Obama đã chuyển sang hướng đối nghịch. Chính quyền này đã từ chối việc miễn trừ cho các định chế tôn giáo phục vụ cho công ích - bao gồm các trường học, các cơ quan từ thiện và các bệnh viện Công Giáo – về việc thi hành lệnh mới về y tế buộc chủ nhân phải mua thuốc ngừa thai, kê cả thuốc phá thai và triệt sản cho những người làm việc cho họ.

Tháng 8 vừa rồi, khi chính quyền bắt đầu đề nghị lệnh cung cấp thuốc ngừa thai và triệt sản áp dụng cho toàn quốc, chính quyền cũng đề nghị miễn trừ cho “chủ nhân tôn giáo”. Nhưng đề nghị này quá hạn hẹp chỉ có thể áp dụng cho những tổ chức tôn giáo chăm lo đặc biệt cho những người cùng đạo. Chủ Tịch cơ quan Bác Ái Công Giáo Hoa Kỳ, Linh Mục Larry Snyder, ghi nhận, ngay Chúa Giêsu và các môn đệ của Ngài cũng không có tư cách để được nhận sự miễn trừ này vì các Ngài

dẫn thân phục vụ những người thuộc mọi tôn giáo.

Từ đó, hàng trăm các cơ sở tôn giáo, và hàng trăm ngàn cá nhân công dân đã lên tiếng phản đối trên nguyên tắc việc bắt các cơ sở tôn giáo và các cá nhân phải vi phạm giáo huấn căn bản về luân lý của họ trong các chương trình y tế. Chắc chắn nhiều người trong số những người tốt này là giáo dân Công Giáo, nhưng cũng có nhiều người là những người Mỹ thuộc các tôn giáo khác, hay không theo tôn giáo nào, họ nhận thấy tín ngưỡng của họ sẽ bị xâm phạm tiếp theo. Họ cũng nhận thấy cách thức khôn khéo nhất mà chính phủ dùng để làm soi mòn nguyên tắc rộng rãi về tự do tôn giáo là nhắm trước vào những tôn giáo không được lòng dư luận.

Giờ đây chúng ta biết rằng những lời kêu gọi lớn tiếng và mạnh mẽ đó đã không được biết tới. Hôm Thứ Sáu, chính quyền tái xác nhận lệnh này, và chỉ gia hạn áp dụng trong một năm đối với một số trường hợp – làm như chúng ta bỗng nhiên sẵn sàng vi phạm lương tâm trong 12 tháng tính từ hôm nay. Do đó, tất cả chủ nhân, trừ một số ít, sẽ bắt buộc phải mua bảo hiểm cho việc ngừa thai, thuốc phá thai và triệt sản ngay khi họ nghiêm chỉnh chống đối việc này. Tất cả những ai đóng góp chi phí cho các chương trình y tế trong đó có các dịch vụ này cũng phải bắt buộc trả tiền cho những dịch vụ ấy.

Chắc chắn điều này vi phạm tự do tôn giáo vì buộc các giáo sĩ và công dân có đạo phải mua bảo hiểm y tế cho điều mà họ chống đối liên quan tới vấn đề lương tâm và nguyên tắc tôn giáo.

Luật lệ buộc các công ty bảo hiểm phải cung cấp các dịch vụ này bằng cách không đòi người nhận dịch vụ phải trả chung tiền, coi những dịch vụ này là miễn phí –

nhưng tin tưởng như thế là ngây thơ. Không có ăn trưa miễn phí, và bạn cũng có thể chắc chắn rằng không có phá thai, triệt sản hay ngừa thai miễn phí. Phải có nguồn tài chính để cung cấp cho bạn.

Bắt buộc các giáo sĩ và công dân có đạo phải trả tiền trực tiếp cho những hành động này, vi phạm giáo huấn của họ, là một xâm phạm chưa từng có đối với tự do lương tâm. Các tổ chức sợ rằng luật lệ bất công này sẽ buộc họ phải tuân theo trong khi sẽ gặp một sự bối rối không thể chấp nhận: Hoặc ngừng phục vụ những người thuộc các tôn giáo khác trong công tác mục vụ của họ - như vậy họ sẽ được hưởng sự miễn trừ hạn hẹp - hay ngưng cung cấp bảo hiểm y tế cho nhân viên của họ.

Giáo Hội Công Giáo bảo vệ tự do tôn giáo, bao gồm tự do lương tâm cho tất cả mọi người. Những người Amish không có bảo hiểm sức khỏe. Chính phủ tôn trọng những nguyên tắc của họ. Những người thuộc giáo phái Christian Scientists chỉ muốn chữa lành bằng lời cầu nguyện và luật mới cải cách y tế tôn trọng điều này. Tín đồ Quakers và những người khác chống đối việc giết người ngay cả trong thời chiến tranh, và chính phủ tôn trọng nguyên tắc đó của những người chống đối vì lý do lương tâm. Qua quyết định của họ, chính quyền Obama đã không bầy tỏ sự tôn trọng như vậy đối với lương tâm của những người Công Giáo và những người khác, những người này phản đối việc coi sự mang thai như là một căn bệnh.

Sự soi mòn mới nhất liên quan đến quyền tự do đầu tiên của chúng ta có thể làm cho toàn thể người Mỹ ngừng lại. Khi chính phủ gây xáo trộn một quyền tự do căn bản như thế cho đời sống của quốc gia chúng ta, người ta sẽ rùng mình suy nghĩ cái gì đang chờ đợi ở phía trước.

Timothy Dolan là Tổng Giám Mục New York và Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Công Giáo Hoa Kỳ.

Wall Street Journal ObamaCare and Religious Freedom

** How about some respect for Catholics and others who object to treating pregnancy as a disease?*

**By TIMOTHY M. DOLAN
(Archbishop of New York)**

Religious freedom is the lifeblood of the American people, the cornerstone of American government. When the Founding Fathers determined that the innate rights of men and women should be enshrined in our Constitution, they so esteemed religious liberty that they made it the first freedom in the Bill of Rights.

In particular, the Founding Fathers fiercely defended the right of conscience. George Washington himself declared: "The conscientious scruples of all men should be treated with great delicacy and tenderness; and it is my wish and desire, that the laws may always be extensively accommodated to them." James Madison, a key defender of religious freedom and author of the First Amendment, said: "Conscience is the most sacred of all property."

Scarcely two weeks ago, in its Hosanna-Tabor decision upholding the right of churches to make ministerial hiring decisions, the Supreme Court unanimously and enthusiastically reaffirmed these longstanding and foundational principles of religious freedom. The court made clear that they include the right of religious institutions to control their internal affairs.

Yet the Obama administration has veered in the opposite direction. It has refused to exempt religious institutions that serve the common good—including Catholic schools, charities and hospitals—from its sweeping new health-care mandate that requires employers to purchase contraception, including abortion-producing drugs, and sterilization coverage for their employees.

Last August, when the administration first proposed this nationwide mandate for contraception and sterilization coverage, it also proposed a "religious employer" exemption. But this was so narrow that it would apply only to religious organizations engaged primarily in serving people of the same religion. As Catholic Charities USA's president, the Rev. Larry Snyder, notes, even Jesus and His disciples would not qualify for the exemption in that case, because they were committed to serve those of other faiths.

Since then, hundreds of religious institutions, and hundreds of thousands of individual citizens, have raised their voices in principled opposition to this requirement that religious institutions and individuals violate their own basic moral teaching in their health plans. Certainly many of these good people and groups were Catholic, but many were Americans of other faiths, or no faith at all, who recognize that their beliefs could be next on the block. They also recognize that the cleverest way for the government to erode the broader principle of religious freedom is to target unpopular beliefs first.

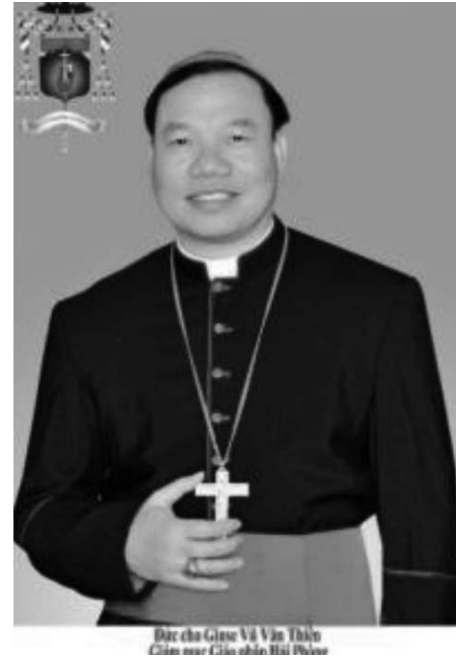
Now we have learned that those loud and strong appeals were ignored.

(Xem tiếp trang 111)

Mong Manh

■ ĐC Vũ Văn Thiên

“Phù vân quả là phù vân, tất cả chỉ là phù vân” (Gv 1,2)
Bài viết của Đức Cha Vũ Văn Thiên, Giám Mục Hải Phòng
nhân ngày Lễ Tro 2012

Lại một Mùa Chay nữa đang về. Nghi thức khai mạc Mùa Chay mang ấn tượng đặc biệt qua việc xúc tro trên đầu các tín hữu. Những thực hành đạo đức của Mùa Chay như sám hối, cầu nguyện, bác ái, chay tịnh đều nhằm nhắc chúng ta nghĩ về thân phận mỏng giòn của kiếp người.

Một năm vừa qua đi được đánh dấu bằng biết bao sự kiện vui buồn. Có những niềm vui của chiến thắng, thành công. Có những nỗi buồn của tan vỡ, thất bại. Mỗi người tự do lượng giá những gì đã xảy ra. Với cái nhìn đức tin, các tín hữu có thể đón nhận những sứ điệp Chúa nhắn gửi cho nhân loại. Nhìn lại năm đã qua, người viết mời quý Độc giả cùng suy tư về hai chữ “mong manh”, phần nào gồm tóm “sự đời” đã và đang diễn ra.

1- Sự mong manh của quyền lực

Năm 2011 chứng kiến sự sụp đổ của một loạt các nhà độc tài trên thế giới:

– Khởi đi từ sự kiện một anh bán rau trên hè phố tự thiêu vì bị cảnh sát chèn ép, một cuộc cách mạng

mang tên “Cách mạng Hoa Nhài” đã ra đời tại Tunisia. Người thanh niên tự thiêu ngày 17-10-2010 có tên là Mohamed Bouazizi. Mục đích của anh nhằm phản kháng việc cảnh sát cấm anh bán hàng trên đường phố. Công chúng tức giận và bạo lực gia tăng sau cái chết của Bouazizi. Tổng thống Zine El Abidine Ben Ali của Tunisia, một nhà độc tài, đã phải từ chức ngày 14 tháng 1 năm 2011, sau 23 năm nắm quyền.

– Ngày 11-2-2011, ông Hosni Mubarak từ chức sau 30 năm ở cương vị tổng thống Ai Cập. Hàng triệu người dân đã đổ ra đường phố và hô vang khẩu hiệu “Ai Cập tự do”. Bầu không khí lễ hội hiện diện tại hầu như mọi con đường, khu phố khắp nước. Biển cổ này đưa lịch sử đất nước sang một trang mới. Từ New York (Mỹ) cho đến London (Anh), nhiều người Ai Cập cũng chào đón một kỷ nguyên “hậu Mubarak”.

– Ngày 1-5-2011, tin thủ lĩnh Al-Qaeda Bin Laden bị sát hại đã được loan đi. Sinh thời, nhân vật “trùm khủng bố” này đã trở thành nỗi ám ảnh của nước Mỹ, kể từ khi tòa Tháp đôi tại New York bị đánh sập vào ngày 11-9-2001. Tin này được

Nhà Trắng xác nhận vào lúc 7 giờ ngày 1-5. Vì những lý do chính trị, ông Bin Laden đã được thủy táng. Nghi thức thủy táng được thuật lại như sau: “Xác ông được trùm vải trắng và đặt trong một cái túi chứa vật nặng để cho chìm hẳn xuống đáy biển. Miệng túi được cột rất chặt. Cái túi được cho trượt xuống biển bằng một tấm ván. Lúc đó là 6 giờ (giờ quốc tế) tức khoảng 12 giờ sau khi Bin Laden chết. Toàn bộ diễn biến lễ thủy táng kéo dài khoảng 50 phút” (trích từ trang WEB “Tin tức 24 giờ”, ngày 5-5-2011).

– Sau 42 năm trên vị trí lãnh đạo quốc gia Lybia, đại tá Gadhafi đã bị giết ngay tại quê hương của mình là thành phố Sirte. Khi nghe tin này, hàng loạt xe hơi trên đường phố tại Tripoli đã đồng loạt kéo còi kèm theo tiếng súng bắn chỉ thiên để ăn mừng. Gadhafi bị lật đổ hồi tháng 8-2011, trong làn sóng nổi dậy lan khắp thế giới Ả rập. Tòa án hình sự quốc tế (ICC) cũng đã phát lệnh bắt Gadhafi vì các cáo buộc tội ác chống lại loài người.

Một vài trường hợp điển hình trên đây cho thấy quyền lực trần thế thật là mong manh. Có những người

ở vị trí lãnh đạo một quốc gia trong suốt gần nửa thế kỷ. Nếu họ là những bậc minh quân, thì quốc gia ấy được hưởng biết bao điều tốt lành. Nếu họ là những người độc tài, quốc gia ấy phải gánh chịu những hậu quả vô cùng thảm hại. Khi ở địa vị “thế thiên hành đạo” mà họ không biết đặt ích lợi của người dân làm đầu thì ngai vàng của họ sẽ bị lung lay và sụp đổ. Với danh nghĩa “công bộc của dân” mà không biết lo lắng cho dân được hạnh phúc thì chiếc ghế của họ cũng không thể tồn tại lâu dài. Có người nói: “Quyền lực giống như cát trong lòng bàn tay. Càng xiết chặt, cát càng chảy tuột, nếu nhẹ nhàng, cát vẫn còn đó”. Trước tòa Philatô, Đức Giêsu đã tuyên bố: “Ngài không có quyền gì đối với tôi, nếu Trời chẳng ban cho ngài...” (Ga 19,11). Mọi quyền năng từ Trời mà đến, nhưng một khi không thuận ý Trời, thì quyền năng ấy sẽ bị lụn bại. Mọi chức vụ đều nhằm làm đẹp ý dân, nhưng một khi không còn mang lại cho dân hạnh phúc, thì chức vụ ấy sẽ thành vô nghĩa.

2- Sự mong manh của những tiến bộ kỹ thuật

– Người dân Hoa Kỳ, nhất là những ai cư ngụ ở thành phố New York, đã có một thời tự hào về Trung tâm Thương mại Thế giới (World Trade Center), nổi bật với Tòa tháp đôi gồm 110 tầng, được kiến trúc sư người Mỹ gốc Nhật Minoru Yamasaki thiết kế. Khởi công từ 1966 và khánh thành vào 4-3-1973, nó vượt qua chiều cao của tòa Empire State lịch sử, trở thành tòa nhà cao nhất thế giới. Ấy vậy mà biểu tượng của niềm tự hào này đã bị tiêu hủy ra mây khói trong vòng vài phút, trong trận khủng bố do hai chiếc phi cơ Boeing đâm vào, ngày 11-9-2001. Tòa tháp đôi sụp đổ đã mang theo sinh mạng của khoảng

4.000 người. Du khách đến với New York hôm nay chỉ còn nhìn thấy một khu đất hoang tàn, với những phế tích còn lại của Tháp đôi và những dòng chữ tưởng niệm các nạn nhân vô tội do trận khủng bố dã man này.

– Nước Anh và nước Pháp đã từng đi đầu trong công nghệ sản xuất máy bay với chiếc Concorde, là máy bay chở khách siêu âm thương mại thành công nhất. Bay thử lần đầu năm 1969, Concorde bắt đầu được đưa vào phục vụ năm 1976 và có thời gian hoạt động dài 27 năm. Chiếc máy bay này được mang danh là “Chú chim trắng trên bầu trời”, và đã lập được nhiều kỷ lục, gồm thời gian bay 2 giờ, 52 phút và 59 giây giữa New York và London, ngày 7-2-1996. Mặc dù được đánh giá ở mức kỹ thuật hoàn hảo tuyệt đối, ngày 25-7-2000, máy bay Concorde đã gặp phải một tai nạn tại Gonesse, Pháp. Vụ tai nạn đã làm thiệt mạng 100 hành khách và 9 thành viên phi hành đoàn trên khoang cùng 4 người dưới mặt đất. Đây là vụ tai nạn nghiêm trọng đầu tiên và duy nhất của loại máy bay này. Sau vụ khủng bố tại New York ngày 11-9-2001, Concorde đã được cho ngừng hoạt động ngày 24 tháng 10 năm 2003, chuyến bay “về hưu” diễn ra ngày 26 tháng 11 năm ấy. Niềm tự hào của những ai đã tạo ra “chú chim trắng trên bầu trời” dần đi vào dĩ vãng.

– Những ngày đầu năm 2012 này, thế giới kinh hoàng khi nghe tin chiếc tàu du lịch hiện đại và khổng lồ của Italia gặp nạn. Chiếc tàu này mang tên giống như chiếc máy bay Concorde. Tên đầy đủ của nó là Costa Concordia. Con tàu trị giá 750.000 Mỹ Kim đã gặp nạn ngày 14-1-2012 ở khu vực đảo Giglio, miền Tuscany, Italia. Tàu Concordia có trọng lượng 114.500 tấn, đang chở 4.200 hành khách, đã va vào đá ngầm. Biển cổ này được giới báo chí

gọi là “Tàu Titanic Italia”. Một điều trùng hợp kỳ lạ là sự kiện này xảy ra sau đúng 100 năm, kể từ khi con tàu Titanic gặp nạn. Chiếc tàu Titanic chuyên chở 2.201 hành khách đã bị đắm ngày 15-4-1912 làm thiệt mạng hơn 1.500 người.

Những trường hợp điển hình được nêu trên đây cho thấy dù mạnh mẽ đến đâu, thì khoa học kỹ thuật cũng không bao giờ được coi là hoàn hảo. Dù tối tân hiện đại đến mức nào, thì con người cũng không thể coi những sáng chế tinh vi là tối thượng. Khi đã đạt tới đỉnh cao của công nghệ, người ta bị cám dỗ khước từ Thiên Chúa, thậm chí còn có người báng bổ tự cho mình có thể thay thế Thiên Chúa. Họ tự cho mình có thể làm được mọi sự. Theo họ, Thiên Chúa đã trở thành một nhân vật của huyền thoại, hoặc giả nếu Ngài có hiện hữu thì Ngài cũng không phải là Đấng Toàn năng. Thấy rõ được nguy cơ này, Đức Thánh Cha Bênêđictô đã viết trong Tựa sách về Năm Đức Tin như sau: “So với quá khứ, đức tin ngày nay đang phải chịu một loạt những vấn nạn đến từ não trạng thay đổi, đặc biệt là ngày nay não trạng này thu hẹp lãnh vực những điều chắc chắn hợp lý vào lãnh vực những chinh phục của khoa học và kỹ thuật”. Tuy vậy, vị Cha chung của Giáo Hội khẳng định với chúng ta: “Giáo Hội không bao giờ sợ chúng minh rằng giữa đức tin và khoa học chân chính không hề có xung đột, vì cả hai đều hướng về sự thật, tuy bằng những con đường khác nhau” (Tựa sách Porta Fidei, số 12).

3- Sự mong manh của kiếp người

Ngẫm về sự mong manh của kiếp người, tác giả Thánh vịnh đã thốt lên:

“Kiếp phù sinh thoáng ngày vẫn

với,

*trời thăm như cỏ nội hoa đồng,
một cơn gió thoảng là xong,
chôn xưa mình ở cũng không
biết mình”* (Tv 103, 15-16)

Những phát minh khám phá trong lãnh vực y khoa, dù rất hiện đại, cũng không thể kéo dài cuộc sống của con người trên cõi dương gian. Kiếp người vẫn mỏng giòn, sớm nở chiều tàn, như đóa phù dung.

– Mong manh giữa sự sống và sự chết. Mỗi năm, cả nước có đến trên chục ngàn người chết vì tai nạn giao thông, hàng ngàn người chết do tai nạn lao động. Tình trạng ngộ độc thực phẩm ngày càng nghiêm trọng đã và đang cướp đi sinh mạng của biết bao người. Có nhiều người còn trẻ đã phải vĩnh viễn ra đi. Biết bao sáng kiến, biết bao quy định, nhưng số người chết vẫn không giảm. Đã nhiều người lên tiếng, nhưng xem ra tình trạng này chưa được cải thiện. Người dân đành phải sống theo kiểu “ai có thân người ấy lo”. Những điều trên đây cho thấy kiếp người thật mong manh, nay còn, mai mất. Mỗi khi ra đường là lo lắng, chỉ khi về tới nhà mới chắc là mình được an toàn.

– Mong manh giữa cái thiện và cái ác. Chỉ một chút nóng giận cũng cướp đi một mạng sống. Chỉ một lý do đơn giản cũng làm mất một cuộc đời. Có những người suốt đời chân chất, ăn ở hiền lành, vậy mà một giây phút không làm chủ được bản thân đã trở thành kẻ giết người. Xã hội hôm nay cho thấy ranh giới giữa thiện và ác thật mong manh. Hậu quả là vợ đót chồng, con giết cha.

Xã hội khá nhiều những người con “nghịch tử”. Sự bất hiểu có nguyên nhân muốn đặt lợi lộc vật chất làm ưu tiên hàng đầu. Xã hội đưa ra nhiều phong trào, nhưng chỉ giống như “ném gạch giữa ao bèo”. Giáo Hội phát động nhiều chiến dịch, nhưng chỉ như “muối bỏ biển”. Liệu thuốc có hiệu quả chắc chắn phải là sự cải hóa nội tâm. “Tâm bình, thể giới bình”, chỉ một khi con người có lương tâm ngay thẳng, chân thành hướng thiện, lúc đó họ mới có thể góp phần xây dựng một cuộc sống an bình.

– Mong manh giữa khôn và dại. Gần đây, thành phần những người phải ra trước vành móng ngựa càng ngày càng đa dạng. Họ là quan chức cao cấp, là người mẫu, là diễn viên điện ảnh, là chủ khách sạn, là người cha người mẹ, là trẻ vị thành niên. Ai cũng hối hận nhưng đã quá muộn màng. Trước khi bị bắt, ai cũng nghĩ mình khôn. Sau khi vào tù, mới ngỡ ra mình dại. Những người đang khôn, bỗng trở thành dại trong chốc lát, vì tham vọng, ghen tương và vì lóa mắt trước những cám dỗ vật chất. “Vàng là vật chất tỏa sáng, nhưng không phải bất cứ thứ gì tỏa sáng đều là vàng”. Nhiều người ngã ra điều ấy thì thấy mình đã quá dại dột. Làm sao biết mình khôn thực sự? Tác giả Thánh Vịnh trả lời: “Kính sợ Chúa là đầu mối khôn ngoan” (Tv 111, 10). Thực thể, khôn ngoan theo kiểu người đời sẽ làm con người hư mất. Khôn ngoan trong ơn nghĩa Chúa sẽ đem lại cho con người vinh quang. Vị Tông đồ dân ngoại cũng đã đúc rút kinh nghiệm quý báu đó cho chính mình: “Chúng tôi không

sống theo lẽ khôn ngoan người đời, nhưng theo ân sủng của Thiên Chúa” (2 Cr 1, 12).

Thì ra trong “cõi người ta”, cái gì cũng chỉ là tương đối. Quyền lực, danh vọng và của cải chỉ có ý nghĩa khi nó nhằm phục vụ ích chung. Quyền lực được lâu bền nhờ tinh thần phục vụ, thân thể được lưu danh nhờ biết sống vì tha nhân. Đức Giêsu đã nói về quyền lực: “Anh em biết: thủ lãnh các dân thì dùng uy quyền mà thống trị dân, những người làm lớn thì dùng lấy quyền mà cai quản dân. Giữa anh em thì không được như vậy: Ai muốn làm lớn giữa anh em, thì phải làm người phục vụ anh em. Và ai muốn làm đầu anh em thì phải làm đầy tớ anh em”. Đức Giêsu đã áp dụng triết lý sống này nơi bản thân Người: “Con Người đến không phải được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người” (Mt 20,25-28). Khái niệm “lãnh đạo là người phục vụ” của Tin Mừng đã ảnh hưởng sâu sắc tới nền văn hóa của các nước có truyền thống Kitô giáo.

Khi nhận ra sự mong manh của cuộc đời, chúng ta không bị quan chán nản trước những bất toàn. Khi thấy rõ giới hạn của con người trần thế, chúng ta vươn tới Đấng toàn năng cao cả. Vâng, Thiên Chúa là Đấng trung thành. Ngài luôn hướng dẫn cuộc đời chúng ta và trả công cho chúng ta theo như chúng ta đối xử với anh chị em mình.

+ Gm Giuse Vũ Văn Thiên

Giáo phận Hải Phòng

Nguồn: WHD ■

Kính Mời Đọc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

Năm Mới

NÓI CHUYỆN CŨ: CÁC MÁC

■ Đỗ Mạnh Tri

Cuối năm 2011, người Việt trên mạng xôn xáo vì một bài giảng của cha Khâm, mãi hồi 1999 gì đó, nhưng được tái xuất giang hồ trên mạng của TGP Sài Gòn. Xôn xáo chỉ vì có đoạn nhắc tới ông Mác. Đề trả lời (hay đề bào chữa?) có bài phỏng vấn Đức cha Khâm. Sau cuộc phỏng vấn, bầu khí đã căng, lại càng thẳng. Người chống kẻ bệnh, người tìm cách hóa giải... Chúng tôi cái ông Các Mác râu xồm này sống giai. Mà không riêng gì trên đất nước Việt Nam.

Để chứng minh điều đó, thử tham khảo ý kiến một người đồng hương của Các Mác, đồng thời là nhà lý luận chặt chẽ, chi li và một trong những nhà thần học uy tín nhất của Giáo hội Công giáo: Hồng y Ratzinger. Theo ngài, học thuyết Mác xít vẫn thịnh hành.

Trong *Lời Tựa Ấn bản Năm 2000* của cuốn sách thời danh do linh mục J. Ratzinger viết năm 1967, cuốn *Đức Tin Kitô giáo Hôm qua và Hôm nay*, Hồng y nhận định rằng từ khi tác phẩm này ra đời, tức từ hơn ba chục năm trước, lịch sử đã chạy với tốc độ chóng mặt; nhưng nhìn lại quãng đường cuối của thiên niên kỷ đang chấm dứt, có 2 mốc thời gian nổi bật:

1968 và 1989

«*Năm 1968 đánh dấu sự nổi dậy của một thế hệ mới. Thế hệ này cho rằng những nỗ lực tái thiết sau chiến tranh đã không thỏa đáng, đầy bất công, ích kỷ và tham lam chiếm hữu. Hơn nữa, họ còn cho rằng toàn chuỗi lịch sử từ khi Kitô giáo thắng thế, đã trật hướng và thất bại. Đã tới lúc phải làm tốt hơn. Phải xây dựng thế giới của tự do, của bình đẳng và công bằng. Và thế hệ mới xác tín rằng đã tìm thấy con đường dẫn tới đó trong trào lưu tư tưởng mác xít vĩ đại.*» (Chúng tôi ấn mạnh)

«*Năm 1989, đánh dấu sự sụp đổ bất ngờ của mọi chế độ xã hội chủ nghĩa bên Âu châu; để lại gia tài thâm của những vùng đất hoang tàn, những tâm hồn rách nát. Tuy nhiên, những ai tưởng rằng thời khắc lại đã điểm cho sự diệt kitô, đều hụt hẫng. Dù số kitô hữu trên toàn thế giới đang nể, nhưng vào thời điểm lịch sử đó, Kitô giáo đã không tỏ ra đủ thuyết phục để được nhìn nhận như một lựa chọn quyết định. Trên căn bản, học thuyết cứu độ mác xít, đương nhiên với những biến thái khác nhau, được coi như học thuyết duy nhất có khả năng vạch đường cho tương lai, bởi lẽ thế giới quan của nó vừa mang động lực đạo đức vừa phù hợp với tính khoa học. Do đó, dù bị cú sốc năm 1989,*

nó vẫn không dễ bị đẩy ra lề lịch sử.» (Chúng tôi ấn mạnh)

Thú thật, tôi khá ngỡ ngàng khi đọc hai trích dẫn trên. Sự vùng dậy của tuổi trẻ năm 1968, như tôi được chứng kiến bên Pháp chẳng đáng gì tới đảng cộng sản hay chủ nghĩa Mác xít và sau đó cũng chẳng lợi ích gì cho đảng cộng sản Pháp hay học thuyết Mác xít nơi đây. Trong khi phong trào đang mạnh, đảng cộng sản Pháp giữ khoảng cách rõ ràng, vì chính đảng cũng bị tấn công. Một trong những khẩu hiệu sinh viên hô to và vẽ lên tường (graffiti) là *À bas la Dictature/Đả Đảo Độc tài*, bên cạnh nhiều khẩu hiệu khác, như *À bas la charogne stalinienne/Đả đảo xác thối Xít ta lin*; *Soyez Réalistes, exigez l'impossible/Hãy thực tế, Hãy đòi hỏi điều không có thể*; *À bas la société de consommation/Đả đảo xã hội tiêu thụ*; *À bas le réalisme socialiste. Vive le surréalisme/Đả đảo hiện thực xã hội chủ nghĩa. Hoan hô chủ nghĩa siêu thực...* Xin nhắc lại, đảng cộng sản Pháp lúc đó là một trong những chính đảng lớn nhất bên Pháp.

Tướng De Gaulle, Tổng thống Pháp thời đó cũng nói: *la CGT, oui, le chienlit, non*. Ông có ý nói: Nghiệp đoàn CGT, cánh tay nối dài của đảng cộng sản Pháp thì ông chấp nhận, nhưng trò hề lố lăng của sinh viên, thanh niên thì ông không chịu. Một trò hề đã khiến ông có lúc phải trốn đi.

Triết gia JP Sartre, người từng đồng hành với đảng cộng sản, từng phê phán bản Báo cáo của Khrushchev năm 1956 là không nên có và cho rằng bọn chống cộng là đồ chó, thế mà cũng tuyên bố trước đại học Sorbonne: *La dictature du prolétariat n'est que la dictature sur le prolétariat/Chuyên chính vô sản chỉ là chuyên chính trên lớp người vô sản.* (Sartre lặp lại lời của Bakounine, một tay anarchiste/vô chính phủ thời

đanh, nói với Mác. Tôi nhớ tới khẩu hiệu băng trước hành lang dẫn vào nhà hát diễn một vở kịch liên quan tới Mác : *Prolétaires de tous les pays, pardonnez-moi! Vô sản toàn thế giới, hãy tha thứ cho tôi!*)

Năm 1968 là năm cộng sản Pháp, bắt đầu xuống dốc. Cho đến năm 1989, thì đảng cộng sản Pháp coi như chẳng còn gì. Sau khi khối Nga xô sụp đổ, đúng là Kitô giáo không lên ngôi, nhưng học thuyết mác xít cũng chỉ còn leo lét nơi mấy nhóm cực tả. Năm nay (2012) trong cuộc bầu cử tổng thống Pháp, đảng cộng sản Pháp không có người ra ứng cử.

Như vậy, Hồng y Ratzinger có lầm không? Tôi nghĩ rằng ngài biết rõ những điều đó, nhưng theo ý ngài, sau 1968, thế hệ trẻ vẫn thấy rằng *trào lưu tư tưởng mác xít* là con đường dẫn tới *tự do, bình đẳng và công bằng*. Và sau 1989, mặc dù khối Nga xô đã phơi bày tất cả bộ mặt thực của nó, học thuyết mác xít *vẫn không dễ bị đẩy ra lề lịch sử*. Nói cách khác, Mác vẫn sống. Tại sao? Dưới hình thức nào?

Cứu Độ

Hồng y Ratzinger gọi thuyết Mácxít là một **học thuyết cứu độ**: *«Trên căn bản, học thuyết cứu độ mácxít...»*. Như Giáo lý công giáo. *«Thế giới quan của nó vừa mang động lực đạo đức vừa phù hợp với tinh khoa học»* và được nhiều người coi là niềm hy vọng có khả năng vạch đường cho tương lai. Hiểu như vậy, học thuyết Mácxít thoát thai từ Giáo lý Kitô giáo. Thuyết cứu độ của Mácxít hóa giáo lý cứu độ của Kitô giáo.

Duy vật và vô thần, dĩ nhiên cứu độ của Mácxít không nằm ở một thế giới bên kia, cũng không còn là cứu rỗi các linh hồn. Vì chỉ còn có thế giới trần tục này, nên cứu độ là xóa

bỏ áp bức và bất công, thúc đẩy con người đấu tranh trên bình diện xã hội, chính trị, kinh tế nhằm đem lại tự do, công bằng; đồng thời đề cập những phương thức hành động hữu hiệu. Đó là một học thuyết cứu độ thực tế và thực tiễn. Trong khi tôn giáo, đặc biệt Kitô giáo thuộc lãnh vực đức tin, mà vì thế dễ bị coi như chủ quan, riêng tư, khó trở thành điểm quy tụ chung cho mọi thành phần trong xã hội.

Mặt khác, dù tin hay không tin, tại sao người tín hữu và người mácxít không thể cùng nhau chen vai sát cánh xây dựng một xã hội công bằng, tự do? Thực tế, người Kitô giáo và người cộng sản đã từng chen vai sát cánh, trong thế chiến 2, chống lại Đức quốc xã. Sự hợp tác này dường như được Công đồng Vatican II khuyến khích.

Các Mác, Aristote của thời đại ?

Công Đồng Vatican 2 (1962-1965) đã thực hiện cuộc Aggiornamento vĩ đại của Giáo hội công giáo, mở cửa ra với thế giới đương đại và khẳng định đức tin người Kitô hữu như chất xúc tác cho **toàn bộ cuộc sống giữa dòng đời**. Nếu tin không đóng cửa trong nhà thờ, nếu đạo được sống giữa lòng đời, thì gặp gỡ là điều dễ hiểu.

Một trong những hậu quả có lẽ bất ngờ của Vatican 2 là Thần học Giải phóng tại Châu Mỹ La tinh. Nơi đây, công giáo chiếm đa số, mà hiển nhiên cũng chính nơi đây *«áp bức, đè nén, bất công đạt mức ghê tởm; tài sản và quyền lực nằm trong tay một nhóm người, dân nghèo bị bóc lột một cách kinh khủng»*. Trước hoàn cảnh bi đát đó, Giáo hội đương nhiên mang trách nhiệm lớn, *«Đức tin phải thể hiện như một sức mạnh của công lý»*, đạo phải vào đời để xóa bỏ áp bức, bất công. Nhưng để thực hiện điều đó, thì *«Các Mác có*

vẽ là gương mặt lớn vạch ra đường lối. Ông đóng vai trò đã từng là vai trò của một Aristote hồi thế kỷ XIII, khi phải rửa tội cho triết lý tiền Kitô giáo (mà vì thế «ngoại đạo») ngõ hầu thiết lập tương quan chính đáng giữa đức tin và lý trí». Nghiễm nhiên, học thuyết Mácxít được coi như lý trí của thời đại. Đi lại với ông, biểu hiện một thái độ cởi mở, thức thời. Hơn nữa, phù hợp với Công Đồng Vatican II. Vì Công Đồng chủ trương mở cửa và đối thoại. Vào những năm họp Công Đồng, tức những năm 1962-1965, mở cửa trước hết là mở với khối Đông Âu và Nga Xô, cái khối lúc đó hùng mạnh, đang bành trướng như vũ bão, và đóng chặt với thế giới bên ngoài. Đối với 'Thế Giới Tự Do' thì đã mở sẵn rồi. Đối thoại cũng thế. Công Đồng đã khai trương chính sách **Ostpolitik** của Tòa Thánh Rôma dưới triều đại Gioan XXIII và Phaolô VI. Ostpolitik là chính sách ngoại giao tìm chút bang giao với phía cộng sản để cứu vãn được chừng nào hay chừng đó những Giáo hội đang bị chính quyền cộng sản bách hại nặng nề và buộc phải cắt đứt liên hệ với Vatican, thành lập giáo hội tự trị. (Chính sách ngoại giao có vẻ vớt vát này, Tòa Thánh Vatican xem ra vẫn còn sử dụng cho tới ngày nay với những chế độ cộng sản còn sót lại như Trung quốc, Việt Nam và Cuba. Nhưng đây lại là một đề tài khác).

Các Mác tai họa của thời đại.

Ngày nay, chắc còn nhiều người thần phục Mácxít, tuy không theo một chủ nghĩa Mácxít nào; chắc cũng còn nhiều người theo một chủ nghĩa mácxít nào đó (có quá nhiều cách hiểu Mácxít và chính Mácxít đã nói ông không phải là mácxít!), nhưng đại loại, học thuyết Mácxít, hiểu theo nghĩa thông thường trong những chế độ xã

hội chủ nghĩa hiện thực kể như đã hết thời, khi khối Nga xô và Đông Âu sụp đổ.

Nhưng theo HY Ratzinger, mặc dù cú sốc 1989, Mác không dễ gì bị đẩy ra địa lịch sử. Mác vẫn còn đó, và vì thế, còn đó tai họa mác xít.

Như trên đã nói, học thuyết Mác cũng là một **học thuyết cứu độ**, như Giáo lý công giáo. Nhưng đó là giáo lý Kitô giáo **bị lộn ngược**. Vì cứu độ Mác hứa hẹn không nằm ở thế giới nào khác, mà ngay nơi đây. Không có Chúa, không có Đấng Cứu Thế, không có Thiên Đàng. Chỉ có con người tự cứu mình. Tuy nhiên, «*Chấp nhận Mác (dù dưới dạng thái tân mác xít nào đi nữa)*», không đơn thuần là đón nhận một triết lý như đại diện cho lý trí của thời đại, một lối nhìn về cội nguồn và ý nghĩa của cuộc sống, mà chủ yếu là chấp nhận một praxis. Vì, «*triết lý*» này, chủ yếu là một «*praxis*». Và «**praxis**» **tạo ra «sự thật» chứ không đặt nền trên sự thật có trước**» (chúng tôi ấn mạnh).

HY Ratzinger nhìn nhận học thuyết Mác là một triết lý, khi ngài khẳng định «*Chấp nhận Mác (dù dưới dạng thái tân mác xít nào đi nữa, không đơn thuần là đón nhận một triết lý)*». Từ triết lý ở đây không bị cho vào ngoặc kép. Quả thật, có một ông Mác triết gia, đồ đệ phía tả của các đồ đệ Hegel (các đồ đệ hữu, ngược lại). Đã là một triết lý thì có thể bàn cãi, tranh luận. Nhưng Mác cũng là một nhà hoạt động cách mạng. Nên triết lý của ông thành «*triết lý*». Thành «*praxis*» tạo ra sự thật.

Praxis trong tiếng Hy Lạp có nghĩa là hành động, đối lập với suy tư. Như bên ta phân biệt «*tri*» với «*hành*», và khuyên rằng tri hành phải hiệp nhất. Mác triết gia, cũng như mọi triết gia, chủ yếu đi tìm

sự thật, vì sự thật. Nhưng Mác cách mạng không phân biệt tri với hành. Ông không cần biết đâu là sự thật về con người và xã hội loài người. Đối với ông, cái biết của ông đúng, học thuyết của ông là **chân lý và nó tự chứng minh bằng cách mạng vô sản và chuyên chính vô sản, tức bằng bạo lực và khai trừ**. Vì thế, coi Mác như Aristote của thời đại, «*đón nhận Mác như triết gia của thần học là chấp nhận thể thượng phong của chính trị và kinh tế; lúc đó kinh tế và chính trị đích thực trở thành sức mạnh cứu rỗi (và nếu bị vận dụng cách sai lầm, sẽ thành sức mạnh của tai ương)*». Trong viễn tượng đó, sự cứu độ của con người chỉ có thể thực hiện bằng chính trị và kinh tế. Bộ mặt của tương lai thế nào là do chính trị và kinh tế quyết định. Vì thế, «*Cái «Thực tại» cần lưu ý từ đây chỉ còn là thực tại vật chất của những dữ kiện lịch sử; phải thông suốt những dữ kiện này và biến đổi chúng để hướng tới những mục tiêu chính đáng, bằng cách vận dụng những phương tiện thích hợp. Trong những phương tiện này, đương nhiên không thể không có bạo lực*».

Thực tại của Mác là một «*thực tại*» què quặt, vì Mác đã khai trừ thế giới tôn giáo và tâm linh. Hơn nữa, Mác không chỉ cho Thiên Chúa và Tôn giáo ra địa khi ông đặt sức mạnh cứu độ vào chính trị và kinh tế. Mác còn chống lại Thiên Chúa, vì để thực hiện chương trình cứu độ, tức để biến đổi «*thực tại*» nhằm «*hướng tới những mục tiêu chính đáng*» (xã hội phi giai cấp), Mác chủ trương triệt tiêu bằng bạo lực tất cả những gì không phù hợp với «*Thực Tại*» của Mác.

Làm chúa tể «*sự thật*» và áp đặt «*sự thật*» bằng bạo lực và khai trừ, đương nhiên cái học thuyết «*vừa mang động lực đạo đức vừa phù hợp với tính khoa học*» cũng chẳng còn

đếm xia gì tới đạo đức và khoa học. Nhân danh những mục đích cao cả như công lý, hòa bình, xóa bỏ cảnh người bóc lột người «*người ta cho rằng phải tạm cho vào ngoặc những nền tảng đạo đức và nghĩ rằng mình có quyền dùng khủng bố để thực hiện điều thiện*». Thí dụ: Khờ me đỏ bên Campuchia. Hay Mặt trận Giải phóng Nông dân nghèo bị tư bản bóc lột bên Colombie. Mặt trận này hiện nay đã thành một băng đảng sản xuất và buôn nha phiến.

Mác vẫn sống dai...

Phê bình Mác, chống Mác.. nhưng cũng cần cảnh giác. Biết đâu ta không bị Mác ảnh hưởng hay ít ra cũng suy nghĩ và hành động theo chiều hướng của Mác? Xin nhắc lại: «*praxis*» tạo ra «*sự thật*» chứ không đặt nền trên sự thật có trước». Trong chừng mực suy tư và hành động của ta không đặt nền trên sự thật, dù có chống Mác, ta vẫn vô tình theo Mác. Xin nêu lên một nhận xét mang tính lý thuyết và 2 nhận xét cụ thể.

Giá trị.

Giá trị khác với giá cả. Giá cả dành cho việc buôn bán. Nhà cửa, xe cộ, đồ dùng buôn đi bán lại có giá được đo bằng tiền, bằng sức lao động. Chuyện cơm áo gạo tiền. Giá trị chỉ những gì, trên nguyên tắc, không thể mua bán. Tôi có thể mua sách *Truyện Kiều* nhưng không mua được văn chương của *Truyện Kiều*. Giá trị chỉ những gì đáng giá, đáng có, cho dù nó không có: giá trị thẩm mỹ, giá trị luân lý, đạo đức, giá trị văn hóa v. v.. Rất khó biết đâu là giá trị đích thực. Chẳng hạn, giá trị thẩm mỹ của một tác phẩm văn học, hội họa. Về luân lý cũng vậy: trong trường hợp nào có quyền phá thai? Trong trường hợp nào không được phép?

Khuynh hướng thông thường

(Xem tiếp trang 82)

LINH MỤC CHÂN TÍN

và cuộc đấu tranh không mệt mỏi cho GH&QH

■ Lm Chân Tín

Đầu năm mạng Nữ Vương Công Lý phỏng vấn linh mục Chân Tín về Giáo hội và Đất nước. NVCL - 14/02/2012

Nhân dịp năm mới, Nữ Vương Công Lý có dịp phỏng vấn linh mục Chân Tín, C.Ss.R về hiện tình Đất nước, Giáo hội và những dư luận xung quanh cuộc đời đấu tranh cho công lý, cho nhân quyền mà ngài đã dành cả cuộc đời dấn thân. Chúng tôi trân trọng gửi tới quý độc giả nội dung cuộc trả lời phỏng vấn này.

1. Thưa cha, lời đầu tiên, NVCL xin kính chúc cha mạnh khỏe, bình an trong Thánh linh Chúa để có nhiều đóng góp cho Giáo hội và đất nước.

Linh mục Chân Tín: Xin chân thành cảm ơn NVCL, nhân những ngày đầu năm Nhâm Thìn chúc tôi mạnh khỏe, bình an trong Chúa Thánh Linh để có nhiều đóng góp cho Giáo hội và đất nước. Với ơn Chúa, tôi ráng đóng góp ít nhiều cho Giáo hội và đất nước. Với tuổi 93, tôi là một trong những người chứng của lịch sử hiện đại của Giáo hội và đất nước, nên tôi thấy có trách nhiệm và cố gắng góp phần vào việc xây dựng đất nước và Giáo hội.

2. Trước hiện tình đất nước đang chịu họa độc tài cộng sản, Giáo hội Việt nam còn đó những vấn đề cần nói đến. Theo cha, điều

gì cần thiết nhất đối với Giáo hội Việt Nam hiện nay?

Linh mục Chân Tín: Chúa Giêsu khi lập Giáo hội đã ban cho các vị lãnh đạo Giáo hội ba chức năng Tư tế, Ngôn sứ và Vương đế.

Để đảm bảo chức năng tư tế, Giáo hội cần phải có một kế hoạch đào tạo linh mục độc lập với thế quyền, không thể để chính quyền, nhất là chính quyền cộng sản với chủ trương phá đạo, xía vào việc giáo dục đào tạo các linh mục, xen vào việc bổ nhiệm chuyển chuyển các giám mục, linh mục.

Để thực thi chức năng Vương quyền, Giáo hội Việt Nam phải có tự do phục vụ con người mà Thánh kinh gọi là chức năng Vương đế, chứ không phải quyền sống xa hoa vương đế. Phải để cho Giáo hội phục vụ người nghèo, những người đau khổ, người bị bóc lột, người bị áp bức. Thế nhưng, với chế độ cộng sản Việt nam, Giáo hội không được mở trường để giáo dục, không được mở bệnh viện để giúp bệnh nhân, không được tự do làm việc xã hội để giúp đỡ người cô thân, cô thế; không được làm ngành thông tin để nói lên sự thật...

Chức năng thứ ba là chức năng Ngôn sứ, chức năng rao giảng Tin mừng của Chúa cho mọi người, tức

là quyền nói thẳng nói thật với chính quyền cộng sản về sự vi phạm tự do tôn giáo, quyền bênh vực nhân quyền, dân quyền. Hiến chế về Giáo hội trong thế giới ngày nay cả Công đồng Vaticano II đã nói: “*Nỗi vui mừng và niềm hy vọng, những buồn khổ và nỗi lo âu của con người hôm nay, cách riêng của những người nghèo và của tất cả những ai đang đau khổ, đó cũng là vui mừng và hy vọng, đau buồn và lo âu của môn đệ Chúa Kito. Không có gì liên quan đến nhân loại mà không có tiếng van trong cõi lòng tín hữu Chúa Kito*”.

Trong ba chức năng đó, Giáo hội Việt Nam cần phải tích cực thi hành chức năng Ngôn sứ. Chức năng này, trong hiện tình đất nước đầy dối trá, tình trạng đạo đức suy đồi, nhân quyền bị vi phạm, một bộ phận đảng viên cộng sản toa rập bòn rút tài nguyên đất nước như hiện nay, việc thực thi chức năng này là rất quan trọng và cần thiết. Giáo hội không thể làm thình lặc đất nước bị tàn phá bởi một chế độ phá hủy tinh thần con người bằng chủ trương duy vật vô thần, trắng trợn vi phạm tự do tôn giáo, tự do nhân quyền, tự do dân quyền. Giáo hội, đặc biệt các vị giám mục, không thể tiếp tục im lặng, nhưng phải lên tiếng bảo vệ con người, bảo vệ tôn giáo. Chính

Đức Giêsu đã căn dặn các đồ đệ: “Anh em đừng sợ người ta. Điều thầy nói với anh em lúc đêm hôm, thì hãy nói ra giữa ban ngày. Điều anh em nghe rỉ tai, hãy lên mái nhà rao giảng. Anh em đừng sợ những kẻ giết thân xác mà không giết được linh hồn” (Mt 10, 26-28).

Hiện nay, phần lớn các giám mục Việt nam chọn cách thức im lặng, không dám lên tiếng bênh vực tôn giáo, bênh vực Giáo hội, bênh vực nhân quyền và dân quyền. Biện minh cho việc im lặng, có vị cho rằng Giáo hội không làm chính trị. Vị khác cho rằng “cần tu thân tích đức”, đất nước này có gần 90 triệu người chứ đâu chỉ có người công giáo. Có vị không những cho rằng “lên tiếng hay không lên tiếng” mà còn giảng dạy chủ nghĩa Mác xít trong nhà thờ cho giáo dân mà không hề phê phán để bảo vệ đức tin. Vị khác thì lại cho rằng “Ai không thích cộng sản thì đừng bắt chúng tôi theo họ”... Tôi không biết các vị nghĩ gì mà đã hành xử như vậy?

3. Cha nghĩ gì về tiến trình Tòa thánh bổ nhiệm các giám mục Việt Nam như hiện nay?

Linh mục Chân tín: Về việc bổ nhiệm các giám mục, Công đồng Vaticano II, trong Sắc lệnh về Nhiệm vụ của các Giám mục trong Giáo hội, số 20, nói rõ về quyền tự do của Tòa thánh trong việc chỉ định và bổ nhiệm các giám mục: “*Nhiệm vụ Tông đồ của các giám mục đã được Chúa Giê su thiết lập và theo đuổi mục đích thiêng liêng siêu nhiên, nên Thánh Công đồng chung tuyên bố quyền chỉ định và bổ nhiệm các giám mục là quyền riêng đặc biệt và tự nó độc hữu thuộc thẩm quyền Giáo hội. Vì thế, để bảo vệ đúng mức sự tự do của Giáo hội, để thăng tiến lợi ích của các Kito hữu cách thích hợp và dễ dàng hơn, Thánh công*

đồng ước mong sau này các chức quyền dân sự không còn hưởng các quyền lợi hoặc đặc ân nào về việc tuyển chọn, bổ nhiệm, đề cử hay chỉ định chức vụ giám mục. Về phần các chính quyền dân sự, Thánh Công đồng tri ân và kính trọng thịnh tình của họ đối với Giáo hội và hết sức nhã nhặn xin họ hãy đồng hành với tòa thánh tự ý từ bỏ những quyền lợi hay đặc ân kể trên”.

Bộ Giáo luật 1983 nhắc lại những gì Công đồng đã nói về sự tự do chọn lựa giám mục: “*Từ nay, các chính quyền dân sự không còn quyền hay đặc ân bầu cử, bổ nhiệm, giới thiệu hoặc chỉ định các giám mục nữa*” (Gl 1983, điều 337, đoạn 3).

Theo thánh Công đồng và bộ Giáo luật 1983, rõ ràng là từ nay: “các chính quyền dân sự không còn quyền hay đặc ân bầu cử, bổ nhiệm, giới thiệu hoặc chỉ định các giám mục nữa”. Thế nhưng, trong thực tế, trên đất nước Việt Nam hiện nay, việc tuyển chọn các giám mục “phải được sự đồng ý của nhà nước cộng sản vô thần” là đi ngược lại với Công đồng và Giáo luật.

Trong khoảng thời gian hơn hai chục năm gần đây, tất cả các giám mục được tuyển chọn đều phải được sự đồng ý của chính quyền cộng sản. Trong một chế độ độc tài đảng trị với chính sách tiêu diệt tôn giáo một cách có hệ thống như tại Việt Nam, thì việc để chính quyền cộng sản nhúng tay vào việc bổ nhiệm các vị giám mục là một việc làm nguy hiểm và việc thời gian qua, hầu hết các vị giám mục chọn thái độ im lặng, theo tôi, là một điều hoàn toàn dễ hiểu. Cộng sản hiểu rất rõ chỉ cần nắm các giám mục thôi là có thể điều khiển được Giáo hội. Vì thế, việc để cộng sản Việt Nam tham gia vào việc tuyển chọn giám mục đã tạo điều kiện và cơ hội cho họ dễ

dàng nắm các giám mục hơn.

Đức Giáo hoàng Benedict 16 đã từng lên án những giám mục nào muốn yên thân, không dám lên tiếng chống lại bạo quyền. Ngài gọi các giám mục ấy bằng một từ hết sức nặng nề “Chó câm”. Tôi thiết tưởng, bao lâu Giáo hội còn để chính quyền cộng sản nhúng tay vào trong việc bổ nhiệm các giám mục, bấy lâu còn thấy sự “Im lặng đáng sợ của Giáo hội” trước sự xuống cấp về đạo đức xã hội, trước những bất công, trước những bắt bớ, đàn áp những người yêu nước, những thanh niên công giáo nhiệt tâm với nhà Chúa như từng thấy trong thời gian qua.

4. Nhiều người cho rằng: trước đây linh mục Chân tín đã có thời “thân cộng sản”, điều này có đúng không và có phải vì có thời kỳ đó mà cha đã có nhiều kinh nghiệm với cộng sản hay không? Nếu có thể xin cha nói về vấn đề này?

Linh mục Chân Tín: Trước 1975, tôi và một số linh mục cùng một số giáo dân trí thức đã chống chế độ Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu vì đã bắt bớ sinh viên và những người hoạt động chính trị. Các sinh viên và những người này bị bắt và bị tra tấn. Chúng tôi, 8 linh mục đã điều tra cẩn thận, nên đã lên tiếng yêu cầu trả tự do cho họ. Cuộc đối đầu giữa sinh viên và chế độ Nguyễn Văn Thiệu kéo dài và tờ báo Đối Diện của tôi đã bênh vực các sinh viên ấy. Cộng sản lợi dụng cuộc đấu tranh đó và nghĩ là chúng tôi về phe họ. Nhiều người trong chế độ cộng hòa cũng nghĩ như vậy. Tôi quan niệm rằng có bất công dù ở chế độ nào thì tôi cũng lên tiếng vì đó là sứ mạng ngôn sứ tôi đã lãnh nhận. Sau khi cộng sản chiếm Miền Nam, tôi tiếp tục đấu tranh chống chế độ cộng sản. Dù bị cộng sản kết án 3 năm quản chế tại Cần Giờ, tôi vẫn tiếp tục chống cộng

sản cho tới nay.

Dù sao, tôi rất thông cảm với những người, đặc biệt là những anh em, những công chức của chế độ Việt Nam cộng hòa đã bị cộng sản hành hạ, bắt bớ, tù đầy. Tôi mong anh em hiểu rằng tôi không bao giờ theo cộng sản.

Có anh em cho rằng tôi theo cộng sản, vì ngày 30/4/1975, họ thấy tôi ở trong trại cộng sản tại Phi trường Tân Sơn Nhất. Đây là một hiểu lầm. Ngày 28/4/1975, tướng Dương Văn Minh lên nắm quyền Miền nam. Qua ngày 29/4, tướng Minh đã gửi một phái đoàn của chính phủ cầu hòa với cộng sản nhưng bất thành. Chiều 29/4, tướng Minh có nhờ tôi cùng với giáo sư Châu Tâm Luân và luật sư Liễn – là những người được coi như thành phần thứ ba, không theo cộng sản cũng không ủng hộ chế độ Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu, làm trung gian vào trại Davis để điều đình cứu quốc. Khi biết các tướng tá cộng hòa đã tháo chạy từ sáng sớm, và như thế sẽ chẳng có chống đối kịch liệt, nên chúng tôi yêu cầu bộ đội cộng sản dừng pháo kích ở sát tàn phá giết hại đồng bào thành phố. Tướng Tuấn của cộng sản điện ra cho tướng Võ Nguyên Giáp nói lại yêu cầu của chúng tôi. Ông Võ Nguyên Giáp đồng ý và chúng tôi xin rút về nhà. Nhưng bấy giờ, bộ đội cộng sản đã tiến vào Tân Sơn Nhất, chúng tôi không còn đường ra nên phải ở lại trong trại Davis cho tới chiều 30/4 mới về nhà được.

Sự việc chỉ có thế, không như có người vì hiểu lầm bảo Chân Tín vào trại Davis đón cộng sản vào Sài Gòn.

5. Theo cha, liệu chế độ cộng sản có thể tồn tại “muôn năm” như họ thường huỳnh hoang tuyên bố, cha nghĩ gì về điều này?

Linh mục Chân Tín: Chế độ

cộng sản Liên xô và Đông âu dù mạnh đến đâu cũng đã tan rã, vì một chế độ không được lòng dân, không tôn trọng nhân quyền, thì chắc chắn rồi cũng sẽ tan rã. Cộng sản Việt Nam đâu mạnh bằng cộng sản Liên xô – Đông âu. Một khi người dân ý thức hơn quyền lợi của họ, ý thức chế độ cộng sản là vô nhân đạo, giống như Ba lan mấy chục năm trước, chế độ cộng sản Việt Nam sẽ tới lúc tan rã, bởi chính sự vô nhân đạo của nó. Ngay khi chế độ cộng sản Ba lan và Đông âu sụp đổ, Đức Chân phước Giáo hoàng Gioan Phaolo II đã nói: *“Có thể là đơn giản khi nghĩ rằng Đấng Tối cao đã gây ra sự sụp đổ của chủ nghĩa cộng sản. Chủ nghĩa cộng sản tự nó sụp đổ, vì hậu quả của những lỗi lầm và sự dối xử tội tệ của riêng nó. Chủ nghĩa cộng sản tự nó sụp đổ vì sự yếu kém riêng của nó”*. Cộng sản Việt Nam là gì mà nó tự ảo tưởng và huỳnh hoặc cho rằng tồn tại muôn năm như họ thường huỳnh hoang. Một chế độ đi trật đường Thiên Chúa, thì rồi cũng trật đường rầy, lăn xuống hố cả lũ.

Trong bài giảng về Công lý và Hòa bình, Chúa nhật 30/10/2011, tại Đền Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp Kỳ Đồng, tôi đã đề cập tới những lỗi đi trật đường Thiên Chúa của cộng sản: trật đường thứ nhất là chủ thuyết vô thần áp đặt cho toàn dân; thứ hai là sự dối trá tràn lan; thứ ba là chế độ cộng sản không tôn trọng nhân quyền; trật đường thứ tư là độc tài đảng trị; thứ năm là tham nhũng tràn lan từ trung ương tới địa phương; thứ sáu là cộng sản bán nước cho Trung cộng để bảo đảm an toàn cho đảng cộng sản Việt Nam, còn đất nước quê hương không có ý nghĩa gì với họ. Một chế độ như thế sớm muộn sẽ sụp đổ như lời Đức chân phước Giáo hoàng Gioan Phaolo II đã nói.

6. Thời gian qua, Nữ Vương Công Lý đã làm hết khả năng của mình theo đường hướng Sự thật, Công lý, Hòa bình, vì một Giáo hội duy nhất, thánh thiện, công giáo và tông truyền, xin cha cho biết cảm nghĩ của mình về NVCL? Theo cha, NVCL có nên tiếp tục theo đuổi đường hướng “sự thật sẽ giải thoát chúng ta” hay không?

Tôi rất hoan nghênh Nữ Vương Công Lý vì từ trước tới nay đã soi sáng cho độc giả biết sự thật, đã làm hết sức mình, đã phải chịu tiếng nọ tiếng kia của những người không thích nghe sự thật. Xin NVCL tiếp tục công việc Ngôn sứ của mình, vì đây là công việc cần thiết cho việc xây dựng đất nước và Giáo hội trong chân lý và tình thương.

Phải, sự thật sẽ giải thoát chúng ta.

7. Trong trường hợp nhiều người cho rằng không nên vạch áo cho người xem lưng những vấn đề không thể không nói đến trong Giáo hội, cha nghĩ gì về điều này?

Lung ghê lở mà che dấu sẽ ghê lở thêm. Trái lại, phải nói thẳng nói thật để cùng nhau ý thức và cùng nhau chữa lành những vết thương cho đất nước và Giáo hội. Ghê lở mà che dấu sẽ tới lúc mùi hôi thối bốc lên và quan trọng là không chữa được nữa.

8. Xin cảm ơn cha. Kính chúc cha có nhiều sức khỏe, được Thiên Chúa gìn giữ để đóng góp cho Giáo hội và xã hội nhiều hơn.

Xin chân thành cảm ơn Nữ Vương Công Lý đã tạo điều kiện để một ông già 93 tuổi, gần trời xa đất, nói lên tâm lòng của mình với đất nước và Giáo hội. Chúc tất cả quý độc giả Năm mới khang an.

14/2/2012

Chân Tín

38 Kỳ Đồng, Sài Gòn ■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Hải Hùng

“sở hữu toàn dân”!

■ Hà Sĩ Phu

LTS.- Bài viết dưới đây của Hà Sĩ Phu Nguyễn Xuân Tú. Tác giả đích thân gửi cho mang Boxit Việt Nam và sau đó được nhiều mạng trong nước đăng tải. Chúng tôi chọn đăng lại bài này để riêng gửi tới gia đình anh Đoàn Văn Vươn, những công dân và cũng là những tín hữu Công giáo Việt Nam nhiệt thành, tận tụy, hết lòng yêu mến Quê hương và Giáo hội, cùng quý độc giả Diễn Đàn.

Thiết nghĩ, người nên và cần đọc bài này có lẽ là tác giả bài giảng Cảnh Chung Luận -ĐC Nguyễn Văn Khảm, GM Phụ tá TGP Sài Gòn.

Tiếng súng hoa cải Đoàn Văn Vươn là phát pháo hiệu báo nguy của anh bộ đội trên boong, báo cho người lái con tàu Titanic Việt Nam rằng: phía trước là một tảng băng ngầm.

Đã có một thời ấu trĩ, nghèo khó, trông con đường “tám thước” đã thấy rộng “thên thang” [1], thấy ánh điện sáng trên cầu Việt Trì đã sướng nháy lên “Ơ này anh em ơi” [2], thế mà trong đầu còn mở ra những thứ thên thang gấp bội thì lằng lằng cũng phải. Đây là bài ca hữu nghị Việt-Trung-Xô, này là anh cả Liên xô chị hiền Trung Quốc, này là vô sản toàn thế giới, này là thế giới đại đồng... Trước những thứ hoành tráng, bát ngát như vậy cái gì là RIÊNG, là cá nhân chẳng những bị xem là nhỏ bé mà còn tội lỗi nữa, phải nép vào một xó, nhường chỗ cho những gì là CHUNG, là “tập thể”, là “toàn dân”... **Đã là cá nhân, lại kèm thêm chữ “CỬA” (tức là sở**

hữu đấy), như của tôi, của anh, thì xấu xa lắm, phải từ bỏ ngay hoặc chôn kín trong lòng.

Đừng trách các nghệ sĩ cứ “tón” lên mà tội, khi có cả một lý thuyết đang trù lên xã hội. Ngọn nguồn từ mấy ông râu xồm bên Tây kia.

Số là, từ thế kỷ 18, xã hội loài người đến thời văn minh công nghiệp thì sự chênh lệch giữa con

người với nhau đã rất khủng khiếp. Bằng cảm tính trực quan, rất dễ thấy sự bất công là do chiếm hữu tư nhân về tư liệu sản xuất mà ra. Bàn cố nông không có ruộng nên phải làm thuê cho địa chủ phú nông chiếm nhiều ruộng đất. Công nhân không có nhà máy nên phải làm thuê cho nhà tư bản có công xưởng. Kết quả là người lao động làm ra của cải mười phần nhưng chỉ được hưởng dăm ba phần vì bị các “chủ tư liệu” chiếm mất thành quả.

Thế là, xuất phát từ cảm tính trực quan, không ít người nghĩ đến giải pháp: từ nay không cho ai chiếm hữu ruộng đất hay công xưởng nữa, tất cả tư liệu sản xuất lớn phải là của chung, sẽ chẳng ai phải làm thuê cho ai, thế là triết tiêu “tận gốc” sự bóc lột và bất công, thế là cứu dân. Nhiệm vụ cách mạng là phải chống cái RIÊNG, đặc biệt là cái riêng trong sở hữu những cơ sở vật chất. Theo luận lý ấy, đất đai là loại hình tư liệu sản xuất đặc biệt, là nguồn vốn lớn nhất, giá cả có thể vô hạn tất nhiên không ai được sở hữu riêng, nếu quy thành luật “**đất đai thuộc Sở hữu toàn dân, do Nhà nước thống nhất quản lý**” thì cũng phải thôi.

Công cuộc chống cái Riêng sẽ dẫn xã hội tới Thiên đường khiến Tổ Hữu reo lên:

Ngày mai đây, tất cả sẽ là CHUNG

Tất cả là vui và ánh sáng! (Tổ Hữu – Liên hiệp lại)

Mơ tiếp, con người sẽ làm việc theo khả năng nhưng tiêu dùng thì tất cả đều lấy từ cái kho chung của toàn dân, như mức nước trong bể, ai khát nhiều thì mức nhiều, ai khát ít thì “tự giác” mức ít (thật quá ư nhân đạo và hợp lý), bởi khi ấy con người đều cao thượng, tất cả đã là của chung thì còn “tham sân si” làm gì nữa, thanh bình đến thế là cùng!

Chẳng còn ai có sở hữu tư liệu sản xuất riêng, ai cũng là công nhân công nghiệp hay công nhân nông nghiệp như nhau, hết cả giàu nghèo, hết cả sang hèn, nên xã hội đặc trưng ở tính chất SAN BẰNG, CÔNG HỮU HÓA, TẬP THỂ HÓA...

Đền nay, nhiều điều phi lý trong “xã hội không tương” như trên đã được nhận ra và không nhắc đến nữa, nhưng tại sao chủ trương Công hữu hoá về đất đai vẫn được giữ nguyên mặc dù chủ trương này đã gây nên bao vụ tranh chấp đất đai nghiêm trọng, kéo dài, như một vấn nạn lớn, thách thức sự tồn vong của chế độ?

Để trả lời câu hỏi trên, và có thể sửa chữa tận gốc sai lầm về “*sở hữu toàn dân*” đối với đất đai, chứ không dừng ở việc điều chỉnh để đối phó, thiết nghĩ cũng nên phân tích ngắn gọn với nhau mấy nguồn gốc xuất phát của sai lầm này.

1/ Những sai lầm từ trong nhận thức của Ý thức hệ

- Xã hội không thể san bằng: Chẳng riêng gì loài người, sinh vật một khi đã sống thành bầy đàn hay xã hội thì khó lòng tránh khỏi bất bình đẳng. Ngay trong một cơ thể thực vật, các tế bào nằm sát nhau thì vừa hiệp lực với nhau để hoàn thành một chức phận trong cơ thể vừa giới hạn lẫn nhau, chèn ép lẫn nhau, mỗi tế bào không thể căng tròn hết cỡ như khi được nuôi tự do trong môi trường nuôi cấy nhân tạo. **Vừa hiệp lực lại vừa cạnh tranh, đấu tranh với nhau trong một tổng thể vốn là quy luật tương sinh tương khắc muôn đời của Sinh giới.**

- Hệ quả của quy luật nói trên là sự phân ly thành hai cực CHÍNH QUYỀN và DÂN CHÚNG, cùng với sự phân cách GIÀU NGHÈO. Những sự phân ly vừa tương sinh vừa tương khắc này là tất yếu, không thể dùng “cách mạng” để san bằng.

- **Đã không thể xoá bỏ hay san bằng thì phải có Luật và có Dân chủ, gọi chung là nền Dân chủ Pháp trị**, để cho những mặt đối lập cùng tồn tại, không diệt nhau mà còn nương tựa vào nhau, hiệp lực với nhau trong xã hội chung.

- Là xã hội đương nhiên có tính Tổ chức: từ cá nhân đến các tổ chức nhỏ, tiếp đến các tổ chức lớn hơn, rồi thành quốc gia, quốc tế. Do đó Dân chủ cũng có Dân chủ trực tiếp và Dân chủ đại diện. Một tổ chức cấp cao có đại diện được cho các thành viên hợp thành hay không là do Cơ chế tổ chức có Dân chủ hay không. **Nếu xã hội không dân chủ thì sự đại diện chỉ là mạo danh, “sở hữu toàn dân” là một sự mạo danh.**

- Sở hữu là cơ sở vật chất để con người có thể tồn tại như một thực thể riêng trong xã hội, nên việc **đưa tất cả đất đai cho nhà nước thống nhất quản lý là vô lý**, đặc biệt là khi Công hữu hoá lại đi kèm với những thiết chế phản dân chủ thì chủ trương xoá bỏ sở hữu tư nhân đối với đất đai chính là cột chặt sinh mệnh toàn dân vào trong bàn tay của một đảng cầm quyền, chẳng khác nào truất phế tư cách tồn tại của họ.

2/ Sai lầm trong thời buổi “Kinh tế thị trường định hướng Xã hội chủ nghĩa”

Những sai lầm vừa kể trên là sai lầm về nhận thức, về động cơ có thể là muốn xây dựng một xã hội “*của chung*”, tưởng rằng mọi thứ đều công hữu hoá, tập thể hoá thì nhân dân sẽ thoát vòng nô lệ và được hạnh phúc.

Song, khi phe XHCN thế giới đã sụp đổ, Đảng Cộng sản đã chuyển sang chiến lược “*Kinh tế thị trường định hướng XHCN*”, **ảo tưởng về nhận thức không còn nữa, tại sao vẫn chủ trương “toàn dân hoá” sở hữu đất đai?**

“*Đất đai thuộc sở hữu toàn dân,*

do nhà nước thống nhất quản lý” ư? Toàn dân là một khái niệm chung chung, mơ hồ, chẳng là ai cụ thể, ai đang có quyền thì chiếm chỗ ấy. **Sự thể ra sao thì vụ Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng – Hải Phòng đủ nói lên tất cả.**

Đất đai là miếng mồi ngon nhất, lớn nhất. Trong một cơ chế độc quyền lãnh đạo, kẻ nào nắm độc quyền lãnh đạo ắt thêm rõ dãi, ắt dùng tổ chức công khai, dùng con dấu để “*cướp ngày, cướp cạn*” (chữ của bác Lê Hiền Đức). **Dân bị cướp khắp nơi, kêu trời không thấu. Kiện chỉ là kiện củ khoai vì từ dưới lên trên đều cùng một giuộc. Đó là một “lỗi hệ thống”.**

Trong cơ chế “*trên bảo dưới không nghe*”, thủ tướng cũng chẳng cách chức nổi cấp dưới thì mạnh ai nấy làm, ai có quyền cũng là “*anh hùng nhất khoảnh*”, ấy là nạn phân ly, “*cướp ngày*” nổi lên khắp nơi. Nhưng **bên cạnh nạn phân ly lại có nạn liên kết**: liên kết giữa kẻ có quyền và kẻ có tiền, đôi khi liên kết cả với đám lưu manh anh-chị, liên kết trong lợi ích nhóm, liên kết trong nhiệm kỳ... thả sức cướp bóc, đày ải nhân dân.

Trong đám mây mù tệ nạn, phải tìm ra cái trục gây ác. **Trục gây ác cũng là trục quyền lực. Trục “hợp tung” của quyền lực từ trên xuống là: Chủ nghĩa – Đảng – Công an** (công an là chủ lực thi hành). **Trục “liên hoành”** là các cấp uỷ, uỷ ban, công an, các đoàn thể trong Mặt trận, các đại doanh gia, các nhà cơ hội, các nhóm xã hội đen...

- Chính cái cơ chế “*Đất đai thuộc sở hữu toàn dân, do nhà nước thống nhất quản lý*” là nhân tố mở đường, là cái khiên che, là “*sợi chỉ đỏ*” xuyên suốt mọi đám “*cướp ngày*”, **nó cần được huỷ bỏ.**

- Việc duy trì điều luật này

(Xem tiếp trang 56)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Đường Thập Nạn vắng Chúa

■ Phạm Minh Tâm

“Đừng cộng tác vào những việc vô ích của con cái bóng tối, phải vạch trần những việc ấy ra mới đúng.” (Ep 5,11)

Trong tác-phẩm “In the Name of Jesus: Reflections on Christian Leadership” của linh-mục Henri J.M. Nouwen do Hoàng Quý lược dịch với nhan đề như một vấn-nạn “Thế nào là nhà lãnh đạo Kitô giáo trong kỷ nguyên 21” đã nhận-định rằng ... *Từ trước tới nay, vô tình hay hữu ý, nhiều người thi hành công tác mục vụ như một công tác cá biệt của mình. Mình như một chủ nhân ông và các người khác chỉ là những người giúp việc, những nô bộc, những “tay sai vật”. Tất cả phải ngoan ngoãn làm việc dưới quyền điều khiển độc tôn của mình, với tâm bình phong là làm vinh danh Chúa, nhưng thực chất là đánh bóng mình và nhắm hưởng bổng lộc...*(trang 105-106). Vì vậy mà rất dễ thấy những người giữ vai trò chần dặt ngày nay thường bị quyền rũ bởi quyền cao, chức trọng nên dễ trở thành bon chen, mưu lược nhiều hơn; đã có cung cách lãnh-đạo không giống Chúa. *Họ tưởng mình là Chúa dễ dàng hơn yêu mến Chúa; kiểm soát tha nhân dễ dàng hơn yêu mến tha nhân; làm chủ đời sống dễ dàng hơn yêu quý*

đời sống (sách nêu trên trang 62)

Trong thời gian gần đây, dư-luận trong Tổng-giáo-phận Sài-gòn nói riêng và khắp cùng trong các giáo-phận của Giáo-hội Công-giáo Việt-Nam xôn-xao bàn luận về việc toà nhà Đại-chủng-viện Thánh Giu-se được xây dựng từ hậu bán thế kỷ 19 đang nằm trong dự tính bị phá huỷ để xây lại thành một khu mới với lý-do đơn giản là đáp ứng nhu-cầu hiện tại của Tổng-giáo-phận.

Thực-tế từ vài chục năm đổ lại đây, việc xây cất các cơ-sở vật-chất đồ-sộ, nguy-nga... đã là một sinh-hoạt nổi bật nhất của Giáo-hội, đồng tiến và theo kịp “cao trào” chung của xã-hội kinh-tế thị-trường. Có điều, tất cả đều hoàn-toàn chỉ là việc đáp-ứng theo nhu-cầu hoặc kế-hoạch của từng xứ, từng dòng hay từng giáo-phận nên âu cũng là theo lẽ tự nhiên thôi. Thế nhưng, riêng với dự-án xây lại Đại-chủng-viện Thánh Giu-se tại Sài-gòn thì lại khác. Nó không hẳn chỉ là một sự việc địa-phương, là nhu-cầu đơn-giản của một Tổng-giáo-phận mà những người đứng đầu có thể tự quyền quyết-đoán mọi sự. Bởi vì,

dự-án này liên-hệ đến di-tích lịch-sử truyền-giáo của Giáo-hội Việt-Nam, đến một kiến-trúc văn-hoá cổ trong khu vực mà ngay cả nhà cầm quyền cộng-sản hiện nay tại Sài-gòn cũng đã khảo-sát và định loại là di-sản văn-hoá. Nghĩa là toà nhà cổ do Hội Thừa-sai Paris khởi công xây vào năm 1863 này không được thay đổi hoặc phá bỏ.

Ngay khi nguồn tin chưa được chính thức loan đi bằng giấy trắng mực đen thì một số giới-chức Giáo-quyền và giáo dân đã khẳng-định chính-xác là dự-án sẽ do công-ty xây dựng Gia Bảo thiết-kế và việc thi công đang được điều-đinh với công-ty Kiến Lương. Theo dự-trù, tất cả các công-trình cũ bao gồm cả toà nhà cổ phải đập bỏ để xây lên khu Đại-chủng-viện mới với sáu tầng lầu được thiết-kế theo phong-cách của Mỹ.

Và còn nữa, mỗi linh-mục xuất thân từ Đại-chủng-viện Thánh Giu-se sẽ được mời gọi đóng góp vào việc xây cất này mười triệu đồng Việt-Nam.

Những ai rành chuyện Tổng-giáo-phận trong thời gian qua đều biết chủ-nhân của Gia Bảo là một trong những đại-gia đang vây quanh Hồng-y Phạm Minh Mẫn và Giám-mục Khảm. Cũng công-ty này đang tiến-hành xây Trung-tâm yến tiệc năm sao tại khu đất nhà thờ Ngã Sáu (còn gọi là nhà thờ cha Nho). Chính vì được tin nhiệm như một thứ “con cưng” của Tòa Tổng nên hiện Gia Bảo được lấy một phòng của Trung Tâm Mục Vụ ngay mặt tiền đường Tôn Đức Thắng (đường Cường Để cũ) làm Văn-phòng Công-ty.

Rồi, cũng có nhiều người gồm đủ cả giáo dân và linh-mục, khi biết chuyện, đã lên tiếng hoặc viết thư góp ý nhưng tất cả còn tẻ hơn hoàn-cảnh của Chúa khi xưa bị Phi-la-tô giả ngây vắn-veo “Sự thật là gì”. Đó

là, họ đã như bị lạc vào cái thế-giới không một tiếng người đáp trả mà chỉ toàn là những người đang mắc bệnh đui, mù, câm, điếc. Phải chỉ trong chôn cung đình hiện nay có được lấy một Phi-la-tô để còn thêm được nghe câu hỏi “Di-sản văn-hoá và lịch-sử là cái gì”....thì cũng thoả lòng đôi chút.

Và bây giờ, việc xảy đến đã đến...Điều gì “ta” quyết, đã chính thức quyết vào ngày Mồng Một Tết tại nhà thờ Chính Tòa Sài-gòn và mới đây, trong một thư ngỏ gửi đi đề ngày 02 tháng 02 năm 2012.

Đọc xong những lời thư ngỏ, người viết cảm thấy nhiều bất ổn trong lời và nhiều mập-mờ trong ý. Xin bày tỏ:

1. Cái chữ “tôi” đơn thương độc mã của Hồng-y Phạm Minh Mẫn dùng trong thư có thích đáng cho một quyết-định như vậy hay không? Bởi vì, tuy nguyên-tắc thì đúng là việc xây cất riêng của Tổng-giáo-phận Sài-gòn song trong đó kéo theo việc phá hủy di-tích cũ về một di-sản chung của Giáo-hội mà không cần để mắt đến ai thì như vậy có thể gọi thái-độ hành-xử này là lạm quyền hay không? Bởi vì những di-sản tôn-giáo mà các vị thừa sai tiên-phong đã nỗ-lực gây dựng trên mảnh đất truyền-giáo này là vốn liếng tinh-thần của cả khối tín-hữu chứ không phải của tổng-giáo-phận hoặc giáo-phận nào...Lại càng không phải của riêng ai, cho dù là hồng y, là giám mục. Đồng thời, trách-nhiệm bảo-tồn phần gia-sản đó là bổn-phận chung của mọi thành-phần Dân Chúa Việt-Nam, bao gồm đủ từ các Giám-mục, linh-mục, tu-sĩ đến giáo dân chung lo. Cho nên đứng trước những việc trái ngang như vậy thì ai còn niềm tin cũng có quyền và có bổn-phận phải lên tiếng.

2. Trọn nội dung thư ngỏ gồm các ý đánh số từ 1 đến 4, không tìm

đâu ra được một câu, một ý làm sáng lên được sự liên-đối từ những mối dây bác-ái hoàn-toàn siêu-nhiên (supernaturalis caritatis inniti debent). Hai số (1) và (2) chỉ là cách nói ước-lệ để dẫn vào ý chính ở số (3) ... *Vì thế, tiếp nối công trình của các vị tiền nhiệm, tôi quyết định xây dựng khu nhà mới cho Đại chủng viện ...* và câu (4) là mệnh-lệnh kêu gọi chuyện tiền bạc thì mới nghĩ đến tha thiết kêu gọi tất cả các linh mục, tu sĩ, Anh Chị Em giáo dân trong giáo phận chung tay xây dựng khu nhà mới này. Trách gì đã có những nhận-định rằng Việt-Nam đang sống dưới một chế-độ toàn trị; song đừng quên rằng giáo-hội cũng có nguy cơ bất thối sự toàn-trị đó đem vào cơ-chế để cho sự hợp-tác hoàn hảo hơn.

3. Cho dù là ngay lúc ra quyết-định này thì theo phương-án, khu nhà cũ

của Hội Thừa-sai Paris vẫn tạm thời còn để đó, toà nhà sáu tầng sẽ xây giữa khu nhà mới làm sau này của Đại-chủng-viện, nhưng theo tin nội-bộ thì cũng đã có dự tính sau khi xây xong toà nhà mới rồi sẽ đập sau để mặt tiền không bị án ngữ. Vậy phải chăng bên cạnh lý-do nêu ra là cơ sở cũ không còn khả năng đáp ứng nhu cầu đào tạo và sinh hoạt thì còn nhắm mục-đích bôi xoá các vết tích lịch-sử cho đồng-bộ với hướng chung ngoài xã-hội đang tiến đến là xóa sạch quá khứ, huỷ hoại hoàn toàn các di tích một thời làm nên thành-phố Sài-gòn.

4. Qua sự việc này, xem ra ngay những người mang danh là lãnh-đạo tinh thần cũng không mấy coi trọng lịch-sử, thậm nhuần cái đạo-học như học-giá Phạm Quỳnh phân-tích trong bài khảo-luận về “Nền luân-lý cổ của dân-tộc Việt-Nam” là “*Thờ gia-đình, mến tổ-quốc, phụng tổ-tiên, tôn cổ-điển ...những tình cảm*

đó nhờ giáo-dục vun trồng, thói quen bồi đắp, văn-chương cùng phong-tục cổ-lệ tán-dương, dần dần tạo thành cho người nước Nam một cái thần-trí vững-vàng, ngay thẳng...”

Chẳng hiểu người dân Khmer họ có nền văn-hoá và luân-lý đáng tự-hào như người Việt-Nam hằng tự-hào về lịch-sử bốn ngàn năm văn hiến hay không, nhưng nhìn cung cách họ gìn giữ khu di-tích Đế Thiên Đế Thích (Angkor Thom và Angkor Wat) đồ nát, trân-trọng từng viên đá vụn của đền đài miếu mạo xa xưa mới thấy xấu hổ trong lòng. Chỉ cần nhìn cảnh họ giữ lại cây cầu cổ Kong Pong Kdei bằng đá đã có hàng nghìn năm trông đen đui xấu-xí và sứt mẻ loang-lờ, không dùng được nữa mà họ không phá bỏ, lại còn mất công mở một con đường ngắn vòng sang cây cầu khác bắc gần đó cho người và xe qua lại thì thấy họ mới thực là có văn-hoá vì biết **phụng tổ-tiên, tôn cổ-điển**. Trong khi đó, Tổng-giáo-phận Sài-gòn đâu phải thiếu đất, thiếu nơi xây cất mà phải làm cái việc có lỗi với lịch-sử chỉ vì *Cơ sở cũ đã được xây dựng từ lâu, nay xuống cấp trầm trọng. Hơn nữa, cơ sở cũ không còn khả năng đáp ứng nhu cầu đào tạo và sinh hoạt hiện nay cũng như trong thời gian sắp tới...* rồi lại uồn nấn thành ngôn từ hoa mỹ là *...tiếp nối công trình của các vị tiền nhiệm...* Phải chăng lại thêm một mục-đích giống như linh-mục Đỗ Xuân Quế mới nói cách đây không lâu về người đồng sự cùng toà rằng “*đó là một sự mạo nhận không mấy lương thiện, một sự gán ghép giả tạo*”.

Bất thối xa-hoa bằng cách xây nhà kiểu Mỹ, ăn ở theo một Mỹ mà không học được tinh-thần duy-trì truyền-thống và tôn-trọng lịch-sử của Mỹ thì chỉ là hót chút vàng mỏng trên mặt tô nước canh nhạt. Hay gì và lợi ích gì đây cho hiện-tại, cho

trương-lai và các thế hệ mai hậu?

5. Khi thư ngỏ vừa tung ra, thì có thêm những tin nữa tung theo là nhà đạo xem vậy mà độc hành, độc đoán hơn nhà nước. Có những vấn đề chung của phường, quận, tỉnh hay cả nước mà cho dù là chung cuộc thì cấp lãnh-đạo vẫn làm theo những gì họ đã muốn nhưng ít ra người dân cũng còn thấy được chút mâu mè là mời đi họp để thông báo về dự-án, để nghe tiếng nói của dân và cũng được bàn góp đôi ba ý kiến cho có vẻ dân-chủ. Còn nhà đạo thì việc hệ-trọng đến quá-khứ chung như vậy mà “các đảng” không đưa ra cho dân biết dân bàn, chắc sợ bị phản-biến. Rồi dùng một cái tuyên bố “tôi quyết định, tôi làm” như một sự đã rồi với ngày giờ ấn định lễ đặt viên đá đầu tiên, cho dù chưa được cấp giấy phép mà mới được hứa là “cứ làm, giấy phép đến sau”. Vậy là sao?

Tóm lại, hiện nay người dân thành-phố thì xót-xa nhìn các công trình cổ trên 100 năm dần dần biến mất, trong đó có nhà in Tân Định

là nhà in đầu tiên ở Nam-kỳ đã bị đập bỏ chỉ do ý thích của một cụ xú. Người tín-hữu Công-giáo thì tủi nhục nhìn các người mang chức thánh dương-dương tự-đắc với quyền mục vụ trong tay ra sức đập phá các chứng tích một thời xây dựng của các vị thừa-sai tiên-phong đã đổ công nghiệp và máu đào trên lộ-trình rao giảng Tin Mừng. Nói cách khác, nếu bỏ đi đây nhà Đại-chủng-viện cũ thì chẳng những là đắc tội với tiền-nhân vì bức-tử quá-khứ mà còn là một “tội” phạm đến văn hóa nữa.

May thay, khi bài viết đang đến đoạn kết thì dự-án xây cất đã gặp nhiều thay đổi. Chính quyền thành-phố lên tiếng lưu ý không được phá bỏ toà nhà cũ của Đại-chủng-viện và chỉ cho xây bốn tầng mà thôi; đồng thời Công-ty Kiến Lương cũng bị loại khỏi việc gọi thi công.

Tuy nhiên, cho dù sự việc đáng tiếc đã không xảy ra nhưng với những điều đã nghĩ, đã bàn, đã muốn thực-hiện bấy lâu nay cũng đủ cho mọi người một biểu chứng rằng nếu

không có những giới-hạn ngoại-tại bất khả kháng làm ngăn trở bớt thì chẳng hiểu các quyền lực mục vụ sẽ còn phát tác ra sao.

Gamzatovich Gamzatov, một thi-sĩ người Nga, có nói một câu mà cho dù là những ai đang trong thời “đắc chí” cũng đừng nên quên, đó là “*Nếu bạn bắn vào quá-khứ bằng súng lục thì tương-lai sẽ bắn lại bạn bằng đại-bác*”. Sự việc gì cũng phải có trước có sau. Không có quá khứ thì lấy đâu ra hiện-tại mà hướng vào tương-lai. Cái hư-ảo khôn lường của đời người thường chỉ là do nhìn thấy chút ảo-giác nào đó, thoả mãn chút tự-tôn nào đó, muốn ôm trọn thế gian, ôm trọn Tổng-giáo-phận, giáo-phận, giáo-xứ nên đã không mấy ai theo được Thầy mình để vượt thắng được ba con cám dỗ của ma quỷ là muốn trở thành sáng giá, muốn nổi bật và muốn nắm quyền lực. Và không chừng, càng muốn được lưu danh muôn thuở thì lại càng bị lưu xú vạn niên. ■

Cầu Nguyện cho Công Lý tại Nhà thờ Kỳ Đồng Saigon

Ngay phần đầu lễ, linh mục phụ trách thánh lễ cầu nguyện cho công lý và hòa bình mời gọi các tín hữu hướng lòng cách đặc biệt để: cầu nguyện cho linh hồn anh Nguyễn Công Nhật, người đã bị chết tại đồn công an huyện Bến Cát, tỉnh Bình Dương và nhà cầm quyền cho rằng đã tự tử; tạ ơn Thiên Chúa cùng với gia đình anh Phê rô Đoàn Văn Vươn bước đầu đã giải quyết được một số vấn đề liên quan tới gia đình anh; cầu nguyện cho các Đức Giám mục

Việt Nam hiệp thông với Đức cha Hoàng Đức Oanh trong giải pháp đối thoại với nhà cầm quyền và hiệp thông với cộng đồng người Việt khắp nơi trên thế giới ký kiến nghị vận động nhân quyền cho Việt Nam.

Trong phần giảng lễ, cha Pascal Nguyễn Ngọc Tinh, mời gọi mọi

người cùng nhìn về những tấm gương đã can đảm bước ra khỏi sự sợ hãi, can đảm nói lên tiếng nói của sự thật, đấu tranh cho những bất

(Xem tiếp trang 33)

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

TÌNH THƯƠNG VÀ CÔNG LÝ

Người Việt miền Nam thường dùng chữ thương và yêu có nghĩa giống nhau. Thấy một đứa nhỏ kháu khỉnh, toét miệng cười thì nói “*đễ thương quá!*”, chẳng khác gì “*đáng yêu quá!*”. Một thiếu nữ nghiêng đầu thỏ thẻ bên tai một chàng trai “*anh có thương em không?*” thì đích thị nàng muốn chàng xác nhận có yêu nàng không. Nói thương hay yêu trong những trường hợp này đều đồng nghĩa. Nhiều khi người ta nói thương, thay vì yêu, cho đỡ ngượng khi tỏ tình lần đầu. Tuy nhiên, nếu phân tách ngữ ý một cách chi ly, ta thấy thương và yêu có nghĩa khác nhau. Thương là thương hại, thương xót, thương một người thiếu may mắn, gặp tai nạn, bệnh tật, bị đối xử oan ức, hay “*Vì chúng không biết việc chúng làm*”. Yêu, đầu tiên là một tình cảm gắn bó giữa người nam và người nữ một cách khó giải thích lý do: “*yêu là khó nói cho xuôi - bởi ai hiểu được sao trời lại xanh?*” (Hồ Dzếnh), một thứ tình cho không biểu không, nhưng vẫn chờ được đáp lại. Ở bình diện khác, khi yêu người dung, thậm chí yêu cả kẻ thù, là yêu một cách vô vị lợi, có chút hy sinh trong đó. Yêu kiểu này là do lòng thương xót hay do nỗ lực “*cố mà yêu*” để làm đẹp lòng Trời và lòng người.

Tôi đem chuyện thương yêu ra

nói vì ngày 13-2-2012 vừa qua, Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình của Hội Đồng Giám Mục VN đã mở một khóa học hỏi đầu tiên về Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo cho đại diện các giáo phận thuộc Tổng Giáo Phận Hà Nội tại trụ sở tòa Giám Mục Thanh Hóa. Trong phần dạy mở đầu, Giám Mục Chủ Tịch Ủy Ban Nguyễn Thái Hợp đã nói: “*Đức (Giáo Hoàng) Jean XXIII đã đưa ra những phương cách góp phần kiến tạo nền hòa bình cho thế giới. Đó là phải tìm kiếm nền Công lý, nhưng Công lý phải đi với tình thương, nếu không sẽ đưa xã hội đến chỗ chỉ có sự lạnh lùng chết cứng của Công lý mà vắng bóng tình thương. Công lý phải được bện rết trong và trên cơ sở của tình yêu*”. Khi thì tình thương, khi thì tình yêu. Thôi, cứ coi hai thứ đó là một cho tiện việc.

Tôi không biết rõ lời nào của Đức Giáo Hoàng Gioan 23, lời nào của GM Nguyễn Thái Hợp. Có điều chắc là những lời trên đều coi tình thương, nếu không quan trọng hơn, ít ra cũng phải bằng công lý. Viết tới đây, tôi nhớ tới những câu trả lời phỏng vấn của GM Nguyễn Văn Khảm sau khi bài Cảnh Chung Luận Mác Xít xuất hiện trên website của Tổng Giáo Phận Tp. HCM vào lễ Kitô Vương vừa qua. GM Khảm cũng hết lời ngợi ca ngợi tình yêu, coi tình yêu trọng hơn công lý. Tôi

có cảm tưởng các vị không hện mà hò, đang đồng ca một câu trong Thư Thứ Nhất của Thánh Phaolô gửi tín hữu thành Corintô: “*Tình yêu luôn luôn tha thứ, tin cậy, hy vọng và chịu đựng bất cứ sự gì xảy đến*”. Nghe cảm động lắm. Cá nhân tôi có ráng lắm cũng chỉ dám “*tha thứ*” và “*hy vọng*”. Tôi không chắc anh chị em tôi có dám “*tin cậy*” và sẵn sàng “*chịu đựng bất cứ sự gì xảy đến*” cho họ do một tập đoàn gian ác gây ra hay không? Lời dạy này rất giá trị cho việc đối xử giữa cá nhân này với cá nhân khác. Đùng quên rằng những lời Thánh Phaolô được gửi đến Corintô để khuyên bảo các giáo hữu của ngài cách đối xử với anh chị em trong cùng một cộng đoàn đức tin. Nhưng nếu ngày nay dùng những lời đó để ve vuốt, vỗ về những nạn nhân để họ quên đi tội lỗi của những kẻ đã gây đau khổ cho họ, thì lời thánh đã bị biến thành một liều thuốc tê, không cứu được nạn nhân mà cứu thủ phạm gây tội ác.

Trở lại vấn đề công lý và tình thương. Không ai phủ nhận tình thương nên đi đôi với công lý. Thí dụ một đạo tặc đi cướp phá hai ao nuôi tôm cá của hai gia đình, diện tích ao bằng nhau, số lượng tôm cá mất mát giống nhau, nếu tòa phán tên đạo tặc phải bồi thường cho hai người y như nhau, đó là công lý. Nhưng nếu một nạn nhân có 10 ao nuôi tôm cá, lại còn thóc lúa trữ trong kho lắm, trong khi nạn nhân khác chỉ có một miếng ao để nuôi sống cả gia đình đông người, họ không thể chỉ trông vào tiền bồi thường để tiếp tục sống và làm lại cuộc đời, đó là lúc cần đến tình thương. Hoặc quan tòa phải cân nhắc hoàn cảnh khác nhau của hai nạn nhân để phán quyết việc bồi thường cho thích hợp, hoặc bà con lối xóm hay các tổ chức từ thiện phải đem tình thương đắp bù cho công lý. Một thí dụ khác: một người có

chiếc bình quý bày trong nhà bị kẻ bắt lương đến ăn cắp. Người ấy nhờ cảnh sát điều tra, bắt tên ăn cắp đưa ra tòa và buộc phải trả lại bình, đó là công lý. Nhưng khi người chủ chiếc bình xin tòa giảm án tù và tiền phạt cho can phạm vì hần nghèo và phải nuôi con dại thì đó là tình thương. Không có công lý, tình thương không giải quyết được gì. Như vậy mới đúng là công lý phải đi đôi với tình thương. Công lý đã có rồi. Tình thương đi theo để bổ túc cho công lý. Về phía nạn nhân, họ không tìm cách trả thù những tên đạo tặc là họ đã vượt quá công lý rồi. Nói tha thứ thì còn nghe được. Nói thương hay yêu bọn ăn cướp thì như có gì không thật lòng, nếu không phải là giả dối đầu môi.

Nhưng nếu lại nói công lý phải “bén rễ trong và ở trên cơ sở tình yêu” thì có vẻ cho tình yêu chơi trội quá đáng. Nói thế là đòi buộc tình yêu phải xông vào can thiệp trong mọi hoàn cảnh. Tình yêu có thể đòi công lý cho các nạn nhân, nhưng cũng có thể xóa án cho kẻ phạm tội. Như vậy đâu còn công lý nữa? Tình yêu được thể hiện bằng khoan dung, hòa giải, tha thứ, không hận thù. Tuy nhiên thực tế cho thấy ta chỉ có thể khoan dung với kẻ xúc phạm ta nhưng không làm hại tới tính mạng và tài sản của ta, không thể khoan dung với kẻ đang vung dao muốn chém ta, cướp nhà ta và ức hiếp vợ con ta. Ta chỉ có thể hòa giải với người muốn làm lành với ta, không thể hòa giải với kẻ khư khư ôm hết lý lẽ và quyền lợi về phía hần. Ta sẵn sàng tha thứ và không hận thù đối với kẻ đã bỏ dao đồ tể và muốn kiến tạo hòa bình. Nếu cứ hô hào sống chung hòa bình với kẻ ác và sự ác nhân danh tình yêu thì đó là dẫm đạp lên công lý và tiêm thuốc bổ cho kẻ ác tiếp tục làm điều ác. Vì thế, theo tôi, ***công lý có tính cách***

không khoan nhượng, tình yêu làm cho công lý có tính cách nhân bản hơn. Nếu cứ đưa tình thương mà ép công lý thì sẽ không có công lý. Ngoài ra, nếu kêu gọi giáo dân đặt tình thương trên công lý với ẩn ý nên nhẹ mồm, nhẹ tay với nhà cầm quyền VN hiện tại thì đó là bóp méo cả công lý lẫn tình thương, và cuối cùng nạn nhân vẫn tiếp tục chịu cảnh nạn nhân.

Cũng trong huấn thị mở đầu cuộc học hỏi, GM Chủ Tịch Nguyễn Thái Hợp đã giải thích mục tiêu và địa bàn hoạt động của Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình:

“Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo không phải là một hệ thống chính trị, nó là một cách vận dụng thần học Công Giáo vào hệ thống chính trị, kinh tế, văn hóa của xã hội đương đại... GHXHCN tiếp cận với những vấn đề nhạy cảm như nhân quyền, công bằng, nhưng đó không phải là cách thế để Giáo Hội Công Giáo đi đến lấn át hay thay thế chính quyền dân sự, nhưng muốn cùng với cộng đồng chính trị tham gia vào việc làm thẳng tiến đời sống con người qua việc đối thoại thẳng thắn và cộng tác lành mạnh...”

Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo là căn bản, là kim chỉ nam cho những hoạt động của Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình. Về phương diện lý thuyết, ta thấy những chỉ dẫn trên không có kẽ hở nào có thể chê trách. Giáo huấn này rất đúng và có tính khả thi trong một xã hội bình thường, chính quyền biết trọng dân và lo cho dân, dân biết quyền lợi của mình là gì và sẵn sàng đạo đạt những ý nguyện của mình tới chính quyền vì biết chính quyền sẽ phải lắng nghe. Ngược lại, khi áp dụng điều này trong một chế độ độc tài toàn trị như ở Việt Nam hiện nay, người dân chỉ cần nói lớn những ý nghĩ không giống giai cấp thống trị, chỉ cần đề nghị những giải pháp không đúng chính sách của đảng và

nhà nước là lập tức bị trừ dập, cửa tòa án và cửa nhà tù mở sẵn để chờ, rất nhiều trường hợp mất luôn tính mạng. Hiện nay ở Việt Nam hầu như không còn ai dùng tới những từ vô dụng “đối thoại thẳng thắn”, “cộng tác lành mạnh”, trừ các vị trong Hội Đồng Giám Mục VN cứ lặp đi lặp lại hoài.

Các vị đã đạt được những gì trong việc đối thoại và cộng tác với chế độ cộng sản gần 37 năm nay? Phải nhận là có, nhưng dưới hình thức xin-cho. Giáo Hội đã được cho phép mở thêm nhiều chủng viện và dòng tu, phong chức thêm nhiều linh mục, tổ chức những lễ lạc linh đình đầy màu sắc, xây cất nhiều thánh đường và cơ sở tôn giáo quá sự cần thiết, các tu sĩ và giáo sĩ được xuất ngoại để tu học và làm “mục vụ hải ngoại”. Tuy nhiên, hãy thành khẩn nhìn nhận rằng những kết quả này không phải chỉ do công đối thoại và cộng tác của các vị với nhà cầm quyền. Chúng nằm trong chính sách của nhà nước: thực hiện cởi mở bề ngoài nhằm mục đích trấn an các chính phủ và nhân dân các quốc gia đòi hỏi Việt Nam phải tôn trọng nhân quyền và tự do tôn giáo để đánh đổi những viện trợ và quyền lợi thương mại. Còn những vấn đề cốt lõi như quyền tự do bổ nhiệm các giám mục, quyền tự do quản trị công việc nội bộ của Giáo Hội, tự do huấn luyện và bổ nhiệm các linh mục, tự do sở hữu, xử dụng đất đai và các cơ sở của Giáo Hội... vẫn còn nằm trong bàn tay sắt của nhà nước. Ngay việc xin làm giáo dục và y tế cũng không được nhà nước cho phép. Đó là những cái được và không được riêng cho Giáo Hội Công Giáo.

Còn đối với toàn thể xã hội, không phân biệt tôn giáo, Giáo Huấn của Giáo Hội cũng đòi buộc mọi phần tử trong Giáo Hội phải chia sẻ mọi hoàn cảnh với mọi người, chung

vai với mọi người để đòi hỏi và tìm kiếm (tôi tránh tiếng “đấu tranh” nhạy cảm đối với một số người) tự do, nhân phẩm, công lý và công bằng xã hội. Giáo Hoàng đương kim Bênêdictô 16, trong thư gửi giáo dân Trung Quốc cách đây mấy năm, đã viết: “*Giáo Hội không làm thay chính quyền, nhưng không đứng bên lề để nhìn xã hội diễn qua*”. Vậy ngoài việc xin - cho liên quan tới Giáo Hội, quý vị lãnh đạo Giáo Hội đã làm được những gì cho dân Việt Nam nói chung? Mọi người dân VN, dù họ muốn hay không, cũng là mục tiêu phục vụ và cứu chuộc của Đảng Cứu Thế. Họ cũng là những con người bị bầm dập vì bất công, bạo lực, dối trá, bị cướp ruộng vườn, bị khai thác, chèn ép, đánh đập, tù tội ngay trên quê hương mình, bị xuất cảng làm nô lệ tình dục, nô lệ lao động ở nước ngoài. Các vị có bao giờ đặt thẳng các vấn đề này với nhà cầm quyền cộng sản không? Các vị có bao giờ lên tiếng đòi công lý cho họ nhân danh tình thương không?

Một chuyện khác GM Nguyễn Thái Hợp nêu lên, có thêm GM Nguyễn Chí Linh phụ họa, là Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình được thành lập ở Việt Nam trong một hoàn cảnh rất có nhiều vấn đề nhạy cảm. Nhà nước thì “ngộ nhận” Ủy Ban làm chính trị nên không cho phép tổ chức buổi tọa đàm về Hoàng Sa, Trường Sa ở Sài Gòn. Giáo dân thì tưởng rằng Ủy Ban sẽ có thể can thiệp với nhà nước để giải quyết những vụ tranh chấp đất đai nên ào ào nộp đơn khiếu kiện. Thật ra nhà nước không ngộ nhận, nhưng muốn dần mặt Ủy Ban, cấm Ủy Ban nói những vấn đề chính trị. Nói chuyện khác thì được, thí dụ chuyện nghiện sex cho nói thả dàn. Còn chuyện Hoàng Sa, Trường Sa là độc quyền của nhà nước. Những cựu công thần của chế độ đi biểu tình chống xâm

lăng Tàu còn ăn dùi cui, bị hốt lên xe đưa về bót, nhiều người còn bị nhốt (với tội danh biến chế) tới bây giờ chưa được thả. Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình là cái gì mà dám tọa đàm về đề tài này? Qua hành động đó, nhà nước muốn vạch đường ranh để Ủy Ban biết phải dừng lại ở đâu, đừng tưởng bỏ bước qua lằn ranh cho phép.

Như vậy, với những giáo huấn mà hai vị giám mục công bố, cộng thêm nội dung Thư Chung của GM Nguyễn Thái Hợp trước Tết Nhâm Thìn, giáo dân phải hiểu cách thức làm việc của Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình như thế nào. Đó là:

- Không dính dáng tới chính trị, cụ thể là những vấn đề nhạy cảm như tự do, dân chủ, nhân quyền, mất đất mất biển

- Không chính thức can thiệp cho những người bị bắt khi nhà nước kết án họ là những tội phạm chính trị

- Không lãnh việc can thiệp cho những vụ khiếu kiện đất đai

- Chỉ đối thoại thẳng thắn và cộng tác lành mạnh với nhà nước để “*vận dụng thần học Công Giáo vào hệ thống chính trị, kinh tế, văn hóa của xã hội đương đại*”

Chẳng biết quý vị có mơ không khi muốn vận dụng thần học Công Giáo vào việc cải tiến xã hội cộng sản VN? Xin quý vị đọc lại những lời phát biểu của LM Nguyễn Ngọc Sơn, Tổng Thư Ký Ủy Ban của quý vị, đã phát biểu ngay trong khóa học hỏi hôm ấy. LM Sơn đã dùng ngay báo Tuổi Trẻ xuất bản ở trong nước, số ra ngày 24-12-2011, phác họa hiện trạng của xã hội VN để quý vị biết Ủy Ban phải làm gì hơn nữa. Theo báo Tuổi Trẻ, trong số 22 triệu hộ dân (*tức 22 triệu gia đình trên toàn quốc - Chủ thích của người viết bài này*), có tới 3 triệu hộ sống trong mức nghèo khổ cùng cực và 1.6 triệu

hộ sống trong mức cận nghèo. Có 10 triệu người Việt Nam mắc bệnh tâm thần từ nhẹ đến nặng, trong đó có 1% cần phải chữa trị tích cực. Có 6 triệu người khuyết tật thuộc 13 dạng tật khác nhau, gần 300,000 người nhiễm HIV/AIDS, 200,000 người nghiện ma túy, gần 10 triệu người nghiện rượu, bia, thuốc lá và 33 triệu người hút thuốc. Trong số 24 triệu người truy cập internet mỗi ngày, có 10 triệu người chơi game trực tuyến. Từ tháng 7 năm 2007 đến nay, Việt Nam đứng đầu thế giới về số lượng người truy cập phim sex, mỗi ngày có hơn 5 triệu người coi những phim ảnh đồi trụy. Cũng theo báo Tuổi Trẻ số ra ngày 9-5-2011, có 38% thanh niên và 43% người lớn sẵn sàng vi phạm nguyên tắc liêm chính để được nhận vào một trường hay một công ty. Trước tình trạng này, liệu Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình có thể chỉ khoanh vùng hành động trong phạm vi dạy dỗ và phổ biến học thuyết Xã Hội Công Giáo được không?

Chúng tôi không dám vẽ đường cho hươu chạy, nhưng ước mong Ủy Ban hành động một cách cụ thể và tích cực hơn nữa. Sau khi học hỏi, suy nghĩ và cầu nguyện, Ủy Ban cần phải hành động bằng cách nói và làm

Nói để nhân danh công lý đòi hỏi thực thi công bằng xã hội, chống bóc lột, cướp đất, tham nhũng, buôn người.

Nói để nhân danh hòa bình đòi hỏi chấm dứt đàn áp, bắt bớ vô cớ, đánh đập chết người, hận thù giai cấp, chia rẽ các thành phần dân tộc.

Nói để tố cáo những sa đọa luân lý, băng hoại xã hội, làm ngơ và đồng lõa với sự xấu.

Không thể chỉ nói thì thầm với những người có quyền với lý do không muốn làm mất mặt họ, nhưng phải nói lớn tiếng cho mọi người đều

(Xem tiếp trang 83)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Thông báo của giáo phận Vĩnh Long về sự kiện cơ sở Đại Chủng Viện bị cưỡng chiếm trái phép

VĂN PHÒNG TÒA GIÁM MỤC VĨNH LONG

103 Đường 3 Tháng 2, TP. Vĩnh Long
Phone: 070.3824016
E mail: tgmvinhlong@gmail.com

Vĩnh Long, ngày 15 tháng 01 năm 2012

THÔNG BÁO

(V/v Cơ Sở Đại Chủng Viện Giáo
Phận Vĩnh Long)

Kính gửi: Quý Cha,
Quý Bề Trên các Dòng Tu,
Quý tu Sĩ Nam Nữ và Anh Chị
Em Giáo dân trong các Họ Đạo
Giáo Phận Vĩnh Long

Ngày 21 tháng 12 năm 2011[1] vừa qua, trang báo điện tử của Chính quyền tỉnh Vĩnh Long đưa tin từ CV số: 3518/UBND-KTTH về việc **đầu tư 60 tỷ đồng để nâng cấp Trung Tâm Hoạt Động Thanh Thiếu Niên tỉnh Vĩnh Long**. Ai cũng hiểu đây là cơ sở Đại Chủng Viện của Giáo Phận Vĩnh Long, tọa lạc tại số 75 Nguyễn Huệ, Phường 2, Thành Phố Vĩnh Long, tỉnh Vĩnh Long, nhưng đã bị biến thành nơi vui chơi giải trí của thanh thiếu niên. Thật là đau buồn và hoang mang khi biết bao công sức đóng góp của các bậc tiền nhân, các tín hữu trong Giáo Phận đã bị hủy bỏ một cách vô tội vạ.

Từ sau năm 1975, rất nhiều tài sản chung của Giáo Phận đã bị chiếm dụng, mặc dù các Đức Giám Mục Giáo phận đã nhiều lần lên tiếng và gởi đơn khiếu nại, đề nghị chính quyền trao lại các cơ sở của Giáo Phận, đặc biệt là cơ sở Đại Chủng Viện Vĩnh Long, nhưng

chính quyền tỉnh Vĩnh Long không chịu giải quyết.

Lịch sử cơ sở Đại Chủng Viện Vĩnh Long (hiện nay là Trung Tâm Hoạt Động Thanh Thiếu Niên tỉnh Vĩnh Long):

Cơ sở Đại Chủng Viện Vĩnh Long tại số 75 đường Nguyễn Huệ, Phường 2, Thành phố Vĩnh Long, cơ sở này có nguồn gốc đất do Giáo Phận Vĩnh Long mua vào năm 1939, theo tờ đoạn mãi lập ngày

12/08/1939, đã qua nhiều giai đoạn phát triển như sau:

- **Năm 1956**, Giáo Phận bắt đầu xây dựng một dãy nhà lầu gồm một trệt hai lầu, một nhà nguyện, nhằm vào việc đào tạo chủng sinh cho Giáo Phận.

- **Năm 1958**, tiếp nhận các chủng sinh (120 chủng sinh từ 9 đến 10 tuổi)

- **Năm 1961**, Linh mục Raphael Nguyễn văn Diệp được cử đến đây để thành lập Trung Tâm Mục vụ của Giáo Phận.

- **Ngày 1 tháng 8 năm 1964**, bắt đầu đón tiếp các Đại Chủng Sinh từ các Giáo Phận Cần Thơ, Mỹ Tho và Vĩnh Long; các Cha Xuân Bích được mời đến đảm trách việc đào tạo Linh mục.

- **Năm 1970**, Giáo phận thay thế một phần dải nhà trệt tiền chế bằng một dải nhà kiên cố, gồm một trệt hai lầu, làm khu Thần học, ngang với dải nhà cũ dành cho khu Triết học.

- **Năm 1971**, các cha Xuân Bích trao việc điều hành Đại Chủng Viện lại cho các linh mục Giáo phận Vĩnh Long và từ đó đến năm 1977, có các linh mục từ Cần Thơ (Cha Thuận), Long Xuyên (Cha Khả) và các cha Dòng Đa Minh (Cha Nguyễn Huy Lịch, Cha Hoàng Đắc Ánh, Cha Đỗ Xuân Quế), Dòng Tên (Cha Lê Thanh Quế) đến cộng tác giảng dạy.

- **Năm 1972**, xây thêm Nhà Nguyện trong khuôn viên của Đại Chủng Viện, giữa hai khu Triết học và khu Thần học.

Tuổi thọ không cao, cơ sở **Đại Chủng Viện đã bị Nhà Nước tỉnh Cửu Long “trung dụng”**

theo quyết định số 1957/QĐ.UBT ngày **06/09/1977** của UBND tỉnh Cửu Long. Hậu quả của việc trung dụng này là có nhiều Linh mục giáo sư và Đại Chủng Sinh đang tu học, bị cầm tù với tội danh mà các ngài không bao giờ làm, đó là tội phản động. Trong số những vị bị cầm tù mà hiện nay còn sống và phục vụ Giáo phận có: Đức Cha Tôma, Giám mục đương nhiệm Giáo phận Vĩnh Long; Cha Phaolô Lưu văn Kiệt, Tổng Đại Diện, và nhiều Cha cựu giáo sư Đại Chủng Viện, các Linh mục phục vụ tại các Họ Đạo trong Giáo Phận.

Biên Bản Kiểm Kê Tài Sản ngày **10.09.1977** chứng minh rằng cơ sở trên là tài sản của Giáo phận, nhằm phục vụ cho việc đào tạo Linh mục

và cử hành các lễ nghi tôn giáo, cụ thể là:

Biên bản này nói rằng tài sản mang tên Đại Chung Viện.

Trong số tài sản Đại Chung Viện đã biên nhận, có 49 ghé dài dùng làm lễ; 01 Nhà Tạm của tôn giáo (*âm vào tường*) có diện tích (0,4m x 0,6m), đây là Nhà Tạm theo nghĩa tôn giáo là nơi thiêng liêng để Minh Thánh Chúa; 08 Khăn Thánh phục vụ cho việc làm lễ.

- **Kể từ năm 1977** cho đến nay, cơ sở Đại Chung Viện Vĩnh Long đã thay đổi rất nhiều về mặt hình thức cũng như những sinh hoạt. Nhà Nước tỉnh Vĩnh Long đã sử dụng cơ sở này làm **Cung Thiếu Nhi**, rồi sau đó là **Trung Tâm Hoạt Động Thanh Thiếu Niên**, tổ chức đủ loại hình vui chơi giải trí, trong đó có những căn tin bày bán các thứ ăn uống... Theo dòng thời gian, cơ sở này đang trong tình trạng bị xuống cấp vì không được sửa sang.

- **Từ năm 1998** đến nay, nhiều lần các Đức Giám Mục Giáo Phận đã gửi đơn khiếu nại, đề nghị chính quyền tỉnh Vĩnh Long trao lại quyền sử dụng cơ sở Đại Chung Viện Vĩnh Long (Trung Tâm Hoạt Động Thanh Thiếu Niên) để làm **Trung Tâm Mục Vụ cho Giáo Phận**, nhằm phục vụ cho công việc giáo dục và đào tạo giáo dân, bồi dưỡng Linh mục, Tu sĩ, làm nơi Tĩnh Tâm thường niên cho các Linh mục Giáo Phận.

Giáo phận Vĩnh Long hiện nay có hơn 200.000 giáo dân, 600 Tu sĩ nam nữ, 186 Linh mục, chúng ta thật sự **cần phải có một Trung tâm Mục Vụ** như các Giáo

phận khác, để đáp ứng nhu cầu mục vụ, giáo dục và đào tạo.

Văn phòng TGM xin gởi đến Quý Cha, Quý Tu Sĩ Nam Nữ và Anh Chị Em giáo dân trong Giáo phận thông báo này, như một tư liệu lịch sử, liên quan đến cơ sở Đại Chung Viện của Giáo phận, để hiểu rõ và nhất trí với lập trường của Giáo phận, trong việc yêu cầu chính quyền tỉnh Vĩnh Long **đáp ứng nhu cầu cần thiết**, qua **Thỉnh Nguyên Thư** của toàn thể Giáo phận gởi đến chính quyền.

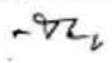
Xin Quý Cha **hướng dẫn và giải thích** cho giáo dân trong Họ Đạo biết được lịch sử của cơ sở này và hiệp thông trong lời cầu nguyện, để nhu cầu chính đáng của Giáo Phận chúng ta sớm được giải quyết.

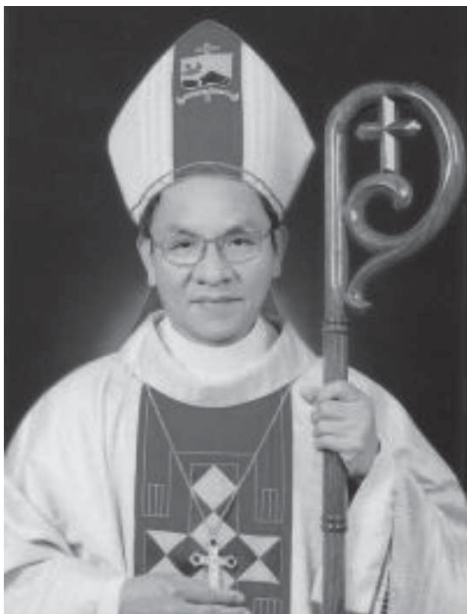
Nguyện xin Chúa ban Bình an và chúc lành cho tất cả chúng ta

VP Tòa Giám Mục

Phụ lục: Đơn của Đức giám mục Giáo phận Vĩnh Long gửi ông Chủ tịch UBND tỉnh:

Nguồn: giaophanvinhlong

TOÀ GIÁM MỤC GIÁO PHẬN VĨNH LONG 103 Đường 3/2, Tp. Vĩnh Long	CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM ĐỘC LẬP – TỰ DO – HẠNH PHÚC
Vĩnh Long, ngày 24 tháng 5 năm 2011	
Kính gửi: Ông Chủ Tịch Ủy Ban Nhân Dân - Tỉnh Vĩnh Long	
Trích yếu: Đề nghị sớm giải quyết khiếu nại việc giao cơ sở Đại Chung Viện Vĩnh Long cho Giáo Phận Vĩnh Long.	
Kính thưa Ông Chủ Tịch,	
Chúng tôi, Nguyễn Văn Tấn, Giám mục Giáo phận Vĩnh Long và toàn thể linh mục trong Giáo phận đồng kính gửi đề nghị này đến Ông Chủ Tịch với yêu cầu giải quyết đơn khiếu nại của Giáo phận Vĩnh Long về cơ sở Đại Chung Viện Vĩnh Long, số 75 Nguyễn Huệ, Phường 2, Tp. Vĩnh Long đã bị Nhà Nước chiếm dụng từ tháng 9 năm 1977.	
Ngày 12 tháng 12 năm 2006, chúng tôi đã nhận được văn bản số 8/CV-TTr.XKT của Thanh Tra Tỉnh yêu cầu chúng tôi bổ sung các chứng cứ cần thiết để Thanh Tra Tỉnh cứu xét. Ngày 20 tháng 12 năm 2006, chúng tôi đã gửi đầy đủ các văn bản bổ sung theo yêu cầu của Thanh Tra Tỉnh, nhưng đến nay, Toà Giám mục Giáo phận Vĩnh Long vẫn chưa nhận được phúc đáp từ phía Chính Quyền.	
Cũng như các Giáo phận khác, Giáo phận Vĩnh Long cần có một nơi làm cơ sở mục vụ đáp ứng nhu cầu bồi dưỡng cho các Linh mục, Tu sĩ, và hơn 200.000 giáo dân. Toàn thể Giáo phận rất bức xúc vì thấy cơ sở Đại Chung Viện là tu viện và là nơi thờ tự còn đang bị chiếm dụng và sử dụng vào những việc không phù hợp với một cơ sở tôn giáo trước đây. Ngoài ra, hiện nay khu nhà trệt bên trái từ công vào đang bị đập, tháo gỡ mà không có ý kiến của chúng tôi.	
Vì vậy, chúng tôi, Giám mục và toàn thể Linh mục, đồng ký tên kiến nghị các cơ quan chức năng giữ nguyên hiện trạng và sớm giao lại cho Giáo phận cơ sở Đại Chung Viện nói trên, để Giáo phận có cơ sở vật chất sử dụng vào các mục tiêu tôn giáo, nhờ đó đồng bào tôn giáo khắp nơi sẽ có thể tin tưởng vào chính sách " tôn trọng tự do tôn giáo " của Nhà nước.	
Trân trọng kính chào!	
	
NGUYỄN VĂN TẤN Giám Mục Giáo Phận Vĩnh Long	
Nơi nhận: Như trên Bà Bí Thư Tỉnh Ủy - Tỉnh Vĩnh Long Ông Giám Đốc Sở Tài Nguyên và Môi Trường Lưu văn phòng TGM	Đồng ký tên: Các Linh mục Giáo phận Vĩnh Long

Thư Hiệp Thông của ĐGM Kontum Gửi ĐC Tân, Giám Mục Vĩnh Long

Ngay sau khi hay tin cơ sở của Đại Chủng Viện Vĩnh Long bị nhà nước mưu toan cưỡng chiếm, Đức Cha Micae Hoàng Đức Oanh, Giám mục Giáo phận Kontum đã gửi thư để tỏ bày tình liên đới hiệp thông với ĐC Tôma Nguyễn Văn Tân Tân, quý Linh mục, Tu sĩ và toàn thể giáo dân Giáo phận Vĩnh Long.

Dưới đây là nguyên văn lá thư của Đức Cha Micae.

TOÀ GIÁM MỤC KONTUM
Office of the Bishop - Diocese of Kontum

146 Trần Hưng Đạo - Kontum - Việt Nam
Số 17/NT/12/tgmkt

Kontum ngày 15.02.2012

Kính gửi: Đức Cha Tôma Nguyễn Văn Tân
Giám Mục Giáo Phận Vĩnh Long,
103 Đường 3/2, Tp Vĩnh Long.
Email: tgmvinhlong@gmail.com
tamatan@gmail.com

Trọng kính Đức Cha,

Sống trên mảnh đất Tây Nguyên nhiều đặc thù, Giáo phận Kontum chúng con đã phải trải qua những năm tháng chiến tranh khốc liệt kéo theo bao hậu quả đau đớn. Đặc biệt từ 1972, hầu như các cơ sở của Giáo Hội phía bắc tỉnh Kontum đã bị chiến tranh tàn phá bình địa. Còn sau 1975, các cơ sở tôn giáo hầu như nằm trong tay quản lý của chính quyền. Có nơi thì mượn mà tới nay không trả như Trung tâm tình thương; có chỗ thì tịch thu như Trường đào tạo Yao phu Cuenot ở Kontum hay Nhà thờ Hiếu Đạo ở Pleiku. Chúng con đã hơn một lần đòi lại nhưng tới nay vẫn chưa có kết quả. Hình như chẳng ai có quyền hay dám giải quyết. Hình như "không ai bảo được ai". Chẳng lẽ đây là lẽ lối hành xử của chính quyền mới?

Do đó, chúng con rất thông cảm với Đức Cha và Giáo phận Vĩnh Long khi hay biết chính quyền có chương trình biến chất Đại chủng viện Vĩnh Long mà không quan tâm tới nguyện vọng chính đáng của phía Giáo hội. Chắc hẳn dân rất bức xúc! Nổi bức xúc đó ngày càng tăng, vì tài sản của Giáo hội hầu như dần dần bị biến dạng và tơi vạ!

Chuyện tài sản của người dân, cách tiếng của các giáo hội, đã và đang làm khổ bao nhiêu người. Từ mọi phía. Nếu Giáo hội có lên tiếng đòi lại các cơ sở thuận nấy tôn giáo và chính yếu, thì không chỉ "vì là tài sản vật chất", mà còn vì cái "quyền tự do tôn giáo" cũng như vì quyền lợi của những người dân thấp cổ bé miệng bị oan ức khắp nơi đã bị tước đoạt từng tấc đất tấc ruộng do mồ hôi xương máu đổ ra từ bao đời. Cụ thể và rõ ràng như vụ cưỡng chế tài sản của gia đình Ông Đoàn Văn Vươn ngày 05.01.2012 vừa qua ở Tiên Lãng. Tạ ơn Chúa cảm ơn gia đình Ông Đoàn Văn Vươn. Vụ việc này đã và còn đang thu hút sự quan ngại của thế giới cũng như của những người tha thiết đến quê hương đất nước này! Vụ việc này "mờ mắt" được nhiều người!

Về chuyện đất đai tài sản của Giáo Hội, chúng con thiên nghĩ đã đến lúc giữa Giáo hội và Chính quyền cần ngồi lại giải quyết một lần sao cho nhẹ nhàng và tốt đẹp! Tôi nghiêm cho nhiều người hôm nay phải gánh chịu những việc làm bất công của những người đi trước "đỡ nhẹ nhàng rủ tay và đắp bồi an toàn". Nhiều tài sản đã bị "họ" "biến hóa"! Chúng ta có thể nghĩ tới mô hình Hiệp Ước Latran giữa Tòa

Thánh và chính quyền Italia thời 1929 không? Giáo hội có thể đi trước? Có thể đưa ra một đề nghị gọi ý "một tiến trình ba bước" như sau được không?

* Bước 1:

Có một Ban phụ trách tài sản của Giáo hội đi thu thập toàn bộ các cơ sở của Giáo hội hiện do Nhà Nước đang quản lý từ 1954.

Các Giáo phận, các Dòng tu lập danh sách này với đầy đủ chi tiết cần thiết như: cơ sở ban đầu là gì; ngày tiếp thu; sử dụng vào việc gì? Tiếp thu kiểu nào? Sau đó và nay đang sử dụng ra sao? Đề nghị cụ thể?

* Bước 2:

Ban Tài Sản cùng với các Giáo phận và Dòng tu trao đổi và thoả thuận đi tới một danh sách phân thành 3 loại:

- 1) Loại 1: Gồm các chủng viện, tu viện, nhà thờ... Chiếm đoạt các cơ sở loại này cũng có nghĩa là cấm đạo! Có khác chi một con người bị chặt hết chân tay không còn hoạt động được! Loại này dứt khoát đòi lại, không có chuyện khoan nhượng!
- 2) Loại 2: Gồm các cơ sở giáo dục, từ thiện bác ái như trường học, bệnh viện, cơ nhi viện... Loại này để chính quyền tiếp tục sử dụng theo đúng mục đích ban đầu. Nếu làm sai, tất cả các nơi đều lên tiếng phản ứng.
- 3) Loại 3: Là tất cả các tài sản khác như đất đai, ruộng vườn, ... Giáo hội không đòi lại các cơ sở này và để phục vụ xã hội. Loại này có thể lên tới 60% tài sản của mỗi nơi.

* Bước 3:

Ban Tài Sản sẽ trao cho chính quyền danh sách đã được thoả thuận. Từ đó toàn thể Giáo hội Việt Nam sẽ có tiếng nói và phản ứng chung theo mục đích loại 1 và loại 2 trên đây. Không có phản ứng lẻ tẻ. Không còn phải nhìn ngó nhau. Như vậy Giáo hội đã mở lối thăng thang cho chính quyền bước tới. Như vậy sẽ tránh cho xã hội không còn phải bận tâm đối phó. Đó là một thể thức yêu Nước thiết thực và cụ thể.

Trọng kính Đức Cha,

Thay mặt toàn thể gia đình Giáo phận Kontum, chúng con hoàn toàn hiệp thông với Đức Cha và Quý Giáo phận trong việc đòi chính quyền Vĩnh Long giải quyết vụ việc có tính có lý theo đúng pháp công bằng và đạo đức.

Hiệp thông trong niềm tin vào Thiên Chúa là Chủ lịch sử.

* Micae Hoàng Đức Oanh
Giám mục Giáo phận Kontum.

Đức giám mục Hải Phòng hiệp thông với gia đình ông Đoàn Văn Vươn

■ Nguồn VRN

Đức Giám mục Vũ Văn Thiên, Giám mục Hải Phòng đã gửi thư cho linh mục chánh xứ Sứ Nêo và giáo dân về việc gia đình ông Phero Đoàn Văn Vươn vừa qua.

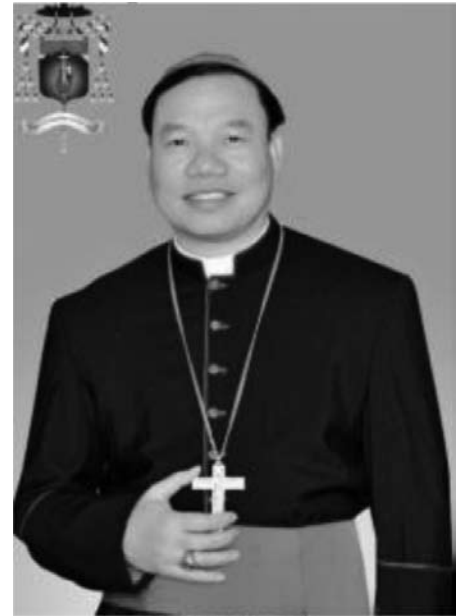
Nữ Vương Công Lý chân thành cảm ơn tiếng nói kịp thời trước sự đau khổ và bất công đối với gia đình ông Đoàn Văn Vươn phải chịu của ĐGM Hải Phòng Giuse Vũ Văn Thiên.

Trong những ngày qua, dư luận Việt Nam xôn xao về sự việc cưỡng

chế, chiếm đoạt đất của chính quyền huyện Tiên Lãng với dân cư vùng biển này. Trong đó, ông Phêrô Đoàn Văn Vươn vừa bị bắt giam được đánh giá là người tốt việc đạo lẫn việc đời.

Ngay sau khi sự việc nổ súng xảy ra ngày 05 tháng 01 năm 2012, Đức giám mục hải Phòng đã cử cha Tổng đại diện đến tận nơi tìm hiểu sự việc.

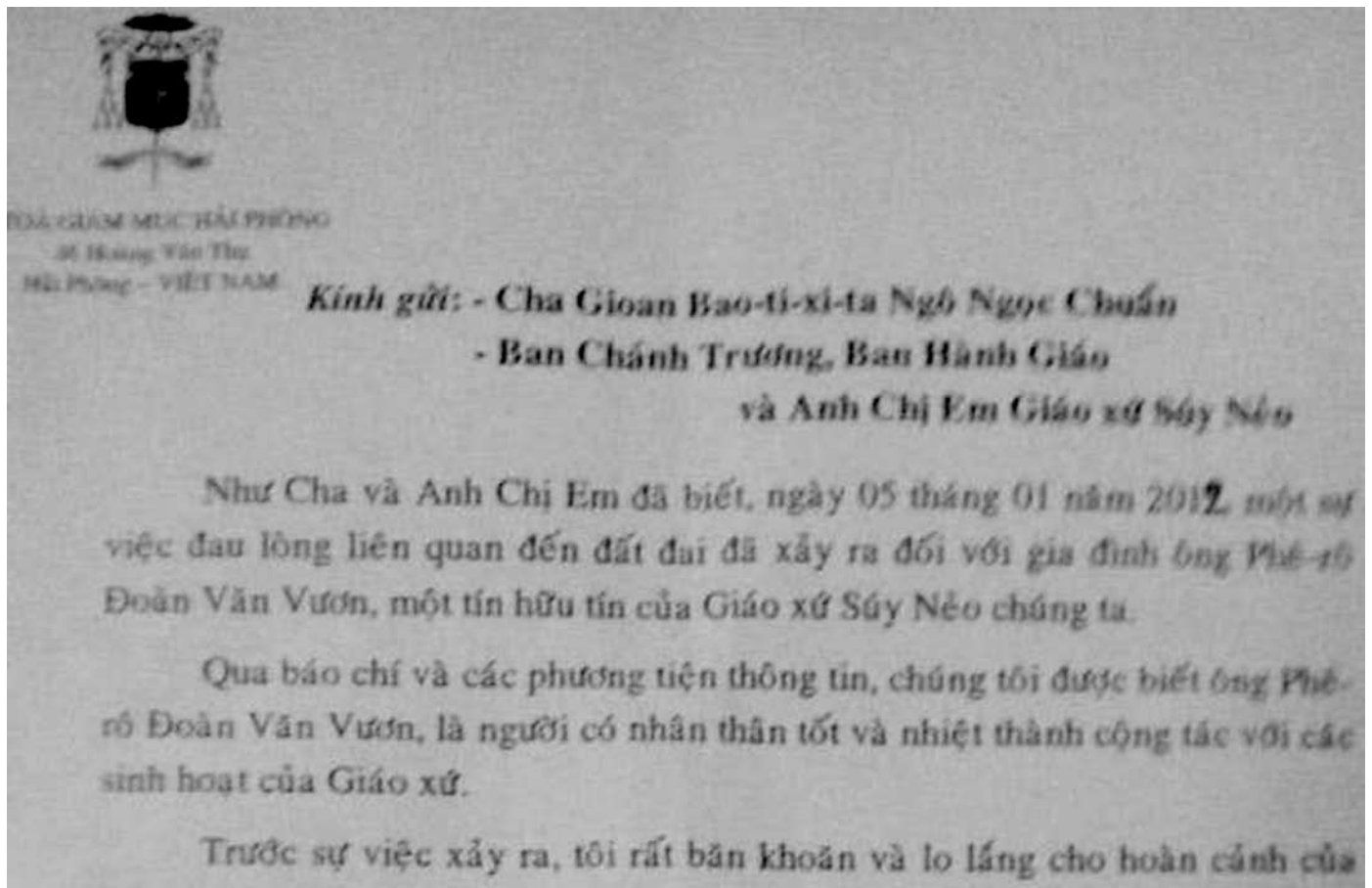
Hôm 14.01.2012, Đức cha Giuse Vũ Văn Thiên, giám mục Hải Phòng

Đức cha Giuse Vũ Văn Thiên
Giám mục Giáo phận Hải Phòng

đã viết thư gửi Cha chánh xứ Sứ Nêo, Hội đồng mục vụ và giáo dân xứ này, để nói rõ ý kiến của ngài về ông Phêrô Đoàn Văn Vươn.

Nguồn: VRNs ■

ông và gia đình. Tôi đã liên lạc với Cha xứ để hỏi thăm và biết rõ hơn về sự việc. Sau đó, tôi đã cử Cha Tổng Đại Diện đi cùng Cha xứ đến thăm và tặng quà cho bà cụ thân sinh ông Phê-rô Đoàn Văn Vươn. Cũng như nhiều người thiện chí, tôi mong chính quyền các cấp liên hệ giải quyết thấu tình đạt lý, để bảo vệ quyền lợi chính đáng và danh dự của ông.

Qua thư này, tôi muốn thông qua Cha và cộng đoàn Giáo xứ, bày tỏ sự quan tâm và hiệp thông cầu nguyện cho gia đình ông Phê-rô Đoàn Văn Vươn. Hy vọng những điều tốt đẹp sẽ đến với gia đình ông trong dịp Xuân mới Nhâm Thìn.

Kính chúc Cha và cộng đoàn Giáo xứ mạnh khỏe, an khang và thánh đức trong hồng ân của Chúa.

Hải Phòng, ngày 14 tháng 01 năm 2012

Cầu nguyện cho công lý

(Tiếp theo trang 25)

công đang ngày càng lan tràn trong một xã hội vô thần. Ngài cũng mời gọi các tín hữu hãy can đảm đấu tranh cho công lý và đó là cách ăn

chay mà Chúa ưa thích.

Ngay sau bài giảng, hàng ngàn ngọn nến đã được thắp lên, hòa với lời tuyên xưng đức tin và những lời cầu nguyện tha thiết cho quê hương đất nước. Kết thúc giờ cầu nguyện, lời ca hùng tráng: “thắp sáng lên trong con tình yêu Chúa, thắp sáng lên trong con tình tuyệt vời”, với ánh nến sáng ngời, làm cho bầu khí cầu nguyện thêm âm áp.

Mong rằng, những ngọn nến sáng hôm nay, sẽ không lụi tắt, khi thánh lễ kết thúc mà nó sẽ được các tín hữu tham dự thánh lễ này thắp

lên trong chính môi trường sống của mình, để đức tin mãi được lan tỏa; để công lý được hiển trị trên quê hương đất nước Việt Nam thân yêu.

Nguồn Nữ Vương Công Lý ■

NHÀ HÀNG

Restaurant

\$1.99

Chuyên Về

- 1. CƠM GÀ CHIÊN 1/2 CON SPECIAL \$3.95**
1/2 Cornish Game hen with Fried Rice
- 2. CƠM TẤM BÌ SƯỜN TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Broken Rice with BBQ Pork & Egg
- 3. CƠM BÒ STEAK TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Steam Rice with Beef Steak & Egg
- 4. CƠM TÔM KHO TÀU \$3.50**
Large Prawn with Rice
- 5. HỦ TIỂU NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Rice Noodle Soup
- 6. MÌ NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Egg Nood Soup
- 7. PHỞ ĐẶC BIỆT \$2.75**

7971 Westminster Blvd.
Westminster, CA 92683
(714) 893 - 8364 or
(714) 8 YÊU ĐỜI

12035 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636 - 3426 or
(714) NÊN ĐI ĂN

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHỆ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TẦN

NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ **TRẦN ĐỨC HIẾU** Dược Sĩ **TRẦN LƯU THỊ ÁI**

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆN VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ỐNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - ẨM CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

TIÊN LÃNG: *Dấu Chỉ Của Hy Vọng*

■ Lm Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong Csr

Vụ Tiên Lãng ngày càng bật ra nhiều ung nhọt mới.

Sau kết luận của thủ tướng, hàng loạt các quan chức bị kỷ luật. Tuy nhiên, điều ấy không làm cho những ai ưu tư với hiện tình đất nước cảm thấy an tâm, bởi sự can thiệp của thủ tướng cho thấy một lỗ hổng thật lớn trong cái gọi là nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa: “thủ tướng ngồi trên cả luật”.

Điều đáng nói hơn, đó là ngay sau kết luận của thủ tướng, hàng loạt việc làm của quan chức Hải phòng, như cử Nguyễn Trung Thoại làm tổ trưởng, rồi tổ phó tổ thực hiện kết luận của thủ tướng, giao công an Hải Phòng điều tra vụ án phá nhà ông Vuron... không gì khác hơn là một việc làm thách thức công luận.

Cũng vậy, việc để một số quan

chức Hải Phòng như Đại tá Đỗ Hữu Ca – giám đốc công an thành phố, Bùi Thế Nghĩa – bí thư huyện ủy Tiên Lãng, Ngô Ngọc Khánh – chánh văn phòng huyện ủy... ngoài vòng pháp luật khiến nhiều người cho rằng chắc ông thủ tướng nhà ta lại “giơ cao đánh khẽ” hay “đánh chuột lại sợ vỡ bình” – cái “bình Hải Phòng” mà ông đang là Đại biểu Quốc hội.

Dù sao, sự kiện Đoàn Văn Vuron hay như có người nói “tiếng bom Đoàn Văn Vuron” đã thức tỉnh cả xã hội đang bị đè nén bởi những áp bức, những bất công do lỗi hệ thống, do sự bất cập của luật hay sự biến chất của các quan chức và cũng có thể, “tiếng bom Đoàn Văn Vuron” sẽ giúp mọi người dân Việt Nam bước ra khỏi sự sợ hãi cố hữu đã ăn sâu, gặm nhấm, bào mòn sự can đảm, triệt tiêu tinh thần bất khuất của nhiều người dân Việt Nam.

Điều dễ thấy nhất trong sự kiện Đoàn Văn Vuron đó chính là sự chuyển mình trong nhận thức về quyền lợi và nghĩa vụ mà người dân Việt Nam đáng được hưởng và được pháp luật bảo hộ, nhưng vì sợ hãi hoặc không biết, nên đã để cho những quan chức biến chất giành phần, cướp đoạt.

Nếu không có tiếng súng Đoàn Văn Vuron, Ba đình vẫn cứ nhẫn nhor để người dân phải oằn mình khốn khổ dưới bàn tay hung bạo, tham lam của kẻ ác là những vị quan chức lợi dụng kẽ hở của luật pháp, lợi dụng chức vụ và quyền hạn, nhẫn tâm cướp đoạt tài sản hợp pháp của người dân, như Lê Văn Hiền, Lê Văn Liêm, Ngô Ngọc Khánh... bởi suốt chiều dài mảnh đất hình chữ S, mỗi ngày không biết có bao nhiêu nạn nhân của cái gọi là “nhà nước của dân, do dân và vì dân” thu hồi đất của dân với lập luận rằng “đất đai là sở hữu toàn dân, do nhà nước quản lý”.

Có thể nói rằng, tiếng súng Đoàn Văn Vuron, đã mang đến cho toàn xã hội cơ hội để nhìn lại mọi vấn đề xã hội, từ việc quản lý nhà nước cho tới việc hành xử của các quan chức, từ việc đề nghị sửa đổi luật đất đai cho tới việc cần thiết phải lập lại quyền sở hữu tài sản mà một thời nhà nước

Anh em Đoàn Văn Vuron và cơ ngơi bị cướp phá

đã mãnh mẽ, “lập lòe đánh lộn con đen” cố tình tước đoạt của người dân.

Nhiều người cho rằng, ngày 5/1/2012 sẽ trở thành một ngày lịch sử như một đợt phá cho những thay đổi khó lường trong hơn 80 triệu người và cả những đảng viên cộng sản. Người khác lại cho rằng, tiếng súng Đoàn Văn Vươn là sự bùng nổ của mâu thuẫn đang chất chứa nhiều nơi, mâu thuẫn giữa người dân lao động và quyền lực nhà nước luôn tìm cách tước đoạt quyền lợi của người dân. Những ai còn chút hy vọng vào lương tri của các vị lãnh đạo đất nước thì lại cho rằng đây là cơ hội để nhà cầm quyền biết được lòng dân mà thay đổi các chính sách về nông thôn sao cho quyền lợi của người nông dân được bảo đảm tránh tình trạng phản ứng dây chuyền.

Dù thế nào, thì phải nói rằng, sự kiện Đoàn Văn Vươn là một sự

kiện gây chấn động nhất từ trước đến nay. Ít nhất nó đã khiến ông thủ tướng phải nhảy vào cuộc mặc dù sự can thiệp của ông khiến nhiều người nghi ngờ về mặt động cơ, nhưng như vậy cũng đủ để thấy biến cố Đoàn Văn Vươn đã tạo nên một dư chấn

Dân oan Dương Nội, Văn Giang tới thăm đám anh Vươn

lớn thế nào trong công luận.

Có lẽ, như nhiều người nhận định, sẽ có nhiều “quả bom Đoàn Văn Vươn” nữa, nếu nhà cầm quyền không có những động thái tích cực

trong việc chỉnh đốn đảng, sửa chữa những sai lầm, những bất cập trong luật đất đai. Nhìn cảnh tượng hàng trăm dân oan t□ Dương Nội – Hà Đông, Văn Giang – Hưng Yên tới đầm nuôi trồng thủy sản của gia đình anh Đoàn Văn Vươn, ngày 16/2 vừa qua, cho thấy người dân đã bắt đầu ý thức về hiệu quả của “tiếng súng hoa cải” trong việc đòi hỏi quyền lợi chính đáng của mình.

Chẳng ai mong có một vụ Đoàn Văn Vươn khác, nhưng ai cũng hy vọng “quả bom Đoàn Văn Vươn” là tiếng súng chào mừng một giai đoạn mới của lịch sử dân tộc với những đổi thay đem lại một nền tự do, dân chủ cho đất nước.

16/2/2012

**Linh mục Gioan
Nguyễn Ngọc Nam Phong, C.Ss.R.**

■

PHÂN ƯU

Được tin thân mẫu quý anh

Trần Quang Hưng và Trần Quang Vinh là

Bà Quả Phụ TRẦN THIÊN PHÙNG

Nhũ Danh MARIA ĐÌNH THỊ HUỆ

Đã được Chúa gọi về ngày 18 tháng 2 năm 2012

Hưởng thọ 89 tuổi

Thánh Lễ An Táng cử hành ngày thứ bảy 25 tháng 2 năm 2012

tại **Thánh Đường Saint Polycarp, Thành phố Stanton, Nam California**

Nguyện xin Thiên Chúa nhân từ đón nhận Linh Hồn Maria vào hưởng Tôn Nhan Chúa.

Xin chân thành chia sẻ mất mát lớn lao này với hai anh

Trần Quang Hưng, Trần Quang Vinh và Tang Quyến.

Thành kính Phân Ưu

Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân

TỈNH DÒNG CHÚA CỨU THỂ VIỆT NAM

THE REDEMPTORIST PROVINCE OF VIET NAM

38 Kỳ Đồng - Quận 3 - Tp.HCM - Việt Nam

Sài Gòn, ngày 18 tháng 01 năm 2012

THƯ HIỆP THÔNG

Kính gửi: Cha Chính xứ Giáo xứ Sứ Nêo - Gp. Hải Phòng

Kính thưa cha,

Qua các phương tiện truyền thông chúng con được biết vụ cưỡng chế đầm nuôi tôm vào ngày 05/01/2012 đối với gia đình ông Phêrô Đoàn Văn Vươn và một số gia đình lương - giáo khác ở xã Vinh Quang, huyện Tiên Lãng, TP. Hải Phòng đã gây ra nhiều sự việc đau lòng: nhiều người bị bắt, hai căn nhà của ông Vươn và ông Quý bị hủy hoại hoàn toàn.

Đặc biệt, ngày 14/01/2012 Đức cha Giuse Vũ Văn Thiên, Giám mục Giáo phận Hải Phòng đã viết thư hiệp thông với gia đình ông Phêrô Đoàn Văn Vươn và các nạn nhân lương - giáo.

Cha Giám Tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, Vinh Sơn Phạm Trung Thành bày tỏ sự hiệp thông với cha để cầu nguyện cho các gia đình nạn nhân đang gặp khó khăn, và qua cha xin chuyển đến các nạn nhân lời chia sẻ, tâm tình hiệp thông và lời nguyện cầu ơn bình an.

Tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam luôn hiệp thông và cầu nguyện cho các nạn nhân trong đợt cưỡng chế bắt công này, kể cả sáu vị công an và bộ đội bị thương, vì cách xử lý không minh bạch của Ủy Ban Nhân Dân huyện Tiên Lãng, TP. Hải Phòng.

Kính chào cha,

LM. Giuse Đình Hữu Thoại, C.Ss.R
Chánh Văn phòng
Tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam

KHI CHÍNH QUYỀN

"Coi Dân Như Kẻ Thù"

Nhà văn Võ Thị Hào lưu ý về tệ nạn mà bà gọi là “côn đồ tập thể” và “nô lệ hóa dân” đang lan rộng trong xã hội Việt Nam.

■ Nhà Văn Võ Thị Hào

Gửi cho BBC Việt ngữ từ Hà Nội

Ngày 10/2/2012, nhiều người dân vui mừng vì Thủ tướng Chính phủ đã đích thân chỉ đạo xử lý vụ cưỡng đoạt đất đai trái pháp luật, xâm hại tài sản công dân của chính quyền địa phương đối với gia đình anh Đoàn Văn Vươn tại huyện Tiên Lãng - Hải Phòng.

Sự ra tay trực tiếp của Thủ tướng đã khiến cho những vị đại diện Đảng và chính quyền từ cấp thành phố tới huyện xã tại Hải Phòng phải thừa nhận một phần sự thật, hết loanh quanh trí trá đổ tội cho người dân đã “bức xúc mà tự phá nhà Đoàn Văn Vươn...”.

Nhưng liệu có nên để Thủ tướng phải “nhọc công” đến mức hai lần chỉ thị, phải thân hành “nhúng tay”, trong khi Việt Nam có quy định rõ ràng trong Luật? Khi dưới tay Thủ tướng là cả một bộ máy từ Đảng tới chính quyền, tới Quốc hội, tới các đoàn thể, các hội ngành dọc ngành ngang đồ sộ, ngày ngày hưởng “lộc dân lộc nước?”

Điều gì đã khiến những người có trách nhiệm im lặng trong cả tháng trời trước công luận?

Cuối cùng một số những nhân sĩ

và nhà báo, một số quan chức về hưu cùng người dân có lương tâm phải “liều chết” vượt rào, vượt tường lửa, vượt nỗi đe dọa tù đày của nhà cầm quyền mà nêu rõ vấn đề.

Tình trạng gây công phẫn đến nỗi cả Đại tướng Lê Đức Anh dù nghỉ hưu đã lâu, tuổi cao sức yếu, cũng phải lên tiếng trước thôi thúc lương tâm: “...cái sai thứ tư là chính quyền cố tình vi phạm luật pháp, dồn người dân vào chân tường, làm họ uất ức đến mức phải chống lại,” như Báo Người Lao động và Vietnamnet đưa tin từ ngày 16/1/2012.

Và cũng đúng như ông Vũ Quốc Hùng, nguyên Phó chủ nhiệm Ủy ban Kiểm tra Trung ương Đảng khóa 9, trên Báo Pháp luật TPHCM số hôm 10/2/2012 nhận định:

“Không đời thừa nào, vụ việc chấn động như thế mà thủ tướng phải hai lần có ý kiến, các cấp, các ngành mới bắt đầu lập cập xử lý. Chi 24 tiếng đồng hồ sau vụ nổ súng, thường vụ thành ủy Hải phòng, với bộ máy tham mưu đồ sộ như thế, hoàn toàn có thể thấy được đúng sai và có giải pháp xử lý chứ không phải đợi đến khi Thủ tướng có ý kiến mới xem xét, nhận lỗi.”

“Côn đồ tập thể”

Khi bị dồn tới bước đường cùng, người dân buộc phải liều chết tự vệ. Cuộc “khởi nghĩa” bảo vệ quyền lợi chính đáng trong phạm vi gia đình của anh Đoàn Văn Vươn, trước bộ máy đàn áp khổng lồ của hệ thống chính quyền địa phương, cũng tương tự một cuộc tự sát.

Bốn anh em Vươn bị Tòa án mau mắn bồi thêm nhát dao cuối cùng, quy từ tội chống người thi hành công vụ sang tội giết người, một tội danh chắc sẽ phải tốn nhiều giấy mực, tranh luận trước Tòa, nếu ở một quốc gia mà tư pháp được thực sự độc lập!

Có quá nhiều minh chứng tại nhiều nơi ở trong nước, không chỉ dừng lại ở các vụ cưỡng đoạt đất đai, tài sản đầy oan sai của dân, vốn được tung đầy hình ảnh, bằng chứng trên Internet, YouTube, hay trên các tập hồ sơ đòi công lý nằm trên tay các công dân chống tham nhũng như bà Lê Hiền Đức..., qua đó, một bộ phận trong bộ máy chính quyền địa phương được thấy thay vì bảo vệ dân, đã đang hành xử với dân như những kẻ thù phải triệt hạ.

Qua sự chứng minh của công

luyện như trong vụ Tiên Lãng, có thể thấy đây là thí dụ điển hình về sự triệt hạ có tổ chức, được bật đèn xanh, được cho phép của cấp lãnh đạo và cấp Đảng từ thành phố xuống xã. Tính chất chính quy về đàn áp trong vụ án này thể hiện rõ: có chỉ huy từ thành phố, huyện, xã, trực tiếp là ông huyện ủy viên kiêm bí thư đảng ủy xã và ông chủ tịch UBND xã Vinh Quang.

Bộ máy này huy động cả trăm người, trong đó có công an và bộ đội trang bị vũ khí, lại dùng xe ủi đến phá nhà anh Vuron, lấy mái nhà lợp tôn của anh mang về nhà Phó trưởng công an xã, theo cáo buộc trên truyền thông trong nước. Họ đã phá căn nhà hai tầng của anh Vuron nhưng ông Giám đốc Sở Công an TP Hải Phòng nói rằng đó chỉ là một cái “chòi.”

Tệ hơn nữa, khi để xảy ra hậu quả nặng nề, Thủ tướng chỉ đạo phải làm rõ trách nhiệm, thì ngay trước công luận, họ lại cùng nhau đổ tội cho dân, đổi trắng thay đen. Ông Đỗ Trung Thoại- Phó Chủ tịch UBNDTP Hải phòng đã trở nên “nổi tiếng” khắp nơi khi trả lời báo chí nói rằng vụ phá nhà anh Vuron là “do dân bức xúc ... cưỡng chế”.

Như thế, thiết nghĩ hệ thống chính trị địa phương còn phạm tội phụ họa và bao che cái sai. Rõ ràng, đã xuất hiện một hiện tượng phổ biến gần đây là có nhiều cán bộ viên chức Đảng và chính quyền sở tại đã chỉ huy hoặc đồng lõa, bao che cho những nhóm lợi ích, đặc lợi, chưa kể nạn sử dụng côn đồ, hành hung, bức hại người dân và sau đó còn cùng nhau che giấu, dối trá, phi tang một cách vô sỉ.

Người ta gọi đó là nạn “côn đồ tập thể”, khi những người có chức quyền, lãnh đạo hòa nhau vào ức hiếp dân. Nguyên nhân nào đã khiến cho họ làm vậy? Vì sao họ coi dân,

những người nuôi nấng, làm vinh thân phì gia cho họ, như kẻ thù phải triệt hạ?

“Nô lệ hóa dân”

Một trong các nguyên nhân phải kể đến đầu tiên đó là sự coi thường pháp luật, buông lỏng quản lý vốn rất ít khi bị ngăn chặn và trừng phạt. Cái này là thủ phạm làm hình thành những quan niệm vô đạo và vô sỉ trong nhiều quan chức chính quyền.

Trong hành xử, những người này coi dân như nô lệ. Nô lệ phải gọi dạ bảo vâng, phải thờ chữ “nhẫn”, phải dâng hiến cho họ (quan lại mới) quyền lợi chung riêng và ngay cả tính mạng. Cho sống thì được

Tác giả cho rằng tâm lý giữ chữ “nhẫn” đang là một điểm yếu trong nhân cách người dân VN, khác xa với hành động của Ô Vuron.

sống, bắt chết phải chết, không được quyền trái ý họ. Như thế, người dân là công cụ trong tay họ, bị họ cưỡng đoạt quyền tự do ngôn luận và quyền nhân thân.

Im lạng và tuân phục vô điều kiện những ai có quyền lực và có khả năng ức hiếp, cướp đoạt, đã trở thành một nếp ứng xử, được coi là “biết sống”, được nâng lên thành một tiêu chí đánh giá người tốt ở Việt Nam ngày nay, sau gần một thế kỷ “cách mạng” và đi theo “con đường chủ nghĩa xã hội.”

Quan niệm và cách hành xử ấy không phải ngẫu nhiên mà có. Từ nhiều năm nay, chế độ độc đảng

không có được sự cạnh tranh và giám sát tự thân, đã là nguyên nhân quan trọng trong việc lạm quyền mà dân gian vẫn nói tới trong câu “Bộ binh, bộ hộ, bộ hình. Ba bộ đồng tình bóp cổ con tôi,” một ví von sâu sắc vẫn còn thời sự ở Việt Nam.

Đó là hành vi móc nối, gắn kết quyền lợi, bao che cho viên chức chính quyền. Điều này ngày càng được củng cố, diễn ra trắng trợn. Chúng được gieo và gặt trên cơ sở tạo ra một nền giáo dục, một nền văn hóa tư tưởng nô lệ hóa, dối trá trên mọi lĩnh vực.

Hậu quả nó là làm bào mòn, dần dà loại ra khỏi hệ thống những người thật thà, có tài, có lương tri. Nó thay thế vào đó vô số kẻ khéo léo mua quyền bán chức, biết nô lệ cho kẻ mạnh, những kẻ my dân, cơ hội, không chỉ nằm trong đảng, chính quyền, mà còn trong cả Quốc Hội. Họ giỏi chà đạp, nô lệ hóa kẻ yếu và lấy dối trá làm tồn tại.

Thiết nghĩ, đã đang có một sự kết hợp kể tục tinh vi trong tuyên truyền giáo hóa giữa tư tưởng nô lệ, ngu dân hóa của đạo Khổng, từ chế độ chiếm hữu nô lệ tới phong kiến, được cố ý kéo dài tới tận ngày nay ở Việt Nam.

Ngay tại thế kỷ 21, điều kỳ lạ xảy ra ở đất nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam là chữ “nhẫn” nô lệ, phong kiến, lại được rao bán khắp nơi như một tiêu chí của nhân cách Việt Nam.

Người ta giải thích cho nhau rằng chữ nhẫn được tạo thành bởi dưới là bộ đao và trên là chữ tâm – trái tim nằm trên lưỡi đao. Kẻ đạo đức, sống ở đời là phải biết chịu đựng đau đớn. Dẫu trái tim có bị đao cứa nát cũng cứ phải chịu. Luôn luôn người ta khuyên nhau: thôi thì chín bỏ làm mười, thôi thì dĩ hòa vi quý; một sự nhin chín sự lán, phải đoàn kết nội bộ, đoàn kết đoàn kết

đại đoàn kết...

Cho nên dân chịu đựng quan, cấp dưới chịu đựng cấp trên, chịu đựng 24/7, chịu đựng không giới hạn, chịu để được khen là “thuần”, là “cừ ngoan”, chịu để được yên trong cảnh nô lệ, chế áp mà vẫn “vui”, chịu để mất mồ mát mà tổ tiên, chịu để phải nổ súng, hay tự thiêu, nhà tan cửa nát... mà cuối cùng vẫn chịu, rồi lại tự an ủi bằng có ý kiến kết luận này, ý kiến kết luận nọ của Thủ tướng hay Tổng Bí thư, để rồi một thời gian... đâu có thể vẫn hoàn đây.

Nhìn như thế thì tất cả đã góp phần để tạo thành một cái bẫy tâm lý, nhân cách với dân tộc này. Dân thì hèn thêm, quan thì ác thêm. Hậu quả là chẳng tạo ra được một xã hội công dân cho đất nước, mà lại tạo ra một xã hội mang nhiều yếu tố nô lệ với một bộ máy tiền hô hậu ủng, bạo lực, khổng lồ, chế áp mọi mặt từ vật chất tới tinh thần, tư tưởng, tâm linh, tình cảm và nhân cách dân tộc.

Trong điều kiện ấy, sự đồi bại của bộ máy đã trượt dốc quá xa. Bộ máy đã trở nên lưu manh hóa và côn đồ hóa ở nhiều bộ phận và trong nhiều trường hợp, đến nỗi người dân và công luận phải nhắc tới những từ từ nhẹ tới nặng như “căn bệnh hệ thống”, “bạo lực đỏ”, hoặc sự “căm thù”..., không hơn không kém.

“Vũ khí nô lệ”

Thay vì đánh thức nhân cách và tiềm năng sáng tạo của con người, thay vì chính phủ được dân lập ra

chỉ để phục vụ dân, để bảo vệ các quyền tự do cơ bản của con người, cho đến nay, có thể thấy quá nhiều minh chứng ngược lại.

Trong vô số trường hợp, nhiều

Nguyên Chủ tịch nước, tướng Lê Đức Anh lên tiếng

vị lãnh đạo chính quyền xã hội chủ nghĩa các cấp, hay các “quan lại cách mạng”, “quan lại đổi mới”, thậm chí nhiều tập thể trong bộ máy quyền lực, đã coi người dân Việt Nam như một thứ công cụ, một thứ nô lệ, và muốn đối xử với họ thế nào cũng được.

Báo chí, truyền thông, đặt dưới sự giám sát chặt về chính trị, tư tưởng, tài chính, của các ban ngành của đảng, chính quyền, chịu hạn chế tự do ngôn luận một cách trái pháp luật, trái hiến pháp, đã đang bị biến thành thứ vũ khí hữu hiệu trong việc làm ngu dân hóa và nô lệ hóa đó.

Thay vì là tiếng nói của dân, hệ thống này bị biến cải thành bộ máy tuyên truyền, đã đang là vũ khí hộ vệ cho hệ thống “đại công xưởng sản xuất nô lệ” tại Việt Nam.

Hiện trạng nô lệ hóa dân chúng, hành xử lưu manh và côn đồ tập thể của một số viên chức chính quyền

địa phương đang ở mức “bạo động đỏ,” như nhà thơ, nhạc sĩ Nguyễn Trọng Tạo gọi ở trên là “bạo lực đỏ”.

Cần phải lưu ý rằng trong pháp luật Việt Nam hiện hành không có điều khoản nào cho phép “bạo lực đỏ”.

Đại tướng Lê Đức Anh, Nguyên Chủ tịch nước, nhấn mạnh trên truyền thông trong nước rằng đang có hiện tượng rất xấu xảy ra ở nhiều địa phương, không chỉ ở Hải Phòng, một tình trạng rất nghiêm trọng, cần được rút kinh nghiệm và xử lý nghiêm, trong đó theo ông “quân không được cưỡng chế dân;” và chính quyền, “điều gì có lợi cho dân thì làm, điều gì có hại cho dân thì phải tuyệt đối tránh,” ông nhắc lời cổ Chủ tịch Hồ Chí Minh.

Thiết nghĩ, cần phải làm tất cả để cứu người dân Việt Nam thoát khỏi tình trạng bị nô lệ hóa, ngăn chặn thứ “bạo lực đỏ” đang tràn lan này.

Và trong đó một gánh nặng rất lớn đang đòi hỏi và chờ đợi ở không chỉ Quốc Hội để sửa đổi Hiến Pháp kỳ này, cũng như cuộc chỉnh đốn đảng theo tinh thần Nghị quyết Trung ương 4, hay cuộc đối thoại rất hữu ích về vai trò trí thức và phân biệt xã hội hiện nay, mà còn đặt ở không đâu khác ngoài chính sự thay đổi tư duy và hành động của người dân, từ vụ vụ nổ trần động “hoa cải” Đoàn Văn Vươn - nay đã trở thành một huyền thoại, chẳng kém gì ngọn lửa thấp lên tại Tunisia trong Mùa Xuân Ả-rập xứ người. ■

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

Nhân vụ Đoàn văn Vươn, DIỆT GIẶC MÁC-LÊ-HỒ

■ Nguyễn Mai

Vụ Cộng sản dùng bạo lực đoạt lại đất đã được Cộng sản (CS) giao cho một gia đình nông dân làm rẽ như tá điền để nuôi tôm cá, đã bị tá điền chống cự dữ dội - vụ chống cự bùng lên như phát súng lệnh, thức tỉnh tinh thần quật khởi trong dân chúng để chống lại chế độ CS bạo tàn ghê tởm. Tá điền ở đây là gia đình ông Đoàn Văn Vươn, và em sống tại Cống Rộc, huyện Tiên Lãng, tỉnh Hải Phòng. Ông và em trai đã bị CS bắt và tống giam.

Bản tin đài BBC ngày 20-1-2012, thuật lời tuyên bố của em dâu ông Vươn, bà Phạm Thị Hiền, nói rằng “vụ nhà nước cưỡng chế thu hồi đất là cướp, không phải công vụ”. Lời tuyên bố của một bà nông dân thế mà đã bóc trần sự thật, gói ghém trong lời nói của Thánh tổ CS Lenin “Cộng sản là cướp”. (Lenin tt, tập 35, trang 398)

Lời nói của bà Hiền đã rõ ràng: CS là một thảm họa.

Trước khi đọc những dòng dưới đây, xin đọc mấy câu “danh ngôn Cộng sản” để khỏi ngỡ ngàng khi chứng kiến người Cộng sản có thể uống máu người... như uống nước cam”

- Tư tưởng cách mạng bạo lực là nền nếp của toàn bộ học thuyết Mác-Ăngghen. (Lenin toàn tập, tập 33, trang 27)

- Chúng ta cần một chính quyền không gì lay chuyển nổi, cần đến bạo lực và cưỡng bách. (Lenin toàn tập, tập 35, trang 135)

Khai Quật Gốc Rễ Thảm Họa

Do đâu mà đất nước Việt Nam (VN) phải gánh chịu một thảm họa ghê gớm đến thế, và ghê gớm không phải cho một đời này mà nếu không tuyệt diệt được nó thì nó sẽ ngự trị đời đời trên đầu trên cổ dân tộc VN.

Nguyên là, có một viên tri huyện, trong cơn say rượu, lỡ đánh chết một viên cai tổng, rồi bị cách chức và bị phát vãng đi Nam kỳ thay vì ngồi tù. Người con, tên là Nguyễn Tất Thành, 20 tuổi, bơ vơ, không trở về quê nghèo với mẹ, với em vì chắc

biết mẹ cũng chẳng nuôi nổi mình, rồi lang thang xuôi Nam. Vào Sài Gòn, không tìm đến thăm bố mà lần đền bến tàu kiếm việc, và được một tàu buôn thuê làm lao công.

Công việc dưới tàu thì quá vất vả và nặng nhọc, đối với một kẻ chưa hề bao giờ làm việc lao động, cho nên, sau khi tàu cập bến Mạc-xây, Thành bỏ lên bờ. Trở lại tàu thì sợ việc nặng mà tìm việc mới thì không chắc được, Thành bèn làm ngay lá đơn gửi lên Tổng thống Pháp, xin học trường bảo hộ. Nếu được học trường này thì không những được nuôi ăn sung sướng, lại nhàn hạ và học xong được làm quan trọng chế độ Bảo hộ. Khôn nổi đơn Thành bị bác. Nguyên do: trường Bảo hộ chỉ thu nhận học trò Việt để dạy làm công chức trong guồng máy của Đế quốc thực dân, với điều kiện phải là con quan chức đã hợp tác tốt với Pháp. Bố Thành tuy làm quan chức nhưng lại không tốt vì đã phạm tội

và bị cách chức. Thế là Thành bơ vơ, không biết nương tựa vào đâu, bèn lên Ba lê, tìm đến cụ Phan Chu Trinh xin nương náu. Cụ Phan biết bố Thành từ trong nước. Biết con đã được cụ Phan giúp đỡ, bố Thành khuyên con phải nghe lời dạy của cụ Phan. Bố Thành gửi gắm vì biết cụ Phan là người yêu nước chân chính, sau

những cuộc đấu tranh trực diện với thù, như chống thuế bị thất bại, nên quay qua chủ trương ôn hòa “Khai dân trí-chấn dân khí-hậu dân sinh. Đừng dùng cái lối nương náu ngoại bang để rung chuông gõ trống, thì quốc dân vẫn nguyên là con ngựa, chỉ thay người cỡi mà thôi.” Ở với cụ Phan, Thành được biết cụ vẫn thỉnh thoảng cùng luật sư Phan Văn Trường viết bài đăng báo chống Pháp và thường đến Bộ thuộc địa đưa đề nghị cải cách ở VN. Thế mà trong lòng Thành thì đang sục sôi mối thù

Thực dân Đế quốc từ sau vụ bị bác đơn xin học với Pháp và đây Thành tới cảnh ở đâu ăn nhờ nhọc nhãi. Vì mỗi hận này Thành nuôi mộng quyết phải rửa nhục bằng sự phục thù. Do đó Thành không nghe lời bố và sau khi cụ Phan giúp xin cho một chỗ làm “sửa hình đã chụp” tại một tiệm hình, Thành ra ở riêng. Từ đó Thành mò mẫm tìm đến các đảng phái của người Pháp mà Thành nghe nói họ cũng chống cả chế độ Đế quốc Thực dân. Cuối cùng Thành trở thành đảng viên đảng CS Pháp.

Theo CS Quốc Tế, Chống Quốc Gia Dân Tộc

Thế rồi trong một buổi gặp gỡ Thành được một đồng chí người Pháp đưa cho đọc một bài đăng trên tờ báo tiếng Pháp, đó là bài “luận thuyết của Lênin về vấn đề dân tộc và thuộc địa”

Theo lời Thành sức học tiếng Pháp của y chỉ mới lỏm bõm, dù vậy Thành cố đọc. Đến năm 1960, khi đã là chủ tịch Việt cộng (VC) Thành ghi lại việc đọc bài báo đó như sau. “Luận cương của Lênin làm cho tôi rất cảm động, phấn khởi, sáng tỏ, tin tưởng biết bao. Tôi cảm động đến phát khóc lên”. Rồi Thành kể y như một tên phường chèo. “Ngồi một mình trong buồng mà tôi nói to lên như nói trước quần chúng đông đảo: Hỡi đồng bào bị đọa đầy đau khổ đây là cái cần thiết cho chúng ta, đây là con đường giải phóng chúng ta! Từ đó tôi theo Quốc tế thứ III.” Cuối bài Thành kết luận “Chủ nghĩa Lênin chẳng những là cái cảm nang, không những là cái kim chỉ nam, mà còn là mặt trời soi sáng con đường đi tới thắng lợi cuối cùng” (Hồ chí Minh tuyển tập trang 228-9). Thật là một lời phét lác rồ dại. Chỉ mới đọc một bài báo ngoại ngữ nói về một vấn đề chính trị phức tạp, hiểu bài báo bằng một trình độ ngoại ngữ

lõm bõm, lại chưa từng nghe nói trên hoàn cầu đã có nước nào nhờ luận cương Lênin mà đã được giải phóng khỏi ách thực dân đế quốc, thế mà Thành quả quyết đây chính là lá bùa linh nghiệm nhất để giải phóng VN. Nhưng có thể nào lá bùa đó linh nghiệm như thế? Thành trả lời “Vớí phương pháp khéo léo của mình Lênin đã lay động được quần chúng nhân dân chưa giác ngộ và lạc hậu nhất trong các nước thuộc địa!” (HCM tt, tr 36-7 và 229). Thì ra thế cái bí quyết khiến cho luận cương của Lênin trở nên linh nghiệm là ở chỗ phù phép “treo đầu dê, bán thịt chó”, nói nôm na là lừa đảo, điều toa, phỉnh gạt, dụ dỗ những đám dân chúng ngu dốt chưa có chút hiểu biết nào, và đại dốt, dễ tin, dễ nhắm mắt đi theo mà không biết là đi vào chỗ chết, làm lợi cho phường lưu manh. Chính Thành phải biết như vậy, biết luận cương Lênin chỉ là một sự lừa bịp. Nhưng Thành đang mơ ước trả thù Thực dân mà trả thù Thực dân thì phải có quyền lực, Thành lại đang áp ủ con say điên quyền lực, cho nên sung sướng tìm thấy ở luận thuyết và phương pháp Lênin là giải pháp hữu hiệu nhất để áp dụng trong đại đa số quần chúng VN, là quần chúng mà về nhiều phương diện, được sắp vào bậc nhất thế giới: lạc hậu, nghèo đói, vô học, mờ mịt về mọi sự ở ngoài bờ lũy tre làng. Vì vậy, đọc luận cương, Thành tuy chỉ hiểu lơ mơ thế mà Thành mừng đến phát khóc là phải! Chỉ khốn nạn thay cho dân VN vì sốt ruột, vì nhẹ dạ, vì cả tin “kẻ đi xa về dễ nói phét” cho nên đã sa vào lưới bịp mà nên nông nổi cho đến nay

Nhưng chót hết, có một điều quan trọng nhất đã ghi trong luận cương mà Thành, vừa đọc xong đã mừng đến phát khóc, điều này quan trọng đến sinh mệnh của dân tộc và quốc gia VN, mà đến khi Thành

đã thành Hồ chủ tịch VC, vẫn che giấu! Luận cương của Lênin được in lại trong “Lênin toàn tập, tập 41, từ trang 198 đến trang 206, chia thành 12 đoạn, và câu quan trọng nhất là “ trong tình hình quốc tế hiện nay, đối với các dân tộc phụ thuộc và nhỏ yếu, quyết không có con đường cứu vãn nào khác ngoài con đường liên minh các cộng hòa xô viết”. Điều này có nghĩa nếu VN theo chủ nghĩa CS, thì VN sẽ trở thành nước theo xã hội chủ nghĩa, và VN sẽ là một thành phần trong liên bang khổng lồ do Lênin lập ra Quốc tế CS III, năm 1919, thường gọi là Đệ tam quốc tế, tức Quốc tế phải lập đi lập lại đến lần thứ ba, quốc tế này, bao gồm các cộng hòa trong Liên bang các cộng hòa xô viết thế giới. Cái liên bang đó là đế quốc Nga, gọi tắt là Liên xô do Lênin, rồi sau đó là Staline cầm đầu. Staline là kẻ mà sau khi LX giệp bỏ chế độ CS, cả nước Nga lên án là một con quỉ.

Về phần Thành, tiếp tục sống ở Pháp với hết kế sinh nhai từ ngành sửa hình đến lao động trên các tàu chở hàng, rồi lại qua Anh làm bồi để mong học được thêm chút tiếng Anh, rồi chờ mãi chẳng thấy các đồng chí trong đảng CS Pháp giúp gì cho mưu đồ chống Pháp ở VN, Thành mò mẫm theo một phái đoàn CS Pháp đi Liên xô (LX), tức quê hương Lênin mà Thành sùng bái. Tại đây Thành mon men và thành công trong việc tới được con đường mà cụ Phan chu Trinh gọi là nương náu ngoại bang tức con đường bán nước. Lúc này mà tới Nga thì thật đúng lúc cho Thành, vì sau khi lập ra Quốc tế Cộng sản thứ ba, Lênin mong mỗi phát triển thêm ảnh hưởng của LX để tăng thêm phen dậu cho nước Nga mới thành nước CS, đang bị các nước Tây phương tẩy chay, không cho giao thương để được học hỏi và trao đổi hàng hóa.

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

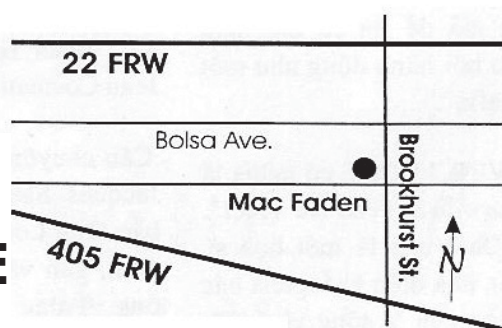
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC **SAIGON CITY MARKETPLACE** KÍNH MỜI

PHỞ TÀU BAY L.T.T.

Chính gốc Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ - Sài Gòn

Nữ Chủ Nhân Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ Saigon
và Nghĩa Tử Phở Tàu Bay Santa Ana, Cali

LẦN ĐẦU TIÊN XUẤT HIỆN
TẠI HẢI NGOẠI ĐỂ PHỤC VỤ
KHÁCH SÀNH ĂN PHỞ

**Đặc Biệt: Bánh Cuốn
Tráng Ngay Tại chỗ**

**MUỐN ĂN MỘT TÔ PHỞ ĐÚNG GU
CHÍNH GỐC XIN MỜI GHÉ ĐẾN
PHỞ TÀU BAY L.T.T**

Tel: (714) 531-6634

*Ông Bà Thế Thơm Kính Mời
(Nghĩa Tử Tàu Bay và Ái Nữ Tàu Thuyền)*

PHỞ TÀU BAY L.T.T.
3610 W. First St. Suite C
Santa Ana, Ca 92703
Tel: (714) 531-6634

	Harzard		
Harbor	First	Jackson	Fairview
	McFadden		

GIỜ MỞ CỬA
Thứ Hai - Thứ Bảy: 8AM - 9PM
Chủ Nhật: 8AM - 4PM

Con Đường Nội Xâm Mở Rộng

Lúc này thì Lênin đã chết rồi, Staline lên ngôi Tổng bí thư đảng CS LX, đồng thời điều hành Quốc tế thứ ba, và Thành được sử dụng trong việc tìm phương bành trướng chủ nghĩa CS qua Đông nam Á, như một đòn chặn CS Tàu phát triển về phía Nam sau này. Với ý đồ đó Staline cho phép Thành liên lạc về VN, thuyết phục mấy nhóm người Việt muốn theo CS hợp nhất lại để thành một đảng CS duy nhất mà thôi. Thế là một đảng CS ở VN được thành lập. Nhưng lập xong thì LX bắt đổi thành đảng CS Đông dương, tức gồm cả Miên Lào, cho có tính chất quốc tế, và đảng này được coi là một chi bộ trực thuộc đảng CS Pháp, và điều kiện thành lập là phải trước hết chống chủ nghĩa quốc gia (lúc này Việt nam quốc dân đảng vừa thực hiện một cuộc khởi nghĩa, khiến quân Pháp phải dùng đến không lực để trấn áp, gây nên tiếng vang lan khắp hoàn cầu. (Văn kiện đảng tập 1930-1945 trang 57)

Đảng CS của nhóm người Việt theo CS này bầu ra một ban chấp hành gồm 9 người, nhưng chỉ có 7 người là Việt còn 2 người là Trung hoa, chắc là đảng viên đảng CS Trung hoa (Hồ tt tập2, tr 294) Chưa có người Miên dính vào vì những người Miên du học Pháp cũng theo CS nhưng kỳ thị người Việt; còn người Lào thì sau đó Việt cộng mới kiếm được con một người gốc Việt sinh sống tại Lào, nói thạo tiếng Lào, tên là Kayson Phomvihane, con ông Nguyễn tri Loan, làm Tổng bí thư đảng CS Lào, làm việc dưới sự giám sát của hoàng thân Souphanouvong, học tại Hà nội, lấy vợ VN, và theo CS. (Hoàng Dung “Sau bức màn đỏ” trang 225)

Như vậy đảng CS ở VN gồm những người VN theo CS tức là dân Quốc tế CS, chống lại Dân tộc và

Quốc gia VN (xóa biên giới quốc gia) vậy phải gọi họ là đảng Việt cộng (VC) tức đảng của những người Việt theo CS, không phải đảng CS VN, vì đâu có phải toàn thể người VN đều theo CS. Mà cái tổ chức để họ cai trị VN cũng phải gọi là bọn cầm quyền VC, không phải chính quyền VN. Về vấn đề này, chính bà Dương thu Hương, lúc còn là thiếu nữ - vì lần lần từng tham dự chiến dịch “sinh Bắc tử Nam” của CS để nhuộm đỏ nốt miền Nam, sau đó từ kinh nghiệm đắt giá với loài CS gian manh, đã tỉnh ngộ, và cũng nhờ cuộc sống thực tế đảng cay này mà trở thành một nhà văn nổi tiếng cả trong lẫn ngoài nước - đã đặt cho VC một cái tên hay lắm: bọn NỘI XÂM, tức là một tổ chức của người Việt làm tay sai cho người ngoại quốc để thực hiện công việc xâm lăng VN.

Thế rồi gặp lúc vận nước suy vong, thế giới chiến tranh thứ hai chấm dứt, Pháp Nhật đều bại trận, cơ hội ngàn năm chưa có một mở ra, để VN thu hồi độc lập thì Vua quan non gan, đảng phái rỗng tuếch, sỹ phu trùm chần, dân chúng ngỡ ngác, đất nước trở thành vô chủ, rồi một đám VC gan dạ xông ra phát cờ đỏ máu, hô khẩu hiệu giải phóng, giả dạng là tổ chức đấu tranh giải phóng dân tộc, tự lập thành quyền hành, lan ra nơi nơi, không ai ngăn cản, trừ một đám binh sỹ Khố Xanh ở Hà đông đứng ra bảo vệ đất nước, cuối cùng đứng trước dân chúng bu xem, “bắn ai bây giờ?” thế đành buông súng! Cái họa một cổ hai tròng Pháp Nhật đô hộ tàn bạo, cái họa Pháp Nhật cướp sạch lúa gạo gây cảnh chết đói mấy triệu con người vừa đó, thì nghe hô giải phóng khỏi tay Pháp Nhật dân nào chả theo! Thế là từ đó nói theo lời cụ Phan chu Trinh thì dân tộc VN lại trở thành con ngựa mà trên lưng chỉ thay người cỡi mà thôi, trước là Pháp Nhật nay là Quốc tế CS tức LX.

Nhà Nước Xã Hội Chủ Nghĩa

Tên nước VN sau đó bị đổi Cộng hòa xã hội chủ nghĩa VN, còn hiến pháp thì ghi đảng VC theo chủ nghĩa Mác-Lê, lãnh đạo đất nước cả trên hai mặt chính trị và xã hội. Như vậy đảng VC theo chủ nghĩa Mác-Lê thì chế độ VC phải là chế độ “vô sản chuyên chính. Theo Lênin tập 30, trang 158 thì ”chuyên chính là sự thống trị của một bộ phận xã hội (ở đây là đảng VC) đối với toàn xã hội, và sự thống trị đó trực tiếp dựa vào bạo lực, và bạo lực ở thế kỷ 20 không phải là quả đấm, không phải cây dùi cui, mà là quân đội, và chính quyền đó không bị cái gì hạn chế cả, không bị bất cứ luật pháp nào hạn chế, không bị bất cứ quy tắc nào hạn chế, và trực tiếp dựa vào bạo lực”. Vài dòng trên đây tạm vẽ ra tính chất cốt lõi của chế độ mà VC đang dùng để cai trị ở VN ghi rõ trong điều số 4 của hiến pháp. Điều này khi có người hỏi chủ tịch VC Nguyễn minh Triết “có thể bỏ điều 4 hiến pháp được không” thì Triết trả lời “ Bỏ điều 4 hiến pháp là tự sát!”. Ai tự sát thì ngài không nói. Vì quyền hành VC tự phong cho mình như vậy cho nên phải coi VC như chế độ quân chủ chuyên chế cổ xưa là chế độ nhà Tần bên Tàu mà người đời thường kể để nguyên rủa. Sự thật vua Tần chỉ chôn 500 nho gia, còn VC thì đã thí bỏ một triệu mạng dân, theo tập sách “ Le livre noir du communism” của một nhóm sử gia Âu châu (trang 8). Sự thật đây là một sự ước lượng quá non cho một chế độ “phong kiến đỏ” tàn bạo chưa từng thấy trên hoàn cầu. Và những biện pháp mà VC dùng để lấy lại ruộng đất của gia đình ông Vươn đúng là hành vi của lũ côn đồ hoàn toàn không bị một cái gì hay luật pháp nào hạn chế cả. Rất đúng như Thánh tổ Lênin đã dạy.

Nhưng VC lấy đâu ra bạo lực?

(Xem tiếp trang 113)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

MA THÀNH THÁNH

(Con gái Fidel Castro, cựu Chủ tịch Cuba, cho biết thân phụ bà tái khám phá ra Chúa Giêsu và có ý định trở lại đạo Công Giáo)

Con chim hấp hối kêu thương
Sau khi cánh gãy, hồn vương bên nào?
Castro nay tuổi đã cao
Cuối đường hành hiệp anh nào chẳng teo?
Nhớ xưa vượt núi băng đèo
Coi trời chi bé tí teo kê gì
Coi mình thần thánh oai nghi
Hô phong hoá vũ có chi không thành
Toàn dân phải cúi rạp mình
Khi ta phần nộ, thất kinh rụng rời
Phùng mang trọn mắt dọa đời
Râu ria dựng đứng nhát người yếu tim
Con đường xã nghĩa ta tìm
Sáu mươi năm vẫn đắm chìm mãi đâu
Dân đen cứ mãi u sầu
Nước non cứ mãi cơ cầu héo hon
Nay ta gói mỗi chân chồn
Sức tàn lực kiệt, đời còn mấy gang?
Cáo già rút lại góc hang
Tiếc đời ngang dọc hai hàng lệ rơi
Chẳng ai thoát được kiếp người
Chẳng ai lọt được lưới Trời cao xanh
Thì thôi phải biết phận mình
Xác này tro bụi lại thành bụi tro
Còn hồn phiêu bạt nơi mô
Chín tầng địa ngục đang chờ đợi kia
Tình ranh vốn thói nhà nghề
Phải tìm lối khác để về chốn cao
Tình thương Chúa bám ngay vào
Biết lòng nhân hậu tội nào cũng tha
Ôi sao nói được tình Cha!
Miễn con hối cải thật thà là ban
Trước khi con trút hơi tàn
Con ra lệnh chót đập tan gông cùm
Dẹp phường cộng sản đi luôn
Cho dân hạnh phúc, cho hồn thành thoi
Nếu con vẫn muốn hại người
Muốn ma thành thánh thì Trời đâu cho!
Với người con vốn quanh co
Với Trời con phải thẳng ro một đường
Nếu con còn muốn Trời thương.

TIẾNG BOM TIÊN LĂNG

Công anh lán biển, từng phân
Trồng cây, vác đá ngăn chân thủy triều
Chí trai đã quyết một điều
Dẫu bao khốn khó không xiêu tác lòng
Người xưa chuyển núi dời sông
Anh nay lấp đất biển Đông làm vườn
Mấy lần sóng gió đại dương
Nói con thịnh nộ không thương sức người
Sức người đấu với trùng khơi
Bao năm vất vả, cơ ngơi mới thành !
Biển vàng nay hóa vườn xanh
Một vùng trù phú, an lành xóm thôn
Sóng không còn thét trên cồn
Người không còn bị nước chôn thăm sầu
Vườn xanh chưa kịp hoa màu
Đầm tôm, tôm mới bắt đầu quen nơi
Nợ chưa trả hết cho người
Môi anh chưa trọn nợ cười ám no
Huyện nhà, Tiên Lăng, quan to
Đòi trao vườn đất lại cho quan dùng
Nghĩa là quan muốn cướp không
Cướp tròn cơ nghiệp từng dòng mồ hôi
Đau thương quá sức con người
Tiếng bom anh nổ vang trời Việt Nam
Tiếng bom, tiếng thét hồn oan
Khi dân bị đảng bạo tàn cướp đi
Khi dân mất sạch những gì
Mồ hôi nước mắt bởi vì đảng tham
Tiếng bom từ xã Vinh Quang
Huyện Tiên Lăng đã âm vang bốn trời
Tiếng bom căm hận lũ người
Cướp nhà, cướp đất làm đời đắng cay

Tiếng bom Tiên Lăng hôm nay
Ngày mai sẽ nổ ở ngay Ba Đình !
Bởi đảng bán nước cầu vinh
Giết dân, cướp mọi công trình của dân !

Ngô Minh Hằng

Cương Từ Đoạt Lý

■ Phạm Minh Tâm

Hôm nay là ngày đầu năm Dương-lịch 2012. Thói quen của nhiều người làm công việc viết lách là thường thích viết một chút gì về bất cứ ý-niệm nào vào cái khoảnh khắc tâm niên này để gọi là khai bút. Vì vậy, cùng trong niềm hy-vọng vào một năm mới tốt đẹp hơn năm cũ, người viết muốn dành những suy nghĩ đầu năm này cho một ước mơ chung của nhiều người, nhiều tín-hữu, vẫn chưa thành hiện-thực. Vẫn cứ còn như một khổ-giá không có Đức Ki-tô đè nặng trên vai Giáo-hội Việt-Nam và trong tâm-linh người tin, hết năm này qua năm khác. Đó là mong sao các mục tử trong Giáo-hội Việt-Nam hiện nay, một khi đã được đào-tạo và chọn lựa để lãnh-đạo Dân Chúa - một khối người Ki-tô hữu đang đồng-hành cùng tám mươi triệu đồng-bào khốn-khổ của mình - tìm lại được cái tâm trong sáng, cái dũng chính-trực và cái chí lành thánh. Bởi vì, đã đến lúc mà bất kỳ ai một khi đã đồng ý với thánh Gia-cô-bê về nguyên-tắc sống đời Ki-tô hữu bằng việc làm thì cần phải nhìn vào sự thật để giải-thoát cho nhau.

Có một sự thật không thể tránh né hay chối cãi được là càng ngày càng thêm đông số những tín-hữu nhận ra rằng phần lớn cá-nhân các

mục tử của mình thực sự có quá nhiều “vấn-đề”. Mà toàn là các vấn-đề “nổi cộm” phản đức tin, phản sứ-vụ, không nói không được.

Không nói thì lỗi phạm với niềm tin vào Đạo Chúa, với giáo-điều của Hội-thánh tông-truyền đã dạy.

Không nói thì rõ-ràng bất-xúng với danh hiệu Ki-tô hữu của mình khi đã được ơn gọi làm môn-đệ Chúa để yêu thương và phục-vụ những gì gọi là công-thiện và công-hào.

Không nói thì lại càng lỗi đạo đã được ơn làm người có lương-tri và nhận thức từ nơi Đấng Ban Sự Sáng.

Không nói thì thật là thiếu sót khi đã hiểu, đã sống và đã vững bước theo niềm tin của mình; một niềm tin trong sáng về năng-quyền thánh-hóa, quản-trị, giáo-huấn; đã nhận ra được những vướng mắc trong đường bôn-phận làm tư-tế, vương-đế và ngôn-sứ mà mình cũng đã được thông chia như tinh-thần thư Ê-phê-sô “*Đừng cộng tác vào những việc vô ích của con cái bóng tối, phải vạch trần những việc ấy ra mới đúng.*” (Ep 5,11)

Năm vừa qua, chỉ trong một thời gian ngắn thôi, Dân Chúa còn chưa hết bực bội với những chuyện trên trang “web” của giáo-phận đăng thông-báo tạo nguồn thu bằng việc xây dựng trung-tâm yến tiệc năm sao

thì đã phải đọc tiếp “lời mục tử” nói nhăng nói cuội, cứ như là dắt người đọc vào trong cơn mộng-du kiểu “mơ theo trăng và vợ-vẫn cùng mây” của Xuân Diệu. Rồi chẳng rõ do đâu mà bỗng dưng bỗng lạnh lại có thêm thông-báo về cái nghĩa-vụ phải đáp ứng và giải-quyết nhu-cầu giáo-dục sinh-lý phái tính. Song cao-siêu nhất và trí-tuệ nhất là trong những ngày cuối năm vừa qua, người ta lại phải nghe những lời cao-rao, giảng dạy về cánh chung luận. Rút cuộc cũng chẳng ra thể-thống gì mà chỉ báo hại những người có chút công-tâm chính-trực phải nhăn mặt, phải buộc lòng nói cho ra lẽ đạo, cho rõ sự đời. Và thế là lại thêm một “biểu chứng” về những vấn-đề càng ngày càng nhiều nơi những người ở vào thể “mục tử”.

Bài viết này không có mục đích nói về cánh chung nữa vì bài nói vừa nói dứt tiếng thì đã có góp ý, có nặng-nề chỉ trích và có ngay cả sửa sai từ nhiều giáo dân, từ linh-mục. Với nội-dung bài viết của các tác-giả Lê Thiên, Trần Phong Vũ, Nguyễn Tiến Cảnh, Đỗ Mạnh Tri và linh-mục Đỗ Xuân Quế... tưởng cũng đã quá đủ để dư-luận thẩm-định vấn-đề. Người viết ở đây chỉ làm công việc nhân cơ sự này mà tìm hiểu xem do đâu mà các đấng bậc cứ càng ngày càng “quái gở” như vậy. Quái gở vì ngay đến những luận cứ tâm-linh căn-bản của Đạo cũng bị cưỡng gán cách xập-xí xập-ngẫu mà theo linh-mục Đỗ Xuân Quế thì “*đó là một sự mạo nhận không mấy lương thiện, một sự gán ghép giả tạo*”.

Điều muốn nói trước hết là do ai và tại sao ngay trên trang mạng WHD - có thể gọi là tiếng nói chính-thức của Tổng-giáo-phận - lại có sự mập-mờ đánh lộn con đen như vậy? Bởi vì tuy trước hay sau thì cũng là của một người, nhưng cái máu chót thời gian cũng lắm khi quan-trọng

nếu như sự việc xảy ra là có ý đồ không minh bạch. Chẳng hạn, khi chỉ là chuyện một bài giảng “trên tòa” của Lễ Ki-tô Vua năm 1999 mà nay được ghi âm (audio) và phát lại vào lễ Ki-tô Vua năm 2011 bằng kỹ-thuật mới “youtube” thì cũng không lạ lùng gì nếu nhắm mục-đích nói lên lập-trường kiên-định và ý-chí sắt đá về một niềm tin hay tư-duy sau 12 năm mà vẫn còn thấy cần được tuyên tín lại. Hoặc giả có khi người nói tâm đắc rằng lời mình nói ra đã thành lời chân-lý, cần lập đi lập lại cho thiên-hạ nhập tâm, thì cũng là tốt thôi. Song điều cần nói ở đây là sự trí-trá về thời gian và danh-vị khi Tổng-giáo-phận muốn mập-mờ đem bài giảng của linh-mục Khâm năm 1999 thành bài nói của giám-mục Khâm năm 2011? Trong thực-trạng phức-tạp hiện nay của Giáo-hội Việt-Nam thì việc đem “đạo lý” của một linh-mục năm 1999 nhập-nhằng với một giám-mục năm 2011 là rõ ràng không đơn-giản.

Tiếp đến, chỉ cần một người có trình-độ học-vấn đủ hiểu chữ và nghĩa của lời nói cũng như thuộc hết quyền bôn đồng-ấu với những ý-niệm về thiên-đàng, địa-ngục, về ngày tận thế, ngày phán xét hoặc chỉ cần còn nhớ hết những gì khi nhỏ đã được dạy từ những lớp giáo-ly sơ-đẳng mà các ông trùm, bà quản giảng giải cách thật sự đơn sơ kiểu “*kẻ lành lên thiên đàng hưởng phúc đời đời, kẻ dữ sa hỏa ngục chịu phạt vô cùng*”... rồi cộng dân thêm vào những năm tháng trưởng-thành trong đức tin mà cập-nhật với cách nói theo ngôn-từ mới là chung thẩm, cánh chung thì cũng đủ nghĩa cho một ý-niệm phổ-quát trong đạo. Lại còn các bài giảng hàng năm về đoạn Tin Mừng theo thánh Mát-thêu chương 25 với biểu-tượng dê, cừu bị tách bạch thành “*thiên đàng địa ngục hai bên*” rành rành thì chắc

chắn không ai dám uốn lưỡi “*bàn loạn*” như giám-mục phụ-tá cả. Nói bàn “*loạn*” mà không phải bàn “*luận*” là vì đang từ ý niệm ... *bất cứ một tôn giáo nào cũng hàm chứa bên trong một cánh chung luận* lại nhảy ngay sang *triết thuyết nào có khả năng cung cấp cho con người một cánh chung luận hấp dẫn*... là sao? Hiểu chung, tôn-giáo đặt nặng trên căn-bản tâm-linh và siêu-hình, còn triết-thuyết nặng về luận-lý và suy-diễn sao lại ép đi chung đường được. Riêng với Ki-tô giáo thì cánh chung luận nằm ở nơi nào với biện-chứng duy-vật? Còn nữa, ... *cái điểm tới của lịch sử nhân loại* ... trong cái triết-thuyết mà giám-mục Khâm đang muốn tuyên-truyền hoàn toàn không phải cái “*điểm cuối cùng*” của con người vào thời cánh chung sau một kiếp nhân-sinh để được tuyển lựa bước vào một cõi lạc-viên vĩnh-hằng. “*Chúng ta không còn là những trẻ nhỏ, bị sóng đánh trôi giạt theo mọi chiều gió đạo lý, giữa trò bịp bợm của những kẻ giáo quyết khéo dùng mưu ma chước quỷ để làm cho kẻ khác lầm đường.*” (Ep 4,14)

Cái điều mà giám-mục Khâm bảo rằng ... *cái điểm tới của lịch sử nhân loại là một xã hội cộng sản hoàn hảo trong đó không còn cảnh người bóc lột người, mà mỗi một người trong anh chị em và tôi, chỉ cần làm việc theo khả năng còn nhu cầu có bao nhiêu là cứ việc xài*... thì chắc chắn trước mắt không ai có thể lấy ở đâu ra ngoài giám-mục Khâm và một số các vị mục tử khác đang được hưởng-thụ cảnh sống lên máy bay, xuống xe hơi, ngự tòa nơi các “*resort*” năm sao...

Có nhiều người chưa gì đã vội bàng-hoàng là sao làm đến giám-mục mà lại quá dốt đến độ không biết những điều sơ đẳng này. Xin thưa ngay ở đây là không phải vậy, nghĩa là không dốt, mà trái lại chỉ vì quá

trinh khôn kiêu con rắn và đã mất đi sự ngoan hiền của kẻ làm môn-đệ Chúa nên mới mập-mờ giảng giải kiêu cường từ đoạt lý như vậy để mưu sự cho mình được theo *nhu cầu có bao nhiêu là cứ việc xài* mà thôi. Có vậy mới phát ngôn bạt-mạng, mới xem cộng-đồng Dân Chúa Việt-Nam như một bày cừu ngu-ngơ, dễ xén dễ tia. Mới giẫm lên thần-học và qua mặt bao nhiêu bậc thầy đã từng dạy dỗ. Mới hô-hào cho chủ-nghĩa một cách thật ngây-ngô và rẻ tiền kiêu bảo-hoàng hơn vua như vậy. Cho nên, người tín hữu Việt-Nam lúc này tốt nhất là “*Hãy coi chừng, chớ để ai gài bẫy anh em bằng môi triết lý và những tư tưởng giả dối rỗng tuếch theo truyền thống người phàm và theo những yếu tố của vũ trụ chứ không theo Đức Ki-tô.*” (Cl 2,8)

Thành ra, phải chăng chung quy chỉ vì do ấn-tượng rằng mình là mục tử thì nói ngang nói ngược thế nào cũng có người nghe; nói bừa nói bãi cách mấy cũng chẳng ai dám bắt lỗi. Cứ đứng trên bàn thờ và tòa giảng nhìn xuống khối tín-hữu đứng khoanh tay cúi đầu là mọi sự “*ôn*” cả. Phải chăng ăn nói kiêu này là có mục-đích, có tính toán cho công tư trọn cả đôi bề mà không cần tôn-trọng phần tri-thức Chúa ban cho mọi con cái Người ngang bằng nhau nếu từng người biết lãnh nhận bằng tâm và ý ngay lành. Do vậy mà cứ cho giảng trên “*youtube*”, cứ viết thành thư, thành thông báo chung dưới danh xưng giáo-phận, ủy-ban này nọ là xong cả bề lập-trường quan-điểm mà bề tư-lợi thì càng vững vị. Còn lại, chuyện đúng sai, thậm chí có lạc giáo thì hoặc là xí-xóa cách này cách nọ, hoặc là ai nói mặc ai như “*chân lý*” của thế gian thời nay là “*đẹp trai không bằng chai mật*”.

(Xem tiếp trang 95)

Năm 2012

Một năm đầy thách thức cho nền kinh tế Xã Hội Chủ Nghĩa VN

- * 10 ngân hàng có nguy cơ sụp đổ
- * rủi ro có thể xảy ra bất cứ lúc nào

■ Trần Nguyên Thao

Hậu quả suy sụp trong nền kinh tế Việt Nam năm 2011 đang nhiên mang lại cho năm 2012 đầy thách thức. Các khó khăn và yếu kém căn bản tích tụ từ nhiều năm qua đã bộc lộ ra hết. Hệ thống ngân hàng đang mục rữa. Nền kinh tế rơi vào rủi ro bất cứ lúc nào. Hà Nội vẫn muốn độc quyền kinh tế; đang manh nha chơi trò “ngụy sách tái cấu trúc gian” từng bị Martin Gainsborough, khoa học gia chính trị từ trường Đại học Bristol ở Anh phanh phui chỉ mặt ngay từ đầu tháng 12 năm 2011, được BBC dẫn lời “các doanh nghiệp tư nhân được Hanoi bày ra tại Việt Nam bây giờ, đều có liên kết với nhà nước theo một kiểu nào đó, ví dụ như thông qua việc kết nối với các công ty nhà nước, ngân hàng thương mại nhà nước, các hợp đồng nhà nước hoặc các giao dịch đất đai từng được “cổ phần hóa.” Mục đích của Hanoi là muốn tái cấu trúc giả, chuyển cổ phần từ các tập đoàn công ty quốc doanh sang những “công ty giả hình” tư nhân – một hình thức mới của kinh

tế tập trung để Hanoi thu tóm quyền kiểm soát.

Các cảnh báo

Về chương trình tái cơ cấu đầu tư công, doanh nghiệp nhà nước và lĩnh vực tài chính cho 5 năm tới của Cộng Đảng, không phải chỉ có tiếng nói phanh phui sự thật của Martin Gainsborough như phần dẫn nhập, Giám đốc Ngân hàng Thế giới tại Việt Nam, bà Victoria Kwakwa, cũng nói phải có: “ý chí chính trị mạnh mẽ. Thiếu hành động hoặc hành động chậm chạp sẽ dẫn đến khủng hoảng rất tốn kém. Sẽ dễ dàng hơn nhiều cho Việt Nam để theo đuổi chương trình tái cấu trúc ngay lúc

này hơn là chờ đến khi đã bị rơi vào khủng hoảng. Ngay bây giờ chính là thời điểm để hành động” Giám đốc Ngân hàng Thế giới ở Việt Nam còn cảnh giác rằng, “thay đổi một cách rời rạc, thiếu hệ thống là không đủ. Cần thiết phải có những hành động quyết liệt để thực sự phá vỡ quá khứ và phác thảo một con đường mới.”

Các chuyên gia kinh tế hàng đầu tại Việt Nam đồng loạt đòi Hanoi phải chặt đứt ngay cái đuôi “xã hội chủ nghĩa” đang làm tiêu hao nguồn năng lực và tiềm năng kinh tế Việt Nam. Tiến sĩ Nguyễn quang A, tiếng nói mạnh mẽ trong nhóm này nhận định: “nếu Nhà nước vẫn muốn giữ vai trò chủ đạo kinh tế, kiểm soát hết tất cả, thì đây là tư duy hoàn toàn là của một thời xa xưa và thật sự nó đã mất hết tác dụng. Cái không ổn nhất là ở chỗ người ta chưa hiểu được thấu đáo về chuyện phân công xã hội và về vai trò của các lực lượng chính trị. Nhà nước không thể làm thay doanh nghiệp và lại càng không thể làm thay cho người dân. Những vấn đề cơ bản như thế trong đầu con người mới là cái cần phải thay đổi và quan trọng.”

TS Nguyễn quang A còn nói ra một thực trạng: “hiện nay, sự gắn kết giữa các nhóm lợi ích kinh tế và quyền lực chính trị đan xen vào nhau hết sức chặt chẽ. Tôi hơi e ngại là nếu Việt Nam không khéo thì có thể thành một nước giống như Nga hay Philippines, khi mà các nhóm tài phiệt có thể lũng đoạn mọi thứ. Lúc đó, con đường phát triển của Việt Nam sẽ rất khó mà vươn lên được.”

Ông Nguyễn Thiện Nhân, Phó Thủ tướng VC vào tháng Giêng năm nay cũng công khai nhìn nhận: “Trong năm 2011, trung bình mỗi tuần có 16 cuộc đình công. Đây là

con số đáng lo, nếu còn tăng nữa như đà các năm qua thì rất đáng ngại.”

Tổng cộng trên cả nước xảy ra 857 cuộc đình công trong 11 tháng đầu năm 2011, tăng gấp đôi so với năm 2010. Cũng năm ngoái, gần 50 ngàn doanh nghiệp bị đóng cửa, đưa đến nạn thất nghiệp cao, xã hội rơi vào bất ổn. Giữa tháng Hai, báo Saigon Tiếp Thị lược thuật ý kiến của 11 chủ doanh nghiệp tư theo đó, năm 2012 doanh nghiệp tư còn tiếp tục chịu nhiều khó khăn, sức ép.

Báo Dân Trí hôm 15 tháng 2 thuật lời ông Nguyễn cao Thăng, một nhân viên thuộc sở thất nghiệp tại Saigon cho biết, riêng tháng Giêng năm nay cũng có đến 10 ngàn viên chức cao cấp thuộc các công ty, từ Giám Đốc đến cấp Trưởng Phòng mọi ngành, nộp đơn xin tiền thất nghiệp, tỷ lệ này chiếm 7% tổng số công nhân thất nghiệp trong tháng.

Việc người đứng thứ nhì của chính phủ Hanoi công khai thừa nhận tình trạng “rất đáng ngại” như trên, phù hợp với kết quả khảo sát của bà Alyson Warhurst, người sáng lập công ty tư vấn Maplecroft, tung ra bản lượng giá ngay trong Hội Nghị Kinh Tế Dubai đầu tháng Hai. Theo đó, Thổ Nhĩ Kỳ và Việt Nam có thể rơi vào rủi ro bất cứ lúc nào, trong khi Ả-rập Saudi bị nêu tên là nước duy nhất có rủi ro chính trị dài hạn đáng kể. Bản lượng giá này nêu tên 15 nền kinh tế được Maplecroft khảo

sát gồm Brazil, Chile, Trung Quốc, Ấn Độ, Indonesia, Iran, Mexico, Mông Cổ, Nigeria, Pakistan, Peru, Nga, Ả-rập Saudi, Thổ Nhĩ Kỳ và Việt Nam.

5% tin lời thủ tướng Dũng!

Chuyện sinh tử của đa phần dân chúng vẫn là cơm, áo, gạo, tiền của hàng chục triệu con người không nằm trong hàng ngũ cường quyền.

Hai năm qua lạm phát tại Việt Nam vẫn ở mức hai con số, từ 12% năm 2010, có lúc đã lên đến 23% giữa năm 2011 (trung bình toàn năm là 18.6%). Tình trạng lạm phát cao nhất châu Á này đã đẩy vật giá tăng nhanh quần quần có khi như những vòng xoáy, khiến Hanoi rơi vào thảm bại, làm trò cười cho bàn dân thiên hạ, khi muốn giữ lạm phát ở

Dưới 9%	853 (5%)	
9 - 12%	2175 (12%)	
12 - 15%	3474 (20%)	
Trên 15%	11052 (63%)	

(Báo Dân Trí, 20.2)

mức 7% như đã huyênh hoang đề ra trước đó. Theo lời Ông Nguyễn tấn Dũng, người cầm đầu chính phủ hồi tháng 12 năm 2011: “Chính phủ sẽ tính toán các mặt và phân đấu lạm phát năm tới giảm xuống còn khoảng 9%.”

Báo Dân Trí, đang theo dõi cuộc thăm dò, cho đến Feb 20, trên 17 ngàn độc giả tham dự. Kết quả cho thấy có tới 63% tin rằng lạm phát tại VN năm 2012 vẫn ở mức trên 15%, như biểu đồ dưới đây. Chỉ có 5% “tin” Ông Thủ Tướng Dũng!

Chỉ số khả quan duy nhất Hanoi đạt được, là thâm thủng mậu dịch của Việt Nam năm 2011 đã giảm xuống còn 9,5 tỷ đôla, mức thấp nhất từ một thập niên qua, [năm 2010 (12.4 tỷ), 2009 (12.8 tỷ) và

2008 ở mức kỷ lục (17 tỷ)]. Sự kiện này cũng không lạ, vì lâu nay phần lớn thâm thủng mậu dịch VN là do mua hàng hóa tạp nham quá nhiều từ Bắc Kinh. Hai năm gần đây tăng trưởng kinh tế của Trung Cộng khựng hẳn lại. Tình hình xuất, nhập cảng, được Bắc Kinh công bố mới đây, cũng giảm đến 15.3%, do vậy mới có chuyện Hanoi bớt được thâm thủng mậu dịch. Nhưng Bộ trưởng Công Thương Vũ Huy Hoàng được truyền thông lè phải trích dẫn cảnh báo, thâm hụt thương mại vẫn có thể lên đến 13 tỷ USD vào năm 2012.

Ngân hàng thiếu tiền !

Tiền sỹ Lê Xuân Nghĩa, Phó Chủ tịch Ủy ban Giám sát Tài chính Quốc gia, nói tại buổi tọa đàm đầu năm về “Triển vọng kinh tế Việt Nam 2012-2013 tại Hà Nội: “Tình hình thanh khoản trong hệ thống ngân hàng tại Việt Nam đang trong tình trạng “vô

cùng căng thẳng”.

Ngoài các tài khoản cho vay, để tạo thanh khoản (tức là huy động thêm tiền mặt), các ngân hàng còn làm điều được gọi là “thẻ lách luật tạo nguồn tiền gửi”. Hai số tiền này theo Ông Nghĩa, “cùng lên đến 500 ngàn tỷ đồng (24 tỷ Mỹ kim). Phân

lời cho vay “nóng” giữa các ngân hàng với nhau, có lúc cao đến 21%”.

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	■
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

Licensed & Bonded

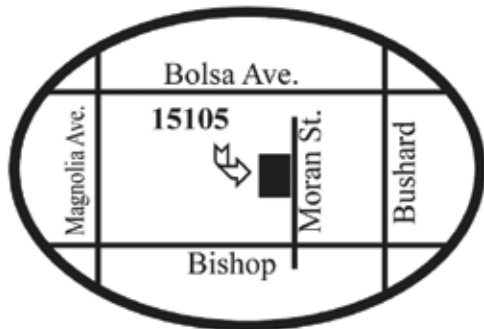
VŨ QUANG
SERVICE MANAGER

WINDOW TINTING

State Lic. #753157

Car Alarm - Gold Plating - 24K
Interior Dashtrim
Commercial - Residential - Auto
We guarantee All Our Work

Tel: (714) 895-6639
(714) 458-3418

15105 Moran St.
Westminster, CA 92683

Nhà nước ấn định là 14%.

Việt Nam có 100 ngân hàng thương mại và 80 định chế tín dụng. Trong số này mang rất nhiều nợ xấu. 10 đại gia nói đến dưới đây bị coi là

Stt	Họ tên	Cơ phiếu	Lĩnh vực	Giá trị cổ phiếu (tỷ đồng)		
				Năm 2011	Năm 2010	Thay đổi
1	Phạm Nhật Vượng	VIC	Bất động sản	16,764	15,776	988
2	Đoàn Nguyễn Đức	HAG	Bất động sản, Cao su, T	4,348	11,789	(7,441)
3	Phạm Thu Hương	VIC	Bất động sản	2,891	2,341	550
4	Nguyễn Hoàng Yến	MSN	Tài chính, Thực phẩm...	1,971	1,633	338
5	Phạm Thúy Hằng	VIC	Bất động sản	1,919	1,972	(53)
6	Nguyễn Thúy Hà	VIC	Bất động sản	1,821	1,785	36
7	Hồ Hùng Anh	MSN	Tài chính, Thực phẩm...	1,789	1,633	156
8	Nguyễn Văn Đạt	PDR	Bất động sản	1,444	2,611	(1,167)
9	Đặng Thành Tâm	KVC, SGT, MW, BTA	Bất động sản	1,399	4,129	(2,730)
10	Trần Đình Long	HPG	Khai khoáng, Sắt thép	1,340	2,963	(1,623)

“con nợ xấu” được dư luận biết đến qua báo chí, còn nợ xấu được giấu kín, làm thất thoát hàng chục tỷ Mỹ kim, chỉ có đám cầm quyền chúp bu biết với nhau.

Ông Nghĩa cũng được dẫn lời nói rằng “Nếu không giải quyết được vấn đề thanh khoản thì sẽ không thể giảm được lãi suất và không tháo gỡ khó khăn được cho ngành bất động sản cũng như không xử lý được những khoản nợ xấu khổng lồ đang nằm chủ yếu ở lĩnh vực bất động sản.” Nếu những nhận định của TS Nghĩa đúng, thì thông đốc Ngân hàng Nhà Nước Nguyễn Văn Bình lấy đầu ra tiền để thi hành điều trước đó ông hứa là năm nay sẽ tăng tín dụng cho vay từ 12% lên 17% để phát triển kinh tế, kéo lạm phát xuống 9%.

Qua tường thuật của báo Saigon Tiếp Thị, hôm 14 tháng 2, Ngân Hàng Nhà Nước (NHNN) sẽ xếp các ngân hàng vào 4 nhóm Tổ Chức Tín Dụng. Mỗi nhóm sẽ được cấp tín dụng ít hay nhiều tùy theo mức độ an toàn do NHNN lượng giá. Tín dụng năm 2012 dành ưu tiên cho sản xuất. Các ngành chứng khoán và bất động sản không có ưu tiên cao. Nhưng bản danh sách xếp hạng các

nhóm chưa được NHNN công bố. Lấy tiền ở đâu ra hay in thêm tiền và bao giờ tiền có thể đến tay doanh nghiệp thì chưa thấy nói đến.

Giữa tháng 2, Phó Thống đốc NHNN Nguyễn Đồng Tiến, được BBC trích lời nói rằng, “có 10 ngân hàng đang rơi vào nhóm yếu kém, có nguy cơ đổ vỡ. Các ngân hàng này sẽ được xếp vào nhóm 4, thuộc diện đang phải cơ cấu lại,

có nguy cơ lớn và biểu hiện mất an toàn.” Cuối năm ngoái, ngân hàng Việt Nam Tín Nghĩa (VNTN Bank), ngân hàng Đệ Nhất (Ficom Bank) và ngân hàng Thương mại cổ phần Sài Gòn (SCB) đã phải hợp nhất. Cả ba ngân hàng thương mại này đã gặp khó khăn về thanh khoản”.

Ngân hàng Nhà nước dự tính, đến năm 2015 chỉ còn khoảng 15 ngân hàng lớn, chiếm 80% thị phần nội địa.

Hai bên cùng dàn trận

Nghị định tự dành quyền quản lý và buôn bán vàng lá, quý kim vẫn đang được Ngân Hàng Nhà Nước soạn thảo, giữ kín và cân nhắc từ gần một năm nay, chưa ban hành.

Đang có những gợi ý tung ra trên báo lẽ phải nói là, vàng sẽ tập trung vào những nơi chính phủ chỉ định, dân chúng sẽ được cấp chứng chỉ giá trị tương đương số vàng giữ. Nhận định về việc này, Tiến sỹ Đinh Xuân Quân, Cố Vấn Kinh Tế cho nhiều quốc gia của LHQ nói thẳng ra rằng “không ai chịu đưa vàng

thật để đổi lấy một miếng giấy lộn. Nếu Hanoi cứ làm việc này thì đúng là trò cười cho thiên hạ.” Trong quá khứ Cộng đảng đã làm nhiều chuyện tước đoạt tập thể tài sản của dân qua các chiến dịch đánh tư sản mại bản, đổi tiền, khám xét nhà cửa, tịch thu vàng, ngoại tệ . . . Tổng số vàng đang lưu hành trong dân chúng ước lượng gần 1000 tấn.

Gần đây, các báo mạng, được nhiều độc gia trong nước hâm mộ, đã cổ vũ dân chúng chống lại bạo quyền Hanoi, bằng cách rút tiền khỏi các tài khoản trong ngân hàng. Hiện tượng nhà băng “thiếu thanh khoản – thiếu tiền mặt” như TS Nghĩa mô tả là “vô cùng căng thẳng”; Có phải dân chúng đang rí tai nhau “xiết hầu bao” của Cộng Đảng qua việc cất dấu vàng, Mỹ Kim và giảm dần việc gửi tiền vào ngân hàng của VC (?)

Mới đây, hãng tin Đức DPA thuật tin từ Ngân hàng Thế giới, trong năm vừa qua, lượng tiền của Việt kiều chuyển về Việt Nam đã lên tới mức kỷ lục là 9 tỷ đô la. Lượng tiền này không ngừng tăng. Vào năm 2000, con số này mới chỉ là 1,3 tỷ đô la. Năm 2011

đã tăng hơn 11% so với 2010. Nếu Việt kiều bớt những mục du hí, ăn chơi ở VN thì cũng là cách giúp cho người dân trong nước mau thoát khỏi cảnh tàn ngược của bạo quyền Hanoi.

TNT Feb 20 ■

Nhà Sư & Nhà Nước

■ Tưởng Năng Tiến

“Một hệ thống truyền thông do chính quyền kiểm soát có thể tạo ra một làn sóng thông tin sai lệch, nhưng sẽ chỉ làm gia tăng hiệu ứng ngược khi chính quyền đó đã mất tín nhiệm nơi dân chúng.” Hoà Thượng Thích Quảng Độ.

Cái gì chứ chùa chiền, thánh thất là những nơi tôi rất ít khi lai vãng. Nghiêm và buồn thấy mẹ. Tam Bảo, Phật – Pháp – Tăng, tôi cũng đều né tuốt. Vậy mà cả đêm qua tôi lo muốn chết luôn, không ngủ được, nên phải lồm cồm bò dậy – viết vội vài hàng – sau khi đọc bài viết của nhà bình luận thời cuộc Nguyễn Ngọc Già (về một vị tu sĩ) trên diễn đàn Dân Luận:

“Vừa qua, theo loan báo của đài RFA và VOA, bà Loretta Sanchez – dân biểu Mỹ và phóng viên Ý Lan (đài RFA) thực hiện cuộc phỏng vấn dân biểu Ramon Tremosa I Balcells – Châu Âu, cả hai vị này đều lên tiếng đề nghị và ủng hộ trao giải thưởng uy tín – giải Nobel Hòa Bình cho người Việt Nam – Đại Lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ – nhà đấu tranh cho tự do tôn giáo, dân chủ, nhân quyền trong nước không một mồi suốt gần 40 năm qua. Đó là một

Nguồn ảnh: chuadiuephap

tin rất đáng mừng cho người Việt Nam. Nhiều người vẫn không quên Đại Lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ đã từng nhận giải tưởng niệm Thorolf Rafto năm 2006 và là một người được đề cử cho giải Nobel Hòa bình nhiều lần, tuy vậy cho đến nay giải thưởng cao quý đó vẫn chưa đến tay Ngài...”

“Giải thưởng cao quý này nhất định sẽ trở thành một cánh quân quả cảm để người Việt Nam cùng nhau tập hợp lại, phát cao “Lá cờ

– Nobel Hòa Bình” mà thế giới trao cho chúng ta như một niềm cổ vũ, như một lời cảm thông và trên hết như một lời hiệu triệu người Việt Nam hãy nắm chặt tay nhau và cùng chuyển thông điệp quan trọng, cấp thiết và dứt khoát đến ĐCSVN rằng: **HÃY QUAY VỀ VỚI DÂN TỘC, TỔ QUỐC TRƯỚC KHI QUÁ MUỘN!**”

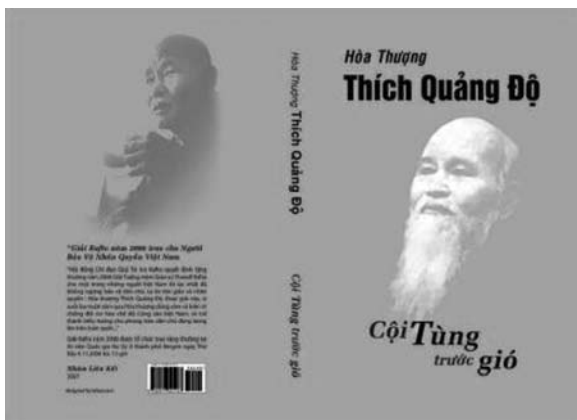
“Thật lòng, ngoài Đại Lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ – Người rất xứng đáng nhận giải thưởng này, tôi mong Ủy ban trao giải tại Oslo hay xem xét, cân nhắc và quan tâm đến một người đủ cả tâm, tài, tuệ, đó chính là ông TRẦN HUỖNH DUY THỨC.”

“Giả như tôi có được một lá phiếu trong tay, người tôi đề cử sẽ là TRẦN HUỖNH DUY THỨC. Bởi xét về quá trình cống hiến có lẽ anh còn thua xa Ngài Thích Quảng Độ, nhưng xét về sức bật và sự đóng góp cho tương lai Việt Nam hòa bình (tôi tin một ngày không xa), anh còn thừa năng lượng để cống hiến cho Việt Nam tất cả tâm, trí, lực với tuổi đời còn đủ trẻ, với khối óc thông minh cùng một tấm lòng lương thiện, yêu nước không máy may ngờ vực cho bất kỳ ai.”

Tôi tin giải Nobel hòa Bình 2012 sẽ được trao cho người Việt Nam. Tôi tin ngày ấy đang đến. Khởi từ giải thưởng Nobel Hòa Bình trong năm nay – cho TRẦN HUỖNH DUY THỨC HAY ĐẠI LÃO HÒA THƯỢNG THÍCH QUẢNG ĐỘ – chính là cho VIỆT NAM.”

“Miền Điện đang đổi thay từng ngày bởi lòng yêu nước, thương dân nồng nàn của bà Aun Sang Suu Kyi cùng sự quay đầu hồi cải của nội các Thein Sein. Sao người Việt Nam không có quyền nghĩ đến điều này và... sớm hơn?”

Chuyện tốt lướt bên Lèo, bên Miên, hay bên Miên “thay đổi từng

ngày” ra sao – nói nào ngày – tôi hoàn toàn mù tịt nên không dám lạm bàn. Còn chuyện giải Nobel đối với với nhà sư và nhà nước ở ta thì (ôi thôi) phiền toái lắm, cho cả hai bên, và cũng cho rất nhiều người!

Mấy năm trước, khi HT Quảng Độ vừa mới nhận giải Thorolf Rafto là báo Nhân Dân đã giẫy nẩy lên như đĩa (phải vôi) rồi: “*Đây là một việc hoàn toàn không thích hợp.*”

Ừa, sao lại không thích hợp cả?

Phản ứng của Đảng và Nhà Nước, rõ ràng, yếu ớt. Phản bác khơi khơi như vậy (nghe) thiệt là ... trớt quớt, không chỉ mơ hồ mà còn có vẻ hàm hồ nữa. Do đó, để đối phó với tình thế – sau đó – Ban Tuyên Giáo Trung Ương đã ra một công điện khẩn và mật (nguyên con) như sau:

- Trời, tưởng gì chứ “ngậm máu phun người” là hoạt động thường trực của những cây bút trong Hợp Tác Xã Tư Tưởng, ở Việt Nam. Ông vụ trưởng Nguyễn Thế Kỷ còn bày đặt đóng dấu “khẩn” hay “mật” làm chi, trông cho nó thêm ... kỳ! Không tin thử lật lại vài trang báo cũ coi:

- Thích Quảng Độ kẻ đi ngược lợi ích dân tộc, luôn có thái độ bất mãn, chống đối chính quyền nhân dân, dọa tự thiêu và lợi dụng việc tổ chức “Đại giới đàn” để thuyết giảng, vu cáo chính quyền đàn áp Phật giáo. Đặc biệt nhân vụ sư cô Như Hiền tự vẫn vì có hoang thai, Thích Quảng Độ cùng một số đối tượng khác đã tung tin sai sự thật để phân đối chính

quyền. Báo An Ninh Thủ Đô, ngày 26 tháng 8 năm 2007.

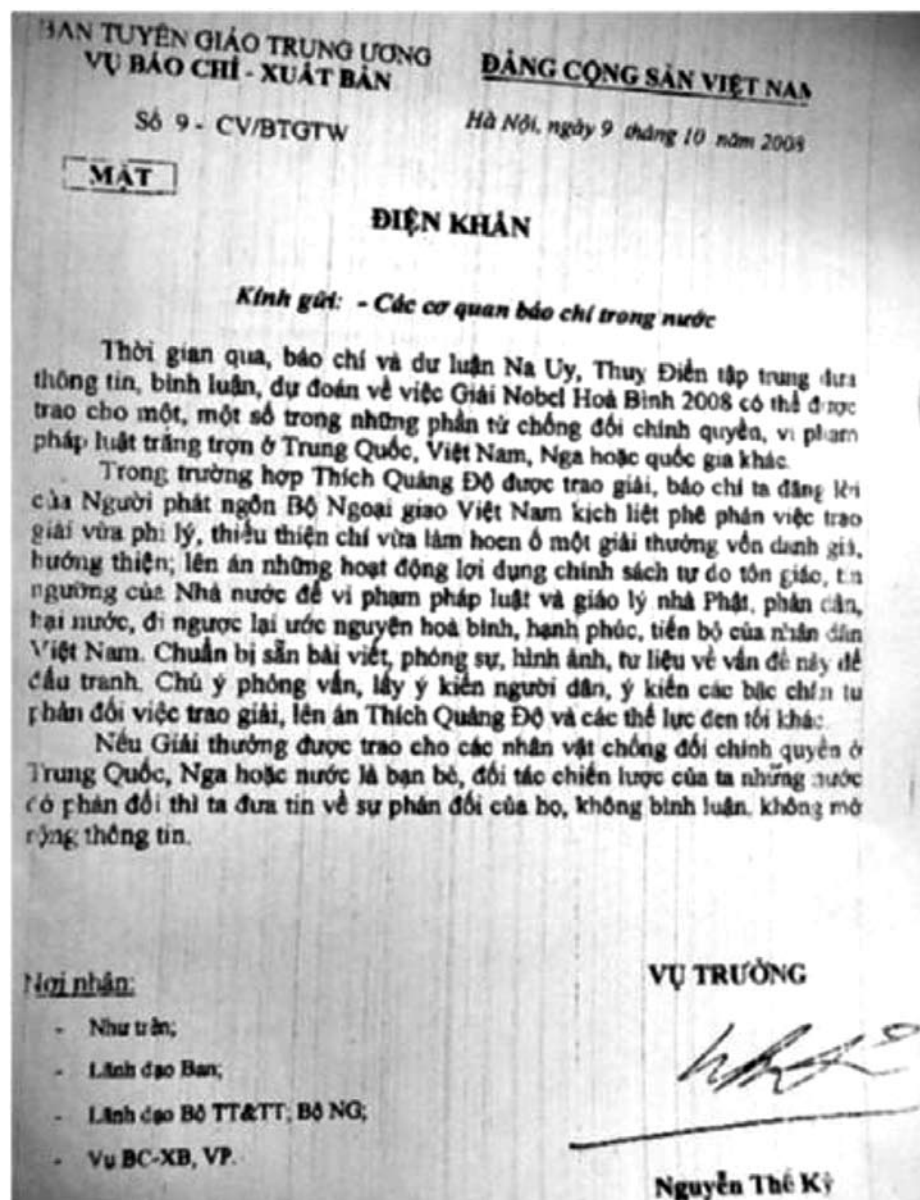
- Thích Quảng Độ xuyên tạc thô bạo tình hình dân chủ, nhân quyền, tự do tín ngưỡng tôn giáo ở Việt Nam, tạo cơ và tiếp tay của các thế lực hoạt động chống phá Việt Nam từ bên ngoài. Báo Công An Nhân Dân, ngày 27 tháng 8 năm 2007.

- Thích Quảng Độ móc nối các tổ chức cực đoan lưu vong ở hải ngoại để dùng “oán trả oán” bằng cách thông tin vu cáo Việt Nam vi

phạm nhân quyền, không cho tự do tôn giáo. Báo Sài Gòn Giải Phóng, ngày 28 tháng 8 năm 2007.

- Hành trình 30 năm nay của ông Thích Quảng Độ là một chuỗi những hành vi vu khống, “nằm vạ”, hối lỗi, van xin và sáng nắng chiều mưa, thay đổi chính kiến ngay sau khi được khoan hồng... Lợi dụng những thời điểm thuận tiện để xuất hiện và khoa trương nhằm phục vụ cho lợi ích cá nhân. Báo Tuổi Trẻ, ngày 31 tháng 8 năm 2007.

- Thích Quảng Độ, con người tráo trở, ngựa quen đường cũ. Báo Người Lao Động, ngày 31 tháng 8 năm 2007.

- Đất nước thống nhất mấy mươi năm nhưng ông không mong muốn hòa hợp, cứ muốn tách mình ra khỏi dòng chảy chung chỉ vì những cuồng vọng. Báo Pháp Luật, ngày 16 tháng 5 năm 2009.

- Ông Thích Quảng Độ, người đứng đầu tổ chức không được các tầng ni, phật tử ở Việt Nam công nhận, là “Giáo hội Phật giáo Việt Nam thống nhất”, chẳng hiểu căn cứ vào đâu mà cho rằng việc khai thác bôxít sẽ dẫn đến “nguy cơ huỷ hoại màu xanh Tây Nguyên và đời sống của người Việt cũng như hàng chục dân tộc ít người”. Tiếp theo, ông ta “khẩn cấp báo động công luận thế giới về đại nạn sinh thái Tây Nguyên Quả là không thể hiểu nổi, một vị tu hành đến chức Hoà thượng mà lại làm những việc phản dân hại nước đến vậy. Công An Nhân Dân, ngày 18 tháng 4 năm 2009.

Năm nay, dù không phải là thầy bói, tôi cũng đoán được rằng ông Vụ/ hay bà Trưởng Vụ Báo Chí – Xuất Bản đương nhiệm lại sắp sửa ký một công điện (“khẩn” và “mật”)

mới, với nội dung y như cũ: “Chuẩn bị sẵn bài viết, phóng sự, hình ảnh, tư liệu về vấn đề này để đấu tranh.

Chú ý phỏng vấn, lấy ý kiến người dân, ý kiến các bậc chân tu

phản đối việc trao giải, lên án Thích Quảng Độ và các thế lực đen tối khác.”

Thế là “các cơ quan báo chí trong nước” lại sắp phải vất vả “chuẩn bị” để ... ngậm cút phun người. Uy danh của HT Thích Quảng Độ, tất nhiên, không thể bị ô uế bởi những

lời lẽ bản thiêu thượng dẫn. Tuy thế, cứ nghĩ đến những cây rừng sẽ phải bị hạ (để tạo ra giấy mực cho chiến dịch bôi bác sấp tới) và tiền thuế của dân chúng (dùng để nuôi sống một đám bồi bút côn đồ) thì tôi không thể nào không cảm thấy vô cùng... sót ruột!

Do vậy, tôi hoàn toàn đồng ý với ông Nguyễn Ngọc Già rằng “mong Ủy ban trao giải tại Oslo hay xem xét, cân nhắc và quan tâm đến một người đủ cả tâm, tài, tuệ, đó chính là ông TRẦN HUỖNH DUY THỨC.”

Cũng như trường hợp của ông Lưu Hữu Ba, người nhận giải Nobel Hoà Bình năm 2010, ông Trần Huỳnh Duy Thức đang ở trong tù. Việc trao giải thưởng này cho nhân vật này, do đó, sẽ khiến cho công việc bôi bẩn ông sẽ bớt tốn kém hơn. Nhờ vậy, môi sinh cũng đỡ bị tàn phá hơn, và tiền thuế của người dân cũng sẽ đỡ phải tiêu phí hơn – chút xíu!

© Tường Năng Tiến ■

Hãi hùng...

(Tiếp theo trang 22)

không còn là sai lầm về nhận thức mà tội phạm có ý thức, nó cần được huỷ bỏ.

- **Điều luật này là điều béo bở cho các quan, nhưng là nỗi hãi hùng cho Dân, nó biến cái CHUNG mạo danh Nhân dân thành cái RIÊNG của các quan, sở hữu “toàn dân” biến thành sở hữu “toàn quan”, nó cần được huỷ bỏ.**

Xin trích đủ 4 câu trong bài thơ “Liên hiệp lại” của Tố Hữu :

Quyết chiến đấu! Nào, ta liên hiệp lại

Hỡi tù nhân khôn nạn của bản cùng!

Ngày mai đây, tất cả sẽ là CHUNG

Tất cả là vui và ánh sáng!

(Tố Hữu - *Liên hiệp lại*)

Hai câu dưới là giấc mơ tương lai từ trong quá khứ, nên lưu lại trong một *Bảo tàng Ý thức hệ*.

Hai câu trên trái mấy chục năm vẫn như thời hiện tại, **đọc lên cứ tưởng thơ tặng những gia đình khôn khổ như gia đình Đoàn Văn Vươn hôm nay.**

Những tiếng nói yêu cầu huỷ bỏ điều luật này về Sở hữu đất đai, trao quyền Sở hữu ruộng đất về cho Dân (tất nhiên Công hữu xưa nay vẫn có phần dành cho Nhà nước) là những tiếng nói chân thành, nhìn thẳng sự thật, giúp Đảng Cộng sản và Chính phủ vớt lại uy tín, vớt lại tính Chính

danh.

Nếu tôi là những cấp lãnh đạo, tôi sẽ cảm ơn những liều thuốc đắng. Đoàn Văn Vươn cũng là một liều thuốc đắng như vậy.

Tiếng súng hoa cải Đoàn Văn Vươn là phát pháo hiệu báo nguy của anh bộ đội trên boong, báo cho người lái con tàu Titanic Việt Nam rằng: phía trước là một tảng băng ngầm.

H. S. P.

19/2/2011

Tác giả gửi trực tiếp cho *Bôxít VN*.

[1] *Ta đi tới* – Thơ Tố Hữu

[2] Bài ca *Ánh đèn câu Việt tri* của nhạc sĩ Hoàng Hà, 1956

Nguồn: boxitvn ■

Dư Âm Văn Nghệ Xuân Nhâm Thìn ở một CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO

■ Lê Thiên

Cộng đoàn CGVN Đức Mẹ Lên Trời thuộc Giáo phận Metuchen, tiểu bang New Jersey, Hoa Kỳ (nhà thờ Saint James, thành phố Woodbridge) chỉ là một Cộng đoàn nhỏ bé với khoảng trên 50 gia đình (theo phỏng đoán), được hình thành đúng 25 năm, trải qua không ít thăng trầm giống như đa số CĐCGVN khác ở hải ngoại. Nhưng suốt hơn 6 năm nay, kể từ ngày Cha Phêrô Trần Việt Hùng lãnh đạo CĐ, thì CĐ có dấu hiệu ổn định. Linh mục và giáo dân CGVN các vùng lân cận ca ngợi cộng đồng này về chiều kích sinh hoạt đáng khích lệ của nó cả mặt thiêng liêng lẫn truyền thống văn hóa dân tộc. Trong phạm vi bài viết này, chúng tôi mạn phép chỉ đưa ra một cái thoáng nhìn chủ quan về khía cạnh truyền thống văn hóa dân tộc mà buổi Văn nghệ Mừng Xuân Nhâm Thìn ngày 21/01/2012 là một dư âm nay hãy còn vang vọng.

Ông Nguyễn Đình Toàn, đặc phái viên đài truyền hình Việt Nam SBTN, đã có mặt để làm nghiệp vụ thông tin của ông về buổi Văn Nghệ này. Ngoài trách nhiệm tường trình sơ lược diễn tiến Thánh Lễ và sinh hoạt văn nghệ của CĐCGVN Metuchen trên một buổi phát tin của đài truyền hình SBTN, ông Đình Toàn còn ghi lại nhiều hình ảnh khá

chi tiết của đêm Văn nghệ, giới thiệu nó trên Youtube cũng như trên Diễn Đàn Người Việt Quốc Gia.

<http://www.youtube.com/watch?v=4ubZ0AxvhC8&list=UUSaaxtbwgyqUuki3HZeZc>

[Hg&index=1&feature=plcp](http://www.diendannguoivietquocgia.com) Và [diendannguoivietquocgia.com](http://www.diendannguoivietquocgia.com).

Thông tin viên Nguyễn Đình Toàn chia sẻ: *“Tôi thấy anh chị em bỏ ra nhiều công sức lo cho văn hóa dân tộc mình. Tôi quay phim mà xúc động quá! Nước mắt cứ chảy thôi, anh à. Cho nên tôi cố phổ biến để mọi người khắp nơi trên thế giới cần thấy mà noi theo!”*

Chỉ tiếc là nhà ông Toàn ở xa địa điểm Văn nghệ tới hơn 2 giờ xe, ông ra về trước khi buổi Văn nghệ kết thúc. Do đó, hình ảnh một số tiết mục ca vũ đặc sắc của các em như hợp ca *“Đáp Lời Sông Núi”* và vũ khúc *“Con Rồng Cháu Tiên”* không có cơ duyên lọt vào ống kính máy quay

phim của ông Toàn, nên trên Youtube và trên Diễn Đàn Người Việt Quốc Gia cũng vắng bóng mấy tiết mục này. Dầu vậy, ông Toàn không quên nói lên *“lời cảm tạ và biết ơn Cha [Quản nhiệmCĐ] rất nhiều, đã động viên, cổ vũ mọi người nhớ đến cội nguồn dân tộc.”*

Nhiều khán thính giả sau đêm Văn Nghệ cũng bày tỏ mỗi cảm xúc và sự nhìn nhận tương tự. Có người phát biểu rằng họ thật sự mãn nguyện sau khi dự xem toàn bộ chương trình dù suốt ngày Thứ Bảy ấy (21/01/2012) trời vẫn vũ mưa tuyết và giá lạnh *“cắm đống mình ở nhà, đừng đi.”* Văn nghệ kéo dài 2 tiếng đồng hồ đã thu hút sự chú ý theo dõi của khoảng ngàn khán thính cả người Việt lẫn người Mỹ. Một người Mỹ chia sẻ:

“Tôi có tham dự nhiều buổi diễn của các sắc dân. Nhưng ít khi xem trọn một buổi diễn... vì trở ngại ngôn ngữ. Riêng lần này, có một động lực níu kéo tôi ngồi lại. Động lực đó là hình tượng linh hoạt của truyền thống văn hóa VN qua nghệ thuật trình diễn đa dạng của giới trẻ. Dĩ nhiên đó cảm tưởng riêng của tôi.”

Chúng tôi cũng được nghe các thân hữu từ California, Texas, Virginia... sau khi lên Youtube hoặc vào trang web Diễn Đàn Người Việt Quốc Gia đã tỏ ý ngưỡng mộ các em các cháu *“tuy sinh trưởng nơi đất khách quê người song đã biểu lộ tình yêu quê hương thấm thiết”* qua các bài ca, các vũ khúc đậm đà tinh tự dân tộc chen lẫn với các màn trình diễn lịch sử áo dài VN. *“Hồn Việt trong tà áo Việt”* được phô diễn với 25 “nữ nhi thường tình” thướt tha đôn hậu trong những chiếc áo VN rực rỡ trải qua các thời đại. Ngoài ra, nhiều người cũng hài lòng khi thưởng thức những nét chấm phá lịch sử đặc thù của vở hoạt cảnh *“Hận Nam Quan sáng đuốc Lam Sơn”* nói lên tinh thần

bất khuất kiêu hùng của dân tộc VN chống giặc Tàu phương bắc. Những anh hùng Lê Lợi, Nguyễn Trãi vẫn vẫn mãi mãi là những hình ảnh in sâu vào tâm khảm tuổi trẻ VN.

Chúng tôi nhận thấy trong đêm văn nghệ 2 trùng hợp khá thú vị: (1) tuy mỗi người hay mỗi nhóm tự do chọn đề tài để diễn, không buộc đi vào chủ đề nào, nhưng cuối cùng không hẹn mà hò, các tiết mục đều như thể cùng dắt nhau đi vào một chủ đề thống nhất: “quê hương và dân tộc”; (2) ngoài mục đích vui Xuân Nhâm Thìn, đêm Văn nghệ còn nhằm chào mừng 25 năm thành lập Cộng đoàn. Con số 25 em trình diễn lịch sử áo dài VN là con số vô tình chỉ nhằm phù hợp với những mẫu áo dài trải qua các thời đại, nhưng không ngờ lại ăn khớp với con số 25 năm kỷ niệm ngày thành lập CĐ khiến có người cứ ngỡ đó là con số đã được chọn trước!

Về hoạt cảnh lịch sử trong Văn nghệ Mừng Xuân, vở diễn “*Hận Nam Quan sáng đước Lam Sơn*” không phải là vở hoạt cảnh lịch sử duy nhất hay đầu tiên của CĐCGVN Metuchen. Những năm về trước, CĐ Metuchen đã từng trình diễn một số hoạt cảnh lịch sử như “*Thục Nữ Mê Linh*”, “*Trần Bình Trọng*”, “*Hội Nghị Diên Hồng*,” “*Đường sang Chiêm quốc*”... Chưa kể những hoạt cảnh về lịch sử Công giáo tại Việt Nam, như “*Đức Mẹ La Vang*”, “*Công Chúa Mai Hoa*” hay “*Việt Nam 350 năm truyền giáo.*” Ngoài

ra, “*Thấp nền với Giáo xứ Thái Hà*” cách đây hai năm cũng là một hoạt cảnh thời sự gây nhiều cảm xúc yêu nước.

Những người biên soạn, dàn dựng, đạo diễn các vở hoạt cảnh lịch sử chỉ ước mong làm sao ghi vào tim óc lớp trẻ đôi nét đặc thù về một số nhân vật lừng danh và chiến công hiển hách chống ngoại xâm trong lịch sử VN để các thế hệ hậu sinh chẳng những đừng quên mà còn tự hào về “cội nguồn dân tộc” mình như đặc phái viên SBTN Nguyễn Đình Toàn nhận xét và đánh giá. Văn nghệ là phương cách tốt nhất khai mở lối đi vào lịch sử dân tộc cho giới trẻ hôm nay lẫn ngày mai, khi mà các em không có điều kiện học sử Việt.

Điều đáng hãnh diện là sự trưởng thành về mặt ý thức dân tộc nơi lớp trẻ CĐCGVN Metuchen, NJ được thể hiện cụ thể khi các em hăng hái tiếp nối bước đi của các bậc cha ông mà đêm Văn nghệ Mừng Xuân Nhâm Thìn 2012 là bằng chứng hùng hồn: Hầu như toàn bộ chương trình buổi diễn này đều do chính giới trẻ tự biên, tự tập và tự diễn, “không có bàn tay người lớn nhúng sâu vào”. Nếu có thì cũng chỉ từ đằng sau, thật xa, kín đáo trao đổi góp ý, không làm tổn thương tài năng và sáng kiến của các em, mà chỉ nhằm “*động viên cổ vũ*” là chính như ông Toàn nhận xét tuy ông có mặt chỉ trong 40 phút diễn. Vì vậy, tuy là văn nghệ “*cây nhà lá vườn*” khiêm tốn

trong phạm vi một cộng đoàn nhỏ bé, nhưng buổi diễn đã gây được tiếng vang đáng kể.

Người ta nói, phong cách lãnh đạo (leadership) của người đứng đầu một tổ chức là nhân tố quyết định tạo nên sức mạnh đoàn kết dẫn tới thành công cho tổ chức ấy. Là một giáo dân bình thường, chúng tôi không rõ những thành quả liên tục trên có phải do tài lãnh đạo của Cha Phêrô Trần Việt Hùng không? Nhưng không ít người nhận xét là Cha Phêrô Hùng rất tế nhị trong giao tiếp và bảo là có một mãnh lực nội tại đã và đang nung nấu bầu nhiệt huyết hăng say của tuổi trẻ Cộng đoàn. Hy vọng giới trẻ CĐCGVN Metuchen sẽ tiếp tục thắp hoa bao lâu đà tiến của lòng nhiệt thành nơi các em không bị khựng lại hay thậm chí mai một bởi bất cứ trở lực hay rào cản nào.

Các em đang hòa nhập vào dòng chính nơi đất nước tạm dung. Với các em, không còn gì là “tạm” nữa! “*Các em đã Mỹ hóa cả rồi!*” Người Việt thế hệ thứ nhất buồn lòng thốt lên như vậy! Đó là một thực tế! Nhưng vẫn còn đó một thực tế cứu vãn tình hình: Sinh hoạt cộng đồng, các lớp

Hồn nhiên trong y phục cổ truyền VN

giáo lý và lớp Việt ngữ. CĐCGVN Metuchen đã biết khai thác, tận dụng các ưu thế ấy, và nghe đâu đang hướng tới bước kế tiếp: San sẻ hoặc

(Xem tiếp trang 104)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Những ngôi sao lạ nơi Cung Thánh ở TGP Huế

Quý vị độc giả đã ngạc nhiên khi thấy lá cờ Trung Cộng được gắn thêm một sao chụm hầu khi dâng và nhà nước Việt Nam đón Tập Cận Bình, ngôi sao này được thêm vào như khăng định thái độ chụm hầu hèn hạ của nhà cầm quyền Việt Nam trước bọn bành trướng phương Bắc.

Vậy thái độ của Giáo hội Công giáo đối với cộng sản vô thần thì sao? Hẳn nhiên là phải có những màn khăng định thái độ của mình tương tự.

Nếu bạn hân hạnh được tham dự Đêm Hoan Ca Giáng Sinh tại Nhà Thờ Chính Tòa Phủ Cam – Dịp Mừng Lễ Kim Khánh Linh Mục của Đức TGM Huế Nguyễn Như Thế, bạn sẽ được thấy rừng sao vàng trên nền đỏ máu đang và

múa may quay cuồng trong nhà thờ Phủ Cam dưới sự chủ tọa, chiêm ngưỡng của Đức TGM Huế và dàn linh mục Huế. Bạn ngạc nhiên ư? Xin thưa là không nên, trong một xã hội Việt Nam suy đồi hôm nay đang muốn quốc doanh hóa giáo hội, điều gì cũng có thể xảy ra.

Gần đây, ngày 21 tháng 12 năm 2011, dân Việt chưa hết bàng hoàng khi thấy ngôi sao vàng thứ 6 xuất hiện trên lá cờ Trung Quốc trong dịp ông Tập Cận Bình sang thăm Việt Nam. Hình ảnh do hai hãng thông tấn quốc tế AP và AFP phổ biến cho thấy những em nhỏ Việt Nam được cho ăn mặc rất đẹp, với váy đầm trắng và đỏ, khăn quàng đỏ, trên tay mỗi em cầm một lá cờ Trung Quốc. Điểm đặc biệt là lá cờ này có tới 6 ngôi sao, gồm một ngôi sao lớn và 5 ngôi sao nhỏ. Trong lúc đó cờ chính thức của Trung Quốc chỉ có 5 ngôi sao, gồm một ngôi sao lớn và 4 ngôi sao nhỏ ở bên phải, tượng trưng cho các sắc tộc chính.

Câu hỏi được đặt ra là chẳng lẽ chế độ Hà Nội lại không biết rõ điều này hơn ai hết? Hay muốn đưa Việt Nam trở thành ngôi sao thứ 6?

Nói cách khác, câu hỏi đặt ra

Những lá cờ biểu thị thái độ nô lệ tự nguyện của nhà cầm quyền CSVN

là cờ Trung Quốc nay “RĂNG LẠI CÓ THÊM SAO?”, nói theo giọng Huế, còn nếu nói bình thường thì cờ Trung Quốc “SAO LẠI CÓ THÊM SAO?”.

Lại nữa, chỉ cách sự kiện trên ba ngày, một sự kiện chưa từng có bao giờ trong các giáo đường tại Việt Nam: TRONG Thánh Lễ Đại Triều hôm 25-12-2011 tại cung thánh nhà thờ chính tòa Phủ Cam của Tổng Giáo Phận Huế, được chủ trì bởi Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Như

Thế, Đức Giám Mục Phụ Tá Lê Văn Hồng, Linh Mục Dương Quỳnh, Chính Xứ Chính Tòa, cùng hàng chục Linh Mục khác, đã có tiết mục “diễn nguyện” của các em thiếu nhi. Trong tiết mục này các em cũng mặc áo quần trắng đỏ, tay cầm những ngôi sao vàng, múa trên nền thảm màu đỏ, mà ai nhìn vào cũng thấy rất rõ như những lá cờ đỏ sao vàng (xin xem hình trích từ website của Tổng Giáo Phận Huế*). Trong lúc đó hai giám mục và hàng chục linh mục cùng giáo dân đã ngồi thưởng lãm một cách say mê và không ai có một phản ứng nào?

Những câu hỏi đặt ra

Răng lại có sao? Răng sao lại là sao VÀNG, mà không phải là sao trắng, xanh, hay một màu nào khác? Răng lại là sao vàng trên nền thảm đỏ? Răng các em thiếu nhi cũng

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HƯNG
(714) 636-9880

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. 0G94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale):
quan tài, mộ bia, kim tinh, tiểu đựng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: (714) 531-7626

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

OPEN:
Mon-Fri: 10AM - 6PM
Sat: 10AM - 5 PM
Sun: 10AM - 3 PM

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và trả tiền mặt.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart & Final và Dairy Queen, chỗ đậu xe thoải mái)

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM
Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Trước hai ĐGM, hàng linh mục là rìng sao vàng trên nền đỏ máu.
Ảnh: Website Tổng Giáo phận Huế

Hai ĐGM và hàng linh mục Huế ngồi thương thức. Ảnh: Website Tổng Giáo phận Huế

Cảnh nhà thờ Phủ Cam trong Thánh lễ Đại triều sáng 25/12/11

mặc hai màu trắng đỏ như các em đi tiếp đón ông Tập Cận Bình? Đó là những câu hỏi nhức nhối của giáo dân, linh mục, giáo sĩ Huế sau khi tham gia đêm diễn nguyện trước sự chứng kiến của hai ĐGM Huế và một số linh mục.

Cờ đỏ sao vàng nơi Thánh thiêng

“Chúng tôi chờ đợi sự lên tiếng của của những vị có trách nhiệm, trước khi chúng tôi có những bài viết phân tích chi tiết hơn, sâu xa hơn về từng cá nhân từ Linh Mục Chính Xứ Phủ Cam, đến các Giám Mục của Tổng Giáo Phận Huế, và những cá nhân liên quan.”

Chưa thấy một nhà thờ công giáo nào ở Việt Nam treo cờ đỏ sao vàng, (chỉ có gần đây có cuộc rước ở xứ Dị Nậu, Giáo phận Hưng Hóa của hai ĐC Vũ Huy Chương và Vũ Tất dùng cờ đỏ sao vàng rước Đức Mẹ và đặt tượng Hồ Chí Minh lên bàn thờ Đức Mẹ đã nhận được sự phản ứng dữ dội khắp nơi sau khi Nữ Vương Công Lý phản ánh) thì nay thấy như cờ đỏ sao vàng xuất hiện trong cung thánh nhà thờ chính tòa Phủ Cam. Đó là điều đáng nói. Nhà thờ chính tòa là thánh đường tiêu biểu cho một giáo phận và cũng là thánh đường của vị giám mục đương nhiệm.

Tường cũng nhắc lại rằng, bên trong nhà thờ chính tòa Phủ Cam cũng đang là nơi yên nghỉ cuối cùng của Đức Cố Tổng Giám Mục Nguyễn Kim Điền, một vị Tổng Giám Mục kiên cường đấu tranh với bạo quyền cộng sản để bảo toàn đàn chiên, và chính ngài đã bị cộng sản sát hại.

Nhà thờ chính tòa này cũng là nơi trú ẩn an toàn nhất của người dân xứ Huế trong cuộc tàn sát Tết Mậu Thân. Cũng tại nơi đây, vào Tết Mậu Thân cách nay gần 44 năm, hơn 300 người vô tội ẩn trú tại nhà thờ này và đã bị Việt Cộng bắt đi chôn sống.

Vậy, cờ đỏ sao vàng, biểu tượng của sự quái ác đã thật sự hiện diện trong nhà thờ chính tòa Phủ Cam rồi chăng?

Vô tình hay chủ ý?

Nếu sự kiện trên đây không nằm trong một chủ ý nào. Thiết nghĩ Linh Mục Chính Xứ Phủ Cam và Tòa Tổng Giám Mục Huế nên có những lời giải thích cho dư luận được rõ và để bảo toàn danh dự cho những cá nhân có trách nhiệm và toàn Tổng Giáo Phận Huế, vốn từ lâu đã có những sự đồn đại không mấy tốt đẹp.

Tội ác của nhà cầm quyền Cộng sản VN trong Mậu Thân 1968 - Huế

Nhà thờ Phú Cam trước trận Mậu Thân 1968

Nhà thờ Phú Cam sau trận Mậu Thân 1968

Nếu đây là sự kiện có chủ ý thì xin dành mọi đánh giá cho công luận. Tất nhiên, Linh Mục Chính Xứ Phú Cam và các vị có trách nhiệm của Tòa Tổng Giám Mục Huế sẽ là những người có trách nhiệm trước dư luận và đối với lương tâm của chính mình.

Bài ca dâng dâng?

Dư luận đang còn xôn xao về sự kiện giám mục Nguyễn Văn Khảm giảng bài “Cánh Chung Luận” đề ca ngợi Marxism, như một “thành tích” để leo lên ngai Tổng Giám Mục, thì sự kiện hình bóng cờ đỏ sao vàng xuất hiện ngay nơi cung thánh nhà thờ chính tòa Phú Cam vào Đại Lễ long trọng nhất của người công giáo, không khỏi làm người ta suy tưởng đây là một “thành tích” khác được dàn dựng để cả Giám Mục Phụ Tá được lên làm Tổng Giám Mục Huế và Linh Mục đương nhiệm Chính Xứ Chính Tòa sẽ được lên làm Giám Mục Phụ Tá.

Vì lòng kính trọng các đẳng bậc, chúng tôi chờ đợi sự lên tiếng của các vị có trách nhiệm, trước khi chúng tôi có những bài viết phân tích chi tiết hơn, sâu xa hơn về từng cá nhân từ Linh Mục Chính Xứ Phú Cam, đến các Giám Mục của Tổng Giáo Phận Huế, và những cá nhân liên quan.

Hoàng Sa

Một giáo dân Miền Đông Nam Hoa Kỳ

(Ghi chú: Nếu quý vị muốn thấy cụ thể xin copy đoạn link sau đây:

<http://tonggiaophanhue.net/home/images/stories/thang122011/a—noen-11a.jpg> . Cũng xin lưu ý, việc thay đổi bất ngờ nội dung trên website TGP Huế mà không có thông báo là hoàn toàn bình thường đã từng xảy ra). ■

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG

CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

Giới Thiệu Bản Dịch Mới

■ Phạm Hồng Lam

Người Đức siêng viết về Triết và Thần học. Mỗi năm có hàng trăm cuốn mới xuất hiện. Từ năm nay, có một tên tuổi được giới học thức ở đây nói tới nhiều, đó là triết gia trẻ Richard David Precht, 1964, hiện vừa dạy học vừa viết báo. Precht được coi là tác giả sách triết học thành công nhất hiện nay, đặc biệt với cuốn “*Tôi Là Ai? Và Nếu Đúng Là Tôi, Thì Có Mấy Tôi? Một cuộc du hành triết học*“, xuất bản năm 2007, 398 trang.

Suốt ba năm liền, cuốn này luôn đứng đầu bảng Bestseller (bảng xếp của Der Spiegel), và mãi cho tới nay, nó vẫn đều đều xuất hiện trên danh mục những cuốn sách bán chạy. Sách tái bản có lẽ đã tới lần 19, 20.

Đã có rất nhiều sách nói chuyện triết học. Nhưng sách của Precht khác hẳn mọi cuốn khác. Là vì cho tới nay chưa có một cuốn nào cung cấp cho người đọc lượng kiến thức bao quát và đầy thắm quyền - có đưa vào những kết quả mới nhất của khoa học tự nhiên - về những câu hỏi lớn của thân phận con người và cuộc đời, như tác phẩm của Precht: *Sự thật là gì? Tại sao tôi biết, tôi là tôi? Có Thiên chúa hay không? Phá thai là điều hợp đạo đức? Thế nào là hạnh phúc?...* Sách (nhập môn) triết, nhưng với lối viết vui nhộn, nhẹ nhàng, dễ lĩnh hội.

Tôi trích ra đây phần Mục lục và một bài để giới thiệu với độc giả ĐGD.

Tôi thấy hay, dịch ra, với chủ ý tặng một vài người bạn (linh mục) đang dạy Triết ở VN, để qua họ chuyển tiếp tới sinh viên của mình, nếu thấy có ích. Độc giả ĐGD nào

muốn đọc, yêu cầu cho biết, tôi sẽ chuyển bản dịch qua email. Ngoài ra, ai muốn xuất bản, tôi sẽ tặng không bản dịch, với điều kiện phải làm thủ tục xin phép xuất bản. Nếu cần, tôi sẽ giúp trong việc xin giấy phép này.

Dẫn Nhập

Tôi có thể biết được gì?

- Loài thú tinh khôn trong vũ trụ. Sự thật là gì?
- Lucy ở trên trời. Chúng ta đến từ đâu?
- Vũ trụ của Tinh thần. Não của

tôi hoạt động như thế nào?

- Một buổi tối trong trận chiến 30 năm. Do đâu tôi biết, tôi là ai?
- Kinh nghiệm của ông Mách. «Tôi» là ai?
- Anh Bốc yêu. Cảm giác là gì?
- Vắng chủ nhà. Vô thức là gì?
- Hẳn phải có một cái gì đó. Ký ức là gì?
- Chú ruồi trong lọ. Ngôn ngữ là gì?

Tôi nên làm gì?

- Lầm lẫn của Rousseau. Tha nhân có cần cho chúng ta không?
- Thanh kiếm của người giết rồng. Tại sao ta giúp đỡ kẻ khác?
- Luật trong tâm tôi. Tại sao tôi cần phải sống tốt?
- Thí nghiệm Libet. Tôi có muốn được điều tôi muốn không?
- Trường hợp anh Gây. Có ông Đạo đức ngồi trong đầu không?
- Tôi cũng cảm được điều bạn cảm nhận. Có nên đối xử tốt với nhau không?
- Người đàn ông trên cầu. Đạo đức là một đặc tính bẩm sinh?
- Nên để cô Ba sống. Có được phép giết người không?
- Bước đầu Nhân phẩm. Phá thai là chuyện hợp đạo đức?
- Thời giờ sau hết. Có được phép trợ tử không?
- Không chỉ có thịt và sữa mà thôi. Có được ăn thịt thú vật không?
- Chú khỉ trong rừng nuôi. Phải đối xử thế nào với vợ con người?
- Niềm đau của cá voi. Tại sao phải bảo vệ môi sinh?
- Những quan điểm về sao sinh (Klon). Có được phép sao người không?
- Trẻ óng nghiệm. I học truyền sinh sẽ đi về đâu?
- Cây cầu dẫn vào thế giới tinh thần. Đầu là biên giới của khoa nghiên cứu não?

Tôi được phép hi vọng gì?

- *Quan niệm lớn nhất trong mọi quan niệm. Có Thiên Chúa không?*
- *Chiếc đồng hồ của ông Tổng phó tế. Thiên nhiên có một ý nghĩa?*
- *Chuyện rất khó xảy ra nhưng lại rất bình thường. Tình yêu là gì?*
- *Do be do be do. Tự do là gì?*
- *Rác rưởi của Robinson. Có cần tư hữu không?*
- *Trò chơi của ông Râu. Thế nào là công bằng?*
- *Quần đảo hạnh phúc. Thế nào là một cuộc sống hạnh phúc?*
- *Khu vườn xa. Hạnh phúc có thể học tập được không?*
- *Máy Matrix. Phải chăng cuộc sống có một ý nghĩa?*

Khu vườn Kepos.

Hạnh phúc có thể học được không?

Người này bảo, ông là bộ óc khôn ngoan nhất trong các triết gia. Kẻ khác lại chửi ông là „đồ con heo“. Epikur sinh ra khoảng năm 341 trước tây lịch, trên đảo Samos của Hi-lạp. Lúc sinh thời, ông đã là một nhân vật thần tượng, sau khi mất lại càng nổi tiếng hơn. Còn nhiều điều không rõ về con người ông. Là vì gần như tất cả những gì chúng ta biết được về ông đều xuất phát từ một nguồn. Và người viết tiểu sử này lại sống sau ông cách 500 năm. Người ta kể, Epikur tới thủ đô Athen lúc ông 18 tuổi. Đó là thời Đại đế Alexander. Sau khi Đại đế mất, dân Athen nổi dậy nhưng bị dập tắt, và vì thế Epikur theo cha thầy tới miền Ephesos, nay thuộc nước Thổ-nhĩ-kì. Năm 35 tuổi, ông trở lại Athen, mua lại khu vườn Kepos nổi tiếng. Và khu vườn đã mau chóng trở thành trung tâm sinh hoạt của nền dân chủ tái khởi sắc của Athen. Dân chúng thuộc mọi tầng lớp gặp nhau tại gia trang Epikur. Một nhóm nhỏ

hình thành, quần tụ tại nhà ông như một giáo phái và chung sống với nhau chẳng có tư hữu gì cả. Cả phụ nữ và nô lệ cũng được đón tiếp tại Kepos - sự kiện làm cho nhiều người Athen bức bối. Người ta xầm xì với nhau về Epikur và những thói tục lạ lùng trong nhà ông, họ đồn về những cuộc hành lạc tập thể trong gia trang. Nhưng ai đã vào gia trang của ông đều đọc thấy câu viết trên cửa lối vào: *”Hãy bước vào, hỡi những người lạ! Một người chủ thân ái đang chờ đón các bạn với bánh ăn và nước uống dư đầy. Ở đây, không ai kích thích dục vọng của các bạn, nhưng chúng sẽ được thoả mãn“*. 30 năm dài ông làm chủ khu vườn, cho tới khi mất vào năm - 270. Nhưng Kepos là một định chế, nó còn hiện hữu mãi tới gần 500 năm sau.

Người ta chỉ biết được cách gián tiếp về cuộc sống thực sự của Epikur và những gì ông dạy trong khu vườn mệnh mông, vì sách của ông chỉ còn lại những mảnh rời rạc. Nhưng sách của những người theo và chống ông cung cấp cho ta nhiều hiểu biết hơn. Tuy nhiên cái nhìn của những người này lại quá mâu thuẫn, nên khó mà phân biệt được cái đúng cái sai. Vì thế, thế giới hậu sinh, nhất là những kitô hữu nhiều ngờ vực, đã gán cho ông một bộ mặt xấu xa.

Điểm cực đoan và tiến bộ vượt thời gian nơi học thuyết của Epikur là chỉ tin vào những gì khả nghiệm do giác quan mang lại. Đây là chuyện lạ trong truyền thống triết học. Ông không tin những gì vượt ngoài giác năng. Thần thánh, tôn giáo, và ngay cả cái chết nữa cũng chẳng quan trọng gì đối với ông. Epikur khuyên học trò: *”Anh hãy tập mà tin rằng, đối với chúng ta, cái chết chẳng có giá trị gì. Bởi vì tất cả những gì tốt, những gì xấu, đều là chuyện cảm nhận. ... Bao lâu chúng ta có mặt, cái chết vắng mặt, khi cái chết tới,*

thì chúng ta không còn có đó nữa“. Epikur nhận diện thế giới chỉ qua những gì khả nghiệm thực sự. Ông đánh giá cao nhận thức luận lí, nhưng ông nổi mọi nhận thức đó với tất cả những gì có thể cảm nhận và hiểu được bởi giác quan. Ông không đi vào những gì vượt qua thế giới kinh nghiệm. Cũng như nhiều triết gia hi-lạp trước đó, ông tránh đưa ra một lập đồ tổng quát về bản chất, sự hình thành và tình trạng của thế giới. Thật ra ông chẳng muốn giải thích tường tận điều gì, bởi vì đâu đâu ông cũng khám phá ra nhiều lỗ hổng kiến thức và không thể giải thích được. Thay vì đưa ra một lí thuyết nhận thức bao quát cho mọi vấn đề, ông chú trọng tới câu hỏi: Làm sao có được một cuộc sống thành đạt trong khuôn khổ những khả thể (Possibilities) hạn chế của con người? Epikur dư khôn ngoan để hiểu rằng, khó mà có được trả lời cho câu hỏi đó. Vì ông biết, bản chất con người không đồng nhất, nhưng đầy mâu thuẫn.

Bản chất con người muốn có những cảm giác khoái lạc. Khoái lạc là tốt, chán chường là xấu. Cứ nhìn vào trẻ con thì rõ. Đối với chúng, mong mỏi khoái lạc là điều rõ ràng như „lửa thì nóng, tuyết thì lạnh, mật thì ngọt“ vậy. Cả người lớn cũng tìm kiếm khoái lạc. Nhưng đa số tình trạng khoái lạc - thương thức đồ ăn ngon, rượu bia, tình dục v.v. - đều không kéo dài. Không thể tạo nên lục địa bằng các hòn đảo nhỏ hạnh phúc. Những tình trạng khoái lạc đó quá hạn chế, không thể là nền tảng cho một hạnh phúc lâu dài được; ta cần phải hưởng thụ chúng, nhưng chớ quan trọng hoá chúng. Ngoài ra, Epikur còn nghi ngờ những điều thái quá: Cái gì hưởng quá nhiều, sẽ sớm mất giá trị. Nhâm nhi từ từ một miếng phô-mát có thể thú vị hơn cả một buổi tiệc. Để khoái lạc cuộc đời được bền lâu, cần phải hãm bớt cái

ham muốn thái quá nơi trẻ con. Như vậy, muốn khoái lạc được lâu dài, phải điều hoà các nhu cầu. Nhưng chỉ có lí trí mới giúp ta thực hiện được điều đó. Lí trí giúp ta thảo ra những chiến lược đáng cậy và bền vững, để ta không bị lệ thuộc vào cảm dỗ của những gói mì ăn liền.

Có một phương cách để thực hiện điều đó: Mài bén các giác quan và tận hưởng mọi khoảnh khắc lớn hay nhỏ có được trong cuộc sống. Một cách nữa là hạn chế âu lo. Dù không luôn tạo cho mình được những cảm giác lạc thú mạnh, thì ta cũng có thể cố gắng hạn chế bớt những cảm giác buồn chán: Hạn chế những âu lo không cần thiết về tương lai, giảm bớt cao vọng, hạn chế những nhu cầu xa hoa về tiền bạc và của cải. Những điều đó ít làm tăng niềm vui, nhưng giúp ta tránh được những lệ thuộc có hại: “... *Cả việc độc lập với những thứ bên ngoài là một điều rất hay ... bởi vì chúng ta tin chắc rằng, ai hưởng thụ sự dư dả nhiều nhất, người đó lại ít cần tới những thứ đó nhất, và rằng, mọi thứ tự nhiên đều dễ tạo ra, còn thứ vô ích lại khó tạo ra được*“. Theo Epikur, không phải của cải, mà là các mối liên hệ xã hội với người khác mới tạo nên hạnh phúc lâu bền: “*Trong mọi thứ khôn ngoan tạo hạnh phúc cuộc đời, việc có được tình bạn là điều quan trọng nhất*“.

Như vậy, người theo “môn phái” Epikur là những con người cân bằng. Họ góp nhặt hạnh phúc từ những niềm vui nhỏ lớn trong cuộc đời, chiến thắng những âu lo và sống vui vẻ hoà thuận với những người khác. Chỉ sau này những kẻ thù của ông, nhất là những tín hữu Kitô giáo, đã xuyên tạc ông thành một tay ăn chơi và làm biến thể hoàn toàn học thuyết của ông. Về mặt tâm lí, học thuyết Epikur đi trước học thuyết Kitô giáo khá xa. Bởi vì ông nhận ra sự tương

tác gắn bó giữa cơ thể và trí tuệ, giữa thân (Physis) và tâm (Psyche) và đã đưa sự tương tác đó vào trọng tâm triết thuyết của mình. Những gì ông dạy, ngày nay người ta lại nhận ra nơi quan điểm của khoa (mà tôi - người dịch - tạm dịch ra là) *Tâm Lí Cảm Tích* (Positiv Psychology = Tâm lí học về những Cảm giác Tích cực), một ngành nghiên cứu tân tiến được lập ra và tiến hành chủ yếu ở Hoa-kì. Những đại biểu của khoa này tìm hiểu đâu là các tiêu chuẩn phải thoả mãn để có hạnh phúc. Và họ đưa ra những chương trình thực tập để tạo thêm hạnh phúc. Họ cũng đồng ý với Epikur: Hạnh phúc không phải là cái gì tự có, nhưng nó có thể và phải được ta tạo ra. Chưa hẳn là đã có hạnh phúc, nếu ta không đau, không bị căng thẳng tinh thần và thể xác (Stress) và không phải lo lắng. Có biết bao nhiêu người chẳng gặp khó khăn lớn trong cuộc đời mà họ chẳng hạnh phúc tí nào, chỉ có buồn nản. Nói cách khác: hạnh phúc rất đẹp, nhưng nó đòi hỏi nhiều nỗ lực. Những nhà nghiên cứu hạnh phúc đã tóm tắt một chuỗi nguyên tắc thực hành, mà tôi – đôi điểm cũng không tán đồng lắm – ghi ra dưới đây.

Nguyên tắc thứ nhất: **Hoạt động!** Não chúng ta cần hoạt động. Ngưng đọng trí tuệ sẽ gây nên buồn chán. Chỉ một ngày tâm trí không làm việc, hàng loạt tế bào thần kinh chết. Ai không bắt trí óc làm việc, họ dần bị co cụm lại, một tiến trình đi kèm với những cảm giác chán nản. Không hoạt động, như vậy, sẽ mau chóng đưa đến tình trạng xuống tinh thần (Depression), vì lượng Dopamin không tiết ra đủ cho bộ máy kích thích làm việc. Chúng ta không cần phải hoạt động liên li, bởi vì lệ thuộc thái quá vào sinh hoạt cũng chẳng có lợi cho hạnh phúc. Thể thao là một điều tốt, vì nhờ những nỗ lực thành công của cơ thể, trí óc chúng ta tự

tưởng thưởng bằng cách tạo thêm tế bào thần kinh mới. Cả những sở thích cũng làm tăng niềm vui sống. Những hoạt động đều đặn thường ngày cũng có vài điểm lợi, nhưng về lâu về dài, chúng không làm cho ta hạnh phúc. Sinh hoạt thay đổi và mới lạ có thể là nguồn hạnh phúc. Wittgenstein, người vốn nghi ngờ chuyện tìm kiếm hạnh phúc, vì thế đã đi theo một phương châm ngược hẳn: “*Mặc, chẳng cần biết ăn cái đểch gì cả, quan trọng là luôn luôn vẫn một thứ đó*“ – đây là một hướng dẫn tìm tới bất hạnh!

Nguyên tắc thứ hai: **Hoà mình vào xã hội!** Epikur coi nhẹ việc quan trọng hoá chính mình, dù nơi cuộc sống riêng tư hay ngoài công luận. Nhưng ông nhận ra, chẳng có mấy nguồn hạnh phúc nào bền lâu hơn những liên hệ xã hội. Tình bạn, tình vợ chồng và tình gia đình có thể là những khung cảnh nâng cao cuộc sống tinh thần. Kinh nghiệm hạnh phúc sẽ tăng, khi ta cùng trải qua một chuyện gì đó chung với bạn đời, với một người bạn hay với con cái. Khi cảm thấy được bảo bọc, đàn ông tiết ra kích tố Oxytocin, đàn bà tiết ra Vasopressin, là thứ kích tố của một loại chuột đồng mà ta đã bàn tới trong bài *Điều vô cùng khó xảy ra nhưng thật bình thường*. Ai sống trong vòng thân ái xã hội, người đó không phải lo toan hay gặp khó khăn một mình. Vì thế, một cuộc sống vợ chồng tốt đẹp với sinh hoạt tình dục đầy đủ quan trọng nhiều hơn tiền bạc và của cải.

Nguyên tắc thứ ba: **Tập trung tư tưởng!** Epikur dành nhiều thời gian để tập cho học trò mình biết thưởng thức những cái hiện tại trước mắt: thưởng thức hương thơm bông hoa, thưởng thức nét đẹp của các hình thể, nhâm nhi hương vị miếng phô-mát. Những thưởng thức chọn

(Xem tiếp trang 116)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

EM NƠI NÀO, VIỆT KHANG ??? EM ĐÂU RÒI, VIỆT KHANG !!!

Sau hai bản nhạc hào hùng
Sục sôi lòng yêu nước
Em đánh thức người ngủ mê vì say độc dược
Và hỏi bạo quyền: **“VIỆT NAM TÔI ĐÂU ?”**
Một câu hỏi tất nhiên của bất cứ ai trên trái
địa cầu
Khi thấy quê mình sắp mất
Để trả lời
Đảng bắt em nhốt vào nơi bí mật

Em nơi nào, Việt Khang ???
Em đâu rồi, Việt Khang !!!

Hỡi con dân của nước Việt Nam
Có ai nhận ra điều nghịch lý ?
Rằng đất nước Việt Nam từ bao thế kỷ
Xương thịt Tiên Nhân bồi đắp mà thành
Tiếp theo là bao thế hệ cha anh
Đã giữ gìn bằng máu
Thế mà hôm nay một bầy thảo khấu
Cắt tôi, bán đổi cho Tàu

Để lòng em đau
Và em lên tiếng hỏi
Khi em hỏi thì bị người bắt trời

Em nơi nào, Việt Khang ???
Em đâu rồi, Việt Khang !!!

Em đau lòng khi người bán giang san
Bán rừng, bán biển
Khi dân Việt Nam bị Tàu coi như giun kiến
Đang cúi mặt làm nô
Nhưng cướp của dân thì đảng cướp từng giờ
Nhét đô la đầy túi
Xót dân tộc giang sơn oan hồn nhục túi
Em thét vang, rừng động địa cầu
Em làm đảng sợ run, tức tối, nhức đầu
Bằng lời ca hào hùng, bi phẫn
Bằng câu hỏi cho lũ người bất lương, tán tận
“ANH LÀ AI ?”
Anh là ai và có sao tàn nhẫn ?
Đánh chúng tôi như đánh kẻ thù ???

Việt Khang ơi,
Trả lời em, đảng bắt nhốt em tù
Ôi, chế độ gì mà bất nhân, trở tráo
Chế độ gì mà cướp dân từng chén cơm, manh áo
Cướp đất, cướp nhà
Nhưng khúm núm cúi đầu dâng cộng đảng
Trung Hoa
Quan Ái, Hoàng Sa, Tây Nguyên, Bản Giốc ...
Và dân hỏi thì vuốt nanh tàn độc
Nhốt tù, khủng bố, thủ tiêu,
Nửa thế kỷ hơn đảng giết quá nhiều
Tinh hoa đất nước
Ôi, đảng, một bầy côn đồ bạo ngược

Em nơi nào, Việt Khang ???
Em đâu rồi, Việt Khang !!!

Ngô Minh Hằng

JOSEPH H. NGUYEN, MD., INC. & ASSOCIATES

652 South Sunset Ave., West Covina, CA 91790
(626) 962-6547

JOSEPH HUNG NGUYEN, M.D.

Family Practice & Laboratory Medicine

SON THAI NGUYEN, M.D.

Internal Medicine

KINH NGHIỆM, TẬN TUY, UY TÍN VÀ KÍN ĐÁO

Bác sĩ cho CIS (Sở Di Trú): Giấy tờ Y Khoa nhập tịch,
miễn thi hoặc thi bằng tiếng Việt, thẻ xanh...

- ❖ Chúng tôi phục vụ cộng đồng Việt Nam hơn 20 năm qua.
Bệnh người lớn và con nít, nội và ngoại thương.
- ❖ Cung cấp và chỉ dẫn những dịch vụ y khoa tân tiến nhất
của nền y khoa Hoa Kỳ hiện đại

Giờ Mở Cửa:
Mon - Fri: 9:00am - 6:00pm
Saturday: 9:00am - 1:00pm
Sunday: CLOSED

Bác sĩ **DAVID PHẠM NAM HUÂN, M.D.**

CHUYÊN MÔN BỆNH SUYỄN VÀ PHỔI

Bác sĩ **HENRY NGUYỄN HUY, M.D.**

10900 Warner Ave., Suite 101B, Fountain Valley, CA 92708

(714) 887-0400

Tốt nghiệp chuyên khoa tại:

- University of Colorado Health Science Center
- Nation Jewish Medical & Research Center (Denver)
(Xếp hạng nhất toàn quốc về bệnh phổi)

Chuyên trị:

*Suyễn • Các bệnh về hô hấp • Sưng cuống phổi • Lao phổi
Ho ung thư phổi • Khó ngủ, mất ngủ, ngáy • Khó thở • Ngộ thở khi ngủ*

Có máy đo hơi thở

Giờ làm việc: Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu : Từ 09:30 sáng đến 5 giờ chiều
Thứ Bảy : Từ 09:30 sáng đến 1:00 chiều

XIN VUI LÒNG LẤY HẸN

Your Financial Bridge[®]

Headquartered in Southern California
With Over 130 Branch Locations
to Serve Your Financial Needs

PERSONAL BANKING

Checking Account
Savings Account
CDs
Home Loans
Home Equity Lines of Credit
Auto Loans
Free Online Banking

INTERNATIONAL BANKING

Import & Export Finance
Letters of Credit
Online Letters of Credit Services
US Ex-Im Bank Programs
Correspondent Banking
International Check Collections
Foreign Exchange Services
Domestic and International Wire Transfer

COMMERCIAL BANKING

Business Checking
Treasury Management Services
Commercial Lending
Commercial Real Estate Lending
Construction Loans
Apartment Loans
SBA Loans

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất
***Thuận Tiện * Nhiều Quyền Lợi**
Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ Ân Cần,
Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Tường Tận Rõ Ràng

9032 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh: Cindy Ho

9731 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh: Cindy Ho

EAST WEST BANK

Your Financial Bridge[®]

www.eastwestbank.com

Cha Nguyễn Văn Lý vẫn tuyệt thực để phản đối bản án bất công

VRNs (20.02.2012) – Các thành viên của Nhóm 8406 vừa phổ biến thông tin mới nhất về tù nhân lương tâm, linh mục Tadêô Nguyễn Văn Lý. Theo đó, cha Lý vẫn đang tuyệt thực mỗi tuần 5 ngày từ thứ hai đến thứ sáu. Ngài cũng từ chối mọi chăm sóc y tế và ngay cả thuốc chữa bệnh. Mục đích việc tuyệt thực và khước

Đức Giáo hoàng tấn phong 22 hồng y mới

Cập nhật: 06:20 GMT - chủ nhật, 19 tháng 2, 2012

ĐTC Benedict 16 đã tấn phong 22 vị hồng y giáo chủ mới tại một buổi lễ ở nhà thờ thánh Peter ở Rome hôm thứ Bảy ngày 18/2.

Các tân Hồng Y này đã được đích thân Giáo hoàng đội mũ đỏ và đeo nhẫn tại buổi họp toàn thể hội đồng các hồng y.

Các vị tổng giám mục của New York và Hong Kong cũng nằm trong số những người được tấn phong Hồng Y, thành phần vốn nắm quyền bầu chọn giáo hoàng.

Giáo hoàng Benedict 16 hiện đã gần 85 tuổi.

Ngài kêu gọi các vị hồng y giáo chủ mới được tấn phong hãy ‘phục vụ Giáo hội với tình yêu và sức mạnh’ trước khi trao cho họ mũ đỏ và nhẫn vàng.

Mười tám trong tổng số 22 tân hồng y giáo chủ có độ tuổi dưới 80. Điều này có nghĩa là họ sẽ nằm trong nhóm 125 hồng y có quyền tham gia vào cuộc họp kín bầu tân giáo hoàng một khi ĐTC Benedict 16 qua đời.

Bảy vị tân hồng y là người Ý – nhiều người trong số họ nắm giữ các vị trí quan trọng trong bộ máy của Giáo hội.

Tổng giám mục New York Timothy Dolan, 62 tuổi, nguyên là hiệu trưởng nổi tiếng của Chung viện Bắc Mỹ ở Rome, nơi đào tạo các linh mục tương lai cho Hoa Kỳ, cũng nằm trong số các hồng y giáo chủ được tấn phong lần này.

Các vị tổng giám mục John Jong Hon của Hong Kong và Rainer Maria Woelki của Berlin cũng được tấn phong hồng y giáo chủ trong đợt này.

từ điều trị là (1) phản đối bản án bất công, (2) làm chứng cho những người chung quanh (cán bộ lẫn tù nhân) biết có Thiên Chúa là Đấng đầy yêu thương, là Cha đầy quyền phép đang thực sự ở với ngài và với mọi người, và (3) cầu nguyện cho Giáo hội, cho Quê hương được an lành.

Chiến dịch vận động chữ ký đối trả tự do cho nhạc sĩ Việt Khang, cho nhân quyền Việt Nam

Sunday, 19 February 2012

* Tính tới trung tuần tháng 2-2012, đã có trên 50 ngàn người ký tên

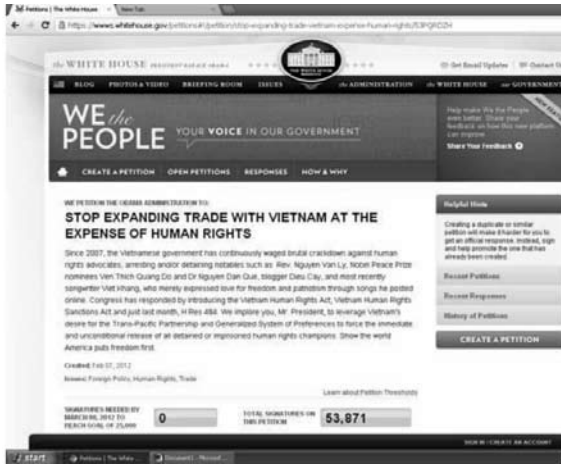
* TT Hoa Kỳ đã quyết định dành một cuộc tiếp kiến cho phái đoàn VN

Cali Today News – Tin tức mới nhất cho biết hiện đã có trên 50 ngàn

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

chữ ký của cộng đồng người Việt ký vào thỉnh nguyện thư gửi TT Barack Obama và chính giới Hoa Kỳ nhằm can thiệp nhà cầm quyền Hà Nội để trả tự do cho ca nhạc sĩ Việt Khang

và đấu tranh cho nhân quyền Việt Nam.

Theo nhạc sĩ Trúc Hồ, thì Tổng thống Obama đã quyết định tiếp phái đoàn người Việt khoảng 100 người từ 12 giờ đến 3 giờ chiều ngày 5 tháng 3, tại Tòa Bạch Ốc, và sau đó, vào ngày 6 tháng 3, phái đoàn của cộng đồng người Việt (không hạn chế số lượng) sẽ điều trần tại quốc Hội Hoa Kỳ.

Nhạc sĩ Trúc Hồ cho nhật báo Cali Today biết là trong lúc gặp Tổng thống Barack Obama, tổng thống sẽ nghe 4 ca khúc bằng tiếng Việt có phụ đề Anh ngữ là Những Thiên Thần Trong Bóng Tối, Đáp Lời Sông Núi của nhạc sĩ Trúc Hồ và Anh Là Ai, Việt Nam Tôi Đâu của ca nhạc sĩ Việt Khang.

Nhạc sĩ Việt Khang sẽ hát (qua băng ghi âm) hai ca khúc nói trên và sau đó là những nghệ sĩ sẽ tiếp tục cùng trình bày ca khúc này. Tổng thống Barack Obama sẽ nghe để hiểu nội dung các ca khúc nói trên, để hiểu tâm trạng của người Việt trong nước và hải ngoại, và vì sao những ca nhạc sĩ sáng tác và trình diễn những ca khúc như thế lại bị

nhà cầm quyền Hà Nội bắt bỏ tù.

Sau phần trình bày 4 ca khúc nói trên, tổng thống sẽ nghe những phúc trình của phái đoàn Việt Nam về tình trạng nhân quyền tại Việt Nam và nguyện vọng của cộng đồng người Việt hải ngoại cũng như của dân chúng trong nước.

Nhạc sĩ Trúc Hồ tâm sự với nhật báo Cali Today là “Đây là thành tích lịch sử của cộng đồng người Việt, và đây là cơ hội tuyệt vời, vì là mùa bầu cử, đê cộng đồng người Việt làm nên lịch sử; cho nên, chúng ta sẽ tiếp tục vận động chữ ký cho đến 100 ngàn, 200 ngàn, 300 ngàn,... Sức mạnh chúng ta càng lớn khi càng có nhiều chữ ký hơn nữa. Và chúng ta còn tới khoảng 2 tuần nữa để thu thập chữ ký lên con số hàng trăm ngàn...”

Trong phái đoàn khoảng 100 người Việt gặp tổng thống Barack Obama có khoảng một nửa là những người trong ban tổ chức, giới truyền thông và ca nhạc sĩ... và một nửa còn lại sẽ là những người ký tên từ 50 tiểu bang của Hoa Kỳ.

Với kết quả như đã nói trên, chiến dịch vận động chữ ký thỉnh nguyện thư trả tự do cho Việt Khang đã tạo ra một sức mạnh lịch sử cũng như một di sản chính trị vĩ đại của cộng đồng Việt tại hải ngoại.

Nguyễn Dương
(nhật báo Cali Today)

Tiểu ban Hạ viện Mỹ thông qua Dự luật Nhân quyền VN

RFA 09.02.2012

Hôm qua tại Washington, dự thảo Luật Nhân quyền cho Việt Nam 2012 đã được thông qua bởi các vị dân biểu trong Tiểu Ban Nhân Quyền Hạ Viện Mỹ.

Dân biểu Chris Smith, thành viên Ủy Ban Ngoại Giao Hạ Viện và là tác giả dự luật nhân quyền cho Việt Nam HR1410 nói là chính phủ Việt Nam tiếp tục vi phạm quyền con người một cách quá đáng và có hệ thống bằng cách đe dọa, khủng bố, bắt giữ và giam cầm những người bất đồng chính kiến hoặc tranh đấu đòi quyền căn bản của mình.

Theo ông Chris Smith, những điều nghe được qua các buổi điều trần về tình trạng nhân quyền Việt Nam cho thấy những vụ đàn áp chính trị, tôn giáo và những sắc tộc thiểu số vẫn tiếp diễn và gia tăng, do đó Washington cần gọi một thông điệp dứt khoát để lưu ý Hà Nội nên chấm dứt hành động chà đạp coi rẻ quyền con người đối với công dân của họ như vậy.

RFA photo
Dân biểu Chris Smith, tác giả dự luật nhân quyền cho VN

Dự luật cũng đề nghị không tăng tài trợ nếu Việt Nam không cải thiện vấn đề nhân quyền. Bên cạnh đó, dự luật nhân quyền cho Việt Nam, mà Tiểu Ban Nhân Quyền Hạ Viện đồng loạt thông qua, cũng nhắc đến

những người đang bị giam giữ như Linh mục Nguyễn Văn Lý, Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ... đòi hỏi Hà Nội trả tự do cho các tù nhân chính trị, lương tâm và tôn giáo.

Vấn đề kiểm duyệt truyền thông, thiếu tự do phát biểu, phân biệt đối xử, ngược đãi người Thượng và người H'mong cũng được nêu ra trong dự thảo luật này.

Cũng cần nói thêm là trước đây, đã 2 lần Hạ Viện Hoa Kỳ thông qua một dự luật tương tự, nhưng sau đó không được Thượng Viện chấp thuận.

Bốn chính khách Mỹ gặp giới dân chủ VN

Sáng 20/01/2012, phái đoàn bốn thượng nghị sĩ Mỹ đã gặp ba nhân vật đấu tranh dân chủ và nhân quyền Việt Nam tại Hà Nội trong chuyến công du Đông Nam Á.

Cuộc gặp này diễn ra trước khi

Các NS Mỹ gặp Nguyễn Văn Đài Phạm Hồng Sơn Lê Quốc Quân

các vị khách cao cấp của lập pháp Mỹ rời đi Miến Điện và sau những hội đàm cao cấp với chính giới tại Việt Nam.

Bác sĩ Phạm Hồng Sơn, luật sư Lê Quốc Quân và luật sư Nguyễn Văn Đài được bốn thượng nghị sĩ Hoa Kỳ gồm các ông John McCain, Joseph Lieberman, Sheldon Whitehouse và bà Kelly Ayotte chào

đón tại khách sạn Metropole.

Tham gia buổi nói chuyện còn có Đại sứ Hoa Kỳ David B. Shear và một số nhân viên trợ lý của các Thượng nghị sĩ.

Hai bên đã trao đổi về tình trạng nhân quyền ở Việt Nam, nguyên nhân dẫn đến tình trạng nhân quyền hiện nay và Quốc hội Hoa Kỳ có thể làm gì để giúp cải thiện tình trạng nhân quyền ở Việt Nam cũng như thúc đẩy mối quan hệ giữa hai nước ngày càng tốt đẹp.

“Chúng tôi có thể xác nhận rằng đã có cuộc gặp giữa phái đoàn Quốc hội do Thượng nghị sĩ John McCain dẫn đầu và một nhóm các nhà vận động cho nhân quyền”, Đại sứ quán Hoa Kỳ tại Hà Nội xác nhận với BBC qua điện thư vào ngày 20/01.

Human Rights Watch kêu gọi Việt Nam noi gương Miến Điện

Ông Phil Robertson, Phó giám đốc phụ trách châu Á của Human Rights Watch, nói rằng: “Việt Nam nên theo chân Miến Điện bằng cách trả tự do cho các tù nhân chính trị, bắt đầu bằng việc phóng thích những người đang bị cầm tù, vì các điều khoản, được gọi

là “an ninh quốc gia” trong bộ Luật hình sự, xâm phạm đến những quyền cơ bản của con người”.

Gần đây Miến Điện đã đưa ra hàng loạt biện pháp cải cách, kể cả việc chấp nhận cho đảng đối lập quan trọng nhất đăng ký hoạt động, để có thể tham gia cuộc bầu cử bổ sung sắp tới, và ký thỏa ước

ngừng bắn với các nhóm thiểu số nổi dậy. Những động thái này nhằm thuyết phục các nước phương Tây bãi bỏ cấm vận.

Đến thăm Miến Điện năm ngoái, Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Tấn Dũng đã tuyên bố ủng hộ lộ trình dân chủ hóa của nước này, và cố vũ Miến Điện nỗ lực nhiều hơn trong việc tổ chức tuyển cử tự do.

Ông Robertson cho rằng: “*Thật đáng ngạc nhiên khi Thủ tướng Việt Nam vừa bày tỏ sự ủng hộ việc bầu cử tự do và điều được gọi là lộ trình hướng đến dân chủ tại Miến Điện, nhưng chính phủ của ông đồng thời lại tăng cường trấn áp các nhà đấu tranh cho nhân quyền và các nhà ly khai*”.

Hãng tin DPA nêu ví dụ vụ nhà ly khai Phạm Minh Hoàng đã được ra tù hôm thứ Sáu, sau khi mãn hạn bản án 17 tháng tù giam vì tội “*muu toan lật đổ chính quyền*”.

Hà Nội: Truyền Đơn Tuổi Trẻ Yêu Nước xuất hiện SINH VIÊN,

Thông báo của Tuổi Trẻ Yêu Nước Hà Nội ngày thứ Sáu 10 tháng 02, 2012

Với tấm lòng thiết tha của những

người trẻ yêu nước, sự ra đời của Tuổi Trẻ Yêu Nước chỉ với mục đích một dân tộc Việt Nam được thực sự

(Xem tiếp trang 110)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

Cuộc Bách Hại các Kitô hữu ở Iraq

“Tôi đã hiến dâng... Tôi không sợ bị giết!”

LÊ THIÊN

LÊ TINH THÔNG

Đức Tổng Giám Mục **Louis Sako**, sinh ngày 4 tháng 7 năm 1948, thụ phong linh mục ngày 01/6/1974. Ngày 14/11/2003 ngài được bổ nhiệm làm Tổng Giám mục Kirkud, Iraq, thuộc Giáo Hội Chaldean.

Giáo Hội Công Giáo Chaldean vốn là một Giáo Hội Đông Phương vùng Syria, nhưng luôn hiệp thông với Giáo Hội Công Giáo Rôma và từng phục Đức Giám Mục Thành Rôma, tức là Đức Giáo Hoàng. Hiện thời Giáo Hội Công Giáo Chaldean gồm khoảng 1 triệu rưỡi tín hữu, phần đông thuộc gốc chủng tộc Assyria.

Tại Iraq, người Công Giáo Chaldean và các nhóm tôn giáo thiểu số khác ở Iraq phải chịu sự khủng bố khốc liệt từ năm 2003 đến nay. Nhiều nhà lãnh đạo tinh thần bị bắt bớ, thủ tiêu, ám sát. Những người Kitô hữu bình thường thì luôn bị đe dọa, bị buộc phải bỏ nhà cửa, bỏ cơ nghiệp của mình mà trốn đi. Đặt bom hoặc phá hủy các nhà thờ, các nơi thờ phượng. Phong trào bài Kitô giáo ngày càng dâng cao tại Iraq. Những hành vi bạo lực ấy càng ngày càng lên cao sau khi Saddam Hussein bị lật đổ, đặc biệt kể từ khi phe Hồi Giáo tham gia Chính Quyền Iraq

Ngày 03/6/2007, Cha **Ragheed Aziz Ganni**, chánh xứ nhà thờ Chúa Thánh Thần của GH Chaldean đã bị giết chết tại Mosul cùng với 3 vị phụ phó tế là **Basman Yousef Daud**, **Wahid Hanna Isho**, và **Gassan Isam Bidawed**, ngay sau khi ngài dâng lễ.

(ĐTGM Louis Sako)

Ngày 29/02/2008, Đức Tổng Giám Mục **Paulos Farahj Rahho** cùng 3 bạn đồng hành đã bị bắt cóc tại Mosul, Iraq, khi ngài vừa dâng thánh lễ xong. Cả ba bị thủ tiêu sau đó.

Đức Tổng Giám Mục Sako nói về “tình trạng man rợ” mà các Kitô hữu phải đối phó.

Michael J. Miller tường thuật.

Chúa nhật, 1 tháng 5, năm 2011

Đức Tổng Giám Mục **Louis Sako**, vị giáo chủ của Giáo Hội Công Giáo Chaldean tại Kirkuk, Iraq, đã tổ chức một cuộc họp báo tại Warsaw (Ba Lan) vào ngày 10 tháng 11, 2010, trong đó ngài lưu ý rằng mặc dù trước khi bắt đầu của cuộc chiến tranh trong năm 2003, đã có từ 800.000 đến 1 triệu Kitô hữu sống ở Iraq, nhưng nay chỉ còn ước chừng 500.000 tín hữu còn ở lại đó. Đức TGM Sako đã đồng ý để Ký Giả Jens Mattern phỏng vấn cho cơ quan Kath.net, một cơ quan truyền thông Công Giáo Áo trên Internet.

Kath.net: Trong một thăm kịch bị bắt làm con tin trong một nhà

thờ ở Baghdad [31 tháng 10 năm 2010], hàng chục người Công Giáo đã bị giết. [“Chính quyền Hồi Giáo Iraq”], một nhóm người Iraq liên kết với mạng lưới khủng bố al-Qaida, tuyên bố tất cả các Kitô hữu ở Cận Đông lẫn Trung Đông đều là những “mục tiêu hợp pháp” của các cuộc tấn công. Làm thế nào các Kitô hữu sinh sống sau những diễn biến nghiêm trọng như thế? Vẫn còn hy vọng cho Kitô giáo hiện diện ở Iraq chăng?

Đức Tổng Giám Mục Louis Sako: Có rất nhiều nỗi sợ hãi sau cuộc tấn công các Kitô hữu. Đó là một thảm kịch. Chúa nhật tuần trước [ngày 07 tháng 11] chỉ có một vài người tham dự Thánh Lễ, bởi vì người ta quá sợ hãi vì bị đe dọa. Lại nữa, do mỗi đe dọa rằng mọi Kitô hữu đều là mục tiêu khủng bố, nhiều người muốn bỏ nước ra đi. Đây là một cuộc thánh chiến chính công, một “thánh chiến” chống lại các Kitô hữu. Không chỉ ở Iraq, mà còn ở vùng Cận Đông nữa, các chính phủ nên có hành động chống lại sự leo thang của chính trị Hồi Giáo, chống lại chủ nghĩa “Hồi Giáo Cực Đoan” và những người muốn thiết lập một nhà nước Hồi Giáo chuyên chính. Các công dân của các nước này nên được sinh sống an toàn.

Kath.net: Vụ tấn công đã xảy ra tại Baghdad, ở trung tâm của Iraq. Phía bắc an toàn hơn chăng?

Sako: Vâng, bởi vì chính phủ ở đó có một lực lượng an ninh mạnh hơn, có một đạo quân gọi là Peshmerga (quân chiến đấu người

Kurd có vũ trang). Ở miền trung Iraq khó khăn hơn, kể từ khi quân đội Mỹ giải tán lực lượng vũ trang và cảnh sát. Nhiều Kitô hữu Iraq do đó di chuyển về phía bắc.

Kath.net: *Khi quay trở lại Iraq bây giờ, ĐC có thể và sẽ làm gì để ảnh hưởng đến tình hình tại đó?*

Sako: Trước khi tôi đến Ba Lan, các đại diện chính phủ và các giáo sỹ Hội Giáo từ các đền thờ gần đó đã đến thăm tôi tại tòa tổng giám mục ở đây để chia buồn. Tôi yêu cầu họ lên án các cuộc tấn công ấy, và họ đã làm trong những buổi cầu nguyện thứ Sáu. Các giáo sỹ Hội Giáo cũng đã lên án hành động ấy với tôi trong một cuộc họp báo.

Sau chuyến đi Ba Lan, tôi dự định tổ chức một cuộc hội họp với các giáo sỹ Hội Giáo hàng đầu và các nhà lãnh đạo Kitô giáo, và thị trường thành phố Kirkuk để xem họ có cách nào giúp chúng tôi ngăn chặn bạo lực không. Tình hình tại Kirkuk thì tốt hơn, nhưng ở Mosul và Baghdad, thật là kinh hoàng khủng khiếp.

Kath.net: *Đức Cha có mối giao hảo nào tốt đẹp với các giáo sỹ Hội Giáo ở Kirkuk không?*

Sako: Có, chúng tôi ghé thăm nhau và tôn trọng nhau. Thực tế là chúng tôi khác nhau trong chương trình của Thiên Chúa.

Kath.net: *Barack Obama muốn rút hầu hết quân đội Mỹ vào cuối năm [2010], và sau đó 50.000 binh sỹ có nghĩa vụ phải ở lại cho đến cuối năm 2011. Đức Cha có ý kiến gì về kế hoạch đó, và Iraq có thể đối phó với các vấn đề trong nước mà không cần viện trợ quân sự nước ngoài chăng?*

Sako: Tôi nghĩ rằng quân đội Mỹ nên ở lại. Ai mà biết được liệu họ có thực sự rút quân hay không? Nhưng lý do nào họ đã đến đây? Chỉ để lật đổ chế độ Saddam mà

thôi chăng? Họ đã phá hủy cả nước. Họ có trách nhiệm xây dựng lại và bảo vệ nó. Biên giới của chúng tôi đã mở toang. Ai có thể tuần tra biên giới này? Quân đội Iraq của chúng tôi không được đào tạo đúng đắn, và chúng tôi không có lực lượng không quân; hàng xóm của chúng tôi thì mạnh hơn. Vậy thì ai có thể bảo vệ chúng tôi?

Chúng tôi cũng cần một chính phủ mạnh, và nếu người Mỹ có thể giúp chúng tôi hình thành một chính phủ vững vàng, đó sẽ là một giải pháp tốt. Chúng tôi cần việc làm, cần nhiều dự án, đầu tư, trường học, các chương trình đào tạo. Không được phép bỏ Iraq lại một mình trong tình trạng nghiêm trọng này. [Ghi chú: Tiếc thay! ĐTGM người Irak không đạt được ước vọng vì quân đội Mỹ đã triệt thoái hoàn toàn khỏi Irak vào cuối năm 2011].

Kath.net: *Kitô hữu ở Châu Âu nay có thể làm được gì để giúp các Kitô hữu tại Iraq?*

Sako: Tình hình này là một thách thức không chỉ cho các Kitô hữu, nhưng cũng đối với toàn thể giới nữa. Dầu sao, những kẻ cuồng tín muốn biến cả thế giới thành Hồi Giáo.

Phương Tây nên giúp chúng tôi để chúng tôi có thể ở lại và không phải ra đi. Iraq là quê hương của chúng tôi, chúng tôi có truyền thống và các giá trị của chúng tôi ở đó. Khi chúng tôi ở Tây Âu, chúng tôi cảm thấy lạc lõng. Chúng tôi sống trong một cộng đồng gia đình khấn khít với nhau, nhưng giữa những người anh em

Phương Tây với nhau thì chủ nghĩa cá nhân là quy tắc. Chúng tôi rất quan trọng đối với những người Hồi giáo tại Iraq nữa, nhờ sự cởi mở của chúng tôi, năng khiếu của chúng tôi, và các giá trị Kitô giáo của chúng tôi.

Chúng tôi chứng kiến một cái gì khác nhau. Thế giới có nhiệm vụ nhắc nhở các chính phủ ở Iraq phải tích cực hỗ trợ nhân quyền hầu các tôn giáo thiểu số có thể sống đức tin của họ.

Các Kitô hữu trên toàn thế giới nên thể hiện tình đoàn kết với các Kitô hữu tại Iraq bằng những lời cầu nguyện và các cuộc biểu dương lực lượng. Bạn nên tuyên bố rằng những gì đang xảy ra ngay bây giờ là man rợ.

Kath.net: *Cá nhân Đức Cha có sợ hãi không?*

Sako: *Tôi đã hiến dâng đời sống của tôi cho những người khác; tôi không sợ bị giết. Tôi quan tâm lo lắng cho đồng bào của tôi. Tôi có mặt ở đó không chỉ cho các Kitô hữu, mà cho tất cả những đồng bào của tôi.*

Kath.net: *Một vị tổng giám mục từ Iraq nói gì về những “vấn đề” của các nhà thờ giàu có ở Đức, Áo, hoặc Thụy Sĩ, nơi thường có những cuộc thảo luận sâu rộng ở cấp cao về cải cách cơ cấu (ví dụ, các linh mục được cưới vợ) trong khi các chủ đề đức tin mới thực sự quan trọng thì lại cho là thứ yếu?*

Sako: Đức tin của chúng tôi rất sống động; truyền thống của chúng tôi trở ngược lại những thế kỷ tiên khởi của Kitô giáo. Đời sống tâm linh của các Giáo Hội Đông Phương thì khác. Ở Tây Âu, nghiêng nhiều hơn về suy đoán và lý trí, nhưng ở Phương Đông, chúng tôi tập chú nhiều hơn vào con tim. “Đức Tin” không phải là một lý thuyết nhưng là một mối quan hệ với một người nào đó, người mà chúng tôi gặp gỡ trong nhiều cách.

Trích Nguyệt San “Catholic World Report” Bản quyền © 2011

Lê Thiên & Lê Tinh Thông ■

Buổi tiệc Gây Quỹ Giúp Thanh Niên Sinh Viên Trong Nước Đang Bị Cộng Sản Giam Giữ

■ Theo bản tin ký giả Thanh Phong

Đáp lời mời gọi của PTGDVN hải ngoại và cộng đồng CGVN Giáo phận Orange, hồi 6 giờ 30 chiều Thứ Sáu, 17.2.2012, 400 đồng hương đã tham dự bữa cơm gây quỹ để yểm trợ các Thanh niên, Sinh viên yêu nước đang bị nhà cầm quyền CSVN giam giữ.

Hiện diện trong buổi tiệc có LM Nguyễn Tất Hải, Bề Trên Tu Viện Dòng Chúa Cứu Thế VN hải ngoại, LS. Nguyễn Xuân Nghĩa, Chủ Tịch Cộng Đồng Người Việt QG Nam Cali, ông Nguyễn Văn Liêm, Chủ tịch Cộng Đồng Công Giáo VN Giáo phận Orange, nhà

thơ Nguyễn Chí Thiện và đại diện Mạng Lưới Nhân Quyền VN, Diễn Đàn Giáo Dân, Giới Trẻ Công Giáo, Đại Đạo Thanh Niên Hội Cao Đài, Đại diện Giới Trẻ Phật Giáo, Tổng Hội Sinh Viên VN v.v...

Sau bản nhạc “Kinh Hòa Bình” của Thánh Phanxico Assisi để thay lời cầu nguyện do ban Tu Ca Xuân Diễm trình tấu, Giáo sư Lê Tinh Thông, đại diện Ban Tổ Chức chào mừng quan khách và đồng hương.

Địp này, ông đã nhắc lại những vụ tranh đấu ở Thái Hà, Kỳ Đồng, đặc biệt là vụ cướp đất của gia đình ông Đoàn Văn Vươn ở Tiên Lãng Hải Phòng và bắt giam nhạc sĩ Việt Khang. Ông kêu gọi mọi người ký tên và vận động nhiều người ký tên ủng hộ Dự Luật #H Res.484 “Nhân Quyền Cho Việt Nam” do Dân biểu Cộng Hòa Chris Smith (New Jersey) đệ trình.

Linh mục Nguyễn Tất Hải, Bề Trên Tu Viện Dòng

Chúa Cứu Thế Long Beach được mời lên phát biểu. Trong bài chia sẻ của Linh mục có đoạn nói: “Trong những tháng gần đây, những sự kiện xảy ra bên quê nhà như vụ Thái Hà, vụ các sinh viên yêu nước bị bắt, vụ bắt tù nhạc sĩ Việt Khang, vụ cưỡng chiếm đất đai tại Tiên Lãng và nhiều nơi khác khiến chúng ta, những người dân Việt ở hải ngoại, không thể nào thờ ơ trước cảnh đạ đạ số người dân Việt Nam vẫn tiếp tục sống trong cảnh áp bức mà có người Việt Nam trong nước nhận định rằng nó còn tệ hại hơn dưới thời thực dân Pháp nữa. Nhưng ngay cả trong cảnh bắt bớ, dọa nạt, đánh đập, bỏ tù của những anh chị em

chúng ta ở quê nhà, điều nổi bật vẫn là tấm gương đối kháng anh hùng của các linh mục tu sĩ Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, của Cù Huy Hà Vũ, của Bùi Minh Hằng, của nhạc sĩ Việt Khang, của Đoàn Văn Vươn và của rất nhiều người có tên tuổi lẫn những người ít ai hay biết. Họ đã can đảm nói lên sự thật, nói lên tiếng nói xuất phát từ lương tâm một người Việt Nam có tâm huyết với tiền đồ của dân tộc, của đất nước...”

Sau cùng, Linh mục kết luận: “Để kết thúc cho bài chia sẻ này,

(Xem tiếp trang 117

"...There are top class hotels around the world that don't do such great job as Seafood World in Westminster."

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

SEAFOOD WORLD

15351 BROOKHURST, WESTMINSTER, CA 92683

Nhà hàng được Thống đốc Tiểu Bang California, Các hội đoàn Việt Mỹ, Các cơ quan truyền thông, báo chí nhiệt liệt Khen ngợi.

Báo chí Việt Ngữ tặng cho Danh hiệu:

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

Được các trường đại học UCI, Marriotte Hotel mời cộng tác Catering.

Nhận đặt tiệc cưới tại Marriotte Hotel Anaheim

*SEAFOOD DIM SAM
KHÔNG NGẬY MỠ,
CƠM PHẦN NGON MIỆNG
GIÁ BÌNH DÂN*

Nơi lý tưởng để tổ chức Tiệc Cưới

(714) 775-8828 + 1-888-TIEC CUOI + FAX: 775-2317

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiêc Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

Chúa Giêsu rửa chân cho môn đệ

Gioan 13:1-11

“ Trước ngày lễ Vượt qua, Chúa Giêsu biết đã đến giờ mình phải lìa bỏ thế gian mà về cùng Chúa Cha. Người vốn yêu thương những kẻ thuộc về mình còn đang ở trần gian thì đã yêu thương họ cho đến cùng.

Sau bữa ăn tối, ma quỷ gieo vào lòng Giuđa Iscariô, con ông Simon ý định nộp Người. Người biết rằng Chúa Cha đã trao phó mọi sự trong tay Người và Người bởi Thiên Chúa mà đến và sẽ trở về cùng Thiên Chúa. Người trỗi dậy, cởi áo, lấy khăn thắt lưng, rồi đổ nước vào chậu: Người liền rửa chân cho các môn đệ và lấy khăn thắt lưng mà lau. Vậy Người đến chỗ Simon-Phêrô, ông này thưa Người rằng: “Lạy Thầy, Thầy định rửa chân cho con ư?”. Chúa Giêsu đáp: “Việc Thầy làm bây giờ con chưa hiểu, nhưng sau này sẽ hiểu”. Phêrô thưa lại: “Không đời nào Thầy sẽ rửa chân cho con”. Chúa Giêsu bảo: “Nếu Thầy không rửa chân cho con, con sẽ không được dự phần với Thầy”. Simon-Phêrô liền thưa: “Lạy Thầy, xin Thầy hãy rửa không những chân con, mà cả tay và đầu nữa”. Chúa Giêsu nói: “Kể mới tắm rồi chỉ cần rửa chân, vì cả mình đã sạch. Tuy các con đã sạch, nhưng không phải hết thủy đậu”. Vì Người biết ai sẽ nộp Người nên mới nói: “Không phải hết thủy các con đều sạch đâu”.

Chúng ta sẽ cùng Thánh Gioan đến dự Bữa Tiệc Ly, bữa ăn tối cuối cùng của Chúa Giêsu và các môn đệ trước ngày Tử Nạn.

Chúa Giêsu biết đã đến giờ Ngài phải lìa bỏ trần gian mà trở về với Chúa Cha. Ngài bởi Thiên Chúa mà đến và sẽ trở về cùng Thiên Chúa. Ngài vốn yêu thương những kẻ thuộc về mình còn đang ở trần gian thì đã yêu thương họ cho đến cùng.

Những lời mở đầu trên đây là của chính Gioan, người có mặt tại Tiệc Ly, môn đệ được Chúa yêu thương, người được ngồi gần ngay

bên Chúa. Đó là những lời thật cảm động, những lời chan chứa tình yêu và có sức an ủi chúng ta trong cuộc đời này, ngay trong ngày hôm nay. Vì chúng ta cũng được thuộc về Chúa Giêsu qua Bí Tích Thánh Tẩy và cũng đang được Ngài tha thiết yêu thương. Chúng ta cũng còn đang ở giữa trần gian với bao nhiêu vấn đề, bao nhiêu giống tố, nguy nan bủa vây từ mọi phía. Có lúc ta như quá lo âu và thấy thuyền hồn ta sắp bị tràn ngập giữa phong ba và dưới gánh nặng của cuộc đời. Nhưng đã có Chúa Giêsu, Ngài vẫn đang hiện diện một cách nhiệm mầu để nâng

đỡ ủi an và yêu thương ta cho đến cùng. Còn niềm an ủi nào bằng vì có Thiên Chúa Tình Yêu luôn ở với ta.

Cả những thử thách và khổ đau lớn lao nhất của cuộc đời này cũng không thể làm ta tuyệt vọng. Vì cũng giống như Chúa Giêsu là đầu của Nhiệm Thể, chúng ta là phần thân mình mầu nhiệm của Ngài, cũng đã đến từ Thiên Chúa và rồi cũng sẽ trở về cùng Thiên Chúa. Chúng ta không bao giờ thật sự thuộc về cuộc đời này. Định mệnh đời đời của ta không phải để sẽ mãi xây nhà vũng chãi và nguy nga ở đây. Mục đích cuộc đời ta không phải để được sinh

ra, làm việc, tích lũy thật nhiều tài sản, lo âu rồi chết! Không phải như vậy. Chúng ta đến từ Thiên Chúa là Tình Yêu. Chúng ta được sinh ra để sống cho tình yêu, để mỗi ngày cố gắng sống yêu thương nhau hơn, cho dù một chút nhỏ nhoi. Và định mệnh sau cùng của đời ta là trở về với Thiên Chúa là chính Tình Yêu trong đời đời diễm phúc. Ôi định mệnh của con người thật tuyệt vời biết bao trong nhiệm vụ cứu rỗi đầy yêu thương nhân hậu của Thiên Chúa.

Chúa đã yêu thương ta cho đến cùng! Ôi lời nói thật cảm động biết bao. Trong Bữa Tiệc Ly, Chúa đã giải bày tình yêu cho tới cùng của Ngài qua bao nhiêu lời trời trần xiết bao cảm động, qua giới răn mới phải yêu thương nhau như chính Ngài đã yêu thương, qua việc rửa chân cho các môn đệ và đến tận cùng là khi Ngài lập Bí Tích Yêu Thương, để mãi mãi ở lại với ta trong Thánh Thể nhiệm mầu. Gioan không tường thuật về Bí Tích Thánh Thể có lẽ vì ba Phúc Âm Nhất Lãm đều đã tường thuật đầy đủ, nhưng Gioan nhấn mạnh về luật yêu thương và về tình yêu chan hòa của Chúa Giêsu, như tràn ngập cả Tiệc Ly.

Gioan đã thuật lại biến cố Tiệc Ly dưới ánh sáng Phục Sinh nên mới viết là Chúa Giêsu biết rằng Chúa Cha đã trao phó mọi sự trong tay Người. Thần tính Chúa Giêsu nổi bật trong Phúc Âm thứ tư. Chúa Giêsu không thụ động nhưng chủ động trong biến cố thương khó và tử nạn. Chính Ngài vì yêu thương nên tự hiến mình để cứu chuộc muôn dân. Khi mọi sự trên trời dưới đất đã được Chúa Cha trao phó trong tay Ngài, Chúa Giêsu đã làm một cử chỉ yêu thương khiến các môn đệ phải bàng hoàng sửng sốt: Ngài đứng dậy, lấy khăn thắt lưng và đến rửa chân cho các ông. Ngài tình nguyện

làm công việc của người tôi tớ để bày tỏ lòng Ngài yêu thương chan chứa biết bao. Phêrô phải sửng sờ kêu lên: không đời nào Thầy lại rửa chân cho con!

Chúa Giêsu nói với Phêrô: việc Thầy làm bây giờ con chưa hiểu nhưng sau này con sẽ hiểu. Có lẽ Phêrô đã hiểu sau này khi mạnh dạn sống đời chứng nhân và vui lòng chịu chết vì lòng yêu mến Chúa Giêsu. Còn chúng ta, những môn đệ Chúa sau hơn hai ngàn năm, chúng ta đã thật sự hiểu chưa? Phêrô lúc đó chưa hiểu và không thể chấp nhận một sự kiện ngược đời là Chúa Giêsu là Thầy và là Chúa của Phêrô lại đi làm một việc lúc đó bị coi là hèn hạ, việc của nô bộc, là rửa chân cho các môn đệ. Vì theo quan niệm và cách sống thông thường và bình thường của thời đó, và của cả những người thời nay trong đó có chúng ta nữa thì người nào quan trọng hơn, có quyền hơn, sang trọng giàu có hơn là những người cần được và phải được phục vụ. Nhưng Chúa Giêsu đã đến để mang lại một trật tự mới, một nấc thang giá trị mới và một giới răn mới. Trật tự mới đó là người đứng đầu, người quan trọng nhất phải phục vụ mọi người. Giới răn mới đó là phải yêu thương nhau như Chúa đã yêu thương ta.

Có lẽ ta biết và hiểu điều đó về phương diện tri thức, và có khi cũng có thể rửa chân cho người khác hay làm một hành động phục vụ tương tự trong những dịp đặc biệt. Nhưng ta có thật sự hiểu và sống trong cuộc đời mỗi ngày không? Rửa chân cho người khác trong cuộc đời thật là khó, luôn chịu thua trong các cuộc tranh cãi hay bất đồng ý kiến trong gia đình hay hội đoàn thật là khó, phục vụ và làm tôi tớ mọi người trong cuộc đời thật là khó. Không những khó mà thật sự không thể làm được. Con người sau nguyên tội vốn

đã muốn đặt mình làm trung tâm vũ trụ, luôn nhìn cuộc đời qua nhãn quan của mình và chỉ muốn phục vụ mình trước hết. Con người theo bản tính tự nhiên không có khả năng yêu thương nhau một cách hoàn toàn vị tha như Chúa Giêsu đã yêu thương và không thể chu toàn được giới răn mới của Ngài. Ta chỉ có thể cậy trông và đặt trọn niềm hi vọng nơi tình thương nhân hậu và ơn cứu độ của Thiên Chúa. Mỗi ngày cố gắng sống yêu thương hơn, dâng lên Chúa một tình yêu vẫn còn bất toàn và phần nào còn vị kỷ của ta. Sống để cố yêu thương nhau cho đến cuối cuộc đời và bên ngưỡng cửa đời đời ta phó thác đời ta trong vòng tay nhân hậu yêu thương tha thứ của Đấng Cứu Độ.

Chúa nói với Phêrô là nếu không để Chúa rửa chân thì sẽ không được dự phần cùng Ngài. Câu nói này thật khó hiểu. Ta hãy thử suy niệm chứ không dám giải thích Lời Chúa. Sự kiện Chúa rửa chân cho môn đệ trong Tiệc Ly có thể coi như một biểu tượng của sự phục vụ, yêu thương, quên mình. Biểu tượng đó được rực sáng hơn khi Chúa lập Bí Tích Thánh Thể: Đây là Mình Thầy, sẽ bị nộp vì các con. Biểu tượng của yêu thương sẽ lên tới đỉnh cao tuyệt vời khi Chúa Giêsu dâng mình làm Hy Lễ Tình Yêu trên thập giá. Từ Phêrô đứng đầu tông đồ đoàn cho đến từng tín hữu hôm nay, tất cả đều được Chúa Giêsu mời gọi tham gia, dự phần vào tiến trình yêu thương đến quên mình noi theo gương của Ngài: hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương. Yêu thương như vậy là cốt lõi và là bản chất của niềm tin Kitô Giáo, một tôn giáo tôn thờ Thiên Chúa là Tình Yêu.

Nhưng Phêrô không cần tìm hiểu xa xôi. Ông tin tưởng tuyệt đối nơi Chúa và yêu Chúa bằng một

(Xem tiếp trang 118)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Gánh Hát Rong

■ Vũ Sinh Hiền

Một nhận định chung của người viết khi tham dự khóa hội thảo này của UBCLHB là hầu hết các đề tài thảo luận đều thuộc “thượng tầng lý thuyết” mà không đề cập gì đến cái “hạ tầng đau khổ” mà Giáo Hội, giáo dân đang phải chịu trên nhiều địa phương

GP Vinh: Quyền được rèn của giáo dân cũng bị tước đoạt

Quả thật, quả thật, đây là một sáng kiến rất hay của Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình (UBCLHB) trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (HĐGMVN). HĐGMVN có 17 Ủy Ban sinh hoạt không đều tay. Có những Ủy Ban làm việc đều đặn một ngày nào đó trong tuần. Có những Ủy Ban trong suốt nhiệm kỳ 3 năm của Đức Giám Mục Chủ Tịch, rộ rỡ được một chút lúc ban đầu của nhiệm kỳ, rồi lạng lẽ như lục bình trôi. Có vị Giám Mục Chủ Tịch Ủy Ban thuộc Giáo Tỉnh Hà Nội, nhưng lại chọn một loạt chuyên viên cư ngụ ở Saigon và các vùng phụ cận, mỗi lần họp hành, ngài cất công từ Bắc vô Nam với một vài vị cộng sự từ phương Bắc. Có vị Giám Mục Chủ Tịch Ủy Ban chỉ chủ yếu phát động phong trào quanh quần nơi Giáo Phận mình đảm trách.

Ví dụ, Đức Giám Mục Hải Phòng, Chủ Tịch Ủy Ban Giới Trẻ thì chỉ đổ hồng ân xuống cho giới trẻ miền Bắc, đã tổ chức được cả chục cái đại hội cho giới trẻ thuộc Giáo

Tỉnh Hà Nội, nhưng giới trẻ của hai Giáo Tỉnh Huế và Saigon thì chưa một lần (nếu tôi không lầm) được hưởng ơn mưa móc của Đức Cha Chủ Tịch, của Ủy Ban Giới Trẻ.

“Paul Chủ Nhiệm”

Nay thì, để giải quyết việc di chuyển khó khăn và tốn kém trong chiều dài rộng của đất nước, để tận dụng các chuyên viên vốn không được phân phối đồng đều trong toàn Giáo Hội, UBCLHB sẽ tổ chức bốn khóa tập huấn mà một ở Giáo Tỉnh Saigon, một ở Giáo Tỉnh Huế và hai khóa cho Giáo Tỉnh Hà Nội (tại Thanh Hóa và Bắc Ninh). Như thế,

số người của mỗi Giáo Phận được đào tạo sẽ đông hơn nhằm giúp Giáo Phận có đủ nhân sự làm việc. Sẽ có một Ban Giảng Huấn do chính Đức Cha Chủ Tịch cầm đầu gồm nhiều chuyên viên am hiểu những vấn đề về Công Lý và Hòa Bình đảm trách việc thuyết giảng tại các địa điểm nêu trên. Chương trình sẽ gồm có những đề tài như: “*Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo, nguồn gốc và quá trình hình thành*” do chính Đức Cha Chủ Tịch Ủy Ban thuyết giảng, “*Bản Chất của Học Thuyết Xã Hội Công Giáo*” do linh mục Trưởng Ban UBCLHB – Giáo Phận Saigon đảm trách, “*Những nguyên tắc nền tảng của giáo huấn Xã Hội Công Giáo*” do Nữ Tu Thanh Lương thuyết trình, “*Nhân Quyền*” và “*Con Người Việt Nam trong bối cảnh kinh tế, chính trị, xã hội hiện nay*” cả hai đề tài này do luật sư Nguyễn Văn Phương phụ trách. Chương trình tập huấn này của UBCLHB đã như là một tiếng tiền hô bởi vào Ngày Hòa Bình Thế Giới 01/01/2012 chính Đức Giáo Hoàng đã gọi thông điệp kêu gọi “*Giáo Dục Công Lý và Hòa Bình cho Giới Trẻ*”.

Thế nhưng, không mấy dễ dàng. Khóa Tập Huấn của Tổng Giáo Phận Saigon đã được tổ chức vào ngày Thứ Ba và Thứ Tư 13, 14/12/2011 vậy mà gấp phép chỉ nhận được từ Hà Nội qua Fax về Tòa Tổng Giám Mục Saigon chiều ngày Thứ Sáu 09/12/2011, rồi mãi đến Thứ Hai 12/12/2011 mới tới được văn phòng UBCLHB, thành thử tuy đã hẹn hò nhưng vẫn vắng mặt ba Giáo Phận bởi ngờ rằng chưa được phép. Khóa Hội Thảo cũng vắng bóng các đại diện chính thức của các dòng tu, đông nhất vẫn là các thành viên của Câu Lạc Bộ Nguyễn Văn Bình mà vị chủ nhiệm không ai khác hơn là Đức Cha Chủ Tịch Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình Phaolô Nguyễn Thái Hợp mà anh em vẫn thân thương gọi là “Paul Chủ Nhiệm”. Trong số các tham dự viên còn có cả một nhân viên của Ủy Ban Tôn Giáo từ Hà Nội vào, hai anh công an của Sở Công An Tp Hồ Chí Minh hiện diện do yêu cầu của những cơ quan này của chính quyền. Người viết được hân hạnh là một tham dự viên của khóa, đến trễ ít phút nên không được dự phần giới thiệu các tham dự viên (khoảng ba chục), nên không hay biết gì về những sự hiện diện quý báu này, cứ ngỡ tưởng là dưới sự chở che của Đức Cha Chủ Tịch, nên đã phát biểu khá thoải mái, khiến sau đó Đức Cha Chủ Tịch đã phải “nhắc nhở” (từ được dùng do MC khóa hội thảo). Không phát biểu thoải mái sao được khi mà chính Đức Cha Chủ Tịch đã bộc bạch: “*Có lúc chúng ta có thể đi thẳng, có lúc chúng ta phải đi chữ bát, lại cũng có lúc phải đi giựt lùi*” khiến chúng tôi phải đặt câu hỏi thẳng với Đức Cha: “*Vậy thì, thưa Đức Cha trong*

tình thế hiện nay, Đức Cha khuyên chúng con nên đi theo kiểu nào”, khiến ngài đã mắng yêu giữa hội nghị: “*Đã 72 tuổi rồi mà còn đi hỏi giáo sĩ cách làm chính trị*”. Người 72 tuổi kính cẩn thưa rằng thì là tôi không hỏi một giáo sĩ nào đó, bởi các giáo sĩ không được làm chính trị (theo Giáo Luật) và thường thì các giáo sĩ làm chính trị rất dở. Ở đây tôi hỏi Vị Chủ Tịch UBCLHB của HĐGMVN. Không phát biểu thoải mái sao được khi mà luật sư thuyết trình về đề tài “*Nhân Quyền*” đã khéo léo núp sau Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền của Liên Hiệp Quốc bằng cách tóm tắt Bản Tuyên

Công an bắt giáo dân Thái Hà trên đường nộp đơn khiếu nại trở về

Ngôn này.

“*Khi đề cập đến việc làm thế nào để sống ổn định và an bình, ông khuyên các tham dự viên nên tạo một cuộc sống ổn định cho chính mình, mà ổn định theo ông là đủ sống qua ngày, tính toán thu nhập hợp lý và liệu cơm gạo mắm, nếu dạy học không đủ tiền nuôi vợ con thì chạy xe ôm có sao đâu rồi cũng phải ổn định tinh thần bằng một triết lý sống là Mến Chúa Yêu Người, một người giáo dân tốt cũng phải là một công dân tốt.*”

Đến khi thảo luận về đề tài do chính vị luật sư này nêu lên: “*Làm*

thế nào để sống ổn định và an bình” sau khi ông đã dưng cảm về nên bức tranh xã hội Việt Nam hôm nay mà ông cho là chưa đến nỗi màu đen, nhưng còn nhiều màu xám. Về kinh tế ông cho rằng có phát triển sản xuất, nhưng hớ ngẩn cách giàu nghèo mỗi ngày một mở rộng. Về chính trị ông công nhận là có ổn định, nhưng lòng dân chưa yên, tham nhũng tràn lan và ông xác nhận chưa có dân chủ. Về xã hội, ông quả quyết cuộc sống chưa được an toàn, giáo dục sa sút đã và đang ảnh hưởng đến nhiều thế hệ. Khi đề cập đến việc làm thế nào để sống ổn định và an bình, ông khuyên các tham dự viên nên tạo một cuộc sống ổn định cho chính mình, mà ổn định theo ông là đủ sống qua ngày, tính toán thu nhập hợp lý và liệu cơm gạo mắm, nếu dạy học không đủ tiền nuôi vợ con thì chạy xe ôm có sao đâu rồi cũng phải ổn định tinh thần bằng một triết lý sống là Mến Chúa Yêu Người, một người giáo dân tốt cũng phải là một công dân tốt. Nếu nơi nào có những trường hợp bắt công, xin gởi hồ sơ cho Ủy Ban để nghiên cứu và can thiệp.

Một nhận định chung của người viết khi tham dự khóa hội thảo này của UBCLHB là hầu hết các đề tài thảo luận đều thuộc “*thượng tầng lý thuyết*” mà không đề cập gì đến cái “*hạ tầng đau khổ*” mà Giáo Hội, giáo dân đang phải chịu trên nhiều địa phương. Mặc dù ban tổ chức đã đưa ra ý kiến lúc đầu là các khóa hội thảo nhỏ tại từng địa phương “*sẽ giúp các tham dự viên có nhiều dịp gặp gỡ và những nhu cầu của địa phương sẽ cụ thể và thiết thực hơn*”. Chúng tôi mừng tượng rằng nếu những đề

tài này được trình bày ở Giáo Phận Vinh mà không đề cập gì đến hiện tình cụ thể của nhiều giáo xứ, nhiều cá nhân trong Giáo Phận thì 500 ngàn “ông Cao Đình Thuyên” chắc chắn sẽ không hài lòng.

Cũng có một vài đề tài theo chúng tôi nghĩ thì không ăn nhằm gì đến UBCLHB, chẳng hạn: “*thanh lọc trí nhớ để ổn định tâm hồn: những liệu pháp tự nhiên và siêu nhiên*” nhằm chữa trị cho các thanh thiếu niên vì quá nghiện vi tính, nghiện phim, truyện, trò chơi sex mà đắm

ra gần như mất tính người do linh mục Tổng Thư Ký của UBCLHB tổ chức và, theo như lời ngài kể, đã rất thành công. Những khóa chữa trị này, linh mục Antôn Nguyễn Ngọc Sơn đã tổ chức từ nhiều năm nay, từ khi chưa có UBCLHB, vậy thì kính thưa cha Sơn, chúng tôi nghĩ không nên đem khóa chữa trị này vào núp dưới cái dù của UBCLHB, khiến công việc của Ủy Ban có thể bị loãng, và người người có cảm giác rằng Ủy Ban đang đánh trống lảng trước những khó khăn của Giáo

Hội. Những khó khăn này đòi hỏi UBCLHB phải nhào vào can thiệp chứ không thể đợi các địa phương làm hồ sơ trình lên Ủy Ban. Những khó khăn này không chỉ là chuyện miếng đất này, khu vườn nọ, mà là chuyện công bình xã hội không chỉ cho Giáo Hội mà là cho toàn dân.

“Gánh hát rong” này là một việc nên làm, nhưng cần được điều chỉnh cho hợp lý hơn.

Phú Nhuận, ngày 07/01/2012

Vũ Sinh Hiền ■

Thư tòa soạn

(Tiếp theo trang 2)

Vẫn theo ĐTGM Dolan thì:

“*mới cách đây hai tuần, trong quyết định Hosanna-Tabor duy trì quyền của các giáo hội trong những quyết định tuyển chọn giáo sĩ, Tới Cao Pháp Viện đã nhất trí và hăng hái tái xác nhận những nguyên tắc căn bản hiện hữu từ lâu về tự do tôn giáo. Tới Cao Pháp Viện đã nói rõ những nguyên tắc này bao gồm các quyền của các định chế tôn giáo trong việc kiểm soát công việc nội bộ của họ. Vậy mà chính quyền Obama đã chuyển sang hướng đối nghịch. Chính quyền này đã từ chối việc miễn trừ cho các định chế tôn giáo phục vụ cho công ích - bao gồm các trường học, các cơ quan từ thiện và các bệnh viện Công Giáo - về việc thi hành lệnh mới về y tế buộc chủ nhân phải mua thuốc ngừa thai, kể cả thuốc phá thai và triệt sản cho những người làm việc cho họ.*”

Ở một đoạn khác, ngài nhấn mạnh:

“*Bắt buộc các giáo sĩ và công dân có đạo phải trả tiền trực tiếp cho những hành động này, vi phạm giáo huấn của họ, là một xâm phạm chưa từng có đối với tự do lương tâm.*”

Cùng một ý hướng với vị chủ tịch HĐGM Hoa Kỳ, hôm 01-02-

2012, Đức Cha Patrick J. McGrath, Giám Mục giáo phận San Jose thuộc miền bắc California đã gửi một Thư Luân Lưu tới toàn thể giáo sĩ và giáo dân thuộc quyền ngài. Đầu thư Đức Cha viết:

“*Tôi viết cho các bạn liên quan đến một vấn đề nghiêm trọng và đáng báo động có thể tạo ảnh hưởng tiêu cực tới Giáo Hội Hoa Kỳ một cách trực tiếp, và tấn công quyền căn bản tự do tôn giáo của mọi công dân thuộc bất cứ tín ngưỡng nào. Chính phủ liên bang mà chúng ta vẫn tuyên xưng là “của dân, do dân và vì dân” vừa giáng một đòn nặng xuống gần một phần tư dân số Hoa Kỳ theo đạo Công Giáo và hàng triệu người khác được Giáo Hội Công Giáo phục vụ.*”

Sau đó ngài nhắc lại những biện pháp gần đây của chính quyền Obama liên quan tới việc thi hành chương trình cải tổ y tế mà Đức TGM Nữ Ước, chủ tịch HĐGM Hoa Kỳ, đã nêu ra trong bài viết trên tờ Wall Street Journal vừa được trích dẫn. Tiếp theo, ngài viết:

“*Khi ra luật lệ như thế, chính quyền đã gạt sang một bên Đệ Nhất Tu Chính Án của Hiến Pháp Hoa Kỳ, từ chối người Công Giáo được hưởng quyền tự do thứ nhất và căn bản của quốc gia, đó là tự do tôn giáo. Và kết quả là, trừ khi luật này được hủy bỏ,*

những người Công Giáo chúng ta sẽ bị bắt buộc hoặc vi phạm lương tâm, hoặc không đóng bảo hiểm sức khỏe cho nhân viên (và sẽ bị phạt vì làm như vậy), điều này cũng không phù hợp với lương tâm.....

Chúng ta không thể thi hành luật bất công này. Những người có đức tin không thể được đối xử như công dân hạng hai.”

Nhắc lại là trong quá khứ Giáo Hội Hoa Kỳ đã luôn luôn trông cậy vào các giáo hữu trong việc đứng lên bảo vệ những quyền lợi và nghĩa vụ thiêng liêng của Hội Thánh, Đức cha McGrath tỏ ý hy vọng và tin tưởng rằng Giáo Hội ngày nay có thể trông cậy vào những giáo dân Công Giáo của thế hệ này cũng sẽ có những hành động tương tự. Sau đó ngài thiết tha kêu gọi mọi tín hữu quyết tâm thực hiện hai điều sau đây:

“*Thứ nhất, vì là một cộng đồng đức tin, chúng ta phải cầu nguyện và hãm mình để sự khôn ngoan và công lý thắng thế, và tự do tôn giáo được phục hồi. Không có Chúa, chúng ta không làm được gì; với Chúa, không có gì là không có thể. Thứ nhì, tôi muốn giới thiệu và yêu cầu các bạn vào thăm mạng:*

<http://www.usccb.org/issues-and-action/religious-liberty/conscience-protection/index.cfm>

để biết rõ hơn về việc tấn công

nặng nề tới tự do tôn giáo này, và làm cách nào để tiếp xúc với Quốc Hội trong việc ủng hộ một đạo luật nhằm đảo ngược quyết định của chính quyền.”

Là những tín hữu Công Giáo lại là công dân Hoa Kỳ gốc Việt, chúng ta cần ghi nhớ nằm lòng những nhận định trên đây của hai vị chủ chăn bản xứ: sáng suốt theo dõi đường lối chính sách của các ứng cử viên, hầu có thể tìm được những khuôn mặt xứng đáng trong cuộc tranh đua vào

Nhà Trắng cuối năm nay.

Bên cạnh đó là những diễn biến mới trong vụ đảng và nhà nước cộng sản tại Hải Phòng cướp phá tài sản, ruộng vườn của anh em nhà họ Đoàn, bài phỏng vấn linh mục Chân Tín về hiện tình Giáo Hội của mạng Nữ Vương Công Lý nhân ngày đầu năm mới cũng như bài viết của tác giả Phạm Minh Tâm từ Úc Châu liên quan tới quyết định đơn phương của người cầm đầu TGP Sài Gòn qua dự án xây lại Đại Chủng Viện Thánh Giuse,

có thể dẫn tới việc xóa bỏ những di tích hàng trăm năm của Giáo Hội... cũng là những sự kiện đáng được mọi người quan tâm trên ĐGD số này.

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

1.Được biết ĐC Dolan , TGM Nữ Ước, Chủ tịch HĐGMHK là một trong 22 vị vừa được Đức Thánh Cha Biển Đức XVI tấn phong Hồng Y. ■

Năm mới, nói chuyện...

(Tiếp theo trang 17)

cho rằng con người làm ra những giá trị. Ngay khái niệm giá trị đã hàm ẩn ý nghĩ rằng những giá trị lệ thuộc con người và mang tính chủ quan. Trong khi giá trị chỉ thực sự có giá trị vì **đặt nền trên sự thật**. Lấy một thí dụ: Tự Do. Ai cũng đề cao tự do. Nhưng nhân danh tự do, người ta đòi hỏi những điều trái ngược. Đành rằng cuộc sống cụ thể rất phức tạp và cần quan tâm đến những biến chuyển tâm lý, xã hội, văn hóa. Nhưng tự do phải phù hợp với sự thật. Sự thật về con người. Sự thật của Đấng là Sự Thật. Đứng từ phía con người, đó là lương tâm, lương tri đối với những giá trị luân lý, đạo đức, và óc thẩm mỹ đối với những giá trị nghệ thuật. Nhìn từ quan điểm của đức tin, Thiên Chúa Tình Yêu mới thực là Đấng soi đường chỉ lối cho ta.

Chủ nghĩa Tương đối.

Ngày nay chủ nghĩa tương đối thịnh hành. Đương nhiên, cái gì cũng tùy nơi, tùy thời nhưng không vì thế mà cái gì cũng tương đối hết. Chẳng hạn một ý tưởng có vẻ cởi mở: đạo nào cũng như đạo nào, tôn giáo nào cũng như tôn giáo nào. Nói thế là vô tình nghĩ rằng tính thật giả của đạo không nằm trong đạo. Nó lệ thuộc người theo đạo. Đạo tôi là đạo thật vì tôi theo. Luân lý cũng thế, bị

giáng xuống cấp những tập tục của một thời, một nơi, đôi khi của một tập thể. Trẻ em tại nước này nước nọ phải lao động cực nhọc, bị nô lệ hóa... nhưng đây là văn hóa bản xứ, phải tôn trọng; phụ nữ phải tuyệt đối tùng phục chồng vì thuộc tôn giáo này, cộng đoàn kia, ta không có quyền áp đặt lên họ chính sách nam nữ bình quyền chỉ có giá trị bên các nước Tây phương.

Óc thực dụng.

Óc thực dụng gắn liền với chủ nghĩa tương đối. Một ví dụ: tôn giáo mọc ra như nấm và ngay trong mỗi tôn giáo cũng sinh ra nhiều giáo phái, nhiều khuynh hướng, phong trào khác nhau. Sự kiện này không hẳn là không tốt. Nó phản ánh một nhu cầu hướng về thế giới tâm linh. Tuy nhiên, tìm thỏa mãn một nhu cầu, một khát vọng là lấy lợi ích, kể cả lợi ích tinh thần làm tiêu chuẩn của đạo. Sự thật lúc đó bị đẩy ra lề cuộc sống. Lợi ích chiếm chỗ của sự thật. Đúng hơn, lợi ích trở thành tiêu chuẩn của sự thật. Đạo đã thế, hướng hồ chính trị, kinh tế. Trong hai lĩnh vực này, lợi ích, có khi lợi ích của một nhóm người, một số nước thành chuẩn mực; quyền lực của nhóm người đó, của những quốc gia đó áp đặt một «sự thật» kinh tế, chính trị nào đó lên những dân, những nước kém may mắn hoặc bị thống trị.

Tóm lại, khi sự thật bị quên lãng, thì Thiên Chúa bị đẩy ra lề cuộc sống. Và con người, **với tư cách là người**, không còn chỗ đứng trong xã hội. Người trở thành đồ vật có thể buôn đi bán lại. *«Con người càng ngày càng tự nhiên trở thành một đối tượng kỹ thuật và càng ngày càng biến mất với tư cách là người. Khi người ta dùng kỹ thuật «chăm nuôi» những bào thai để có được»chất liệu nghiên cứu» và tạo ra những kho dự trữ các bộ phận con người để cung cấp cho những con người khác, thế mà chẳng thấy mấy ai kêu lên kinh hoàng phản đối».* Những nghiên cứu và thử nghiệm khoa học nhằm cải thiện cuộc sống đương nhiên là đáng tán phục, với điều kiện tôn trọng con người và mầu nhiệm của cuộc sống. Khoa học khách quan, khi đối tượng của khoa học là con người, thì lúc đó con người là một khách thể như mọi đồ vật hay sinh vật. Nhưng khoa học kỹ thuật không có quyền hạ con người xuống thành một đồ vật. *«Nếu từ trong cội rễ của mình, con người đối với con người chỉ còn là một đối tượng, một sản phẩm được chọn lọc tùy theo sở thích hay tiện ích, thì liệu con người thực sự còn gì để suy nghĩ về con người? Người sẽ cư xử với người ra sao khi không còn thấy chút gì là linh thiêng huyền nhiệm nơi con người? [...] Ngày nay*

có những vùng tự do buôn người, tiêu thụ người cách bí ối, trước sự bất lực của xã hội. Vậy: «Đã tới lúc phải đặt vấn đề và tự hỏi, phải chăng, dù sao đi nữa, Thiên Chúa mới đích thực là thực tại, là tiền đề căn bản cho mọi thứ «hiện thực chủ nghĩa», đến nỗi nếu không có Chúa, thì không có gì không bị sút mẻ».

Thay lời kết

Thế giới 2012 đầy hy vọng, cũng nhiều lo âu. Khủng hoảng tiền tệ, khủng hoảng kinh tế. Nhưng hầu như khắp nơi, le lói một tia sáng. Cuốn sách nhỏ của Stéphane Hessel, một ông già 94 tuổi, *Indignez Vous!*

Viết từ Canada

(Tiếp theo trang 28)

nghe, cho quốc tế biết, cho nạn nhân được an ủi và can đảm đòi quyền của mình. Như thế mới có tác dụng làm những người cầm quyền e ngại và phải nghĩ đến việc cải thiện.

Làm là can thiệp tích cực cho những trường hợp oan ức điển hình. Dĩ nhiên Ủy Ban không phải là cơ quan giải quyết khiếu kiện, Hội Đồng Giám Mục không mỗi lúc mỗi lên tiếng về những “chuyện vặt” ở địa phương, theo tinh thần bản nhận định “Lên Tiếng hay không lên tiếng” do Hội Đồng công bố năm 2009, nhưng khi 15 (con số hiện nay là 17) thanh niên sinh viên Công Giáo Vinh Thanh bị bắt cóc oan ức mà chủ chăn của giáo phận kiêm Chủ Tịch Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình chỉ gọi điện thoại cho công an yêu cầu giải quyết sớm nội vụ, như thế đã làm đủ bản phận chưa? Khi một tu viện bị biến thành nhà máy xử lý nước thải, tài sản bị phá, giáo dân bị đánh, nhân viên an ninh nhà nước vào tận cung thánh hành hung linh mục đang hành lễ, mà Tổng Giám Mục giáo phận kiêm Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục VN chỉ ra một

Hãy nổi giận được dịch ra nhiều thứ tiếng và tán phát tới mấy triệu bản, tới đúng lúc như tiếng gọi, đồng thời là tiếng dội dấy lên từ những dòng người nổi giận cách ôn hòa, đòi được tôn trọng. Người với tư cách là người, người trần trụi, người ngoài mọi quốc gia, chủng tộc, tôn giáo, chính kiến, đứng lên khẳng định sự thật về mình, một từ tiếng Pháp hay được dùng trong những cuộc biểu tình tại Ai Cập và Tunisie: **Dignité!** Tarek Bouazizi cách đây hơn một năm (17/12/2010) đã tự thiêu để khẳng định phẩm giá bị nhục mạ của mình, **dignité**. Anh đã làm nên Mùa Xuân A rập. Mùa xuân này rồi có bị

mùa đông của đủ thứ quyền lực thao túng, cũng sẽ mãi mãi là âm hưởng của Mùa Xuân muôn thuở, đem hy vọng và quả cảm, Mùa Xuân của Chúa Xuân, của Đấng là Đường, Sự Thật, Sự Sống và Sự Sống Lại.

Đỗ Mạnh Tri. Xuân

Nhâm Thìn 2012.

1. Những trích dẫn trong ngoặc kép đều rút ra từ Lời tựa của ấn bản năm 2000 cho cuốn Đức Tin Kitô giáo Hôm qua và Hôm nay. ■

vấn thư phản đối trên nguyên tắc do một linh mục đại diện ký thay, như thế có phải là tích cực đòi hỏi công lý và hòa bình không?

Hội Đồng Giám Mục và Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình có thể làm gì để giúp việc cứu đói giảm nghèo nếu không phải là chống tham nhũng, chống bất công xã hội, và trích một phần tài sản của chính Giáo Hội để cứu giúp cấp thời cho người nghèo khó, bệnh tật, thay vì xây cất “hoành tráng” và tổ chức những lễ hội tốn kém.

Việc giáo hội tranh đấu với chính quyền để bảo vệ tín ngưỡng và những nguyên tắc luân lý của mình không phải là chuyện hiếm xảy ra tại nhiều quốc gia trên thế giới, kể cả những nước có tự do dân chủ. Một vụ tranh chấp quan trọng đang làm sôi nổi dư luận Hoa Kỳ, đó là việc chính quyền của Tổng Thống Obama ra luật buộc tất cả các chủ nhân phải đóng bảo hiểm y tế cho nhân viên, trong đó có phần cung cấp thuốc men và dịch vụ cho việc triệt sản, ngừa thai và phá thai. Các công ty bảo hiểm sức khỏe phải trả tiền cho các dịch vụ này. Các chủ nhân Công Giáo như các trường học, nhà thương, cơ sở từ

thiện cũng phải đóng thứ bảo hiểm này cho nhân viên, bất chấp việc vi phạm lương tâm và tín ngưỡng. Nhà nước chỉ tạm hoãn việc thi hành trong vòng một năm cho các chủ nhân Công Giáo của các cơ sở phục vụ riêng người Công Giáo. Phục vụ người khác tôn giáo thì không được hoãn. Ngay sau khi quyết định được ban hành, Hội Đồng Giám Mục Công Giáo Hoa Kỳ lập tức có thái độ. Tổng Giám Mục Nữ Ước kiêm Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ Timothy DOLAN đã chính thức lên tiếng tố cáo chính quyền vi phạm tự do tôn giáo, tấn công lương tâm của người Công Giáo trong việc buộc họ phải đóng tiền cho việc ngừa thai và phá thai. Các giáo phận khắp nước Mỹ hưởng ứng. Các giám mục ra thư chung kêu gọi giáo dân gửi thỉnh nguyện thư phản đối đến Nhà Trắng. Giáo dân ào ạt tham gia. Các giáo phái Tin Lành, Chính Thống và cả Do Thái giáo cũng ủng hộ lập trường của các giám mục Công Giáo. Chỉ vài tuần sau, Tổng Thống Obama phải nhượng bộ. Ngày 10-2-2012, ông tuyên bố không buộc các tổ chức và cơ quan liên hệ đến tôn giáo phải đóng bảo hiểm cho nhân

viên về khoản cung cấp thuốc ngừa thai và phá thai, nhưng vẫn buộc các công ty bảo hiểm phải trả tiền cho dịch vụ này. Giáo Hội Công Giáo Hoa Kỳ đã dành được một thắng lợi quan trọng nhưng chưa hoàn toàn vừa ý. Tổng Giám Mục Thomas Wenski của Miami cho rằng thỏa hiệp này đến quá trễ và vẫn còn quá ít.

Việc phản đối này không phải là một hành động chính trị. Các giám mục Hoa Kỳ không sợ bị xuyên tạc là làm áp lực chính trị với Tổng Thống Obama khi ông sắp phải tái tranh cử. Các ngài cũng không e ngại sự điều cốt của phe ủng hộ ngừa thai và phá thai khi họ đưa ra con số 98% người Công Giáo Mỹ sử dụng những biện pháp ngừa thai. Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ đã phản bác: “Nếu thống kê nói có 98% dân chúng khai gian thuế, hoặc làm tình ngoài hôn nhân, thì liệu có phải vì thế mà chính quyền sẽ cưỡng bức toàn dân phải khai gian thuế hay làm tình ngoài hôn nhân chăng?” Có một

nguyên tắc căn bản là : “Đúng vẫn là đúng dù không ai đúng cả; còn sai vẫn là sai dù mọi người đều sai hết” (vietcatholic.net 14-2-2012). Các giám mục Hoa Kỳ đã bất chấp dư luận chống đối, vu khống hay chế diễu, đã cương quyết giữ vững đức tin và những nguyên tắc luân lý của Giáo Hội, nhất là đã đoàn kết một lòng. Đó là lý do thành công.

Thấy người lại ngấm đến ta. Nếu các giám mục Việt Nam cũng đoàn kết, không sợ hãi, không cầu an, không đi lẻ với những người cầm quyền, biết cương quyết bảo vệ tín ngưỡng và Giáo Hội, biết làm gương và huy động trên 8 triệu con chiên trong cuộc tranh đấu cho nhân quyền và tự do tôn giáo, thì số phận của đất nước và Giáo Hội chắc chắn đã được cải tiến rất nhiều. Tất cả những việc trên không phải là làm chính trị, nhưng là thực thi giáo huấn về xã hội của Giáo Hội. Đừng ai vì phản ứng theo cảm tính hoặc vì âm mưu chính trị mà vu khống những người nêu vấn đề với Hội

Đồng Giám Mục VN là những kẻ đã bị mua chuộc để thúc đẩy Hội Đồng lấy lập trường chống cộng một cách quyết liệt. Trước hết, các vị giám mục là những chủ chăn khôn ngoan, không dễ bị xúi bẩy. Thứ đến, những người nêu vấn đề không phải là những kẻ ham danh, ham tiền để dễ bị mua chuộc làm tay sai. Họ đã ở hoàn cảnh chẳng còn tham vọng tiền, quyền gì nữa, chỉ còn ước vọng cho đồng bào được hạnh phúc, Giáo Hội được tự do trong việc hướng dẫn phần tâm linh con người. Khi thấy Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình mở lớp học hỏi, chúng ta vui mừng và hy vọng. Tuy nhiên chúng ta có bổn phận đóng góp ý kiến để rộng đường dư luận với mong ước Ủy Ban đem lý thuyết ra thực hành, thích ứng với hoàn cảnh đặc biệt của đất nước, để Ủy Ban trở thành chỗ dựa cho những cuộc đời oan khuất, đang bơ vơ mất định hướng, không biết bám vào đâu. ■

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê (714) 531-4249

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435 Bond and Insured!!!

Quality from the top...

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

TIN VUI

Chúng tôi vừa hay tin

Thân Mẫu của Linh Mục Pascal Nguyễn Ngọc Tĩnh, Dòng Phanxicô Việt Nam

là CỐ MARIA TRẦN THỊ CẢNH

vừa được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian sau

95 năm sống gửi trên cõi đời này

Trong niềm xác tín nơi Ôn Phục Sinh của Đấng Cứu Thế, chúng tôi tin tưởng: nhờ lời bầu cử của đức Trinh Nữ Maria LaVang, Thiên Chúa sẽ sớm đưa Linh Hồn Cố về hưởng hạnh phúc trường sinh nơi Thiên Quốc

Và như thế, chúng tôi xin được chia vui và chúc mừng Cha Pascal Nguyễn Ngọc Tĩnh vì kể từ nay, trên bước đường dẫn thân phụng sự Chúa, Cha đã có một người bảo trợ thân thiết bên cạnh Ngai Tòa Thiên Chúa là chính Thân Mẫu của Cha.

Chân thành chia vui và chúc mừng

Đỗ Mạnh Tri (Pháp) - Phạm Minh Tâm (Úc châu) – Trần Phong Vũ (Hoa Kỳ)

PHÂN ƯU

Chúng tôi vừa nhận được tin

Cụ Bà : Maria Trần Thị Anh Minh

(hiền thê của cố thi sĩ Hà Thượng Nhân)

vừa mãn phần tại tư gia

hưởng thọ 87 tuổi

Trên cương vị con người, chúng tôi xin được chia buồn cùng cô Minh Phi, quý Anh Chị và toàn thể tang quyến trước sự mất mát lớn lao này
Tuy nhiên, trong niềm tin nơi Ôn Phục Sinh của Đấng Cứu Thế, chúng tôi xin hiệp thông trong lời cầu nguyện tha thiết để xin Thiên Chúa, qua lời chuyển cầu của Trinh Nữ Maria, sớm đưa Linh Hồn Cụ Bà Maria về hưởng Nhan Thánh Người

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Đại diện các thân hữu thuộc Nha Vô Tuyến Truyền Thanh Việt Nam trước năm 75

PHẠM BÁ CÁT – VŨ ĐỨC MINH – TRẦN PHONG VŨ

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010

202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐÔ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

Chủ nhân (H. 1974)

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM

THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẦN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👍 **Giá hạ nhất,**
- 👍 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👍 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👍 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👍 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Tú Gàn.

Ông Là Ai

■ Nguyễn Văn Lục

Tôi nhận được bài: “Chỉ là chuyện giấc mơ” do Tú Gàn gửi cho tôi. Bài viết như thường lệ bàn lung tung nhiều chuyện. Sau đó thông một vài chuyện chửi người này, người kia. Phải nhìn nhận ông là loại người chửi bới có hạng.

Vào năm 2007, mong ông còn nhớ, tôi đến nhà ông đôi lần chỉ để mong mỗi ông đừng viết chửi nữa. Thuyết phục không được, nói phải trái cũng không xong. Nói riết rồi ông đồ quạu nói: làm báo là phải chửi... Hết ý kiến.

Mong muốn của tôi lúc bấy giờ là có được những tờ báo sạch bằng lối viết tử tế. Báo chí, truyền thông trong nước vì bị canh chừng, trù dập trở thành Báo hèn vì nịnh. Đó là chuyện chẳng đáng dừng.

Truyền thông, báo chí hải ngoại thì được tự do viết. Nhưng học đòi dân chủ, tự do không xong. Tự do biến thành tự do chửi, chửi vung vít, chửi bất cứ ai mình muốn chửi. Báo chí tự biến mình thành báo bản vì chửi.

Tôi vẫn chưa tìm ra câu trả lời là tại sao người ta lại phải chửi khi

viết báo? Tôi cũng đặt câu hỏi như thế với ông Tú Gàn? Đã có lần để đáp trả Trần Chung Ngọc về những bài viết của ông ấy, tôi đặt câu hỏi là ông đã viết liên tục cả hằng 200 bài báo, đã có bao giờ ông viết được một bài tử tế chưa?

Tôi cũng dùng câu hỏi ấy để hỏi Tú Gàn trước đây.

Cho đến nay, tôi vẫn chưa nhận được câu trả lời từ các ông ấy.

Có lẽ, tôi phải dùng một lối tiếp cận gián tiếp bằng cách vay mượn các thuật ngữ: Quyền lực cứng, quyền lực mềm và quyền lực thông minh của Joseph S. Nye trong phạm vi chính trị để tìm hiểu vấn đề truyền thông báo chí.

1- Quyền lực cứng

Đây là thứ quyền lực mà từ nhiều thế kỷ trước đây người ta đã sử dụng để áp đảo kẻ khác theo nguyên tắc của Nicolo Machiavelli ở Ý là: Tốt hơn hết hãy làm cho đối phương sợ hơn là yêu mến. Đơn giản là mạnh được yếu thua. Cái nguyên tắc của Machiavelli sau này được chuyển dịch ra cái tương quan mà Marx gọi là tương quan Ông chủ- Thằng Ồ.

Tú Gàn Nguồn: OntheNet

Cái nguyên tắc trên xem ra xưa rồi, vì thế mà Joseph S. Nye, Jr cố xúi cho thứ quyền lực mềm- đường đưa tới thành công trong phạm vi chính trị.

Trong phạm vi truyền thông báo chí như ở trong nước, chính quyền cộng sản sử dụng quyền lực cứng khi dùng bạo lực như đe dọa, kiểm soát, tù đày để kiểm duyệt, kiểm soát truyền thông báo chí. Đó là cách bịt miệng dân.

Nhà nước dùng bạo lực răn đe biến người cầm bút trở thành những con vẹt biết nói tiếng người hoặc con chó bảo sủa thì sủa, bảo cầm thì cầm. Chúng biến người cầm bút thành thợ viết giống như thợ may, thợ vịn vv..

Ở Hải ngoại, đáng nhẽ ra truyền thông báo chí phải là biểu tượng cho một sức mạnh tinh thần nhằm bảo vệ tự do, dân chủ. Sống trong những đất nước có truyền thống dân chủ lâu đời nhất mà hình như chúng ta chưa học được bao nhiêu ngay cả những bài học vỡ lòng về dân chủ, về tự do

Nhưng một số nhỏ người cầm bút sử dụng ngòi bút như một thứ

bạo lực trấn áp, bôi nhọ, mạ lỵ, chế diễu cá nhân.

Phải nói là họ đã thành công. Phải nói là ông Tú Gàn đã thành công và bản thân ông ấy cũng hãnh diện về điều này.

Mục tiêu của sự bôi nhọ, chế diễu, dựng chuyện của những người cầm bút loại này nhắm chủ yếu vào một CON NGƯỜI cụ thể- nhắm vào ông A, ông X.. có tên, có tuổi. Họ dùng thứ bạo lực ngôn ngữ đủ loại, phủ nhận và chà đạp lên giá trị nhân phẩm người khác, coi thường người đọc.

Càng chửi thì như thời giá càng lên cao. Vì nó thỏa mãn được cái thị dục hay cái thú tính của con người. Điều đó cũng cất nghĩa được tại sao cũng có một số người thích đọc họ. Nó như một thứ thú dâm tinh thần, một thứ sa địch chữ nghĩa.

Phần người bị chửi trở thành người trước dư luận, trở thành bung xung lãnh thọ của người chửi. Phản ứng của họ thường là ỉn nhẫn, chịu đựng, không lên tiếng. Người bị chửi “ngậm tằm”.

Một trong ba nguyên tắc để đạt được quyền lực mềm theo Nye là phải có văn hóa. Những người làm báo chửi cho thấy họ thiếu văn hóa hay cùng lắm họ chỉ đạt được thứ văn hóa chửi của một xã hội còn bán khai.

Văn hóa chửi phá hủy mọi mối tương giao con người trong xã hội và ở bình diện đức lý, nó thiếu đạo đức vì không tôn trọng nhân phẩm người khác .. Vì thế nó là thứ văn hóa phi văn hóa, thiếu “tính người” Con người trở thành chó sói của người, cô đơn và cô độc .

Tôi có một thách thức nhỏ với ông Tú Gàn là ông tập hợp được một bữa ăn độ 20 người . Xem ra không dễ với ông.

Chỉ xin vắn tắt được trích dẫn

một vài công đoạn chửi của người có tay nghề, chửi tắt tiếng như sau của ông Tú Gàn:

- Chửi cả làng, cả xóm: Chửi những người chống cộng

Riêng người Việt lưu vong chỉ có một chiêu duy nhất là “đánh phèng la”.. Nhưng tiếng phèng la của người Việt chống cộng lại quá nhỏ nên lúc nào cũng phải nhờ anh Hai (âm chỉ Mỹ) tiếp ứng.. Nhưng anh Hai thuộc loại “siêu cộng sản” nên thỉnh thoảng chơi đá giò lái những đòn rất đau khiến phong trào chống cộng của người Việt lưu vong cứ bị đẩy lui dần.

- Đánh phá miệt thị cộng đồng

Giới dân gian ở Bolsa, nơi thủ đô của VNCH nói dài, thường gọi các chương trình nói chuyện về Việt Nam của các “bình luận gia ta” trên các đài truyền hình là “Chương trình Chúng nó sắp sụp đổ rồi”. Mỗi khi thấy chương trình đó, họ thường tắt máy. Được hỏi tại sao, họ cho biết không cần nghe cũng biết họ sắp nói gì rồi. Các ông ấy cứ lượm một số chuyện tiêu cực trên các báo Công An Nhân Dân, Lao Động, Tuổi Trẻ... ở trong nước đem ra đọc hay kể lại rồi nguyên rủa Cộng Sản và đi đến kết luận: “Chúng nó gian ác, chúng nó ngu dốt, chúng nó sai lầm, chúng nó tham nhũng, chúng nó bán nước, chúng nó thất bại, chúng nó sắp sụp đổ rồi!” Mấy ông ấy cứ nói và viết như thế đã 37 năm rồi mà có thấy gì đâu? Nếu Cộng Sản mà chỉ như thế, làm sao nó đã cai trị được 54 năm?

- Chửi cả nhóm, nhất là công giáo mà ông Tú gàn gọi xách mé là Giao Điểm công giáo.

Nhất là nhóm Giao điểm công giáo, nhất định bắt người khác phải làm theo họ và cho rằng ai không làm theo là “đồng lõa với tội ác” hay hèn nhát. Sau vụ cha Lý bị bịt

miệng, số thầy giảng kinh Koran cho Hội đồng giám mục Việt Nam càng gia tăng.

- Chưa đủ, còn hài tên từng người:

Đó là các Thầy Trần Phong Vũ, thầy Nguyễn Xuân Tùng, thầy Duyên Lăng Hà Tiến Nhất, thầy Trần Văn Cảo, thầy Nguyễn Tiến Cảnh vv.. Tóm lại, nhóm Thầy giảng và nhóm Giao Điểm Công Giáo ở hải ngoại thiển cận, ngạo mạn và thích tác oai tác quái, đám này đã quậy phá giáo hội ở trong nước gấp trăm lần đám quốc doanh”

-Bôi bẩn cá nhân linh mục Nguyễn Văn Lý

Trong hồ sơ các giáo sĩ làm mật vụ cho Công An Cộng Sản ở Ba Lan, người ta khám phá ra Linh mục Hejmo Konrad Starslan có “hồ sơ hợp tác với mật vụ” dày đến 700 trang. Tôi tin rằng sau khi chế độ cộng sản Việt Nam sụp đổ, người ta sẽ khám phá ra “hồ sơ hợp tác” của Linh mục Lý cũng dày không thua gì Linh mục Starslan.Đừng vội tranh luận. Khi nào Cha Lý được nói chuyện bằng điện thoại trở lại, cứ hỏi ông ta tôi nói như vậy có đúng không. Tôi tin rằng ông ta không chối đầu.

Có lần báo cáo một linh mục xong, ông ta đến chỉ vào linh mục đó vào nói: “Khi nãy Cha có nói như vậy... Tôi đã báo cáo rồi!”

Linh mục Lý lại là người không bình thường, khi nắng khi mưa, sáng khác chiều khác. Với tình tình và óc phán đoán như thế mà được phong Phó Tế rồi Linh mục là một biệt lệ chưa từng có, nhưng chúng tôi chưa muốn tiết lộ. Công An thừa biết sẽ có một lúc họ không còn kiểm soát được hình thức tẩy chay và áp lực cần thiết khác.

-Đánh phá linh mục Nguyễn Văn Khải

Linh Mục Nguyễn Văn Khải là

một Linh mục thuộc Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà, bị triệu dụng qua Roma sau những biến động tại Hà Nội, đã đưa ra những lời tuyên bố về tình hình bí mật của Công Giáo Việt Nam như sau:

“Chính quyền sử dụng tất cả các lực lượng tùy ý họ, gồm các phương tiện truyền thông nhà nước, bộ máy chính trị, pháp luật và hệ thống giáo dục công cộng để ngăn chặn sự phát triển của Giáo Hội Công Giáo bằng mọi giá”.

“Người Công Giáo ở mọi miền của Việt Nam được xem là công dân hạng hai, bị phân biệt đối xử tồi tệ trong đối xử pháp lý”...

Hiện nay, LM Khải đang được đưa đi tố cộng tại nhiều nơi ở Mỹ, từ Boston tới Orange County. Ông được một số tổ chức chống cộng đón nhận khá nồng nhiệt.

Trước khi nói đến “sứ mạng” mà LM Nguyễn Văn Khải đang muốn thực hiện, chúng ta cần biết rõ LM Khải là ai và ông đã hành động hay tuyên bố những gì.

NHÌN LẠI CON ĐƯỜNG ĐÃ ĐI QUA

Trong bài “Rao giảng Tin Đôn” được phổ biến trên báo chí và hệ thống Internet ngày 20.7.2010, dưới tiêu đề “Vượt qua các đàn anh”, chúng tôi có viết vài hàng về LM Nguyễn Văn Khải như sau:

“Một giáo sĩ trẻ nhưng bạo mẽ bạo miêng nhất ở Việt Nam hiện nay là LM Nguyễn Văn Khải thuộc Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà (DCCTTH). Nhiều nguồn tin nói rằng ông là người chủ trương website NVCL.

“DCCT Thái Hà được thành lập từ năm 1926 nhưng tiếng tăm của Dòng được thế giới biết đến kể từ năm 2008 khi Dòng và Giáo Xứ Thái Hà phát động chiến dịch đòi nhà cầm quyền trả lại các tài sản bị cưỡng chiếm. Tiếp theo là chiến dịch của nhóm Nữ Vương Công Lý

(NVCL) ở Thái Hà phát động để đòi giữ Đức TGM Ngô Quang Kiệt ở lại Hà Nội. Trong cả hai chiến dịch này, LM Nguyễn Văn Khải, một linh mục trẻ, người làng Phúc Nhạc, Ninh Bình, sinh ngày 5.10.1970, được phong linh mục ngày 25.9.2001, đã giữ vai trò “xung kích” rất táo bạo.

“Về “thành tích chống cộng”, nếu so với các đàn anh trong Dòng như các linh mục Nguyễn Văn Vàng, Trần Hữu Thanh, Chân Tín, Nguyễn Ngọc Lan. ... thì “thành tích” của LM Khải quá nhỏ bé. Còn nếu so với các giáo sĩ khác trong các vụ Vinh Sơn (Mặt Trận Phục Quốc), Việt Tiến, Mặt Trận Liên Tôn, Trung Tâm Đắc Lộ, Dòng Đông Công..., thành tích của LM Khải chỉ là con số không. Nhưng nếu xét về phương diện chống lại Giáo quyền thì LM Khải đứng hàng đầu!

“Trong lễ nhận chức của ĐGM Nguyễn Văn Nhơn, LM Khải là một trong những người hướng dẫn đoàn biểu tình chống Đức Cha Nhơn và ủng hộ Đức Cha Kiệt. Đoàn biểu tình có hai bà cầm sẵn hai cái khay đựng quà trái khăn đỏ, còn một đám giáo dân đi theo la inh ói: “Chúng con yêu mến Đức Cha Tổng”. “Xin Đức Tổng ở lại với chúng con”. Trong khi đó LM Khải cầm máy chụp hình bấm liên tục.”

- Tiếp tục dựng truyện để bôi nhọ LM Nguyễn Văn Khải

Trong năm qua, LM DCCT Nguyễn Văn Khải từ Roma qua Orange County nói về Cộng Sản. Ông là người tổ chức biểu tình chống việc Tòa Thánh bổ nhiệm Đức Cha Nguyễn Văn Nhơn làm TGM Hà Nội, **bị Bê Trên Tổng Quyền triệu hồi qua Roma**, ông phải vượt biên qua Lào rồi qua Thái Lan, từ đó được cấp giấy tờ đi Roma. Những điều ông nói về Cộng Sản đàn áp tôn giáo quá thô thiển. Nếu Cộng Sản mà vớ vẩn như thế làm sao họ “quốc

doanh hoá” được cả Phật Giáo, Phật Giáo Hoà Hảo, Cao Đài và Tin Lành? Ông nói về “Linh mục chui” nghe cũng rất vớ vẩn, nó không giống những gì chúng tôi đã đọc và nghe các thầy đang được huấn luyện làm “linh mục chui” bị bắt giam đã kể lại khi chúng tôi ở trại Thanh Cẩm. Thế nhưng kiểu phát sóng như vậy đã đi đúng vào tần số mà một số các ông các bà muốn nghe, nên **LM Khải cũng kiếm được vài chục ngàn đô trước khi trở lại Roma.** (Người viết tô đậm)

Tất cả những điều ông Tú Gàn viết ở trên không hẳn là sai hết. Cộng đồng có gấu ó, có chia rẽ, cá nhân có tranh quyền lực .. Nghĩa là có cả, nhưng không thể biến tất cả thành phường chèo được. Người thiện chí có thừa, người tốt việc tốt không thiếu. Điều chính yếu là ông trình bày cái đúng cái sai đan xen vào nhau, nhiều điều thực hư, không trung dẫn bằng có. Sự dựng truyện của ông thật nham hiểm.

Trong trường hợp linh mục Nguyễn Văn Khải, không có vấn đề bề trên cả dòng Chúa Cứu thế triệu hồi linh mục Nguyễn Văn Khải sang Roma. Càng không có vấn đề linh mục Nguyễn Văn Khải ẵm mấy chục ngàn đô là về Roma. Tôi đã hỏi những người trong ban tổ chức đón tiếp linh mục Nguyễn Văn Khải về hai vấn đề trên.

Ông Tú Gàn hoàn toàn dựng đứng và bịa chuyện. Và không lẽ mỗi điều ông viết lại cứ phải đi chứng minh?

Về việc dựng đứng, bịa chuyện này, tôi chỉ nhắc ông Tú Gàn là ông chắc không thể nào quên được vụ Bùi Bình Bân.

Đừng để tôi phải lôi chuyện này ra.

Trong trường hợp này, ông đã để lộ ra là một người thiếu lương tri,

(Xem tiếp trang 118)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

TRÁCH NHIỆM CỦA NGƯỜI NGÔN SỨ TRONG BỐI CẢNH THẾ GIỚI NGÀY NAY

■ Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn

Nói đến trách nhiệm của người ngôn sứ, nói riêng, và của người tín hữu nói chung, chúng ta nhớ ngay đến lời Chúa trong Sách E-dê-kien sau đây: “Phản người, hỡi con người, Ta đã đặt người làm người canh gác cho nhà Ít-ra-en. Người sẽ nghe lời từ miệng Ta phán ra, rồi thay Ta bảo cho chúng biết. Nếu Ta phán với kẻ gian ác rằng: “Hỡi tên gian ác, chắc chắn người phải chết.”, mà người không chịu nói để cảnh cáo nó từ bỏ con đường xấu xa, thì chính kẻ gian ác ấy sẽ phải chết vì tội của nó, nhưng Ta sẽ đòi người đền nợ máu nó. Ngược lại, nếu người đã báo cho kẻ gian ác phải từ bỏ con đường của nó mà trở lại. Nhưng nó không trở lại, thì nó sẽ phải chết vì tội của nó. Còn người, người sẽ cứu được mạng sống mình” (Ed 33:7-9)

Lời Chúa trên đây thức tỉnh và nhắc nhở những ai có trách nhiệm dạy dỗ chân lý và loan báo Tin Mừng Cứu Độ của Chúa Kitô, đặc biệt trong hoàn cảnh thế giới ngày nay, nơi con người đang phải sống trong hai nghịch cảnh: một đảng là chủ nghĩa vô thần (atheism) chối bỏ Thiên Chúa, bài xích và bách hại mọi niềm tin tôn giáo để chỉ còn đề cao sức cần lao, óc sáng tạo, hứa hẹn một “cánh chung luận” hảo

huyền về một thiên đường hạ giới. Nhưng thực chất và thực tế đã cho thấy đó chỉ là lừa bịp để che đậy những bất công, gian dối, độc ác và bóc lột người cách vô nhân đạo mà thôi. Đảng khác, là chủ nghĩa đưa vật chất, tiền tài, danh vọng và mọi vui thú vô luân vô đạo lên ngôi Thượng Đế. Đây cũng là một hình thức vô thần của chủ nghĩa tục hóa (laicism, secularism) đang lan tràn ở khắp nơi, mà hậu quả là phá hủy mọi giá trị tinh thần, luân lý, đạo đức cũng như coi rẻ hay khinh chê mọi niềm tin tôn giáo để chỉ biết sống và hưởng thụ tối đa mọi vui thú trên đời này trong giây phút hiện tại, không cần thắc mắc gì về một “cánh chung luận nào” cho tương lai của thân phận con người.

Cả hai chủ nghĩa trên đây đều không đem lại hạnh phúc thực sự cho con người, nếu không muốn nói là chỉ xô đẩy cho nhanh con người vào hố sâu của nghèo đói cả về thể xác lẫn tinh thần và đạo đức.

Vì một đảng, kẻ cai trị chỉ mượn bình phong giải phóng để che đậy thực chất phi nhân của chủ nghĩa, lòng tham ô vô đáy của kẻ cầm quyền, muốn vơ vét mọi của cải cho tập đoàn mình, gửi tiền ra nước ngoài để phòng thân sau khi

đã bóc lột người dân cách tàn nhẫn, vô nhân đạo trong một chế độ cai trị độc đoán, phi dân chủ, phi đạo đức. Mọi sáo ngữ về tự do, độc lập và hạnh phúc chỉ là cái thúng quá nhỏ không thể úp được con voi khổng lồ gian ác, lừa bịp, dối trá, không thể thuyết phục được ai tin theo, ngoại trừ những kẻ ngây thơ, xu nịnh.

Mặt khác, bên kia thái cực, là những kẻ tôn thờ vật chất, đưa tiền tài lên ngôi Thượng Đế, nên cũng tìm mọi cách để có nhiều tiền bạc và của cải vật chất bất cần mọi nguyên tắc công bình và luân lý, đạo đức.. Bọn này - điển hình ở Mỹ- đã cấu kết, mua chuộc (lobby) những kẻ có quyền trong ngành lập pháp (Quốc Hội) và hành pháp (chánh phủ) để mặc sức thao túng thị trường tài chính và kinh tế, để làm giàu trên sự nghèo đói, thất nghiệp của hàng triệu người dân trong các chế độ tư bản, đặc biệt là ở Hoa Kỳ nơi tập đoàn Wallstreeters, tức đại chủ nhân các ngân hàng lớn ở New York, đã và đang chi phối nền kinh tế Mỹ và thế giới với những sảo thuật kinh tài “siêu cộng sản” để mặc sức vơ vét của cải nhờ khuynh đảo thị trường chứng khoán, tăng giá dầu hỏa theo ý muốn để kiếm lời đến hàng trăm tỷ dollars! (Thực quá vô lý khi cùng một hãng xăng như Shell, Exxon, Conoco... mà ba trạm xăng trên cùng một đường phố bán ba giá khác nhau, có chỗ cách nhau từ 10 đến 20 cents 1 gallon !!). Thực trạng tham ô, vô nhân đạo của bọn tư bản mất lương tri này đã khiến người dân Mỹ lần đầu tiên phải phản ứng mạnh mẽ với phong trào “Walls occupy” rầm rộ chiếm giữ các con đường có các ngân hàng trong năm qua ở các thành phố lớn để phản đối bọn tài phiệt cầm đầu và thao túng các ngân hàng lớn ở New York, khiến cho kinh tế Mỹ xuống dốc thê thảm từ mấy năm qua.

Như thế, về mặt luân lý, đạo đức thì cả hai chủ nghĩa vô thần, và chủ nghĩa suy tôn vật chất và tục hóa đều gặp nhau ở một điểm tương đồng : đó là hạ giá con người vì chà đạp lên mọi giá trị tinh thần, luân lý và đạo đức là nền tảng của xã hội loài người, khác biệt với loài vật sống trong rừng hoang. Cụ thể, vì không tôn trọng sự sống, một quà tặng quý giá nhất mà Đấng Tạo Hóa- tức Thiên Chúa của người có niềm tin- đã ban tặng cho con người, nên người ta đã coi mạng sống của một thai nhi không bằng mạng sống của con vật như chó , mèo, rùa (turtle) chim... Bằng cứ ở Mỹ, người ta đã ban hành luật bảo vệ súc vật, cấm hành hạ súc vật nhưng lại cho phép phá thai, tức giết người hợp pháp, khiến hàng triệu thai nhi bị giết hàng năm ở Mỹ , đặc biệt ở Trung Hoa lục địa, và Việt Nam ,hậu quả của chính sách hạn chế sinh đẻ !!! Thêm vào đó, người ta đang tìm cách định nghĩa lại về định chế hôn nhân để hợp thức hóa “hôn nhân đồng tính=same sex marriage) làm đảo lộn nền tảng gia đình đã có trong mọi xã hội loài người từ xưa đến nay.Chưa hết, chủ nghĩa tục hóa đã và đang thay đổi bộ mặt của con người, từ loài “linh ư vạn vật” có lý trí và lương tâm để sống phù hợp với trật tự luân lý và đạo đức, trở thành những người không có lương tri để chỉ biết tìm mọi thú vui, mọi lợi lãi trần thế bất kể sự cấm đoán của lương tâm và ý thức đạo đức, luân lý.

Do đó, xét về hậu quả, thì chủ nghĩa vô thần và chủ nghĩa vật chất, tục hóa đều đáng phải nghiêm khắc lên án và quăng vào thùng rác, vì thực chất phi luân, vô đạo, kẻ thù của tự do chân chính và hạnh phúc của con người còn lương tri lành mạnh.

Trước thực trạng nói trên của bộ mặt thế giới ngày nay, người có

sứ mệnh rao giảng và bênh vực cho chân lý phải làm gì ?

Chắc chắn, với chức năng hoàn toàn thiêng liêng (spiritual competence), người rao giảng Tin Mừng và dạy dỗ chân lý không hề có trách nhiệm phải kêu gọi ai nổi dậy để lật đổ một chế độ nào.Nhưng cũng không được bênh vực và xu nịnh chế độ chính trị nào để công khai về hòa với kẻ gian ác, kẻ thù của tự do, của công lý, của luân lý, đạo đức và phúc lợi chân chính của con người.

Thử hỏi :nịnh bợ và về hòa như vậy, thì có phù hợp với chức năng ngôn sứ, với trách nhiệm dạy dỗ và bênh vực cho chân lý, cho lẽ phải và công bình, là nền tảng của một xã hội lành mạnh trong cộng đồng nhân loại hay không?

Thánh Phaolô đã nói “ ...Khôn cho tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng”..(1 Cor 9 :16)

Có nghĩa là nếu người Tông đồ của Chúa Kitô ngày nay mà không lo rao giảng Tin Mừng Cứ Độ của Chúa mà chỉ lo bênh vực cho sự gian trá, xu nịnh kẻ có quyền thế để tìm lợi ích cho riêng mình, thì đã tự đánh mất sứ mạng thiêng liêng nói trên, và như vậy thật khôn cho ai đã dẫn thân vào con đường mù quáng, khiến phản bội chức năng thiêng liêng này như Thánh Phaolô đã dạy trên đây.

Thật vậy, chính vì bỏ quên chức năng thiêng liêng của mình, nên một số người có chung lập trường đã hợp lại thành “đàn kéc nịnh bợ” để chỉ biết ca tụng một bài tôn vinh sự giả dối, bất công, và bóc lột người, nhắm mắt , bịt tai trước những bất công và tha hóa của xã hội, để tiếp tay với tập đoàn cai trị, bung bít sự thật, không dám đòi công lý và tự do tin ngưỡng, tự do tôn giáo, là những quyền căn bản của con người được công pháp quốc tế nhìn nhận.. Và tệ

hai hơn nữa, người ta vẫn chưa quên một người trong “đàn kéc này” trước đây đã đọc một bài “ tham luận chính trị” để đời, vì nội dung xu nịnh quá trắng trợn và hạ cấp, quá trơ trẽn vô liêm sỉ về thực chất của điều mình nhắm mắt ca tụng, để trục lợi cá nhân, phương hại cho vai trò và chức năng của người rao giảng Tin Mừng và dạy dỗ chân lý.!

Nhưng xem ra cho đến nay, “đàn kéc” này vẫn chưa thức tỉnh, chưa sám hối để quay về với lẽ phải, để thi hành tốt chức năng ngôn sứ của mình, nhận lãnh từ Phép rửa, Phép Thêm sức và truyền Chức Thánh Và nếu cứ tiếp tục mù quáng trong “ thân phận đàn kéc” của mình thì họ sẽ làm chứng tá cho ai, cho giá trị nào, xét theo phán đoán của lương tâm và phê phán của dư luận quần chúng khách quan ?

Không ai muốn họ phải chống đối trong mưu đồ lật đổ chế độ nào, nhưng chỉ mong đợi họ sống đúng với chức năng của mình là người có ơn gọi đi rao giảng sự công chính, chân lý và bác ái trong những môi trường quá ung thối vì gian ác, tham ô, lừa đảo, dối trá, phi nhân và vô luân, vô đạo. Đáng lẽ, với chức năng và kiến thức của mình, họ phải hơn ai hết nhận rõ bản chất của thể chế chính trị - để rồi - nếu không có can đảm thi hành sứ vụ ngôn sứ của mình là bênh vực cho sự thật, cho công bằng, cho luân thường đạo lý thì phải câm miệng đi, để đừng trắng trợn tiếp tay cho sự dữ được hoành hành. vì như vậy , thật “ khôn cho họ vì đã không rao giảng Tin Mừng” mà ngược lại, còn gây cản trở không cho Tin Mừng được rao giảng để đem công lý vào nơi bất công, đem bác ái yêu thương vào nơi oán thù, trống vắng tình người, đem ánh sáng chân lý vào nơi tối tăm, sinh lây vì tội lỗi..Chúa nói :” ai có tai nghe, thì nghe.” (Mt 13: 43;

Mc 4:23; Lc 8: 8)

Mặt khác, bên kia thái cực là những người đang sống với ‘văn hóa của sự chết’, chối bỏ mọi niềm tin tôn giáo, để chỉ biết đua nhau tìm kiếm tiền của và mọi thú vui vô luân vô đạo, khinh chê mọi giá trị tinh thần, luân lý, đạo đức. Cứ xem những quảng cáo từ trong và ngoài nước về sửa chữa thân xác cho hấp dẫn, sexy, những nơi công khai giúp phá thai, những xòng bạc lớn nhỏ, những nơi ăn chơi sa đọa và nhìn xem trên truyền hình chiếu lại những người đã trên 60,70 đang ôm nhau nhảy nhót cuồng loạn trong những cuộc vui thâu đêm ở các hộp đêm, thì đủ biết con người ngày nay đang đi về đâu, đang khao khát cái gì cho mục đích cuối cùng của đời mình.

Người Âu Mỹ nhảy nhót là chuyện bình thường theo văn hóa của họ. Nhưng người Việt Nam đua đòi nhảy nhót thì lại khác. Trò chơi này không phải chỉ để giải trí mà chính là lối sống dẫn đến sa đọa của những người “no cơm dưng mỡ”, coi nhẹ đời sống tinh thần, đời sống đức tin, đặt hy vọng vào một Thiên Chúa cực tốt cực lành, và một đời sống hạnh phúc bất diệt trên Nước Trời mai sau.

Nếu ai có niềm tin đó, thì phải thể hiện khát vọng muốn đạt được ngay từ bây giờ bằng thái độ sống khinh chê mọi chủ nghĩa vô thần, chuộng vật chất và tục hóa đang làm ung thối con người ở khắp nơi trên

thế giới ngày nay.

Do đó, người có chức năng rao giảng và người nghe Tin Mừng đều được mời gọi phải sống Tin Mừng đó cách cụ thể để trở nên nhân chứng cho Chúa Kitô, Đấng đã đến để rao giảng chân lý và “đã hiến mạng sống mình làm giá chuộc cho muôn người.” (Mt 20: 28). Chân lý mà Chúa Kitô rao giảng phải là ánh sáng soi đường cho chúng ta đi để không vấp ngã vì mọi mưu chước của gian tà và mọi sự dữ mà biết bao người đang sống trong đó và lôi kéo người khác đi theo họ vào chốn hư mất đời đời.

Cách riêng, người có chức năng ngôn sứ, phải có can đảm vạch rõ cho tín hữu biết những nguy hại của chủ nghĩa vô thần, chủ nghĩa vật chất và tục hóa đang thống trị thế giới ngày nay, thay vì chỉ lo kiếm tiền để xây nhà thờ, nhà xứ cho khang trang bề ngoài mà trống vắng bên trong.

Như thế, là người tín hữu Chúa Kitô, dù ở cương vị nào, người rao giảng hay người nghe Tin Mừng được rao giảng., tất cả phải hiểu và tin chắc rằng mọi sự trong trần thế này, như tiền bạc, danh vọng, kim cương hạt xoàn, thân mình hấp dẫn sexy nhờ đi sửa chữa ...đều sẽ tiêu tan mau chóng theo thời gian. Và, “hỡi kẻ ngu ngốc, nếu đêm nay Ta đòi hồn mi, thì những gì người sắm sẵn đó sẽ về tay ai? Kẻ nào thu tích của cải cho mình mà không lo làm giàu trước mặt Thiên Chúa thì

số phận cũng như thế đó” (Lc 12 : 20-21)

Lời Chúa trên đây là tiếng chuông báo động cho những ai đang chạy theo danh vọng trần thế, nịnh bợ kẻ quyền thế, ca tụng sự gian tà, hay ngụp lặn trong “văn hóa của sự chết” biết thức tỉnh để từ bỏ con đường dẫn đến hư mất đời đời, nếu người ta còn tin có sự sống và hạnh phúc vinh cửu đó, sau khi chấm dứt hành trình của mình trên dương thế này. Cách riêng, người tín hữu Chúa Kitô, thì đây là thời điểm thuận tiện để suy nhiệm lời Chúa trong Tin Mừng Thánh Marcô dưới đây:

“ Thời kỳ đã mãn, và Triều đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng.” (Mc 1 :15)

Sám hối để nhìn nhận nguy hại của mọi tội lỗi, và quay về với Chúa xin Người thứ tha để sống xứng đáng với tình thương và công lý của Người hầu được cứu độ.

Tóm lại, giữa một thế giới gian tà, đầy rẫy sự dữ, sự xấu, người tín hữu Chúa Kitô, hơn bao giờ hết, được mong đợi sống nhân chứng đích thực cho Chúa để mời gọi thêm nhiều người khác tin, yêu Chúa, nhờ đời sống nhân chứng của mình, -và như thế- sẽ góp phần đánh tan mây mù của tội lỗi và mọi sự dữ đang bao phủ thế giới ngày nay.

Lm Phanxicô Xaviê Ngô tôn Huân. ■

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

**Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm Độc Giả mới.**

Cụ Phan Viết Phùng

qua đời sau 90 năm tại thế

■ Trần Hiếu

Cụ Phan Viết Phùng, một thức giả uyên bác của cộng đồng Việt hải ngoại, đã qua đời vào lúc 0 giờ 45 sáng ngày 10 tháng 2, 2012, tại tư gia, thành phố San Mateo, California, hưởng thọ 90 tuổi.

Là người sáng lập Hội Ái Hữu Địa Phận Vinh Bắc Cali, năm 1980, cụ đảm nhận vai trò hội trưởng tiên khởi của Hội trong tám năm đầu.

Đứng bên cạnh giường lúc cụ trút hơi thở cuối cùng là bà Phùng và cô Helen, con gái thứ hai của hai ông bà. Trước đó mấy ngày, khi sức khỏe cụ đột ngột suy giảm, gia đình đã mời linh mục đến ban các phép bí tích cuối cùng cho cụ.

“Ba năm trở lại đây, sức khỏe của ba tôi sa sút, nhưng ông nghĩ sẽ không bao giờ chết! Vài ngày trước khi từ trần, ông còn nói muốn sửa sang lại góc vườn, cho trồng vài cây mới, và dặn dò má tôi khóa cửa vào ban đêm,” cô Helen nói.

Cụ Phùng tên thật là Peter Phùng Viết Xuân, sinh ngày 17/2/1922 tại làng Yên Trạch (nay thuộc giáo xứ Tân Lộc, Hạt Cửa Lò), tỉnh Nghệ An, con trưởng trong một gia đình có 5 người con, ba gái, hai trai, người em trai chết vì bạo bệnh lúc còn trẻ. Thân phụ của ông là một nhà nho

kiêm Đông y sĩ, và thân mẫu, người làng Mai Lĩnh.

Lúc còn trẻ ở quê nhà, ông là một sinh viên xuất sắc, chuyên về Pháp Văn, La Tinh, và Hy Lạp cổ điển. Ông đậu Tú Tài Pháp về Triết học tại Hà Nội năm 1944 và được chọn làm giáo sư dạy chung viện tại Xã Đoài, Địa Phận Vinh.

Vào năm 1950 ông du học Pháp, nhưng một năm sau, trở qua Mỹ để học chuyên ngành Toán, Lý, Hoá. Ông tốt nghiệp tiến sĩ Hoá học Phóng Xạ, với môn phụ Vật Lý Nguyên Tử, tại Đại Học Notre Dame, Indiana. Trong hai năm tiếp theo, ông còn lưu lại trường để làm phụ giảng và tiếp tục công việc nghiên cứu hậu tiến sĩ.

Vào thập niên 1950, ngành Hoá Học Phóng Xạ đang ở thời kỳ phôi thai. Các vũ khí hạt nhân được sản xuất còn phát ra nhiều chất phóng xạ có hại cho sinh vật, và người ta bắt đầu lưu tâm việc áp dụng nguyên tử năng vào kỹ nghệ và y khoa cho thời bình. Công cuộc nghiên cứu tiên phong này được thực hiện tại Notre Dame và khoảng sáu trung tâm khác ở Mỹ và Âu Châu.

Tại đại học Notre Dame, tiến sĩ Phùng đảm trách hướng dẫn một chương trình khảo cứu mới, nhằm

tăng tiến ngành Hoá Học Phóng Xạ, dựa vào những kết quả đã đạt được trong thời kỳ thực hiện luận án tiến sĩ. Ngoài ra, ông còn giữ nhiệm vụ trung gian, thường xuyên hỗ trợ các ứng viên tiến sĩ, và đặc trách việc thiết kế, trắc nghiệm và điều khiển các cơ sở phóng xạ.

Vào năm 1959, ông và gia đình di chuyển về San Mateo, California, để cư ngụ và làm việc. Ông đảm nhận các chức vụ quan trọng như trưởng khoa nghiên cứu Hoá Học Phóng Xạ của United Research Services tại Burlingame, California; khoa học gia cao cấp của Công Ty Không Gian và Hoà Tiễn Lockheed, Palo Alto, từ năm 1966-1978; và khoa học gia cao cấp thuộc hệ thống Hoá Học của công ty United Technologies, Sunnyvale, từ năm 1978 cho đến khi về hưu năm 1981.

Ông lập gia đình vào năm 1954 với bà Vũ Thị Nhạn, ái nữ của bác sĩ Vũ Ngọc Anh, một viên chức y tế thượng thặng của chính phủ Trần Trọng Kim. Bà cũng là em gái của thiếu tướng bác sĩ Vũ Ngọc Hoàn, Quân Y Trưởng Quân Lực VNCH. Cả hai ông bà có ba người con là các cô Kim Anh, Helen Yên Mai, và Pauline Xuân Hoa.

Vào thập niên 1950, lúc còn là

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

sinh viên, ông Phùng đã đặc biệt lưu tâm đến các biến cố thế giới như thế chiến II, chiến tranh Triều Tiên, Cộng Sản nắm quyền ở Cuba, việc Nga Xô đàn áp tàn nhẫn các phong trào quốc gia ở Âu Châu... Khi càng ngày càng ngạc nhiên về các diễn biến trên thế giới, ông đi đến kết luận, hậu trường chính trị Mỹ có liên quan trực tiếp đến tình hình thế giới.

Sau khi hoàn tất học trình, ông đã dành nhiều thì giờ hơn vào việc tìm tòi những tin tức và dữ kiện mà người ta không tìm thấy trong các sách báo hoặc các phương tiện truyền thông thông thường. Từ đó ông đã dò hỏi, liên lạc và tham gia hoạt động những nơi am tường tình hình thế giới để lần hồi tìm ra các giải đáp chính xác.

Với hiểu biết mới, ông đã viết nhiều bài báo bằng Anh ngữ về các vấn đề văn hoá, lịch sử, chính trị và tôn giáo Mỹ để cảnh báo công luận.

Từ năm 1975, khi người Việt tỵ nạn đến Hoa Kỳ, ông đã chia sẻ sự hiểu biết của ông với họ. Trước tiên ông bảo trợ một số người tỵ nạn và giúp họ định cư. Trong thời gian này ông đã viết một cuốn sách dạy Anh ngữ căn bản cho người Việt tỵ

nan, với tựa đề “Anh Văn cho Người Việt” (English for Viet Learners).

Năm 1978 ông xuất bản tập san Anh ngữ “Vietnam Digest” nhằm thông tin cho quần chúng Mỹ về hậu quả của việc cộng sản chiếm Miền Nam, về thảm trạng người Việt tỵ nạn ở Đông Nam Á, về truyền thống và văn chương Việt Nam.

Năm 1982, ông chuyển đổi tập san thành tạp chí song ngữ Vận Hội Mới—New Tide với nội dung nhằm giới thiệu đến công chúng Mỹ những quan điểm của người Việt về các vấn đề chính trị, xã hội của Hoa Kỳ và về tình hình thế giới. Đồng thời, tạp chí cũng nhằm gia tăng sự hiểu biết cho người Việt về những thế lực bí mật phía sau hậu trường chính trị thế giới.

Năm 1980, cùng với linh mục Lưu Đình Dương và một số nhân sĩ đồng hương gốc Giáo phận Vinh, ông đã khởi xướng và vận động thành lập Hội Ái Hữu Địa Phận Vinh Bắc Cali, nhằm qui tụ các tín hữu cùng gốc đang sống rải rác khắp các thành phố vùng Bắc California. Với sự kiên trì và tài khéo léo lãnh đạo, ông đã giúp hội qui tụ được nhiều nhân sự nhiệt thành để hội liên tục hoạt động và phát triển cho

đến nay.

Vài ngày trước Tết Nhâm Thìn vừa qua, theo thông lệ, một nhóm bà con trong hội đã đến nhà cụ mừng tuổi và ăn Tết với gia đình. Trước khi cụ lià trần, vài anh em còn đến hỏi han, trò chuyện. Tuy sức khoẻ đã kém, nhưng tinh thần vẫn mạnh mẽ và lý trí rất tinh anh, cụ còn tích cực tham gia thảo luận việc hội hiệp thông với các sinh viên thanh niên bị nhà cầm quyền Hà Nội bắt giam và căn dặn mọi người lái xe cẩn thận khi ra về.

Sống một đời thanh đạm, cụ chết cũng đơn giản. Trong căn nhà nhỏ nơi hai cụ đã cư ngụ từ khi di chuyển đến California cách đây trên 50 năm, nằm trên chiếc giường đơn với chiếc nệm mỏng, và cái gối bằng gỗ, cụ đã trút hơi thở cuối cùng.-

Trước sự ra đi của cụ Peter Phùng, Nhóm Chủ Trương Nguyệt San ĐGD xin thành kính phân ưu cùng Cụ Bà và toàn thể tang quyến.

Nguyện xin Chúa nhân từ sớm đưa Linh Hồn Peter về hưởng Nhân Thánh Người.

Nguyệt San

Điển Đàn Giáo Dân ■

Cưỡng từ đoạt lý

(Tiếp theo trang 49)

Điều đáng nói hơn nữa là một sự việc vi-phạm giáo-lý đức tin đến như vậy, lại cũng đã có những lên tiếng sửa sai trên căn-bản tín-lý và giáo-điều hãn hoi, thì đúng lẽ nên lương-thiện chấm dứt ngay khỏi trang “web” việc phổ-biến thay vì lại tạo thêm thất vọng và mất niềm tin nơi Dân Chúa bằng cách làm thêm một cuộc phỏng vấn mập mờ vô-bằng... vân vân và vân vân...

Tiếp đến là toàn thể các đảng bậc trong sứ-vụ giáo-huấn cũng chẳng một ai lên tiếng, cụ-thể nhất là

giám-mục đặc-trách Ủy-ban Giáo-lý Đức Tin chẳng hạn... “*Khón thay những mục tử làm cho đoàn chiên Ta chần dốt phải thất lạc và tan tác – sấm ngôn của Đức Chúa - Vì thế, Đức Chúa, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán như sau để lên án các mục tử, những người chần dốt dân Ta : chính các người đã làm cho đoàn chiên của Ta phải tan tác; các người đã xua đuổi và chẳng lưu tâm gì đến chúng... Chính Ta sẽ qui tụ đoàn chiên Ta còn sót lại từ các miền Ta đã xua chúng đến. Ta sẽ đưa chúng về đồng cỏ của chúng... Ta sẽ cho xuất hiện các mục tử để lãnh đạo*

chúng, họ sẽ chần dốt chúng. Chúng sẽ không còn phải hãi hùng, kinh khiếp và bị bỏ rơi nữa. Sấm ngôn của Đức Chúa” (Gr 23, 1-4)

Trước thềm một năm mới vừa đến, ước chi Dân Chúa Việt-Nam chúng ta được cất bớt đi những cái ách tâm-linh như đã có và được mau thấy sấm ngôn của Đức Chúa được thể hiện như lời tiên-tri Giê-rê-mi-a đã nói này. ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN
Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

SÁCH MỚI

Ban tu thư của Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân trân trọng thông báo cùng quý độc giả:

Chúng tôi vừa gửi qua Đài Loan để in hai tác phẩm quý sau đây:

1.- **TÂM SỰ NƯỚC NON II** (Ngô Đình Diệm, Hồ Chí Minh và cuộc Chiến Quốc Cộng), tác phẩm mới nhất của nhà biên khảo Minh Võ
Sách dày 440 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ kim

2.- **MỘT THỜI ĐỂ NHỚ** (Những Sự Thật về Cố TT Ngô Đình Diệm và Nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam) tác phẩm đặc ý nhất của nhà văn Nguyễn Văn Lục, tác giả Hai Mươi Năm Miền Nam 1954-1975 do tu sách Tiếng Quê Hương ấn hành năm 2010.

Sách dày 500 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ Kim

Cả hai tác phẩm này sẽ đồng thời được giới thiệu với độc giả nhân Lễ Giỗ thứ 48 của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, người đã có công khai sáng nền Cộng Hòa Việt Nam:

Tại nam CA, buổi sinh hoạt giới thiệu sách sẽ diễn ra tại Westminster Civic Center, 8200 đường Westminster lúc 1 giờ 30 chiều Chúa Nhật 13-11-2011.

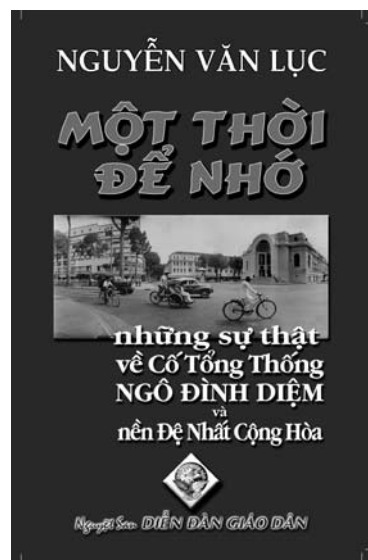
Tại Bắc CA, buổi giới thiệu sách sẽ khai diễn lúc 10 giờ sáng Thứ Bảy 19-11-2011 tại TTCGVN Giáo Phận San Jose, số 2849 South White Road, San Jose, CA 95148

Độc giả muốn đặt sách trước, xin liên lạc với Tòa soạn Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân ở địa chỉ, số 14916 Dillow Westminster, CA 92683.

* Mua một cuốn xin viết chi phiếu 30 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây.

* Mua hai cuốn xin viết chi phiếu 55 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây. Như vậy nếu mua một lần hai cuốn quý vị sẽ tiết kiệm được 5 MK.

Trên đây là giá biểu dành cho những độc giả cư ngụ trên lãnh thổ Hoa Kỳ. Độc giả Canada xin trả thêm 5 MK và độc giả các Châu lục khác thêm 10 MK cho order một hoặc hai cuốn. Khi sách về, chúng tôi sẽ gửi ngay và quý vị sẽ nhận được trong vòng 3 ngày cho những vị ở Mỹ, 5 ngày ở Canada và 10 ngày tại các Châu khác.

Gia Chánh

Bà Hương Bình

Cách đo lường:

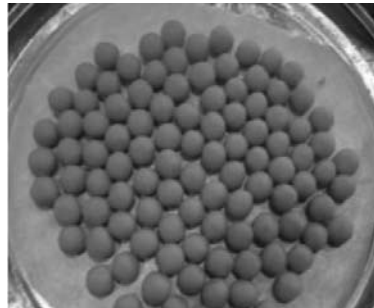
1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

BÁNH NHẪN ĐẬU XANH HẠT SEN

Mứt hạt sen thì quá đắt và tốn nhiều công phu để làm lại quá ngọt. Bài bánh này Quý vị làm rất dễ và hương vị không kém mứt sen là mấy. Nhất là các bà trẻ và các bà mẹ làm cho các con cháu đi học về ăn lót dạ vừa lành, và bổ. Vì đậu xanh chứa nhiều chất đạm và nhuận trường. Nào, chúng mình làm thử:

Nguyên liệu:

1 gói đậu xanh không vỏ 14 oz.

1C đường trắng.

10 nhát gừng.

1 tsp vani

2 Tsp bơ (1/4 stick butter)

Cách làm:

10 nhát gừng, gọt vỏ, thái nhỏ, xay nhuyễn, pha với nước thành ¼ cup, để một bên.

Bơ hâm nóng cho tan để vào với nước gừng

Đường trộn đều với vani để một bên.

Đậu xanh ngâm qua đêm, đãi sạch. Nếu thấy hạt đậu sượng hay vỏ đậu còn sót lại nhớ nhặt ra. Sau đó cho đậu vào chỗ hấp chín.

Khi đậu chín, hạ lửa riu riu, đường, vani, gừng, bơ trộn đều vào đậu. Đánh đậu cho tan, nhuyễn. Tắt bếp, lấy ra, trút vào 1 cái thau. Viên tròn từng viên bằng quả nhãn để vào một cái khay (cookies sheet). Khi viên xong, cho khay đậu vào giữa oven nướng 250 độ, trong 40 phút. Lấy ra để nguội cho vào bình, hay cái bát crystal (pha lê). Bánh dùng với trà rất ngon, hay Quý vị và con cháu dùng lai rai rất vui miệng. ■

Xin cảm ơn các nhạc sĩ

Việt Khang, Trúc Hồ và Nhật Ngân

■ Bài ghi vội của Đoàn Thanh Liêm

Trong lễ Tưởng niệm nhạc sĩ Nhật Ngân được tổ chức vào ngày Chủ nhật 29 tháng Giêng năm 2012 vừa qua tại miền Nam California, nhạc sĩ Trúc Hồ có nhắc lại rằng : Hai ngày trước khi bị công an bắt giữ tại thành phố Mỹ Tho vào cuối năm 2011, thì nhạc sĩ trẻ Việt Khang đã hát bài “Giã Từ Vũ Khê” mà nhạc sĩ Nhật Ngân đã sáng tác từ hồi năm 1972 – 73.

Khi về đến nhà, tôi đã lần mở internet và nhờ sự phổ biến của Nhóm Tuổi Trẻ Yêu Nước, tôi đã được nhìn và nghe thấy chính Việt Khang say sưa hát bài này với giọng thật thiết tha truyền cảm - còn điêu luyện hơn cả Trúc Hồ khi chính người nhạc sĩ nổi danh này cũng hát bài đó trong lễ Tưởng niệm nữa. Trúc Hồ còn cho biết là Việt Khang sinh năm 1978, thì chưa bao giờ gặp gỡ hay quen biết gì với tác giả Nhật Ngân, nhưng anh bạn trẻ này rõ ràng đã có sự tâm đắc đồng cảm với bài ca bất hủ đó. Xin trích dẫn vài câu của bài hát này của nhạc sĩ Nhật Ngân :

*Rồi có một ngày, sẽ một ngày
chinh chiến tàn*

*...Trở súng đạn này, ôi sạch nợ
sông núi rồi*

Anh trở về quê, trở về quê tìm

tuổi thơ mất năm nao

*...Để có một ngày, có một ngày
cho chúng mình*

Ta lại gặp ta, còn vòng tay

Mở rộng thương mến bao la...

Thành ra đây là một cuộc hội tụ của cả ba thế hệ nhạc sĩ mà lại có duyên gắn bó với nhau trong cùng một tâm tình yêu mến thiết tha đối với con người và quê hương Việt nam của mình. Việt Khang trẻ nhất đang ở tuổi 30, Trúc Hồ thì sứt xóat tuổi 50, còn Nhật Ngân thì vừa bước vào tuổi 70 lúc anh lìa đời vào hai ngày trước Tết Nhâm Thìn 2012.

Từ hơn một tháng nay, lớp người trẻ ở khắp nơi trong nước cũng như ngoài nước thì đang sôi nổi lên tiếng đòi hỏi nhà cầm quyền cộng sản Hanoi phải trả tự do cho Việt Khang. Và hai bài hát do Việt Khang sáng tác đã liên tục được nhiều bạn trẻ đưa nhau hát và phổ biến rộng rãi trên mạng lưới thông tin toàn cầu. Xin được trích dẫn vài đoạn trong hai ca khúc này :

...Là người con dân Việt nam

*Lòng nào làm ngõ trước ngoại
xâm*

*Người người cùng nhau đứng
lên đáp lời sông núi*

...Già trẻ gái trai giờ tay cao

*Chống quân xâm lược, chống kẻ
nhu nhược bán nước Việt nam.*

(trích từ bài “Việt Nam Tôi Đâu?” của Việt Khang)

Cần ghi nhận ở đây có sự trùng hợp với bài ca rất hùng hồn của Trúc Hồ có nhan đề “Đáp Lời Sông Núi” với ca từ sôi sục lòng yêu nước như :

*Đáp lời sông núi, anh em ta đáp
lời sông núi*

*Quyết bảo vệ giang san, ta thà
chết cho quê hương*

*... Tổ quốc lâm nguy, xương
máu này ta nguyện hiến dâng.*

Và đoạn này nữa trích từ bài hát “Anh Là Ai?” cũng của Việt Khang :

...Xin hỏi anh ở đâu

*Ngăn bước tôi chống giặc Tàu
ngoại xâm?*

...Dân tộc anh ở đâu

*Sao đang tâm làm tay sai cho
Tàu?*

Để ngày sau ghi dấu

*Bàn tay nào nhuộm đầy máu
đồng bào.*

Tôi không thể ngồi yên

*Khi nước Việt nam đang ngã
nghiêng*

Dân tộc tôi sắp phải đắm chìm

*Một ngàn năm hay nghìn miên
tăm tối! ...*

Rõ ràng là cả ba nhạc sĩ tài ba này đang góp phần khơi dậy cái tiềm năng vô cùng lớn lao của lớp người trẻ Việt nam hiện nay, đó chính là cốt lõi của cái “Sức Mạnh Mềm của Lòng Ái Quốc ngàn xưa của Dân tộc chúng ta” - mà tác giả Nguyễn Cao Quyền đã nêu ra khi viết về phương cách đối phó với mối nguy cơ xâm lấn thật tàn bạo của Trung Quốc.

Xin cảm ơn Việt Khang.

Xin cảm ơn Trúc Hồ

Xin cảm ơn Nhật Ngân

Các Anh thật xứng đáng là những Nghệ sĩ Anh hùng của Tổ Quốc Việt Nam.

California, Tháng Hai 2012

Đoàn Thanh Liêm ■

XUÂN HẸN

Trích thi phẩm "GỌI ĐÀN"

Xuân về con vẫn chưa về được
Đường của con đi lắm muôn phiền
Gió cản đường bay, rừng cản lối
Hẹn lần hẹn lửa đã bao phen ...

Đời con đã lỡ bao nhiêu hẹn
Mẹ ạ, con nào muốn thế đâu !
Chẳng lẽ đổ thừa cho số mệnh
Nên con nhận chịu những buồn đau !

Ngày đó, tháng Tư, ngày quốc hận
Hờn căm nhìn đò núi cùng sông !
Mẹ xem, tức trời con buồn sủng
Hỏi nỗi đau nào đến thế không ???

Rách nát chinh y, cung kiếm gãy
Đau buồn túi nhục kiếp hàng binh
Mẹ ơi, con đó, thằng con mẹ
Mười mấy năm trôi chốn ngục hình !

Nay sống bơ vợ miền đất lạ
Nửa là Mán đại, nửa người Kinh
Ôi thằng đã dở, ông càng dở
Cúi mặt, con hay tự rửa mình !

Con vẫn mơ ngày con trở lại
Trước khi tắt cả bóng phù vân
Được quỳ bên mẹ, hôn lên đất
Được khóc, trời ơi, dẫu một lần ...

Ôi, giấc mơ đời con ấp ủ
Ngày về bên Mẹ sẽ không xa
Con đem nắng ấm, đem hy vọng
Trải khắp quê hương, tặng mọi nhà !

Và đây gió mới, khung trời mới
Tiếng hát yêu thương, nhạc thái bình
Còn nữa, tự do và hạnh phúc
Để đèn bù một thuở điều linh ...

Cho dù con lỡ bao nhiêu hẹn
Nhưng sẽ một lần chẳng lỡ đâu !
Ngày ấy cờ vàng trên đất Mẹ
Nam Quan phát phối đến Cà Mau !

Ngô Minh Hằng

Tiếng hát Việt Khang

Đỗ Vĩnh Khanh - Worcester, USA
Mạng Dòng CCTVN (05-2-2012)

Em viết bài tâm ca mang tình nước
Hát cho đời... giọng xuống cõi thế nhân
Lời tâm huyết của người trai bất khuất
Gánh đau thương dưới chế độ bạo tàn.

Tiếng hát em đi vào lòng dân tộc
Tên của em lừng lẫy khắp năm châu
Lời nhạc em thênh thang reo hồn nước
Sống muôn đời lưu dấu đến mai sau

Bài ca em đã ghi vào trang sử
Việt Nam, Việt Nam mệnh nước điều linh!...
Anh là ai? Làm tay sai cho giặc
Bán non sông, đánh em lúc biểu tình

Tiếng hát em vang vang qua Phố núi
Qua Cao nguyên những bước chân đau mòn
Qua thôn bản đường rừng hoang lá xếp
Tàu hoành hành, em khóc mắt non sông

Tiếng hát em từ đáy lòng sâu thẳm
yêu núi đồi ruộng lúa nước Việt nam
yêu biển mẹ những cánh buồm lộng gió
Trong lao tù – em hát khúc gian nan.

Worcester, Ngày 02.02.1012

Đỗ Vĩnh Khanh

“LUẬT PHÁP”

tại Việt Nam

■ Huỳnh Ngọc Tuấn

Sau năm 1975, nhà cầm quyền Việt Nam dưới sự lãnh đạo của Đảng CS đã thực thi một chính sách hà khắc về mọi phương diện để kiểm soát và chi phối đời sống người dân.

Ở VN chi phối mọi mối quan hệ xã hội không phải là Luật pháp mà là ý chí của Đảng CS. Đảng CS có toàn quyền tuyệt đối trong mọi quyết định, từ những việc có liên quan đến vận mệnh quốc gia, tương lai dân tộc cho đến kinh tế, văn hóa và đời sống của nhân dân. Đảng CS vừa có trong tay sức mạnh “cứng” như nhà tù, công an hùng hậu, quân đội đông đảo và cả hệ thống “Pháp luật” để phục vụ cho quyền uy đó. Và họ có cả “quyền lực mềm” như: nguồn tài nguyên quốc gia, hệ thống báo chí, đài phát thanh, truyền hình, giáo hội quốc doanh... cho nên họ có thể kiểm soát và chi phối xã hội bằng sức mạnh của quyền lực “cứng” hoặc sử dụng quyền lực “mềm” như chiếc đũa thần chỉ đạo từ trên cao, và dân chúng bị biến thành một bầy cừu, một thứ con rối mà không hề hay biết hoặc hay biết nhưng bất lực hoặc đồng lõa. Còn cái gọi là “trí thức xã hội chủ nghĩa” chỉ là một bộ phận của cái quyền lực “mềm” đó.

Đảng CS biến trí thức thành nô lệ, hoặc thành phần ăn theo đảng, nhận ân huệ từ đảng. Cho nên trong một thời gian quá dài, vai trò của trí thức chỉ là những tiếng nói xu phụ, không hề có phản biện, người trí thức chỉ là người “lao động trí óc” chứ không phải là kẻ sĩ, tầng lớp tinh hoa của xã hội, người sáng tạo và dẫn đường.

Người ta nói quyền lực tuyệt đối sẽ dẫn đến tha hóa tuyệt đối, cho nên trong một chế độ mà quyền lực của đảng là tuyệt đối thì cái đảng độc tài đó sẽ nhanh chóng đi vào con đường tha hóa và việc gì cũng có thể xảy ra.

Trong thời gian cai trị của các ông: Hồ Chí Minh, Lê Duẩn, Lê Đức Thọ, Trường Chinh, Phạm Văn Đồng, và kéo dài đến thời của Đỗ Mười, Lê Đức Anh, Võ Văn Kiệt, sự lộng hành của quyền lực tuyệt đối đã lên đến đỉnh điểm, người dân sống trong sự cùng cực của đói nghèo, tối tăm và sợ hãi.

Trong giai đoạn kinh hoàng này, một công an xã cũng có quyền đưa giấy triệu tập, bắt người, giam giữ và tra tấn mà không cần quyết định của Tòa án hay viện kiểm sát (viện công tố). Có vô số người là nạn nhân của thời kỳ “vàng son” này, nó để

lại trong tâm thức người dân sự sợ hãi thường trực, nó triệt tiêu ý thức về phẩm giá của con người đến mãi ngày hôm nay. Sự dã man, tàn bạo của một thời mãi ám ảnh người dân và nuôi lớn cái tham vọng về quyền lực tuyệt đối của đảng. Người ta không thể nào quên được một thời mà công an tinh là “ông trời con”... toàn quyền sinh sát trong tay, một tên du kích hay xã đội cũng có quyền kiểm tra hộ khẩu và bắt người, giam giữ, tra tấn. Những cuộc bố ráp của công an và du kích trên các đường phố, xóm làng để thị uy làm người dân khiếp sợ, hình như đảng và nhà nước muốn nhắc nhở cho người dân biết về thân phận cá chậu chim lồng của họ và quyền lực vô song của đảng, đảng luôn bảo nhân dân phải “tuyệt đối tin tưởng vào sự lãnh đạo của đảng”.

Cách hành xử như vậy đã trở thành quán tính của nhà cầm quyền CSVN, cho nên VN bây giờ khi đã mở rộng bang giao với thế giới, ký kết những công ước quốc tế (quan trọng bậc nhất là công ước quốc tế về các quyền dân sự và chính trị) nhưng thói quen và cả ý đồ chính trị đều không thay đổi. Họ ký Công ước quốc tế để đạt mục tiêu chính trị. Họ muốn cho cộng đồng quốc tế thấy rằng, họ là một chính thể tôn trọng những giá trị Dân chủ văn minh, là một thành viên có trách nhiệm của LHQ để tranh thủ sự ủng hộ và đầu tư của mọi quốc gia và cũng để đạt được sự chính danh, nhưng trên thực tế thì họ không hề có ý định tuân thủ luật pháp quốc tế mà họ đã tham gia. Có lúc họ công khai vi phạm với một nụ cười nhạt trên môi, hoặc có lúc giải thích vòng vo đầy sự nguy hiểm và vô căn cứ.

Trong buổi làm việc với Đoàn thanh tra Tỉnh Quảng Nam vừa qua, ông Trần Minh Thái – phó chánh Thanh tra tỉnh QN(trưởng đoàn

thanh tra) nói với tôi:

- Nhà nước VN tham gia Công ước Quốc tế về Quyền dân sự và chính trị nhưng “không trực tiếp” áp dụng.

Tôi không hiểu và hỏi lại: “không trực tiếp” nghĩa là sao và yêu cầu ông Thái giải thích cụ thể thì ông vòng vo, ám ó.

Cũng trong buổi làm việc này ông Nguyễn Đình Bảy- phó Chánh Thanh tra Sở Tư pháp nói với tôi rằng “Quan hệ giữa Nhà cầm quyền và nhân dân cũng như quan hệ giữa cha mẹ và con cái, nếu cha mẹ làm sai mà con cái đi rêu rao với hàng xóm thì đâu có được, cần phải trừng trị”

Tôi không kiềm chế được nữa trả lời với ông ta:

- Ông ăn nói thật là vớ vẩn, quan hệ giữa nhân dân và nhà cầm quyền là quan hệ giữa người chủ đất nước là nhân dân với người được ủy quyền theo nhiệm kỳ là nhà cầm quyền. Cách nói của ông chứng tỏ cái não trạng độc tài ,phong kiến và coi thường nhân dân của người Cộng sản vẫn không thay đổi.

Cả năm người trong đoàn Thanh tra đều đỏ mặt và lúng túng bảo chữa.

Có đâu như ở Việt Nam, luật pháp được hiểu nửa vời và áp dụng nửa vời. Nhưng một khi luật pháp được hiểu nửa vời và áp dụng nửa vời thì không còn là luật pháp nữa. Đảng CS VN dùng ý chí của mình để thay cho Luật pháp và nếu cần họ sẵn sàng khinh miệt nhân dân và quăng cả điều 69 Hiến Pháp của họ vào sọt rác với nụ cười khinh bạc!!

Tôi không bao giờ ngây thơ để tin rằng nhà nước CSVN hành xử theo luật pháp, đó là kinh nghiệm xương máu của tôi đã trải qua 37 năm từ ngày Việt nam Cộng hòa bị sụp đổ và bản án 10 năm tù cộng với 4 năm quản chế vì cái gọi là “Tuyên

truyền chống chế độ Xã hội chủ nghĩa”.

Một xã hội không thượng tôn luật pháp thì điều gì cũng có thể xảy ra. Việc công an đánh chết người một cách dễ dàng và không bị trừng phạt, hoặc trừng phạt không thích đáng. Việc cướp đoạt tài sản của Công dân núp dưới chiêu bài thu hồi đất, hoặc cưỡng chế xảy ra thường xuyên và có hệ thống. Việc bắt người tùy tiện với những tội danh mơ hồ và những bản án vi phạm Hiến pháp và Luật pháp quốc tế.

CSVN sử dụng quyền uy tuyệt đối của mình để duy trì cái mà họ gọi là “ổn định xã hội” và họ tự hào về điều này. Nhưng sự kiện vừa xảy ra tại Huyện Tiên Lãng, Hải Phòng đã làm cho họ choáng váng. Chuyên giải tòa đền bù không thỏa đáng, (một hình thức tước đoạt đất đai của nông dân) là hiện tượng phổ biến tại VN... nhưng những người nông dân hiền lành thấp cổ bé miệng vẫn nương cậy vào luật pháp để mưu tìm công lý và cái niềm tin ngây thơ và mong manh này cũng chẳng mang lại công lý cho nhiều nạn nhân.

Anh Đoàn Văn Vươn có lẽ đã nhận thức được điều đó nên anh đã cùng gia đình chọn cách hành xử khác. Anh đã sử dụng vũ lực để chống trả vũ lực, anh đã tự vệ để giữ tài sản mồ hôi nước mắt và cả xương máu của mình. Chúng ta không đủ thẩm quyền để khuyên người nông dân phải chọn hình thức đấu tranh nào cho phù hợp khi họ bị đẩy vào đường cùng. Chúng ta đau lòng khi thấy cả nhà anh vướng vào tù tội, nhưng chúng ta tôn trọng quyết định đó của anh Đoàn Văn Vươn.

Nhưng tại sao lại có hiện tượng Đoàn Văn Vươn?

Câu trả lời chắc có lẽ xuất phát từ hình ảnh đẫm máu của một Đại tá Gaddafi, một thời uy quyền tuyệt đối, một tay che cả mặt trời, hình

ảnh Gaddafi chui từ ống cống lên, miệng lắp bắp van xin đã đi vào tâm thức của người dân một cách vô tình. Tôi thiên nghĩ nếu tình trạng bất công và vô pháp luật tại VN tiếp tục được duy trì thì một ngày không xa bạo lực sẽ là sự chọn lựa của người dân để phản kháng lại nhà cầm quyền. Đến lúc đó máu của cả hai phía sẽ đổ xuống, để một trang sử đau thương của dân tộc được lật qua nhưng hận thù vẫn còn ở lại.

Chúng ta không hề mong muốn điều này, nhưng quyết định là ở trong tay những người cộng sản.

- Một tiên liệu về vụ án Đoàn Văn Vươn - có 2 khả năng xảy ra:

1.- Những nhà lãnh đạo CSVN sẽ đứng về phía lãnh đạo Hải Phòng – Tiên Lãng, bằng cách gơ cao đánh khẽ hoặc giải quyết theo kiểu “treo đầu dê bán thịt chó” như từ trước đến nay đối với những tên cường hào ác bá tại huyện Tiên Lãng và xử phạt anh Vươn cùng gia đình những bản án nặng nề nhằm răn đe người dân để bảo vệ đàn em và quyền uy của chế độ. Nếu như vậy thì những người lãnh đạo CSVN sẽ đứng ra nhận lãnh trách nhiệm về phía mình vì họ là những người có quyền lực và trách nhiệm cao nhất, bất chấp luật pháp, dư luận trong và ngoài nước, bất chấp lòng dân, công lý và lương tri để duy trì cái gọi là “sự đúng đắn và sáng suốt tuyệt đối của Đảng”. Như vậy lịch sử sẽ phán xét họ như đã phán xét đối với những nhà độc tài tại Bắc Phi và Trung Đông.

2.- Hy sinh những kẻ coi thường pháp luật và cường hào ác bá, điều này sẽ dẫn đến những hệ quả sau:

Những người lãnh đạo đảng CS và chính quyền tại địa phương sẽ không còn dám cường quyền hống hách, tùy tiện hành xử dẫn đến việc đảng CS và chính quyền sẽ suy yếu.

(Xem tiếp trang 109)

ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

TT BARACK OBAMA GẶP PCT TẬP CẬN BÌNH CẢ HAI ĐỀU TRONG TƯ THẾ CHÔNG CHÊNH

■ Lý Đại Nguyên

Thé tử Tàu đỏ, Tập Cận Bình, người sẽ lên thừa kế ngôi vị Hồ Cẩm Đào làm lãnh tụ đảng cộng sản Trung Hoa vào cuối năm nay, và ngôi vào ghế chủ tịch Hoalục tháng 3 sang năm. Trước kia hồi tháng 04/2002, Hồ Cẩm Đào còn ở ngôi vị thế tử của Giang Trạch Dân cũng đã sang Washington để diện kiến tổng thống Mỹ, George W. Bush để làm quen với nhà lãnh đạo siêu cường duy nhất trên thế giới. Thời đó, Mỹ đang cần Tàu hợp tác trong phong trào chống khủng bố toàn cầu. Tàu cũng phải dựa vào Mỹ để mau chóng phục hồi kinh tế. Nhân đó, ghép tộc Uighur Hồi giáo nổi dậy ở Tân Cương vào tội khủng bố để triệt tiêu, và thẳng tay đàn áp sự chống đối việc Hán hóa của người Tây Tạng, cũng như các nhà đấu tranh đòi tự do dân chủ tại Hoalục. Nhưng nay, dưới thời tổng thống Mỹ, Obama, với chiến lược toàn cầu mới của Hoakỳ là “*Trở Lại Á Châu*” bằng việc “*đặt tương lai Hoakỳ ở Áchâu – Thái Bình Dương - Ấn Độ Dương*”. “*Dù phải bị cắt giảm ngân sách quốc phòng, nhưng Mỹ vẫn tăng cường sức mạnh hải quân, không quân, kỹ thuật cao*”.

Để hình thành một phòng tuyến liên minh quân sự Mỹ-Nhật-Ấn-Úc, nhằm hỗ trợ các nước trong vùng Đông Nam Á dân chủ hóa chế độ, phát triển kinh tế tự do, đủ sức tự phòng vệ, ngăn bành trướng Bắckinh.

Chính vì vậy, trước khi lên đường tới Hoa Thịnh Đốn, Tập Cận Bình đã trả lời phỏng vấn báo Washington Post rằng: “*Kinh tế hai nước đã tùy thuộc lẫn nhau một cách chặt chẽ. Mọi quan hệ này không thể phát triển một cách lâu dài và nhanh chóng, nếu không đặt trên nền tảng phúc lợi cho đôi bên, và nếu không đem lại lợi ích to lớn cho Hoakỳ*”. Ông hứa: “*Bắckinh sẽ cải cách tiến trình ấn định tỷ suất hối đoái và đề nghị một môi trường đầu tư dựa trên luật pháp minh bạch*”. Đồi lại ông hy vọng: “*Washington nói lỏng giới hạn xuất khẩu công nghệ tới tân sang Hoalục*”. “*Ngoài thương mại Washington và Bắckinh còn xung khắc trên các vấn đề ngoại giao và địa lý chiến lược, đặc biệt là kế hoạch định vị của Mỹ tại Châu Á, cũng cố liên minh chiến lược từ Đông Bắc Á kéo dài đến Châu Đại Dương*”. Tập Cận Bình cho là:

“*Các biện pháp tăng cường quân sự này làm nhiều nước trong vùng lo ngại một cách chính đáng*”. Đây là ngôn từ phản ảnh đúng chủ trương và ngôn ngữ tuyên truyền của cộng đảng Tàu.

Thực ra thì tất cả các nước trong vùng, chẳng nước nào lo ngại biện pháp tăng cường quân sự của Mỹ ở đây, trái lại họ còn vững tâm không sợ bị nước Tàu thôn tính. Năm 2011 ngân sách quốc phòng Hoalục ở mức 119.8 tỷ đôla. Từ nay đến năm 2015 sẽ tăng tốc độ thường niên là 18,75% để đạt tới 238.2 tỷ đôla. Vượt quá chi phí quốc phòng của 12 nước khác trong khu vực, gấp 4 lần ngân sách quốc phòng của Nhật. Việc Hoalục tăng cường sức mạnh quân sự, nhất là hải quân để làm chủ Biển Đông, đang thực sự đe dọa hoà bình châu Á và toàn thế giới, mà Hoakỳ với vị thế siêu cường đại dương không thể để mặc cho Tàu khống chế các tuyến đường hàng hải quốc tế. Chính vì vậy mà tổng thống Barack Obama trong chuyến công du châu Á vào tháng 11/2011, đã nhiều lần khẳng định: “*Hoakỳ cam kết sẽ đóng vai trò lãnh đạo trong vùng*”.

Chuyên thăm của ông Tập Cận Bình tạo cho tổng thống Obama cơ hội nêu lên những vấn đề quen thuộc với Tàu, gồm nhân quyền, tình hình bất ổn tại Tây Tạng và mất quân bình trong cán cân thương mại giữa Mỹ và Tàu. Tiếp kiến phó chủ tịch nước Tàu, Tập Cận Bình hôm 14/02/12 tại phòng Bầu Dục ở tòa Bạch Ốc, tổng thống Mỹ, Barack Obama đã bảo đảm với ông Tập Cận Bình là Hoakỳ hoan nghênh sự trỗi dậy của nước Tàu trên trường quốc tế, nhưng tất cả mọi quốc gia đều phải tuân thủ cùng những luật lệ về kinh tế và nhân quyền. Tổng thống Obama nói:

“*Sự phát triển vượt mức của*

nước Tàu trong hơn 2 thập niên qua đã củng cố sức mạnh và đem lại thịnh vượng cho nước này, nhưng nó cũng gia tăng trách nhiệm mà China cần phải gánh vác”. “Chúng tôi muốn làm việc với China để bảo đảm rằng mọi người đều phải tuân thủ cùng những luật lệ như nhau trong hệ thống kinh tế toàn cầu. Và rằng điều này bao gồm cả bảo đảm là mức giao thương phải cân bằng, không chỉ giữa Hoakỳ và China, mà trên toàn thế giới nữa. Điều này cũng có nghĩa là những vấn đề hệ trọng như nhân quyền, chúng tôi sẽ tiếp tục nhấn mạnh đến điều chúng tôi hằng tin vào tầm quan trọng trong việc công nhận những khát vọng và quyền của tất cả mọi người”.

Đáp lại Tập Cận Bình nói:

“Chính phủ của chúng tôi luôn luôn đặt quyền lợi của nhân dân lên trên hết, coi trọng nguyện vọng và đòi hỏi của nhân dân. Trong khả năng của các điều kiện quốc gia, chúng tôi sẽ tiếp tục theo đuổi những chính sách và biện pháp để thăng tiến công bằng xã hội, công lý và hài hoà xã hội và đẩy mạnh nguyên tắc nhân quyền”.

Đúng là nói láo trước mặt tổng thống Mỹ và dư luận quốc tế mà

không biết ngượng. Từ trước tới nay Tàu cộng chỉ biết đặt quyền lợi của Đảng lên trên hết, coi rẻ nguyện vọng người dân, khùng bố, bỏ tù những người đòi hỏi công bằng xã hội, tự do công lý hài hòa xã hội và tôn trọng nhân quyền là điều hiển nhiên phổ quát.

Nhưng dù sao cũng hy vọng ông Tập Cận Bình và người cha đã qua đời của ông, từng là nạn nhân của cuộc Cách Mạng Văn Hóa do Mao Trạch Đông phát động, và cũng giống như nhiều lãnh tụ Tàu khác, đã cho con gái đi du học ở Mỹ, tại trường đại học danh tiếng Havard, thì ít ra trong đầu ông cũng đã có sự chuyển biến đáng kể. Liệu khi ngồi vào địa vị cao nhất, ông còn đủ can đảm và sáng suốt, bắt tay với giới lãnh đạo Mỹ, để Dân Chủ Hóa nước Tàu, trở thành một cường quốc có trách nhiệm với thế giới như ông Obama mong đợi, hay vẫn chứng nào tật đó, luôn luôn duy trì độc tài toàn trị dân chúng Hoalục, nuôi tham vọng Hán hóa các nước chung quanh, thống trị các nước nhỏ trong vùng và làm bá chủ thế giới, để rồi phải nhận hậu quả như Phátxít và Liên xô trước đây.

Thật ra, cuộc gặp gỡ giữa Barack

Obama với Tập Cận Bình lần này giữa lúc mùa bầu cử tổng thống Mỹ mới bắt đầu, chiếc ghế tổng thống của ông Obama cũng khá chệnh vênh. Còn ông Tập Cận Bình tuy đã là ‘thế tử’, việc lên ngôi lãnh tụ Tàu trong tầm tay, nhưng để củng cố quyền lực, cũng còn rất chông chênh, đầy bất trắc, mà nước Tàu thì luôn luôn trong trạng thái sẵn sàng bùng nổ. Nên dù hai ông có thiện cảm với nhau, hoặc đạt được những cam kết căn bản nào đó thì nó cũng chẳng thể có hiệu lực ngay lập tức. Mà đây chỉ là cơ hội để nói lên chủ trương căn bản của chính phủ mình mà thôi. Nhưng qua những lời phát biểu của Tập Cận Bình về Nhân Quyền và Công Lý Xã Hội thì cũng thấy rằng, người Tàu, giới lãnh đạo Tàu đã không còn coi việc Mỹ đặt vấn đề nhân quyền ra với Tàu là can thiệp vào chủ quyền của nước Tàu nữa. Đến đây, Việt cộng cũng đừng hy vọng dựa vào Tàu để chống lại đòi hỏi nhân quyền của toàn dân Việt, của chính phủ Mỹ và của thế giới được nữa.

LÝ ĐẠI NGUYÊN –

Little Saigon ngày 14/02/2012.

■

Dư âm văn nghệ...

(Tiếp theo trang 58)

chuyên giao cho giới trẻ một số việc, ít ra là trong phụng vụ để các em không mặc cảm mình “thừa thải” hay ngoại lai đối với Cộng đoàn, trái lại sẽ gắn bó với CĐ hơn là than “chán” và quay lưng từ bỏ CĐ, bỏ Thánh lễ VN như một số em VN hải ngoại hiện nay dù đó là những em thuở còn bé thơ đã từng hồn nhiên nằng nỏ hòa mình vào các sinh hoạt CĐ, nhất là các sinh hoạt ăn hóa!

Kết thúc bài viết, một lần nữa chúng tôi hân hạnh kính mời quý độc

giả cùng vào

<http://www.youtube.com/watch?v=4ubZ0AxvHC8&list=UUSaaxtbwgyqUuki3HZeZcHg&index=1&feature=plcp> Và diendannguoivietquocgia.com hầu có một cái nhìn và một sự đánh giá thích đáng về tinh tự quê hương- dân tộc mà tuổi trẻ CĐCGVN Metuchen, New Jersey, Hoa Kỳ đã tỏ rõ trong đêm Văn Nghệ Mừng Xuân Nhâm Thìn 2012 vừa qua. Để cùng chia vui với các em, các cháu đã thành công. Cầu mong những thành quả khác lớn lao hơn, rực rỡ hơn.

Dưới đây là một vài hình ảnh

minh họa cuộc vui Văn Nghệ Mừng Xuân lý thú nêu trên:

“Hận Nam Quan sáng đuốc Lam Sơn”

1. Cha Phêrô Trần Việt Hùng khác với Cha Giuse Trần Việt Hùng hiện là quân nhiệm một CĐCGVN tại Bronx, New York. Gia đình song thân Cha Phêrô Trần Việt Hùng đang định cư tại Bronx, New York, là “con chiên” của Cha Giuse Trần Việt Hùng, vị linh mục có một số bài báo trên một vài trang báo điện tử CGVN mà nhiều người đã đọc. Cha Phêrô Trần Việt Hùng, linh mục Quân nhiệm Cộng đoàn CGVN Metuchen hiện nay là một linh mục trẻ và năng động được đào tạo tại Hoa Kỳ cách đây hơn 10 năm. ■

ĐỐI THOẠI

Giữa Vợ Chồng

■ Nguyễn Thị Ngọc chia sẻ

Mỗi gia đình có mỗi hoàn cảnh riêng, mỗi nếp sống riêng, mỗi một chuỗi kinh nghiệm riêng, đèn nhà ai, nấy rạng, nên chúng tôi cảm thấy áy náy khi giải bày nếp riêng tư của mình. Tuy nhiên, xin mạnh dạn đóng góp đôi điều về cuộc sống vợ chồng mà chúng ta đã trải qua gần 50 năm qua, như là một trao đổi nhỏ để chúng ta cùng chia sẻ hầu sống hạnh phúc tuổi già, cái tuổi gần đất xa trời trong cái cảnh

Tuổi già rong ruổi tình già

Cháu con đi cả, mặn mà với ai?

Tuy nhiên, *tình già* lắm khi cũng mang di chứng bất trị của *tuổi già* như chính bản thân *người già*... lắm ca lắm cảm theo thói thường “già sinh tật” khiến dễ đi tới *già chuyên*, *sinh già miêng già mồm*... cãi nhau chỉ vì những thứ vặt vãnh không đâu!

Mặt khác, giữa chúng tôi có những khoảng cách lớn về tuổi tác, về tâm tính, về cảm nhận, nhất là về sở thích... Lắm lúc cái mà người bạn đời của mình ghét nhất thì mình lại lao vào. Ngược lại, nhiều khi cái mà người bạn đời của mình ưng ý thì mình chẳng những không mặn mà, mà còn lắm khi dè bieu chê bai, phản đối!

Khúc mắc trong đối thoại

Nếu chúng tôi thiếu khoan dung với nhau hoặc không lưu tâm đến

nhau, con thuyền hạnh phúc của chúng tôi có lẽ đã chao đảo khiến bị nhận chìm từ thuở nào. Theo tôi, khoan dung để đối thoại và trong đối thoại là điều kiện tiên quyết. Bởi vì với chúng tôi, đối thoại thiếu tự chế là khía cạnh gai góc nhất, gay cấn nhất trong cuộc sống vợ chồng.

Các bậc tiền bối, ông bà tổ tiên chúng ta có lẽ cũng đã trải qua không ít “gian truân” trong đối thoại, nên đã nhắn nhủ chúng ta:

Lời nói không mất tiền mua,

Lựa lời mà nói cho vừa lòng

nhau.

Hoặc:

Vợ chồng chớ cãi nhau hoài,

Sao cho trong ấm thì ngoài mới êm.

Những lời dạy ấy nghe thì đơn giản, nhưng thực hiện thì lại là cả một quá trình nhẫn nhục khá cam go.

Thiếu đối thoại hay đối thoại lệch lạc trong đời sống vợ chồng là một khiếm khuyết lớn gây hại không nhỏ cho hạnh phúc lứa đôi dù ở bất cứ độ tuổi nào! Càng về già, tính tình càng thay đổi, càng dễ gắt gỏng với nhau... đi đến to tiếng.

Vâng! Không đối thoại là điều nguy hiểm khó lường. Nhưng đối thoại mà không khéo, thiếu thận trọng thì càng làm tăng rắc rối cho cuộc sống cuối đời.

Đối thoại, không đối chọi

Từ chuyện cơm nước, tới việc chợ búa, việc nhà, việc đời, việc con cái học hành, cái gì cũng có thể trở thành đề tài khiến cho vợ chồng không tự chế, sinh “lời qua tiếng lại.” Nhiều lúc chẳng phải tại ai cả, hay có khi tại cả hai, nhưng anh cứ đổ tại em, em cứ la tại anh... *đối thoại* thành ra *đối chọi*.

Cho nên, trong đối thoại, chúng tôi cố gắng tránh chạm tự ái nhau. Một lời *đôi đáp* không dẫn đo kèm chế dễ gây xúc phạm cho nhau. Cuộc *đối chọi* tất tăng cường độ, dẫn tới *độc thoại*, mạnh ai nấy nói, chẳng ai nghe ai, kết quả dĩ nhiên sẽ là *trận đấu khẩu* không kiểm soát, chẳng ai thua ai... để rồi *cả hai cùng thua!*

Dù buồn nhau, giận nhau mấy, chúng tôi cố giữ cách xưng hô một điều *Anh* hai điều *Em* với nhau, quyết không hề “*đôi cung*”, “*trờ giọng*” gọi nhau bằng *Ông-Bà, Ông-Tôi, Cô-Tôi*, hay tẻ hơn nữa, *Mày-Tao*. Chúng tôi tiếc là từ thuở mới thành vợ chồng đã “lỡ” không tập xưng hô “*Mình*” với nhau – chồng gọi vợ là *mình*, vợ gọi chồng cũng *mình*, như nhiều ông bà ta ngày xưa quen gọi. “*Mình ơi!*” Ngọt ngào làm sao! Nhưng đã trót quen “*anh-em, em-anh*” rồi cũng mặn mà kém gì đâu?

Viết tới đây, tôi sực nhớ vừa nhận được thư của một bạn già đồng nghiệp cũ của chúng tôi gần 40 năm về trước. Ông bạn viết: “*Tôi năm nay đã xấp xỉ 80 rồi, nên cũng hơi yếu và lắm cảm. Thêm vào đó phải ‘hầu hạ’ bà xã 2 năm nay bệnh hoạn liệt giường, nên cũng hơi mệt.*

Bà xã tôi hai tay đã hoàn toàn tê liệt, không còn làm được việc gì nữa. Từ ăn uống đến rửa mặt, thay quần áo, đi vệ sinh đều phải có người giúp đỡ. Tôi phải làm thơ chọc bà là:

Bà ơi! Tôi gấm mình bà

Khác nào như thể mẹ già tôi xưa

*Cơm bưng nước rót hầu bà
Chiều bà cho thỏa mỗi tình thúy
chung*

*Gọi bà tôi sợ mình già
Gọi em tôi thấy cũng hơi kỳ kỳ
Thôi thì tôi gọi bằng Minh,
Chúng Minh hai đứa vẫn tình
như xưa.”*

Ông bạn kết bằng lời bình:
“*Chả biết bà có hài lòng không,
nhưng tôi thấy bà cười tươi lắm*”.
Lạc quan như vậy đó! Tình nghĩa
phu thê tỏ bày nhẹ nhàng, kín đáo,
tế nhị và thâm thúy tới mức ấy,
tôi cho là tuyệt vời! Hài lòng là
phải! Và chắc chắn còn hơn thế
nữa! Hạnh phúc tuổi già tồn tại
và phát triển từ cung cách đối
thoại sâu sắc thâm trầm như thế
này! Bài học lớn và vô cùng quý
báu cho chúng tôi.

Bảo nhau hay kháo nhau?

Chúng tôi luôn tâm nguyện:
Đối thoại dứt khoát không có
nghĩa là cãi nhau, cố gắng tránh
“chuyện nọ xọ chuyện kia”,
không vì cái hiện tại nhỏ xíu mà
lùi về dĩ vãng xa lơ xa lắc chẳng
ăn nhập vào đâu để hải tị nhau cho
hả giận... Khi mà anh lớn tiếng
nhân danh “bảo nhau”, em nặng lời
“bảo nhau” với anh thì sẽ không còn
là “**bảo nhau**” nữa, mà là... “(tra)
kháo nhau” chỉ chiết nhau, tố khổ
nhau bằng ngôn từ!

Ngày nay, hầu như đã qua rồi
cái thời “*đàn bà thí vắn, đàn ông
thí võ*”, như Hoa Kỳ, nhưng có lẽ cả
nam lẫn nữ bên nào cũng còn thiên
về môn võ khác: võ *mồm*! Hiểm họa
tan vỡ hạnh phúc gia đình đến từ
đó!

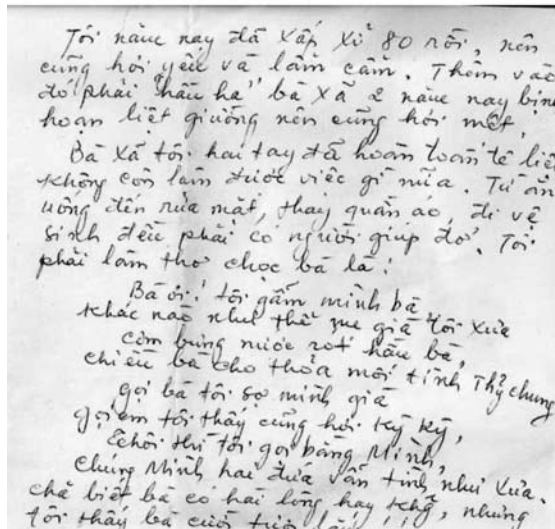
Tuy nhiên, nếu trót xảy ra cãi
vã như vậy, thì một trong hai chúng
tôi lại nhanh chóng tìm cách lái câu
chuyện trở về với hiện tại, dịu giọng
với nhau. Phía “nam nhi chí chí”
chủ động trước bước “*hòa hợp*” nhẹ

nhàng này, thì liễu yếu đào tơ như
tôi đây cũng sẽ mềm lòng thôi... bấy
giờ đương nhiên thần “*hòa giải*” sẽ
hiện giữa chúng tôi, gắn trên môi
chúng tôi mỗi người một “*nụ cười
làm lành*” chứa chan nghĩa tình phu
thê!

Đặc biệt, chúng tôi ra sức tránh
to tiếng với nhau khi có con cái hiện
diện, nhất là lúc chúng còn bé thơ,
tâm trí chúng còn non nớt...

Quan tâm tới nhau

Mặt khác, nhiều lúc nghiệm lại

mới thấy do chênh mảng hoặc thậm
chí vô tâm, chúng tôi không chú ý
tới những biến đổi trong tâm trạng
người bạn đời của mình lúc này hay
lúc khác bị ngoại cảnh tác động chi
phối, khiến lảm lảm chúng tôi vô tình
gây phiền não cho nhau không ít.
Xào xào bắt đầu từ những lần không
quan tâm tới nhau như vậy.

Chẳng hạn, khi người bạn đời
đến một lúc nào đó rơi vào tình trạng
bị ức chế, nếu mình không lưu ý lắng
nghe tiếng lòng của người bạn đời
mà chỉ chờ sơ hở mà bắt bẻ những lời
nói không kiểm soát được từ miệng
người bạn đời đang trong tình trạng
khủng hoảng về tâm lý, chắc chắn
vết thương sẽ không lành mà càng
thấm sâu vào máu thịt xương tủy và
cả tim óc của người phối ngẫu. Cho

nên, trong mọi trường hợp, tự chế để
tránh cãi vã, không đổ thêm dầu vào
lửa là điều chúng tôi luôn chú tâm
thực hiện trước nhất!

*Giết nhau chẳng cái lưu cầu,
Giết nhau bằng cái u sầu độc
chưa?*

Ôn Như Hầu Nguyễn Gia Thiệu
đã chẳng từng cảnh báo như vậy
sao? Lưu cầu là con dao. Con dao
giết người đã là độc, u sầu giết chết
hạnh phúc gia đình và giết chết nhau
càng độc địa biết bao!

Một nhịn, chín lành

Là phận nữ, tôi có một kinh
nghiệm này về phía nữ giới
chúng tôi: Thông thường, khi
người chồng làm người “*dũng
cảm*” đi bước đầu trong thái
độ quảng đại, bao dung với
vợ, tiên phong nhận lỗi trước
với vợ mình, thì bà vợ nào
mà chẳng xiêu lòng! Tôi cho
đây không phải là thái độ nhu
nhược, mà là một biểu lộ tình
nghĩa vợ chồng bảo toàn hạnh
phúc cho nhau. “*Một sự nhịn,
chín sự lành*”. Bao lâu người
đàn ông tỏ rõ bản lãnh “*nam tính*”
của mình, bản lãnh của “*phái mạnh*”
không chấp nhất vợ mình vốn thuộc
về “*phái yếu*” thì *phái yếu* ấy chắc
chắn sẽ *yếu lòng* để sẵn sàng mang
gấp mười lần “*chín sự lành*” cho đức
ông chồng! Ngày nay, vị thế đàn bà
chúng tôi khác xưa, nên mạn phép
“*điều chỉnh*” hai câu ca dao sau:

[Ca dao: Chồng giận thì vợ bớt
lời].

Xin sửa lại: **Bà giận thì ông bớt
lời,**

*Cơm sôi nhỏ lửa một đời không
khé...*

Xin các ông chồng đừng ép vợ
mình bớt lời như thời xưa nữa nhé,
mà chính phía đàn ông phải đi tiên
phong!

[Ca dao: Bên thắng thì bên phải

chùng].

Xin nói lại: **Nữ thắng thì nam phải chùng,**

Hai bên cùng thắng thì cùng đứt dây.

Thắng→thua; thua→thắng

Chúa ban cho tôi chỉ có *một cái miệng* mà tới *hai lỗ tai*. Để nghe nhiều, nói ít! Tôi suy nghĩ mãi, tại sao mình không tận dụng cả hai tai để lắng nghe hơn là cứ cái miệng oang oang với người bạn đời của mình?

“Hòn bác ném đi, hòn chì ném lại!” Kê u đầu, người sứt trán! Chỉ làm khổ nhau thôi!

Ra sức kềm chế và thay đổi cung cách xử sự cho tốt hơn, phải đạo hơn với người bạn đời của mình không phải chỉ là bí quyết mà còn là quy luật của cuộc sống vợ chồng.

Đàn bà không lý luận bằng lý trí như đàn ông, mà bằng chính con tim. Nếu người chồng không dùng tim đáp lại tim, mà dùng lý lẽ của trí khôn để trấn áp tiếng nói con tim vợ mình, người chồng tất sẽ là kẻ thua cuộc. Trái lại, người đàn ông nào chấp nhận “thua” vợ mình trước, phần thắng chắc chắn sẽ thuộc về người chồng khôn ngoan ấy... Thắng con tim của vợ để con tim ấy mãi mãi thuộc về mình, là của mình và chỉ là của mình mà thôi. Đó mới thật là bí quyết của một người đàn ông muốn tròn hạnh phúc với vợ mình! Và rồi người vợ nào sẽ chẳng cảm thương mà đáp lại bằng lòng mến yêu, kính trọng và hy sinh tất cả vì chồng và cho chồng.

Yêu nhau, muốn sự chẳng nề,

Dù trăm chỗ lệch cũng kê cho bằng!

Cầu cứu Đấng Tình Thương

“Đổi thoại” không “đổi chợ” nhiều lúc xem ra lý tưởng quá, một lý tưởng khó thành hiện thực đối

với bản chất phạm tục trong thân phận con người. Chúng tôi chỉ còn chạy đến với Chúa Giêsu và Mẹ Maria. Cầu nguyện giúp chúng tôi vượt mọi thử thách để mãi mãi trọn tình nghĩa với nhau. Mỗi ngày, chúng tôi cùng suy niệm và chia sẻ ít ra một hai câu Phúc Âm (ngắn và dễ hiểu), sau đó là kinh Lạy Cha, Kính Mừng, Sáng Danh, rồi kết thúc bằng lời nguyện **“Xin cho con tình yêu và ân sủng”** và **“Nữ Vương ban sự bình an, cầu cho chúng con”**.

Dù rất nguội lạnh, biếng trễ việc kinh sách, nhưng khi thực hiện điều đơn giản trên đây, chúng tôi cũng cảm nhận có Chúa Tình Yêu ở cùng để hòa giải chúng tôi với Chúa và với nhau, cũng như nhờ Đức Mẹ phù trợ đem bình an đến cho đời

sống vợ chồng chúng tôi. Đó chính là lúc chúng tôi cảm thấy mình gần gũi nhau hơn, hạnh phúc thật sự.

Quên những gì phải quên

Từ ơn ích trên, sau mỗi trận cãi nhau dù có lúc nảy lửa, chúng tôi cố gắng không để cơn giận dè nặng lâu quá 10-15 phút mà không làm lành với nhau bằng một lời xin lỗi, một nụ cười và một chiếc hôn nồng ấm, chân thật... cùng quên đi những gì không tốt đẹp xảy ra, quên cả những thiếu sót, khuyết điểm và nét xấu của nhau!

Tâm niệm rằng, mang cái thói của bà, đem cái tật của ông đi tì tề than phiền với hàng xóm từ người

này tới người nọ là điều tối kỵ, chúng tôi thề nguyện với nhau không bao giờ để cho cái thói tật đáng trách ấy len lỏi vào đời sống vợ chồng. Xấu em, thì có tốt gì cho anh? Hay ngược lại, xấu anh, em nào đẹp mặt gì hơn? Cả vợ lẫn chồng cùng xấu là điều chắc! Lại mất đi cái tình, cái nghĩa của thuở bao đầu lưu luyến ấy!

Tạ ơn Chúa ban cho chúng tôi sống với nhau âm êm hạnh phúc đến nay đã gần 50 năm dù tuổi tác giữa chúng tôi chênh lệch gần trọn 12 con giáp và trải qua một chặng đường dài không ít chông gai, Chúa đều dẫn dắt chúng tôi vượt qua mọi chướng ngại vật.

Nghĩa ban đầu, nghĩa cả đời

Có lẽ từ đây đến cuối đời mình (không bao lâu nữa đâu), chúng tôi vẫn phải tiếp tục tâm nguyện mãi với nhau rằng, dù trong bất cứ hoàn cảnh nào vẫn giữ mãi tinh thần:

Đổi thoại, không **đổi chợ**;

Chia sẻ, không **chia rẽ**;

Tâm sự, không **gây sự**;

Trò chuyện, không **to chuyện**;

Dĩ nhiên, chúng tôi có thể không **đồng ý** với nhau về một điều gì đó, nhưng cố vượt khỏi cái “tôi” của mình hầu nhường nhịn nhau để luôn đi tới **đồng thuận**.

Dẫu có **bất đồng**, cũng đừng **bất hòa!**

Để sao mái ấm chúng tôi cứ mãi là tổ ấm!

Và cùng đi theo con đường ông bà mình đã vạch:

Vợ chồng là nghĩa cả đời,

Ai ơi, chớ nghĩ những lời thiệt hơn.

“Nghĩa cả đời”? Phải chăng đó là đạo thủy chung của nghĩa tình phu thê?

“Đạo vợ chồng chẳng dễ đổi thay,

Nên vinh hiển hoặc ăn mày vẫn theo”. ■

VAYC

VIETNAMESE -AMERICAN YOUTH COMMITTEE

THÔNG CÁO BÁO CHÍ

Đoàn Thanh Niên Việt Mỹ (Vietnamese American Youth Committee) sẽ tổ chức cuộc thi viết văn với chủ đề “Tuổi Trẻ Hải Ngoại và Quốc Hận 30-4” trong dịp lễ tưởng niệm Tháng Tư Đen năm nay.

Thể lệ cuộc thi:

- Từ 15 đến 30 tuổi
- Có thể viết bằng tiếng Anh hoặc tiếng Việt và khoảng 500 chữ
- Gửi bài qua email: thivietvan@vayc.org hay địa chỉ: 814 Bewley St., Santa Ana, CA 92703
- Hạn chót để gửi bài vào ngày 06 tháng 4 năm 2012.

Giải thưởng:

Giải Nhất: \$500, Giải Nhì: \$200, Giải Ba: \$100

Đoàn Thanh Niên Việt Mỹ tha thiết kêu gọi sự tham gia của các bạn trẻ trong cuộc thi viết văn đầy ý nghĩa này để tuổi trẻ hải ngoại có cơ hội thể hiện sự quan tâm cho sự phát triển của cộng đồng. Mọi chi tiết, xin liên lạc James Trương

Nhã kính,
James Trương
Chủ tịch ĐTNVM
[www. VAYC.org](http://www.VAYC.org)
714) 369-4131

President

James Trương
714.367.6540
james_truong82@yahoo.com

External Vice President

Kristina Phan
714.468.4002
phiyenphan@yahoo.com

Internal Vice President

Johnny Marshukov
714.642.4470
jasonjohnny1@aol.com

Secretary

Tram Nguyen
714.468.3561
trammyynguyen@gmail.com

Treasurer

Jeremy Nguyen
714.657.5544
Jerm.nguyen@gmail.com

Activity Directors

Donald Tran
714.270.5466
dnldtrn@gmail.com

Advisors:

Tri Ta (Westminster Councilman)
714.366.0376
taductri@hotmail.com

Laura Tran
714.925.0023
laurahientran@yahoo.com

Steven Thinh Pho
714.724.1568
truongthpho@yahoo.com

Andrew Tran
714.910.7267
andrew@i2isigns.com

Hộp thư đọc giả

(Tiếp theo trang 5)

hành và quảng bá Diễn Đàn đến các bạn bè và thân hữu để có thêm nhiều người biết và đọc Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân.

Ông. Trần Xuân Lam, Canada

Tôi là độc giả ở phía tây Canada, trước tiên xin kính chúc Tòa Soạn, quý nhân viên và những cây bút của tờ báo Diễn Đàn Giáo Dân được thật nhiều sức khỏe và Hồng Ân Thiên Chúa để tờ báo luôn có những bài viết trung thực, giá trị và độc đáo ...

Cảm ơn những lời cầu chúc của quý độc giả nơi xứ lạnh tình nồng. Tất cả anh chị em trong ĐGD luôn cố gắng trong sứ vụ Truyền Thông để không phụ lòng mong ước của độc giả khắp các châu lục.

Ông Nguyễn Nho, SC

... Sau khi đọc những bài viết của các tác giả Đỗ Mạnh Tri, Lê Thiên, Trần Phong Vũ, Tâm Thanh, về nội dung bài giảng của GM Khâm về “Ngày Cánh Chung..” tôi

rất đồng tình với ông Trần Phong Vũ là “ Tại sao nhà giảng thuyết lại đưa vào bài giảng nội dung câu chuyện mang tính triết lý lãng xẹt bàn về một thứ “cánh chung luận” của Marx, khiến người Tín Hữu Công Giáo, từ LM đến Giáo Dân, hoài nghi là ông đang tự biến mình thành ống loa tuyên truyền và biện minh cho chế độ CS. Theo tôi, đây không còn là “hoài nghi” nữa mà thật sự là lời nói của một đồ đệ của Marx được đội “mũ, áo, gậy” của một GM Công Giáo ...

Ông không những đã đọc kỹ mà còn trích dẫn các chi tiết các bài viết trên Diễn Đàn nữa. Âu cũng là phần thưởng cho các tác giả viết thường xuyên trên Diễn Đàn Giáo Dân. Sự xét đoán và lượng giá tư tưởng và hành động của GM Nguyễn Văn Khâm cho đến nay thiết nghĩ đã rõ ràng và tạm đủ.

NHẮN TIN:

Ông Anthony Trần, AZ
Ông Sinh Lê, MD
Ông Phan Văn Chấn, GA
Ông Đào Đình Thái, HI

BS. Joseph H. Nguyễn, CA
LM. Joseph Vũ, TN
Thomas Nguyễn, TX
Ông Tuấn Hồ, MS
Ông Đỗ Phước, CA

Tòa Soạn đã gửi sách;

- Một Thời Đê Nhớ

- Tâm Sự Nước Non II

Theo yêu cầu của quý vị. Hy vọng tất cả quý vị đã nhận được.

Trường hợp chưa nhận được xin thông báo lại Tòa soạn.

Ông Bùi Văn Hiến, IL

Tòa soạn đã nhận bài đánh máy của ông và chuyển cho BBT để tùy nghi. Đề nghị ông lần sau gửi bài xin đánh và chuyển qua Email Tòa Soạn vì Chúng tôi không có đủ tư viên thường trực.

Nhắn Tin Chung:

Tòa soạn xin trả lời chung cho một số độc giả thắc mắc hoặc nói không nhận được báo tháng hai rằng, theo thông lệ hằng năm, số báo Xuân Nhâm Thìn đã đến tay quý độc giả là số kép 122 và 123 cho tháng giêng và tháng hai năm 2012. Và số quý vị đang có trong tay là số 124 cho tháng ba. ■

Luật pháp...

(Tiếp theo trang 102)

Điều này tác động đến lòng trung thành của đảng viên vì với họ vào Đảng là để có quyền uy và tiền bạc

Nhưng những nhà lãnh đạo đảng CS nếu có bản lĩnh và tầm nhìn xa, dám hy sinh những tên vi phạm pháp luật và cường hào ác bá thì họ sẽ đánh bóng được hình ảnh của họ, còn giữ được một chút niềm tin của nhân dân vào luật pháp của chế độ

và sự khả tín của đảng CS... Cần nhắc lợi hại thì hy sinh những tên cường hào ác bá vẫn là thượng sách. Có lợi cho đảng CS và các nhà lãnh đạo hiện nay vào thời điểm này, thời điểm mà một trật tự thế giới và khu vực đang hình thành. Đó là “trật tự của sự phồn vinh, an ninh và Dân chủ” như bà Ngoại trưởng Hoa kỳ Hillary Clinton đã nói.

CSVN phải lựa chọn, hoặc là hội nhập với trật tự mới để được tồn

tại, hoặc là chống lại để bị xóa sổ hoàn toàn.

Sự kiện Đoàn văn Vươn đẫy CSVN vào thế tiến thoái lưỡng nan, nhưng trong những điều xấu phải biết chọn điều ít xấu nhất!

Chúng ta hãy chờ xem những “đỉnh cao trí tuệ” sẽ giải quyết vụ việc này như thế nào.

Huỳnh Ngọc Tuấn

danlambaovn.blogspot.com ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Thời sự

(Tiếp theo trang 72)

độc lập, người dân Việt Nam phải có quyền tự do và dân sinh phải được công bằng, công lý và hạnh phúc.

Trong những ngày gần đây, công an Cộng Sản Việt Nam liên tục đàn áp dã man những người lên tiếng yêu nước, lên tiếng chống lại sự xâm lược của Trung Cộng, sục sạo lòng bất những người trẻ bày tỏ bất đồng chính kiến... trong đó đáng kể nhất

sinh viên Nguyễn Thiện Thành, nhạc sĩ Trần Vũ Anh Bình, nhạc sĩ Việt Khang và một số anh em khác trong phong trào Tuổi Trẻ Yêu Nước.

Hôm 10 tháng 02, 2012 để thể hiện sự quyết tâm đấu tranh cho một Việt Nam được công bằng, công lý, hết tham quan cướp của người dân, tiếp tục đấu tranh cho tự do nhân quyền và dân chủ, tiếp tục đấu tranh chống Trung Cộng xâm lược... Tuổi Trẻ Yêu Nước Hà Nội thả truyền đơn đề "chống quân xâm lược, chống kẻ nhu nhược bán nước Việt Nam".

<http://www.tuoitreyeunuoc.com>

**Trung Quốc:
lần đầu dân làng Ô Khảm
được bầu trực tiếp lãnh
đạo**

Trọng Nghĩa

Vào tháng 12 vừa qua, dân làng

Ô Khảm, tỉnh Quảng Đông đã khuất phục được chính quyền sau nhiều ngày biểu tình chống lại giàn lãnh đạo địa phương tham nhũng và cướp đất của dân. Hôm nay 01/02/2012, họ đã khởi động một bước quan trọng, mở đường cho việc lần đầu tiên họ được quyền tham gia một cuộc bầu cử thực sự tự do và dân chủ.

Theo hãng tin Pháp AFP, theo dự kiến, ngày hôm nay cư dân Ô Khảm sẽ công khai chọn ra một ủy ban bầu cử độc lập, bao gồm 11 người. Ủy ban này có nhiệm vụ giám sát cuộc bầu cử các lãnh đạo của làng một cách dân chủ, dự trừ mở ra vào tháng Ba sắp tới.

Đây sẽ là lần đầu tiên mà cư dân Ô Khảm được phép trực tiếp bầu lãnh đạo làng của mình, cho dù đây là một quyền dân chủ hiếm hoi mà Đảng Cộng sản độc quyền lãnh đạo tại Trung Quốc dành cho cư dân các thôn trên toàn quốc.

Theo chế độ gọi là "dân chủ ở cơ sở" này (bắt đầu áp dụng từ năm 1988), trên nguyên tắc Ủy ban lãnh đạo các thôn làng do chính dân đề cử và bầu ra, chứ không phải là được Đảng và cấp trên chỉ định như trước đây. Chế độ bầu cử trực tiếp này tuy nhiên chỉ giới hạn ở cấp thôn, không hề được áp dụng ở cấp cao hơn, và lại càng không được chấp nhận ở cấp trung ương.

Thế nhưng, theo cư dân Ô Khảm, giới lãnh đạo địa phương chưa hề cho phép những cuộc bầu cử dân chủ như vậy, mà luôn luôn áp đặt giàn lãnh đạo thôn trong các cuộc họp nội bộ. Quyền trực tiếp bầu lãnh đạo là một trong số những nhượng bộ hiếm hoi mà dân làng Ô Khảm đã giành được từ phía chính

quyền sau phong trào đấu tranh chống tham quan ô lại cuối năm ngoái.

Xin nhắc lại là vào mùa thu năm ngoái, trong nhiều tháng trời, dân Ô Khảm đã liên tục phản đối giới các lãnh đạo làng của họ, bị cáo buộc tham nhũng và lạm dụng quyền lực để cướp đất đai của cư dân. Khiếu kiện của dân làng Ô Khảm thoát đầu không được ai lắng nghe, và những người phản đối bị thẳng tay đàn áp.

Phải chờ đến khi lãnh đạo phong trào phản đối bị chết trong tù vào tháng Mười Hai, và chính quyền bị nghi là đã cho đánh đập người này đến chết, thì nổi phẫn uất của người dân mới bùng nổ, và liên tục trong nhiều ngày, bắt chấp đàn áp, dân làng Ô Khảm đã đứng lên đòi hỏi công lý, đối mặt với cả công an lẫn các quan chức của tỉnh.

Báo chí sau đó đã nhập cuộc, nêu bật các sai sót của lãnh đạo địa phương, khiến chính quyền tỉnh Quảng Đông không còn có thể che đậy vụ việc và phải chấp nhận can thiệp bênh vực dân làng. Dựa theo kết quả các cuộc điều tra về tình trạng tham nhũng, chính quyền phải công nhận là nổi bất bình của dân

Dân Ô Khảm, Quảng Đông biểu tình cuối năm 1012

làng có cơ sở hợp lý và cuộc bầu cử lãnh đạo thôn phi dân chủ vào năm ngoái không hợp lệ. ■

Phản ứng của các GM

(Tiếp theo trang 11)

On Friday, the administration reaffirmed the mandate, and offered only a one-year delay in enforcement in some cases—as if we might suddenly be more willing to violate our consciences 12 months from now. As a result, all but a few employers will be forced to purchase coverage for contraception, abortion drugs and sterilization services even when they seriously object to them. All who share the cost of health plans that include such services will be forced to pay for them as well. Surely it violates freedom of religion to force religious ministries and citizens to buy health coverage to which they object as a matter of conscience and religious principle.

The rule forces insurance companies to provide these services without a co-pay, suggesting they are “free”—but it is naïve to believe that. There is no free lunch, and you can be sure there’s no free abortion, sterilization or contraception. There will be a source of funding: you.

Coercing religious ministries and citizens to pay directly for actions that violate their teaching is an unprecedented incursion into freedom of conscience. Organizations fear that this unjust rule will force them to take one horn or the other of an unacceptable dilemma: Stop serving people of all faiths in their ministries—so that they will fall under the narrow exemption—or stop providing health-care coverage to their own employees.

The Catholic Church defends religious liberty, including freedom of conscience, for everyone. The Amish do not carry health insurance. The government respects their principles. Christian Scientists want to heal by prayer alone, and the

new health-care reform law respects that. Quakers and others object to killing even in wartime, and the government respects that principle for conscientious objectors. By its decision, the Obama administration has failed to show the same respect for the consciences of Catholics and others who object to treating pregnancy as a disease.

This latest erosion of our first freedom should make all Americans pause. When the government tampers with a freedom so fundamental to the life of our nation, one shudders to think what lies ahead.

Timothy Dolan is archbishop of New York and president of the U.S. Conference of Catholic Bishops.

THƯ GỬI GIÁO DÂN CỦA ĐỨC GIÁM MỤC SAN JOSE

Văn Phòng Giám Mục
Ngày 1 tháng 2, 2012

Các bạn thân mến,

Tôi viết cho các bạn liên quan đến một vấn đề nghiêm trọng và đáng báo động có thể tạo ảnh hưởng tiêu cực tới Giáo Hội Hoa Kỳ một cách trực tiếp, và tấn công quyền căn bản tự do tôn giáo của mọi công dân thuộc bất cứ tín ngưỡng nào. Chính phủ liên bang mà chúng ta vẫn tuyên xưng là “của dân, do dân và vì dân” vừa giáng một đòn nặng xuống gần một phần tư dân số Hoa Kỳ theo đạo Công Giáo và hàng triệu người khác được Giáo Hội Công Giáo phục vụ.

Bộ Y tế và Phục Vụ Nhân Sinh vừa thông báo rằng tất cả mọi chủ nhân, kể cả các chủ nhân Công Giáo, sẽ phải bắt buộc đóng bảo hiểm y tế cho các nhân viên của mình, bao gồm cả việc triệt sản, thuốc phá thai và ngừa thai. Hầu hết các công ty bảo hiểm sức khỏe cũng bị bắt buộc ghi những “quyền lợi” đó trong các

khế ước về sức khỏe mà họ viết. Và hầu hết mọi cá nhân đều bị bắt buộc phải mua thứ bảo hiểm này như một phần trong khế ước của họ.

Khi ra luật lệ như thế, chính quyền đã gạt sang một bên Đệ Nhất Tu Chính Án của Hiến Pháp Hoa Kỳ, từ chối người Công Giáo được hưởng quyền tự do thứ nhất và căn bản của quốc gia, đó là tự do tôn giáo. Và kết quả là, trừ khi luật này được hủy bỏ, những người Công Giáo chúng ta sẽ bị bắt buộc hoặc vi phạm lương tâm, hoặc không đóng bảo hiểm sức khỏe cho nhân viên (và sẽ bị phạt vì làm như vậy), điều này cũng không phù hợp với lương tâm. Chính quyền chỉ chấp nhận một nhượng bộ duy nhất là cho các cơ quan của chúng ta hạn một năm để thi hành.

Chúng ta không thể thi hành luật bất công này. Những người có đức tin không thể được đối xử như công dân hạng hai. Chúng ta đã từng liên kết với các anh chị em thuộc mọi tín ngưỡng và nhiều người thiện chí khác trong nỗ lực quan trọng để dành lại tự do tôn giáo. Cha ông của chúng ta và những người di dân của thế hệ này đã không đến bến bờ này để giúp xây dựng những đô thị và thành phố của nước Mỹ, xây dựng hạ tầng cơ sở và các định chế, xây dựng nền doanh thương và văn hóa, chỉ để cho hậu thế bị tước mất những quyền mà Thiên Chúa ban cho họ.

Trong những thế hệ quá khứ, Giáo Hội đã luôn luôn trông cậy vào các giáo hữu trong việc đứng lên bảo vệ những quyền lợi và nghĩa vụ thiêng liêng của Giáo Hội. Tôi hy vọng và tin tưởng rằng Giáo Hội cũng có thể trông cậy vào những giáo dân Công Giáo của thế hệ này cũng làm như thế. Con cháu chúng ta đáng được hưởng không kém. Vì những lý do này, tôi muốn yêu cầu các bạn hai điều. Thứ nhất, vì là một cộng đồng đức tin, chúng ta phải

cầu nguyện và hãm mình để sự khôn ngoan và công lý thắng thế, và tự do tôn giáo được phục hồi. Không có Chúa, chúng ta không làm được gì; với Chúa, không có gì là không có thể. Thứ nhì, tôi muốn giới thiệu và yêu cầu các bạn vào thăm mạng

<http://www.usccb.org/issues-and-action/religious-liberty/conscience-protection/index.cfm> để biết rõ hơn về việc tấn công nặng nề tới tự do tôn giáo này, và làm cách nào để tiếp xúc với Quốc Hội trong việc ủng hộ một đạo luật nhằm đảo ngược quyết định của chính quyền.

Xin vui lòng liên kết với tôi trong việc thực thi hành động này càng sớm càng tốt, thật sự cần thiết cho một tương lai rất gần. Tôi cầu xin phép lành của Thiên Chúa đổ xuống trên các bạn, gia đình và những người thân yêu của các bạn, để chúng ta làm lại việc tìm kiếm những món quà của tự do Chúa ban mà chúng ta vẫn luôn luôn theo đuổi.

Với lời cầu chúc tốt đẹp nhất và sự trân trọng của tôi.

Thân ái

[<http://image.exct.net/lib/fec4167070610274/m/1/Bishop.png>]

Patrick J. McGrath
Giám Mục San Jose

Office of the Bishop
February 1, 2012

Dear Friends,

I write to you concerning an alarming and serious matter that negatively impacts the Church in the United States directly, and that strikes at the fundamental right to religious liberty for all citizens of any faith. The federal government,

which we profess to be “of, by, and for the people,” has just dealt a heavy blow to almost a quarter of those people—the Catholic population of the United States—and to the millions more who are served by the Catholic Church.

The U.S. Department of Health and Human Services recently announced that almost all employers, including Catholic employers, will be forced to offer their employees health coverage that includes sterilization, abortion-inducing drugs, and contraception. Almost all health insurers will be forced to include those “benefits” in the health policies they write. And almost all individuals will be forced to buy that coverage as a part of their policies.

In so ruling, the Administration has cast aside the First Amendment to the Constitution of the United States, denying to Catholics our Nation’s first and most fundamental freedom, that of religious liberty. And as a result, unless this rule is overturned, we Catholics will be compelled either to violate our consciences, or to drop health coverage for our employees (and suffer the penalties for doing so), which is also unconscionable. The Administration’s sole concession was to give our institutions one year to comply.

We cannot comply with this unjust law. People of faith cannot be made second class citizens. We are already joined by our brothers and sisters of all faiths and many others of good will in this important effort to regain our religious freedom. Our parents and grandparents and this generation’s immigrants did not come to these shores to help build America’s cities and towns, its infrastructure and institutions, its

enterprise and culture, only to have their posterity stripped of their God-given rights.

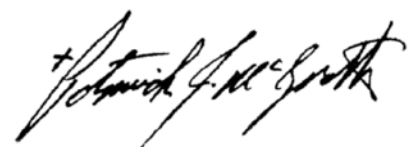
In generations past, the Church has always been able to count on the faithful to stand up and protect her sacred rights and duties. I hope and trust she can count on this generation of Catholics to do the same. Our children and grandchildren deserve nothing less. For these reasons, I would ask two things of you. First, as a community of faith we must commit ourselves to prayer and fasting that wisdom and justice may prevail, and religious liberty may be restored. Without God, we can do nothing; with God, nothing is impossible. Second, I would also recommend and ask you to visit

<http://www.usccb.org/issues-and-action/religious-liberty/conscience-protection/index.cfm> to learn more about this severe assault on religious liberty, and how to contact Congress in support of legislation that would reverse the Administration’s decision.

Please join me in taking this action as soon as you can, indeed in the very near future. I pray God’s blessings upon you, your families and your loved ones, even as we renew our pursuit of the God-given gifts of freedom that we always pursue.

With every best wish and kind regard, I remain,

Sincerely Yours,

Patrick J. McGrath ■
Bishop of San Jose

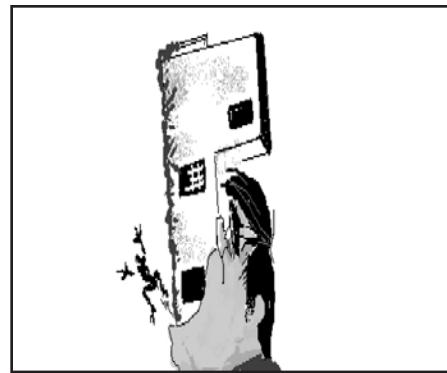
Nhân vụ Đoàn V. Vươn

(Tiếp theo trang 46)

? Đã có kinh sách Mác-Lê. Kinh Mác(Mác tt, tr. 554) dạy rằng chỉ giai cấp vô sản mới là giai cấp cách mạng, còn những giai cấp khác như tiểu chủ hay nông dân chẳng những không cách mạng mà còn phản động, nhưng “còn tầng lớp vô sản lưu manh, cái sản phẩm tiêu cực ấy của sự thối nát của những tầng lớp thấp nhất trong xã hội cũ , thì đây đó, có thể được cách mạng vô sản lôi cuốn vào phong trào”. Đó thấy chưa, Mác thật là nhà tiên tri đã thấy trước nhu cầu cho những tổ chức mà chủ nghĩa của Mác sẽ đẻ ra. Vậy thì theo lời dạy của Mác, vô sản lưu manh (lumpung proletariat, tạm dịch là lũ, tuồng hay phường vô sản lưu manh) sẽ được cách mạng vô sản kéo vào phong trào, kéo vào để dùng, vậy là vô sản lưu manh không thể nào dùng vào chỗ nào tốt nhất cho bằng làm nòng cốt cho lực lượng bạo lực. Dĩ nhiên bạo lực của CS phải cần tới con số vài ba triệu mới đủ bao trùm cả nước, vậy chúng sẽ tuyển thêm trong dân chúng rồi huấn luyện để kẻ được huấn luyện kỳ đạt được tiêu chuẩn “ hoàn toàn gột sạch được nhân tính, tức tính người” để làm những công việc gian ác, bất nhân, nhúng tay vào máu đồng bào là việc mà người thường, còn biết phân biệt phải trái hay dở, còn biết thương yêu đồng loại, không thể nào làm được. Vì thế trong “sự nghiệp xây dựng bạo lực đảng tiêu diệt mọi ý đồ, chưa nói tới hành vi, hành động không thích hợp với khung an ninh, an toàn của Đảng. Cho nên chính Lenin đã phải răn đe (Lenin tt, tp35, tr 241 “Phải thẳng tay nghiêm trị nếu hơi phạm đến quy tắc và luật pháp của xã hội chủ nghĩa. Bất cứ một sự mềm yếu nào, bất cứ một sự do dự nào, bất cứ một sự thương hại nào, đều là tội ác tày trời đối với xã hội chủ nghĩa”.

Nhưng đâu là luật pháp xhcn ? Theo Lenin (tập 38, trang 140) “Trên con đường đi tới chủ nghĩa CS, đảng vứt bỏ những khẩu hiệu dân chủ, các thẩm phán được những người lao động bầu ra, xét xử theo khẩu hiệu thực hiện ý chí của giai cấp vô sản, áp dụng các sắc lệnh của giai cấp đó. Nếu chưa có sắc lệnh hoặc sắc lệnh chưa hoàn bị thì phải lấy ý kiến pháp luật xã hội chủ nghĩa làm kim chỉ nam mà xử.”

Về chuyện này theo tác giả Hoàng Dung, trong tác phẩm “ Sau bức màn đỏ” viết “Chánh án tòa án nhân dân tối cao VC, Nguyễn Văn Hiến mô tả về tình trạng tư pháp ở VN: ngành ta đã phải vơ vét , đôn cả lái xe, đánh máy lên bổ nhiệm thẩm phán”.

Trước vụ cưỡng chế, lấy cho bằng được đất ruộng gia đình ông Vươn được làm rõ dù chưa hết hạn, cộng thêm phần đất ngoài phần giao, rồi cả phần đất tự gia đình ông lấn biển mà có, sở dĩ hoàn thành chớp nhoáng là vì chỉ mới cách đây vài tuần Thủ tướng VC Nguyễn Tấn Dũng vừa ban hành mệnh lệnh cho lực lượng bạo lực của đảng phải quyết liệt tiêu diệt mọi ý đồ chống phá nhà nước xã hội chủ nghĩa. Cho nên để thi hành tốt nhiệm vụ, đại tá chỉ huy phân khu Hải phòng cũng góp 100 quân nhân. Quân đâu thì súng đó, đạn đó và ngón tay sẵn sàng bóp cò. Rõ ràng là một cuộc hành quân, vậy cấp trên phải được

báo cáo. Chỉ có điều chưa rõ súng đạn đem theo là súng đạn cỡ nào. nếu nhằm giải quyết kẻ thù vắng mặt ẩn núp đâu đó trên không, hay trong lòng dân chúng thế tất phải có đại liên, xe tăng và quân dự bị hòm sẵn. Còn vị đại tá phân khu, đã được hứa sẽ được phân chia nếu mọi sự diễn tiến tốt đẹp hay không, chưa biết, chỉ biết ông rất thuộc kinh sách Lenin (Lenin tập 35, trang 112) : “cứ tin vào tâm trạng của dân nhưng chớ quên cây súng của mình.”

Đó được cấp lãnh đạo trực tiếp chỉ huy, luôn khích lệ. Sáu (6) ngày sau khi lực lượng côn đồ gồm “quân đội nhân dân và công an nhân dân” đánh cướp nhà dân, thủ tướng VC còn cấp tốc gửi công điện ra lệnh tăng cường bảo vệ lực lượng bạo lực của Đảng”. Đó chỉ là bề mặt, điều trọng yếu cho lực lượng bạo lực, công an cũng như quân đội, chính họ là Đảng. Điều lệ Đảng chương VI ghi rõ “Điều 25: Đảng lãnh đạo quân đội nhân dân và công an nhân dân tuyệt đối, trực tiếp về mọi mặt; xây dựng quân đội và công an trong sạch; tổ chức đảng trong quân đội và công an theo cương lĩnh chính trị và điều lệ đảng; đảng ủy quân sự trung ương gọi là quân ủy trung ương, đảng ủy tổ chức đến cấp tỉnh, thành, huyện, quận, v.v...Đảng ủy công an trung ương do bộ chính trị chỉ định. Tổ chức đảng công an địa phương cấp nào đặt dưới sự lãnh đạo trực tiếp về mọi mặt của cấp ủy cấp đó, v.v.

Việc tổ chức đảng trong quân đội và công an được tổ chức theo đúng nguyên tắc dân chủ tập trung, nghĩa là độc tài tuyệt đối, chẳng những vậy còn theo chế độ thủ trưởng, tức quyền của người chỉ huy là quyền tuyệt đối, gọi là thủ trưởng tức một chức vị với quyền lực tuyệt đối cực kỳ mà ngoài đời thường không biết đến ý nghĩa và tầm mức quan trọng.

Riêng về cấp bậc thì công an giống hệt quân đội, cũng tiểu đội trưởng, trung đội trưởng, thiếu tá, đại tá, thiếu tướng đại tướng, chỉ chưa thấy thống soái công an. Còn việc thăng cấp thì tùy thuộc vào “tuổi đảng”, tức thời gian và công sức bạo lực đã góp cho Đảng, như bí thư đại đoàn ít nhất 6 tuổi đảng, ủy viên trong ban chấp hành đại đoàn ít nhất 4 tuổi đảng, bí thư trung đoàn ít nhất 4 tuổi đảng, ủy viên ít nhất 3 tuổi đảng, bí thư tiểu đoàn ít nhất 3 tuổi đảng. Còn nhiều thất bại khác không thể kể hết được, vì lượng bạo lực phải trung thành tuyệt đối với Đảng.

Tổ chức công an của VC hoàn toàn khác tổ chức thường thấy. Tại các nước phân vụ chỉ huy công an chỉ do một cấp đến tổng giám đốc là cao nhất. VC đòi Hồ nâng công an lên hàng bộ trưởng, như Trần quốc Hoàn, một tên lưu manh cùng tù với Phan đình Phương tức Lê đức Thọ, vị bộ trưởng chăm gái cho Bác Hồ, bác Hồ chán thì thanh toán để bịt miệng gái bằng “tai nạn ô tô. Nhưng nay, một đại tướng công an, vừa nhường chức bộ trưởng cho một đại tướng khác, đề lên thường vụ bộ chính trị, tức thay mặt bộ chính trị điều hành toàn bộ công việc cả nước, nghĩa là trên thực tế quyền hành còn lớn hơn ngôi vị Tổng bí thư, chức danh như hoàng đế chế độ Phong kiến đỏ, nhưng thực tế chỉ ngồi làm vì như thời Nông đức Mạnh, dù, theo tin đồn, y là con Bác. Nói tóm lại VC là công an trị.

Nhưng việc quan trọng nhất của VC trong thời Hồ là nhờ Trung cộng (TC) giúp đỡ mọi thứ từ viên đạn, hạt gạo, áo lính cho đến quân đội Tàu mặc đồ như lính VC (theo Bs Li Zhisui. “The private life of Chairman Mao” trang 223)... mà đuổi được Pháp thì VC phải trả

cái giá : cướp sạch ruộng đất, nghề nghiệp của dân, dân bị lột để trở thành vô sản, vì quyền tư hữu trong dân bị tiêu diệt, còn VC trở thành địa chủ, với quyền tư hữu khổng lồ, tức làm chủ từ mạng dân đến đất đai, sông ngòi, núi rừng, biển cả, đúng theo kiểu TC đang làm ở Tàu. Chế độ này VC đặt tên là chế độ “dân làm chủ tập thể”. Làm chủ như thế nào ? Ví dụ tài sản cả nước được coi như túi bạc, dân được coi như ông chủ, nhưng do nhà nước, tức người của đảng quản trị, mà đảng thì lãnh đạo, Như vậy ông chủ chỉ là bù nhìn, đứng xa mà nhìn đảng đem túi bạc đó ra tiêu xài thế nào dân không có quyền biết. Thế rồi đảng

thiết lập chế độ tập thể sản xuất, gọi nôm na là chế độ “cha chung không ai khóc, lấm sãi không ai quét cửa chùa” khiến sản xuất đình đốn, cả nước đói khổ, trừ đảng. Để cứu nguy, đảng phải giệp “tập thể sản xuất” và chia đất ruộng ra cho dân làm rẽ, gọi là tá điền như xưa để thu “sản” tức những gì dân sản xuất được và nhiều thứ thuế. Phân đất gia đình ông Vươn được giao (rồi ngay cả phần đất gia đình ông đã vay vốn và đem công sức ra mà lấn biển, rồi còn bị phạt vì lấn biển mà không xin phép đảng) nay đảng cướp lại để, theo lời cựu chủ tịch nước, Lê đức Anh, để giao cho người khác mà lấy của “đút”, chắc là quá lớn, khiến việc cướp đoạt được bố trí bằng bạo

lực khổng lồ “chống lại gia đình ông Vươn chỉ có 3 anh em, 2 bà vợ, và mấy trẻ con. Bà Hiền gọi đây là “cướp không phải còn vụ”, nhưng thực sự “vừa là cướp mà cũng là công vụ”. Vì trước đây, năm 1953, VC đã cướp của toàn dân đến cái khó không còn, rồi thực hiện “tập thể sản xuất” theo gương Nga mà theo lời Hồ là “LX Liên xô kiểu mẫu trước, Việt nam bắt chước sau” (Hồ ttp, ta65p6 trang 200) nhưng rồi thảm hại, cả nước đói meo. Thế là cướp được nhưng nuốt không trôi, phải nhả ra để chia cho dân làm rẽ, mà lấy tô lấy thuế, nay thấy trường hợp đất ông Vươn có thể phát tài, bèn cướp, tức cướp lại cái đã cướp nhưng nuốt không trôi phải nhả, nay lại cướp lại bằng cộng vụ - tức việc Đảng tự mình làm kẻ cướp. Gọi lũ đi cướp là đảng bởi dù việc VC chia tổ chức cai trị thành bộ, thành tỉnh, thành ban này ủy nọ, nhưng những kẻ làm việc trong đó ít nhất phải là đảng viên đảng VC, vậy gọi chung chúng nó là VC cho hợp lý.

Trong chế độ Phong kiến đỏ, đảng làm ăn như thế, tư bản đỏ, tư bản hồng, và bè lũ ăn theo, tha hồ gian lận, làm giàu vô tội vạ như thế cho nên, vợ một chủ nhà băng nhỏ, thừa mứa tiền bạc, đem hơn triệu đô la mua một chiếc xe thật sang, rồi sợ xe về không đúng Tết, bỏ thêm mấy trăm ngàn, mượn một máy bay tư, chở xe về kịp cho khỏi thua kém bạn bè tư bản đỏ. Trong khi đó báo Tiền phong của đảng, ngày 28-1-2012, đăng tám hình nông dân Hưng yên, vừa nuốt xong miếng bánh chưng Tết, vội vã ra đồng, trên một mảnh ruộng này anh cầm tay bừa, em trai làm trâu để kéo, còn trên một mảnh ruộng kế bên, mẹ nắm tay cày, 3 con gái nhỏ còng lưng thay bò mà kéo.

Tiếng Thét, Tiếng Khóc Có Đến Lãng Bác?!

Vậy thì trong lời tuyên bố của bà Hiền, ngoài về tố cáo vụ cướp đất, phá nhà của gia đình ông Vuron, còn về thứ hai “gia đình chúng tôi chịu mất đề xã hội được”, lời nói thống thiết làm sao, vậy có thể nào chỉ hiểu một cách nông cạn, thô thiển, thấp hèn là, vì vụ cướp bóc dân lành sẽ làm chấn động dư luận trong nước cũng như ngoài nước, do đó vì lẽ sống còn của chế độ, VC sẽ phải nương tay trong những vụ đòi lại ruộng đất đang là nguồn sống tuy nhỏ mọn nhưng không có nó thì chỉ còn đường chết. Hiểu như thế là đã hạ thấp lời nói tâm huyết của một người phụ nữ yêu đất nước, yêu đồng bào, yêu sự sống còn của Tổ quốc (không bị giam hãm trong lò sát sinh của “Liên bang các cộng hòa sắt máu Lêninít”). Hiểu như thế là mờ mịt về sự sống đáng sống của nhân loại đang vươn lên ở Trung đông dù sự vươn lên đó là vươn lên trong biển máu đỏ, cũng như sự vươn có chữ vươn cũng là tên anh chồng bà Hiền, người đang nằm mơ màng trong ngục đỏ của VC, sau những trận đòn thù vì giám chống lại bạo lực CS. Vậy phải hiểu lời bà Hiền là sự dâng hiến thiêng liêng bức thiết. Trước vụ gia đình bà Hiền khởi động, quyết giữ lấy quyền được sống, dù phải chống lại bạo lực khổng lồ với công an, quân đội và vô số đảng viên, tất cả gồm mấy triệu tay súng và đại bác xe tăng... biết thế nhưng gia đình ông Vuron cứ làm dù võ khí chỉ là cây súng bắn đạn hoa cải để bắn chim. Vì sao? Vì từ mấy chục năm qua, nạn CS cướp đất đã cấp cho dân mà thu tô, thu thuế, thu góp đủ thứ, khiến có vụ gần như nổi loạn ở Thái bình, rồi hàng triệu đơn xin giải quyết nạn cường hào cướp đất, nhưng bị ném vào sọt rác mà không được ngó mắt, rồi cả vạn vụ tụ tập trước công môn để đòi

xét xử, đã không được xét xử còn bị đàn áp xô đẩy, bắt bớ tù đầy. Đến nỗi anh em ông Vuron phải dùng đến súng bắn chim. Vậy tiếng súng nổ ra tại đầm tôm Cống Rộc chính là một món quà gia đình ông Vuron cống hiến cho xã hội khôn cùng. Tiếng súng ấy đã lan đến La dương. Và tại thôn La dương đã thêm một vụ Cống Rộc. Tại đây, thôn La dương CS lại đang tiến hành một vụ cướp ruộng, mà dân chúng đành phải liều mạng, hy vọng giữ lại nguồn sống duy nhất để sống còn. Theo video công ty YOUTUBE công bố ngày 20-1-2012, hàng ngàn dân chúng rải rác trên cánh đồng mông mênh, chen vào giữa, một xe ủi đất khổng lồ, đại diện cho bạo lực sắt máu hung hãn của VC, tiếp tục lăn bánh. Bỗng như phát ra một hiệu lệnh xua đuổi dân chúng không được chống lại chuyên chính, chống lại công cuộc “giải phóng mặt bằng” (cũng lại giải phóng) của ĐẢNG !!! cỗ xe lừ lừ sấn tới, vươn càng ghê ngoa, lia ngang một phát, chém ngang vào lưng một người phụ nữ nhỏ thó như thân cây chuối con. Chưa rõ lát chém có “ngọt” hay không, chỉ thấy thân người đổ sập xuống vũng bùn lầy giữa ruộng. Tiếng hét từ đám dân chúng thét lên rên rỉ : chết rồ ò..ì ò.. i.., chết rồ ò ò ì ò...!!! Tiếp đó là tiếng la, lẫn tiếng khóc, ối làng nước ôi! Chúng nó giết người!!!Ồi làng nước ôi !!! chúng nó giết người !!!Tiếng khóc tiếng vang cứ thế rền vang cả một vùng trời...Không biết tiếng thét, tiếng la, tiếng khóc, có vang đủ xa đến tận lãng Bác, nơi Bác, dù xác đã thối, thay bằng xác sấp, nhưng trên tay bác chắc vẫn khư khư nâng niu bản luận cương Lênin, tức kinh sách lừa bịp dân ngu thuộc địa - tài liệu giúp bác xây dựng sự nghiệp của bác, mà tức là chế độ đang “giải phóng mặt bằng” tức quét sạch mặt đất nước Việt, cho

hết giống nòi Lạc Việt, để thay vào đó giống nòi quốc tế mà Lênin đã từng dạy bác.

Nạn cướp bóc, bóc lột, giày xéo lên dân chúng, lan tràn khắp nước, khác nào dịch tả, thế mà sau cả tháng im hơi, thủ tướng VC cư xử như kẻ cầm mảnh quạt mo mà xua ruồi !

Vậy thì đến đây, tiếp lời bà Hiền, là tiếng khóc, tiếng gào, tiếng thét của dân La dương : “ Hỡi đồng bào! phát súng lệnh đã nổ ở Cống Rộc, cờ giải phóng đã phát ở La dương! Tiến lên quét sạch giặc đỏ Mác-Lê-Hồ!!! Đó là điều xã hội được hưởng: Minh không tự giải phóng cho mình thì đợi ai giải phóng cho mình bây giờ? Tiến lên! Tiến lên!Tiến lên!!!”.

Chú thích

- *Lênin toàn tập, NXB Tiến bộ, Mát-xcơ-va 1976*
- *Hồ chí Minh tuyển tập, tên dài là “ Vì độc lập và tự do vì chủ nghĩa xã hội ” NXB Sự thật, Hà nội 1970*
- *Hồ chí Minh toàn tập NXB Sự thật hà nội 1989*
- *Stephane Courtois, Nicolas W erth, Jean Louis Panne, Andrzej, Karel Bartosek, Jean Louis Margolin.” Le livre noir du communism” NXB Robert Laffont, Paris 1997.*
- *Hoàng Dung “ Sau bức màn đỏ ” NXB Tiếng quê hương, Virginia, USA, 2007*
- *Bs Lý phục Huy - Li Zhisui “ The private life of Chairman Mao” NXB Random house. New York 1994* ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Giới thiệu bản dịch mới

(Tiếp theo trang 66)

lọc và tập trung làm tăng niềm vui sống. Điều gì đúng cho sự vật, cũng đúng cho con người. Càng mở lòng ra cho người khác bao nhiêu, cảm giác và cảm thông càng đậm đà bấy nhiêu. Điều này, theo cái nhìn của giới nghiên cứu não, có nghĩa: Hãy thưởng thức những tình trạng í thức của anh đi, ít nhất là những tình trạng nào có lợi cho anh. Và khi tập trung vào một điều gì, thì hãy để hết tâm trí vào đó. Ai vừa ăn vừa nghĩ tới chuyện phì mập, vừa trò chuyện vừa liếc nhìn đồng hồ, người đó chẳng hưởng được gì cả. Thịnh thoảng nghĩ đến tương lai, là tốt; nhưng cứ luẩn quẩn hoài với tương lai, thì giết chết hiện tại. Đối với đa số người ta, sống là cái đang diễn ra trong lúc họ đang ra công mê mải thảo phác cho mình những dự định khác.

Nguyên tắc thứ tư: **Có những mong đợi thực tế!** Hạnh phúc là điều người ta mong đợi. Nhưng niềm lam lũ thường hay xảy ra nhất, đó là mong ước quá lớn hoặc quá bé. Cả hai đều đưa tới bất bình. Ai ước vọng nhiều quá, kẻ đó rơi vào tình trạng căng thẳng tinh thần và thể xác không cần thiết. Ai ước vọng quá ít, cơ thể tiết ra ít Dopamin, khiến cho họ trở nên thiếu năng động và dửng dưng. Thiếu năng động có thể lại dẫn đến ít ước vọng. Vòng luẩn quẩn.

Nguyên tắc thứ năm: **Có những tư tưởng tốt!** Có lẽ đây là nguyên tắc quan trọng nhất. Epikur và Tâm lý học Cảm tích cùng chung một quan điểm: Hạnh phúc không phải là điều bất ngờ, nhưng là hệ quả của những tư tưởng và cảm giác “đúng đắn”. “Đúng đắn” ở đây có nghĩa là những tư tưởng đưa đến lạc thú và giúp tránh chán nản. Các nhà tâm lý cung cấp cho ta một xảo thuật đặc biệt: “Hãy làm như thể bạn đang hạnh phúc, và bạn sẽ hạnh phúc!”

Nói thì dễ, mà thực hành không dễ. Khi đang chán nản thì còn sức đâu mà tỏ ra sung sướng được. Nhà văn người Nga và cũng là một nhà tâm lý sành sỏi, Fjodor Dostojewski, đã đẩy nguyên tắc thứ năm này tới tận cùng: “*Mọi sự đều tốt. Mọi sự. Con người bất hạnh, là vì nó không biết rằng nó hạnh phúc. Tất cả vấn đề chỉ có thể. Ai nhận ra điều đó, người ấy tức khắc có hạnh phúc ngay*”.

Điểm chính yếu ở đây, là dù sao tôi vẫn có một chút tự do tối thiểu nào đó để tự đánh giá các biến cố xảy ra trong đời tôi. Tự do nhiều hay ít, điểm này có thể bàn cãi. Tôi thích đọc các chương vui của đời tôi, mà cũng có thể thích gặm nhấm những chương buồn tẻ. Có người nhìn cuộc đời với đôi mắt màu hồng, nhưng cũng có người nhìn ra toàn màu đen. Để có được cái nhìn màu hồng đó, có lẽ họ đã đánh thức được vai trò của lí trí trong việc đánh giá các cảm giác của mình. Tại sao tôi lại dửng dưng quá lâu nơi biến cố tiêu cực mà ngâm đắng nuốt cay với nó? Dĩ nhiên, tôi không có tự do để chuyển sự vật màu đen thành màu hồng hay ngược lại, nhưng tôi hẳn có một khoảng tự do nào đó để đánh giá các cảm nhận của mình. Khoảng tự do này tôi có thể tập thành được. Còn việc sắp xếp cũng như tương đối hoá một cảm giác và những cảm nhận của nó diễn ra ngay sau đó đòi hỏi một nghệ thuật cao, nhưng khả năng này cũng có thể học được (xem bài *Do be do be do*).

Người ta thường khuyên làm cách này: viết ngay ra những cảm giác tiêu cực. Có như thế, chúng sẽ được vùng não trước (Cortex) chụp quang tuyến kĩ lưỡng ngay từ đầu và nhờ vậy độ tiêu cực sẽ được làm giảm dịu đi phần nào. Cả việc viết ra một vài luận chứng hay để đối phó lại tiêu cực cũng là điều tốt. Ở điểm này, các nhà tâm lý cảm tích

khuyến khích nên viết nhật kí hạnh phúc, để nhờ đó những điều tốt đẹp được dễ nhớ hơn. Một minh triết khác nữa của Tâm lý học Hạnh phúc là câu: “*Bạn đừng coi trọng mình, hãy cười cợt ngay cả về chính bạn*”. Câu này cũng vậy, nói thì dễ, nhưng làm không dễ. Phải chăng ai cũng biết và có thể làm được điều này rồi, giờ chỉ còn việc đem nó ra áp dụng trong cuộc sống nữa mà thôi? Câu phương châm này làm tôi luôn nhớ đến ông bạn Lutz của tôi. Trong một lớp huấn luyện quản trị gia, nhà thực tập tâm lý yêu cầu các học viên phải tỏ ra tự nhiên hơn nữa. Anh bạn người Thụy-sĩ của bạn tôi liền rút ra cây bút và nắn nót viết xuống tập vở có kẻ hàng sẵn: “*Hãy tự nhiên hơn nữa!*” Cười cợt được với chính mình là điều rất hay, nhưng đó là một mục tiêu rất cao xa, đi kèm với một mong đợi rất lớn về chính mình. Học cách tránh một số nguồn gây chán nản là điều dễ làm hơn. Một trong những nguồn thường xảy ra nhất, đó là thói hay so sánh. Ai so sánh, kẻ đó thiệt! Đó là nguyên tắc luôn luôn đúng cho mọi nơi. Tôi không giống như cô người mẫu trong báo (Không biết cô mẫu kia trong thực tế có giống như trong hình không). Lương tôi không bằng bằng bạn cùng lớp. Tôi không hài hước được như những người kia. Hoặc thậm chí hơn: Tôi không hạnh phúc như chị em tôi. Bao lâu bạn còn nghĩ như thế, bạn sẽ không trở nên khác hơn được.

Nguyên tắc thứ sáu: Đừng thái quá trong việc tìm kiếm hạnh phúc. **Thanh thản đối phó với bất hạnh** là một nghệ thuật lớn. Trong nhiều cái bất hạnh - nếu không nói là tất cả - đều có chút điều tốt nào đó. Nhiều người lâm bệnh nặng đã thối lộ như sau, từ khi phải liệt giường họ sống mãnh liệt hơn. Khủng hoảng, khó khăn hay cả những hoạn nạn cuộc đời có thể mang lại điều tích cực.

Có những khủng hoảng đưa tới những khởi đầu mới tốt đẹp hơn, mà thường ta chẳng biết là „chúng tốt cho gì, cho ai“. Chỉ biết than thân trách phận, cho rằng đời chẳng có chi thay đổi cả, đó là căn bệnh rất phổ biến. Các nhà tâm lí cực lực cảnh cáo thói quen này.

Cuối cùng, nguyên tắc thứ bảy: **Vui vẻ làm việc**. Nguyên tắc này đi liền với với nguyên tắc đầu tiên: Hoạt động. Công ăn việc làm là dịp bắt con người hoạt động, và đa số người ta cần sức ép công việc để cơ thể hoạt động đầy đủ. Dĩ nhiên không phải tất cả, mà thường thì các công việc đều mang lại sức ép tích cực đó. Công ăn việc làm là cách chữa trị tâm lí hay nhất. Đau khổ khi thất nghiệp chính là vì thiếu lối chữa trị này. Ai không có việc làm, kẻ đó dễ cảm thấy thừa thãi và tàn tạ, vì cơ thể họ tiết ra quá ít Dopamin

và Serotonin. Nhà tâm lí chiều sâu Sigmund Freud cũng quan niệm như thế. Đối với ông, hạnh phúc là “*có thể yêu và có thể làm việc*”.

Đó là tóm tắt bảy nguyên tắc. Xem ra vẫn gọn, nhưng chẳng đơn giản tí nào. Ta có thể còn phải bàn cãi về giá trị, và dĩ nhiên cả về công dụng, của mỗi nguyên tắc. Câu hỏi gay go nhất và cũng là điều mà các nhà nghiên cứu hạnh phúc cho đến nay ít quan tâm nhất, đó là: Đâu là mức độ khả năng tự quyết của cá nhân tôi? Một mặt, các nhà tâm lí cảm tích tìm cách tận dụng mọi thành quả của khoa nghiên cứu não, nhưng mặt khác họ lại né tránh câu hỏi nền tảng: “Tôi có muốn được điều tôi muốn không”? Dù các phương châm hạnh phúc trên đây có hay cách mấy, mà tôi hoàn toàn không có tự do để thực hiện chúng, thì cũng bằng thừa. Đây có lẽ là đề

tài vô cùng hấp dẫn sắp tới cho các nhà nghiên cứu.

Như vậy, vấn đề hạnh phúc đã sáng tỏ? Về mặt triết học, có lẽ nó đã sáng tỏ. Nhưng về mặt tâm lí, còn nhiều điều cần phải khám phá thêm. Tại sao có những người sống một cách máy móc đến khó tin là họ đã thật sự sống? Tại sao lại có những người luôn biết rất rõ họ phải làm gì để đạt được thoải mái? Và tại sao đa số chúng ta lạc lối một cách nào đó trên bước đường đời? Có lẽ chẳng phải là vì người này hiểu rõ hạnh phúc hơn người kia... Phải chăng hạnh phúc được đánh giá quá cao? Hay chẳng một cuộc sống hạnh phúc rốt cuộc có lẽ cũng không hẳn là một cuộc sống thành công? Phải chăng còn có cái gì đó quan trọng hơn hạnh phúc?

Phạm Hồng Lam ■

Buổi tiệc gây quỹ

(Tiếp theo trang 75)

Chúng ta hãy cùng nhau cảm ơn những sinh viên yêu nước, những linh mục tu sĩ Dòng Chúa Cứu Thế và nhiều anh chị em bên quê nhà đã bắt khuất, cất tiếng nói cho sự thật, công lý và phẩm giá con người..”

Anh Nguyễn Mạnh Chí, nguyên Trưởng Văn Phòng Giới Trẻ Công Giáo và là đương kim phó chủ tịch CĐCGVN Giáo phận Orange cũng lên chia sẻ tâm tình của người trẻ Việt Nam hải ngoại đối với các bạn trẻ tại quốc nội.

Trong bữa cơm gây quỹ, nhạc phẩm “Anh Là Ai” của nhạc sĩ Việt Khang và nhạc phẩm “Việt Khang, em là ai?” do nhạc sĩ Xuân Diễm sáng tác và được Ban Tu Ca Xuân Diễm trình bày đã làm nhiều người xúc động.

Để góp thêm ngân quỹ cho việc Yểm Trợ các thanh niên, sinh viên trong nước đang bị giam cầm, ông Đỗ Anh Tài, đại diện Ban Tổ Chức giới thiệu đến từng người tác phẩm

“Thắp Ngọn Nến Cho Thái Hà” của Linh mục Pascal Nguyễn Ngọc Tinh do nguyệt san ĐGD ấn hành, được nhiều người nồng nhiệt ủng hộ.

Theo ban tổ chức cho biết, số tiền thu được trong bữa cơm gây

quỹ được trên 12,000 Mỹ kim sau khi đã trừ các chi phí.

Số tiền này sẽ dùng vào mục đích đúng như Ban Tổ Chức đã đề ra.

Đồng hương muốn Yểm Trợ công tác này, xin vui lòng liên lạc với Ban Tổ Chức gồm các ông: Nguyễn Đức Luận, Nguyễn Lý Tường, Trần Văn Cáo, Bùi Đức Thông, Đỗ Như Điện, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Liêm, Nguyễn Mạnh Chí ở địa chỉ: 405 Ranger Rd, Fallbrook, CA.92028. Điện thoại: Ông Nguyễn Đức Luận (714) 867-3839; Ô. Cao Việt Lợi (714) 548-9361, ông Bùi Đức Thông (714) 470-4517.

Email: luannguyen45@yahoo.com. Chi phiếu xin ghi: Phong Trào Giáo Dân. ■

Tin mừng giữa dòng đời

(Tiếp theo trang 78)

tình yêu đơn và đầy nhiệt tình. Nghe Chúa nói như vậy Phêrô vội vàng xin Chúa không những rửa chân mà còn cả tay và đầu. Ông muốn cho chắc ăn! Để chắc chắn được dự phần cùng Chúa. Đây là gương sáng của vị thủ lãnh các tông đồ mà chúng ta

cần phải noi theo: Tôn xưng Chúa Giêsu là Thầy và là Chúa, là Đấng Cứu Chuộc, là ưu tiên trên hết và là trung tâm điểm cuộc đời ta.

Câu nói sau cùng của Chúa Giêsu: không phải hết thầy chúng con đều sạch cả đâu. Thánh Gioan hiểu câu này là Chúa ám chỉ về Giuđa, thủ quỹ của tông đồ đoàn, người đang âm mưu nộp Chúa. Chúa

cũng rửa chân cho cả Giuđa nữa, kẻ sẽ nộp Ngài. Ta làm sao hiểu được bao nhiêu tâm sự đầy vui của Chúa Giêsu khi rửa chân cho Giuđa. Ngay giữa âm mưu phản bội của Giuđa, môn đệ và là bạn của Ngài, Chúa Giêsu đã bắt đầu cho diễn biến cuộc thương khó và tử nạn của Ngài qua cử chỉ yêu thương và khiêm tốn tuyệt vời: rửa chân cho các môn đệ. ■

Tú Gàn, ông là ai

(Tiếp theo trang 90)

thiếu đạo đức và thiếu một tấm lòng. Ông Tú Gàn tự biến mình thành một thứ dao phủ, có cái đầu, nhưng lại thiếu một trái tim.

2- Quyền lực mềm

Theo Joseph S. Nye, quyền lực mềm là thứ quyền lực có khả năng tiếp cận lôi cuốn và thuyết phục người khác. Nó thể hiện trong những mối liên hệ của đời sống cá nhân với cá nhân, trong hôn nhân và cuối cùng trong thương mại, chính trị.

Với quyền lực mềm, người ta có thể đi đến hòa giải, thương lượng thay vì đối đầu.

Nhà văn, nhà xử dụng quyền lực mềm là cùng lúc xử dụng trái tim và cái đầu và tiến thêm một bước cao hơn là xử dụng quyền lực thông minh. Đây là thứ quyền lực mà Nye dành riêng trong một cuốn sách nhan đề: The Future of Power .. Đó là việc định hướng chính sách đường lối, nghiên cứu đánh giá, tìm ra hướng đi mà không có tham vọng bá quyền.

Dựa trên nguyên tắc của quyền lực mềm, ông Tú Gàn có thể điện thoại, mời những người không đồng chính kiến với nhau ra quán cà phê nói chuyện, hay mời nhau một bữa ăn và tranh luận ngang ngửa.

Không ông đã không làm như thế. Ông nấp ẩn trong cái ghét tô

của ông và chĩa nòng súng ra khỏi lỗ châu mai nhằm bắn những người đáng nhẽ là bạn, ngay cả là đồng chí, nay trở thành kẻ thù.

Dĩ chí có gặp nhau trong quán phở, nơi công cộng thì ông cũng tránh mặt.

Sách báo trở thành bãi chiến trường nã súng vào nhau như quân thù, quân hần.

Đó cũng là hình ảnh có thực ngoài đời đôi khi ta bắt gặp một ông Tú gàn gương mặt xám đen, đầu hói, dáng đi lệch vai như người bị khuyết tật.

Dáng đi ấy biểu hiện một con người cô đơn thui thủi một mình đến tội nghiệp. Tôi còn nhớ ông đến tòa báo trong ngày đầu tuần lặng lẽ vào phòng bà quản lý lấy tiền hoặc cầm dăm tờ báo mới, cấp nách rồi ra về.

Không chào hỏi ai. Ông như một cái bóng ma giữa mọi người.

Cuộc đời như thế có đáng sống hay không đáng sống? Nguồn vui ở chỗ nào? Hay chỉ trừ những lúc ông lên đồng với chữ nghĩa?

Đã từ lâu, cứ kể từ năm 2006 đến nay, những bài viết của Tú Gàn có một chủ trương khá rõ rệt là:

- Miệt thị tất cả những tổ chức, những sinh hoạt, những cá nhân nào đang tranh đấu cho tự do, dân chủ ở Hải ngoại.

- Mặt khác bôi xấu những nhân vật có uy tín trong nước, đặc biệt là các linh mục như cha Nguyễn Văn Lý, cha Phan Văn Lợi, cha Nguyễn

Văn Khải.

Nhất là kể từ khi chia tay với báo Sài Gòn Nhỏ. Ông không có đất để viết. Chắc hẳn là nổi mắt mắt lớn, cộng thêm nổi hận oán. Ông chỉ còn viết trên báo mạng.

Ngòi bút của ông càng cay độc hơn, phóng túng hơn. Giọng điệu, quan điểm chính trị của ông như có đổi chiều, có thỏa hiệp. Nhiều bài viết và nội dung, cách trình bày cho người ta có cảm tưởng ông là người phát ngôn viên chính thức của chính quyền Hà Nội.

Một Tú Gàn không phải là một Tú Gàn như người nghĩ nữa.

Trước đây ông viết báo như người có cái đầu và không có trái tim.

Nay cả tim lẫn đầu đều không có .. Tội nghiệp cho một kiếp người làm báo vào lúc cuối đời đánh mất cả bản thân mình.

Ông Tú Gàn, tôi tự hỏi mình, Ông là Ai bây giờ???

Nguyễn Văn Lục

1. Hai cuốn sách của Joseph S. Nye, Jr là: Soft power, the means to success in world politics và The Future of power

2. CHXHCN CỦA HÀ NỘI Ở MỸ

3. Chỉ là chuyện một giấc mơ, Ibid

4. 32 năm nhìn lại trong diễn đàn: Motgoctroi.com

5. Trích bài: Lại trúng kẻ rồi, Ibid

6. Công giáoVN tuyệt vọng, Ibid

7. Chỉ là chuyện giấc mơ ■

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân chủ Quảng cáo dưới đây

Á Đông Super Market	87
Ana Pharmacy	96
BS Trần Thị Thành Hoài	61
BS David Phạm Nam Huân	68
BS Dương Khổng Tước	96
BS Joseph H. Nguyễn & Associates.....	68
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52
Bolsa Ward Medical Clinic Inc.....	Bìa 4
Bún Bò Huế Gia Hội	Bìa 4
Cali Home Finance	60
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61
Đồng Nai Pharmacy	35
East West Bank	69
Manna Pharmacy	96
Mile Square Dentistry	53
Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics	Bìa 3

Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Nhà Hàng \$ 1.99	34
Paracel Seafood Restaurant	Bìa 4
Phở Tàu Bay	45
Phở 14 Washington DC	86
Roofing & Solar Power	84
Sách mới: Tâm Sự Nước Non II	97
Sách mới: Một Thời Để Nhớ	97
Saigon City Market Place	44
Seafood World	76
Sunrise Window Tinting	52
Tổ Hợp Luật Sư George S. Henderson	120
Tổ hợp Luật Sư Tăng Kiệt & Quyền Kiệt	Bìa 3
Tobia Casket	60

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$50 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : \$45 (Canada \$50; Châu Âu \$70; Á và Châu Úc \$80 US)

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số :

Muốn có các số cũ (nếu còn):

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sứt mẻ.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHẪ NHÀNG - TẬN TÂM

Tổ Hợp Luật Sư

GEORGE S. HENDERSON & ASSOCIATES

Với sự cộng tác của nhiều Luật Sư Hoa Kỳ có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn
NHIỀU NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Attorney At Law

14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu mái ngói xanh, trên lầu chợ Thanh Phát,
góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Đã đòi được bồi thường trên hai triệu (\$2,000,000) cho một thân chủ

Xin liên lạc Phụ Tá Pháp Lý **DŨNG PHẠM**

Tốt nghiệp Đại học tiểu bang California

Bus (714) 636-1228 - Beeper (714) 285-5991

sau giờ làm việc xin gọi: (714) 962-6348

- * **TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ RIÊNG, SIÊU THỊ, TỘI PHẠM, BẤT CẦN Y TẾ v.v...**
- Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý cị có thể tham khảo trực tiếp.
- Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.
- Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.